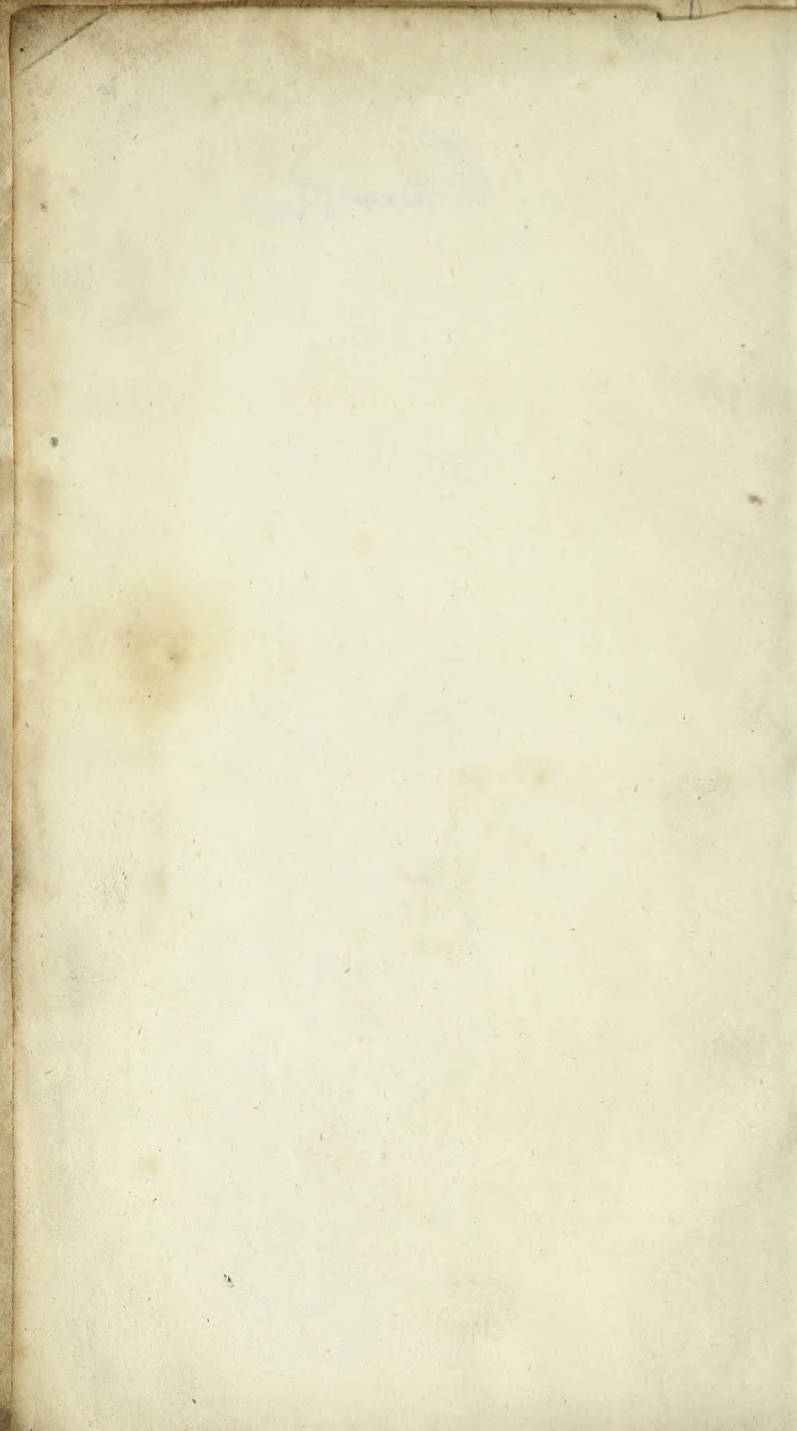

L. 30 h . . .

Chas Savory

TIOMNADH NUADH

AR

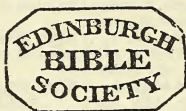
TIGHEARN AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD,

AIR A THARRUING

O'N GHREUGAIS

CHUM GAELIC ALBANNAICH.

EDINBURGH:

PRINTED BY ANDERSON & BRYCE;
FOR THE EDINBURGH BIBLE SOCIETY; BY PERMISSION, FROM
THE QUARTO EDITION OF THE SOCIETY IN SCOTLAND
FOR PROPAGATING CHRISTIAN KNOWLEDGE.

1838.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

LEABHAR ginealaich Iosa Criosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abrahaim.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an rìgh, agus ghin Daibhidh an rìgh Solomon o 'n mhnaoi a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioadam, agus ghin Ioadam Ahas, agus ghin Ahas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an dèigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o 'n d' rugadh Iosa, d' an goirear Criosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, is ceithir ginealaich deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabilon, ceithir ginealaich deug; agus o bruid Bhabilon gu Criosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Criosd: oir an dèigh do cheangal-pòsaidh bhì air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o 'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhì do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gu 'n toil aige ball-sampuil a dheanamh dh' i, bu mhiann leis a cur uath os Iosal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nìthe sin dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tigh-earn e féin da an am brúadar, ag ràdh,

A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a' d' ionnsuidh: oir an nì a ta air a ghineamhuin innte, is ann o 'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air; oir saoraidh e a shlugh fèin o 'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile chum gu coimhliontadh an nì a thubhairt an Tigh-earn leis an fhàidh, ag ràdh,

23 Fench, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air, is ionnan sin r' a ràdh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh' iarr aingeal an Tighearn air, agus ghabh e d' a ionnsuidh a bhean:

25 Agus cha d' aithnich e i gus an d' rug i a ceud-ghin mic; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

AGUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an rìgh, feuch, thàinig druidhean o 'n àird an ear gu Ierusalem,

2 Ag ràdh, C' àit am bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh sin, bha e fo thrioblaid, agus Ierusalem uile maille ris.

4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c' àit an robh Criosd gu bhì air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea: oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh,

6 Agus thusa Bhetlehem an tìr Iudah, cha tu idir a 's lugha am measg cheannard Iuda: oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo shlugh Israel.

7 An sin air do Herod na druidhean a ghairm os Iosal d' a ionnsuidh, gheur-fhiosraich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsich-eadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dichìollach an naoidhean; agus an dèigh dhuibh fhaotainn, innsibh 'dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad; agus, feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus

an d' thàinig i agus gu 'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aobhneas ro-mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do 'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r' a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha : agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan ; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o *Dhia* ann am brúdar, gun iad a philltinn a dh' ionnsuidh Heroid, chaidh iad d' an dùthach féin air sliغه eile.

13 Agus an uair a dh' imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am brúdar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do 'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut : oir iarraidh Herod an naoidhean g' a mhill-eadh.

14 Agus dh' éirich e, agus ghabh e d' a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh' imich e do 'n Eiphit :

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid : a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu 'n d' rinn na druidhean fanoid air, las e le feirg ro-mhòr, agus chuir e *luchd-millidh* uath, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìoch-aibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh' fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gu, agus bròn ro-mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b' àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad *beò*.

19 Ach an uair a dh' eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearn ann am brúdar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil : oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh' éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d' a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu 'n robh Archelaus 'na rìgh an tìr Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin : ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* ann am brúdar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghailile :

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmh-nuidh ann am baile d' an goirear Nasaret, a chum gu coimhliontadh an nì a labhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasar-ach dheth.

CAIB. III.

AGUS anns na làitheibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas : oir a ta rìoghachd neimh am fogus.

4

3 Oir is e so an Tì ud mu 'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an Tì a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh sliغه an Tighearna, deanaibh a cheum-anna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhail, agus crìos leathair aige timchioll a leasraidh ; agus is e bu bhiaidh dha locuist agus mìl fhiaidhaich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d' a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh na dùthcha timchioll Iordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leis-san ann an Iordan, ag aideachadh am peacanna.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimhe, co a thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o 'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh do 'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na athair againn : oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann : air an aobhar sin, ge b' e crann nach toir a mach toradh math, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin a ta mise 'gur baisteadh le h-uisge chum aithreachais ; ach an Tì a thig a' m' dhéigh, is cumhachdaiche e na mi, agus cha 'n airidh mise air a bhrogan a ghiulan : baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine :

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro-bhaileach 'ùrlar-bualaidh, agus cruinnichidh e a chruithneachd d' a thigh-tasgaidh ; ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghailile gu Iordan a dh' ionnsuidh Eoin, chum gu 'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta feum agamsa bhì air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a' teachd a' m' ionnsuidh-sa ?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do 'n *chùis a bhì mar* so a nis : oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. Au sin dh' fhuilg e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uisge ; agus, feuch, dh' fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling mar choluman, agus a' teachd air-san :

17 Agus, feuch, guth o nèamh, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòraicheadh Iosa leis an Spiorad do 'n fhàsach, chum gu 'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhl.

2 Agus an uair a thraisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an dèigh sin bha ocrais air.

3 Agus air teachd do 'n bhuaireadair d' a ionnsuidh thubhairt e, Ma 's tu Mac Dhé,

thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgrìobhta, Cha 'n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhl e do 'n bhaile naomh, agus chuir e air binnein an teampuill e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma 's tu Mac Dhé, tilg thu féin sios : oir a ta e sgrìobhta, gu toir e àithne d' a ionglabh mu d' thimchioll, agus togaidh iad suas thu 'nan làmbaibh, chum nach buail thu uair air bith do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a ris, A ta e sgrìobhta, Cha bhuair thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhl e a ris chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rioghachdan an domhain, agus an glòir ;

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma thuiteas tu sios agus ma ni thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain : oir a ta e sgrìobhta, Bheir thu aoradh do 'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhl e ; agus, feuch, thàinig aingil agus fhritheil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu 'n do chuireadh Eoin an làmh, dh' imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta ri taobh na fairge, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim :

14 A chum gu 'n coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordan, Galile na Cinneach :

16 Am pòbull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr ; agus a ta solus air éirigh do na daoibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmon a dheanamh, agus a ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rioghachd nèimh am fogus.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d' an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhaige : (oir b' iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairean air daoibh dhìbh.

20 Agus air ball dh' fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luìng maille r' an athair Sebede, a' càradh an lion : agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh' fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh' imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliù feadh Shiria uile : agus thug iad d' a ionnsuidh iadsan uile a bha euclan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaraidh, agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamas, agus luchd pairilis ; agus shlànuch e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta an taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

A GUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn ; agus air suidhe dha, thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh.

2 Agus dh' fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh,

3 *Is beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad : oir is leo rioghachd nèimh.*

4 *Is beannaichte iadsan a ta ri bròn : oir gheibh iad sòlas.*

5 *Is beannaichte na daoine macanta : oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd.*

6 *Is beannaichte an dream air am bheil cois agus tart na còrach : oir sàsuichear iad.*

7 *Is beannaichte na daoine tròcaireach : oir gheibh iad tròcair.*

8 *Is beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe : oir chi iad Dia.*

9 *Is beannaichte luchd-deanamh na sìthe : oir goirear clann Dé dhiubh.*

10 *Is beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach : oir is leosan rioghachd nèimh.*

11 *Is beannaichte bhithreas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach, air mo sgàth-sa.*

12 *Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro-shubhach ; oir is mòr bhur duais air nèamh : oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.*

13 *Is sibhse salann na talmhainn : gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e ? cha 'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.*

14 *Is sibhse solus an t-saoghail. Cha 'n fheudar baile a ta air a shuidheadh air sliabh fholach.*

15 *Agus cha las daoine coinneal, chum gu 'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinneal, agus ni i solus do na bheil a stigh.*

16 *Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-athair a ta air neamh.*

17 *Na measaibh gu 'n d' thàinig mise a bhriseadh an lagha no nam fàidhean ; cha 'n ann a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.*

18 *Oir a ta mi ag ràdh ribh gu frinn-each, Gus an téid nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide no aon phunc do 'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.*

19 *Air an aobhar sin ge b' e neach a*

bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a 's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a 's lugha dheth ann an rìoghachd nèimh: ach ge b' e neach a ni, agus a theagaisgeas *iad*, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan sgrìobhaiche agus nam Phairis-each, nach téid sibh air chor air bith a steach do rìoghachd nèimh.

21 Chuala sibh, gu 'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b' e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b' e neach aig am bi fearg r' a bhràthair gun aobhar, gu 'm bi e an cunnart a' bhreitheanais: agus ge b' e neach a their r' a bhràthair, Raca, gu 'm bi e an cunnart na comhairle: ach ge b' e neach a their, Am-adain, gu 'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas chum na h-altarach, agus gu 'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a' d' aghaidh;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean rèite air tùs ri d' bhràthair, agus an deigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; air eagal gu 'n toir an t-eascaraid thairis thu do 'n bhreitheamh, agus gu 'n toir am breitheamh thu do 'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

26 A ta mi ag ràdh riut gu firinneach nach téid thu mach as a sin, agus an loc thu an fheoiridh dheireannach.

27 Chuala sibh gu 'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b' e neach a dh' amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu 'n d' rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tràisliidh dhuit, spion a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgrìosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhì air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgrìosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhì air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b' e chuireas a bhean-phòsda air falbh, thugadh e litir-dhealaich dh' i.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b' e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son striopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an tì a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu 'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair miannan eitheich, ach coimhion do mhionnan do 'n Tighearna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tug-aibh miannan idir: na *tugaibh* air nèamh oir is e rìgh-chathair Dhé e.

35 Na *tugaibh* air an talamh, oir is e

stòl a chos e: na *tugaibh* air Ierusalem, oir is e baile an rìgh mhòir e.

36 Na tabhair miannan air do cheann, oir cha 'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh gèal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is còmhradh dhuibh, Seadh, seadh: ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b' e ni a bhios os ceann so, is ann o 'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu 'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacail.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuir-ibh an aghaidh an uile: ach ge b' e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an tì le 'm b' àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin diot, leig leis d' fhialluim mar an ceudna.

41 Agus ge b' e bheir leis air feadh mìle a dh' audeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do 'n tì a dh' iarras ort; agus uaithsan le 'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu 'n dubhradh, Gràdh-aichidh tu do chomharsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdeibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoineibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'gur geur-leanmhuinn:

45 A chum gu 'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh: oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoineibh, agus air na deadh dhaoineibh, agus a' cur uisge air na fireanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do 'n muinntir aig am bheil gràdh dhuibh, cìod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cis-mhaoir a' deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh féin a mhàin, cìod a tha sibh a' deanamh thar *chàch*? nach 'eil na cis-mhaoir féin a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibh-sa coimhionta mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire nach toir sibh bhur déirc am fianais dhaoine, chum gu 'm faicear leo sibh; no cha 'n fhaigh sibh tuarasdail do bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa' near galltrom a shéid-eadh romhad, mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoineibh. Gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdail aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làmh chll cìod a ta do làmh dheas a' deanamh;

4 Chum gu 'm bi do dhéirc an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuite gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir is

ionmhuinn leo ùrnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoibh iad. Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu ùrnuigh, imich a steach do d' sheòmar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean ùrnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh ùrnuigh na gnàthaichibh ath-iarrtais dhìomhain, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu 'n éisd-eair riu air son lìomhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhuil riu: oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh' uireasbhuidh oirbh, mu 'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibh-sa ùrnuigh air a' mhodh so: Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naombaichear t' ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar a nithear air nèamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d' ar luchd-fach.

13 Agus na leig am buaireadh sinn; ach saor sinn o ole: oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumbachd, agus a' ghlòir, gu sìorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna:

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t' aghaidh:

18 Chum nach faicear le daoibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhas air an talamh, far an truail an leomann agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhas dhuibh féin air nèamh, far nach truail an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b' e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur cridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp; uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchedas sin?

24 Cha 'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tair air neach eile. Cha 'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dlia agus do Mhamon.

25 Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh' itheas no dh' òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuir-eas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach?

26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad siol, agus cha bhuan iad, agus cha chruinnich iad an saibhlìbh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cò agaibh le mòr-chùram a dh' fheudas aon làmh-choille a chur r' a àirde féin?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na llighean a' fàs sa' mhach-air; cha saothraich iad, agus cha sniomh iad.

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feir na macharach, a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag ràdh, Ciod a dh' itheas sin? no ciod a dh' òlas sinn? no ciod a chuireas sin um-ainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air an nithibh so uile.

33 Ach iarraidh air tùs rìoghachd Dhé, agus fhireantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: is leòr do 'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheir-eair breth oirbh: agus leis an tomhas le 'n tomhas sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d' bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a splonadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is 'léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn á sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na mad-raibh, agus na tilgibh bhur nèamhuidean

am fannis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le 'n cosaibh, agus air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh : sir-ibh, agus gheibh sibh : buailibh *an dorus*, agus fosgail ear dhuibh :

8 Oir gach uile neach a dh' iarras, glacaidh e : agus 'ge b' e a shreasa, gheibh e : agus do 'n tí a bhuaileas *an dorus*, fosgail ear.

9 Oir cò an duine agaibh-sa, ma 's e 's gu 'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha ?

10 Agus ma 's iasg a dh' iarras e, an tabhair e nathair dha ?

11 Air an aobhar sin ma 's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh' iarras air iad ?

12 Uime sin gach uile ní bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa, dean-aibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna : oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann : oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lionmhor iad a ta dol a steach orre :

14 Ach is cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas orre.

15 Coimhidibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o 'n leth a stigh 'nam madaibh-alluidh.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad : an tionail daoine dearcán-fiona do dhrisibh, no figean do na foghannaibh ?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith : ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha 'n fhead a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiùlan, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach giùlain toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh' aithnicheas sibh iad.

21 Cha 'n e gach uile neach a their riumsa, A Thighearn, a Thighearn, a théid a steach do rìoghachd nèimh ; ach an tí a ní toil m' Athar-sa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud. A Thighearn, a Thighearn, nach d' rinn sinn fàidheadaireachd a' t' ainm-sa ? agus a' t' ainm-sa nach do thilg sinn a mach deamhain ? agus a' t' ainm-sa nach d' rinn sinn iomadh mìorbhuile ?

23 Agus an sin aidichidh mise gu follaiseach dhoibh, Cha b' aithne dhomh riamh sibh : imichibh uam, a luchd-deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus a ní iad, samhluchidh mi e ri duine glie, a thog a thigh air carraig :

25 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuiltean, agus shéid na gaothan, agus bhual iad air an tigh sin : agus cha

do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhli- lion iad, samhluchear e ri duine amaid-each a thog a thigh air a' ghaineamh :

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuiltean, agus shéid na gaothan, agus bhual iad air an tigh sin : agus thuit e ; agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh an uair a chrìochnaich Iosa na briathra so, gu 'n do ghabh am pobull iongantas r' a theagasg-san :

29 Oir theagasg e iad mar neach aig an robh cumhachd, agus cha 'n ann mar 'na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

A GUS air teachd a nuas o 'n bheinn dha, lean cùideachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobhar, agus rinn e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma 's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam ; bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do 'n t-sagart, agus thoir d' a ionnsuidh an tiodhlac a dh' àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dòl do Iosa a steach do Chapernaum, thàinig d' a ionnsuidh Caipitineud, a' guidhe air,

6 Agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu h-uabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slànuidhidh mi e.

8 Agus air freagairt do 'n Chauptin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha 'n airidh mise air thusa a theachd a steach fo m' chleith : ach a mhàin abair am focal, agus slànuidhear m'òglach.

9 Oir is duine mise féin a ta fuidh ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham : agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e : agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e : agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ní se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, ann an Israel féin nach d' fhuair mi creidimh co mòr as so.

11 Agus a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n tig mòran o 'n àird an ear, agus o 'n àird an iar, agus gu 'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Jacob, ann an rìoghachd nèimh :

12 Ach gu 'n tilgear clann na rìoghachd ann an dorchadas a ta 'n leth a muigh ; bithidh an sin gu'g agus giosgan fhìacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' Chauptin-ceud, Imich romhad, agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus slànuidheadh 'òglach air an uair sin féin.

14 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh Pheadair, chunnaic e màthair a mhàna 'na luidhe, agus i ann am fiabhras.

15 Agus bhean e r' a làmh, agus dh' -

fhàg am fiabhrus i: agus dh' éirich i, agus rion i frithealadh dha.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d' a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain; agus thilg e na spioraid a mach le 'fhocal, agus shlànuich e iad uile a bha euslan:

17 A chum gu 'n coimhliontadh an ni a labhradh le 'Esaías am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinneachdan air féin, agus ghiùlain e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluagh mòr m' a thimchioll, dh' àithn e dol á sin do 'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanaidh mise thu, ge b' e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair; ach cha 'n 'eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d' a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomhsa imeachd air tùs agus m' athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh féin adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh' éirich doinnion mhòr air an fhairge, ionnus gu 'n d' fholaich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh, agus dhuìsg iad e, ag ràdh, A Thighearna, teasairg sinn: a ta sinn cailithe.

26 Agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh' éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantas, ag ràdh, Cìod e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha féin agus an fhairge ùmhhal dha?

28 Agus air teachd dha do 'n taobh eile, gu tìr na Gergeseneach, thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh-adhlaic, agus iad ro-gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Cìod e ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhìc Dhé? An d' thàinig thu an so g' ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ionaltradh.

31 Agus dh' iarr na deamhain a dh' ath-chuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach, do 'n chuan; agus chailleadh sna h-uisgeachaibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chaidh iad do 'n bhaile, agus dh' innis iad na nithe so uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am baile uile a mach a choinneachadh Iosa; agus an uair

a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an crìochaibh-san.

CAIB. IX.

A GUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d' a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d' a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhiseach agad, a mhìc, a ta do pheacanna air am maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt dream àraidh do na sgrìobhaichibh annta féin, A ta am fear so a' labhairt toibheim.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C' ar son a ta sibh a' smuaineachadh uile ann bhur crìdheach-aibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta do pheacanna air am maitheadh dhuit? no a ràdh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu 'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaithheadh air an talamh, (thubhairt e an sin ri fear na pairilis,) Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus dh' éirich e, agus chaidh e d' a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoinibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cise, d' am b' ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh' éirich e, agus lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thàinig mòran chis-mhaor agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-san agus r' a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r' a dheisciobluibh, C' ar son a dh' itheas bhur maighstir-sa maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacach-aibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha 'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a ta feum air an léigh, ach aig a' mhuinntir a ta euslan.

13 Ach imichibh agus fòghlumaibh cìod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha 'n iobairt: oir cha d' thàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciobuil Eoin d' a ionnsuidh, ag ràdh, C' ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trasgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a' trasgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu, Am feud clann seòmair an fhir-nuadh-phòsda bhì brònach, am feadh a bhitheas am fear-nuadh-phòsda maille riu? Ach thig na làithean anns an toirear am fear-nuadh-phòsda uatha, agus an sin ni iad trasgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mir do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g' a lionadh suas as an eudach, agus nithear an reubadh ni 's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion

nuadh ann an seann searragaibh: no brisear na searragan, agus dòrtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so riu, feuch, thàinig uachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball: ach thig-sa agus cuir do làmh oirre, agus bithidh i bedò.

19 Agus dh' éirich Iosa, agus lean e féin agus a dheisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eud-aich:

21 Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu 'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhisneach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o 'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachdaran, agus a chunnaic e an luchd ciùil, agus a' chuideachd a' dean-amh toirm *bhroin*,

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha 'n 'eil an nigheanag marbh ach 'na còdal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làmh oirre, agus dh' éirich an nigh-eanag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh' imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair oirne.

28 Agus an uair a thàinig e steach do 'n tigh, thàinig na doill d' a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, A ta, A Thighearn.

29 An sin bhean e r' an sùilb, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh' fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad, ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:

31 Ach an uair a dh' imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d' a ionnsuidh duine balbh ann an robh deamhan.

33 Agus an déigh do 'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantais, ag ràdh, Cha 'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaitrichean agus bhailtean, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmouachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slàn-uchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu 'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o

chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buach-aill.

37 An sin thubhairt e r' a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.

38 Uime sin guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deug d' a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu 'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud *fhear*, Simon d' an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cis-mhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d' an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach, a' tabhairt àitline dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach do *acon* bhaile a bhluineas do na Samaraich:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh' ionnsuidh chaorach chailte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmon-aichibh, ag ràdh, A ta rioghachd nèimh am fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tinn, glan-aibh na lobhair, [dùisgibh na marbh,] tilgibh a mach na deamhan: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgid, no umha ann bhur sporanaibh;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brogan, no bataichean: (oir is airidh am fear-oibre air a lòn.)

11 Agus ge b' e air bith caithir no baile d' an téid sibh a steach, feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh innte; agus fanaibh an sin gu am fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus 'nuair a thig sibh steach do thigh, beannaichibh dha.

13 Agus ma 's airidh an tigh sin, thig-eadh bhur sith air; ach mur airidh, pill-eadh bhur sith do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

14 Agus ge b' e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri 'ur briathraibh; air dol a mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhìbh duslach bhur cos.

15 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, gur so-ìomchaire a bhithesas staid fearainn Shodom agus Ghomorah an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuiream-sa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadadh-alluidh: air an aobhar sin bithibh-sa glic mar na nathraiche, agus neò-chronail mar na col-umain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoineibh; oir bheir iad an làmh sibh do chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad sibh 'nan sionagogaibh:

18 Agus bheirear sibh an làthair uach-

daran agus rìghrean air mo sgàth-sa, mar fhìanais dhoibh-san agus do na Cinnich.

19 Ach an uair a bheir iad an làimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh; oir bheirear dhuibh san uair sin féin an ni a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar féin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bráthair a bhráthair féin suas chum bàis, agus an t-athair am mac; agus éiridh a' chlann an aghaidh am pàrantan, agus bheir iad fa' near gu cuir-ear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m' ainme-sa: is e so a thèarnar.

23 Agus an uair a ni iad geur-leanmh-uinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mu 'n tig Mac an duine.

24 Cha 'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir, no an seirbhiseach os ceann a thighearna.

25 Is leòr do 'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do 'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tìghe, nach mò na sin a ghoir-eas iad e d' a mhuinntir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha 'n 'eil ni sam bith folaichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aith-nichear.

27 An ni a dh' innseas mise dhuibh san dorchadas, labhraibh e san t-solus; agus an ni a chluinneas sibh sa' chluais, searmonaichibh e air mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhitheas eagal an Tì sin oirbh, a 's urrainn an corp agus an t-anam a mhilladh araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reic-eadh air fheoiring? agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b' e dh' àidicheas mise am fianuis dhaoine, àidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b' e dh' àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m' Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu 'n d' thàinig mise a chur sìthe air an talamh: cha 'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach a chur claidheimh;

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlach féin a bhitheas 'nan naimhidh do dhuine.

37 An tì a ghràdhacheas athair no màthair ni 's mò na mise, cha 'n airidh orm e: agus an tì a ghràdhacheas mac no

nighean os mo cheann-sa, cha 'n airidh orm e:

38 Agus an tì nach glàc a chrann-ceusaidh, agus nach leau mise, cha 'n airidh orm e.

39 An tì a gheibh 'anam, cailidh se e: ach an tì a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e.

40 An tì a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an tì a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an tì a chuir uaith mi.

41 An tì a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh; agus an tì a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b' e bheir cupan a dh' uisge fuar a mhàn r' a òl do aon neach do na daoineibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach cail e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa àitheantan a thabhairt d' a dhà dheisciobul deug, gu 'n d' imich e as a sin a theagas agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosan guiomhara Chrìosd, chuir e dithis d' a dheisciobluibh d' a ionnsuidh.

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an Tì ud a bha ri teachd, no am bi sùil agam ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a' faotainn an radhaire, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na maibh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an tì nach faigh oibheum annam-sa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, ag ràdh, Cìod e an nì a chaidh sibh a mach do 'n fhàsach a dh' fhaicinn? an i cuile air a crathadh, le gaoith?

8 Ach cìod e an nì a chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach cìod e an nì a chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn? An e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni 's mò na fàidh.

10 Oir is e so an Tì mu 'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh' ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d' éirich neach a 's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an tì sin a 's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta a rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu àm Eoin.

14 Agus ma 's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b' e aig an bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach cò ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh, agus ag éigh-each r' an companaich,

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne plobair-eachd dhuibhse, ach cha d' rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuirreadh dhuibhse, ach cha d' rinn sibhse gùl.

18 Oir thàinig Eoin cha 'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fiona, caraid chis-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d' a oibrigh cumhachdach, air son nach d' rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o 'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaithe.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu 'm bi staid Thirus agus Shidoin ni 's so-iom-chaire ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sìos gu h-ìfrinn thu: oir nam *biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annad-sa, air an deanamh ann an Sodom, dh' fhanadh e gun a sgrìos gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fheargair Iosa, agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d' fhèluich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d' fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu 'm b' ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha 'n aithne do neach-air bith am Mac, ach do n. Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do 'n Mhac, agus do gach aon d' an àill leis a' Mhac fhoillsèachadh.

28 Thigibh a' m' ionnsuidh-sa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh.

29 Gabaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus ìrosal an crìche: agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa so-iomchair, agus a ta m' uallach eutrom.

CAIB. XII.

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, ag-

us bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh cìod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuintir a bha maille ris;

4 Cionnas a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh' ith e aran na fianuis, nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibh-san a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neòchiontach?

6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil san ionad so neach a 's mò na 'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh cìod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha 'n iobairt, cha dteadh sibh an dream a ta neòchiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d' an sionagog;

10 Agus, feuch, bha duine ann, aig an robh làmh sheargta: agus dh' fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu 'm biodh cùis dhitidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine, aig an bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nìs i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh: agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an làmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnas a dh' fheadaidh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh' imich e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte e:

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias an fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi; m' aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m' anam: cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e stri, agus cha ghlaodh e; ni mò a chluinneas neach air bith a gluth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite, agus cha mhùch e an lìon as am bi deatach, gus an tabhairt e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d' a ionnsuidh duine

ann an robh deamhan, dall agus balbh : agus shlànuich se e, ionnus gu 'n do labhair air am balbhan agus gu 'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongant-as, agus thubhairt iad, An e so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an nair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha 'n 'eil am fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnt 'na h-aghaidh féin, nithear 'na fàsach i; agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnt 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rioghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uine sin bithidh iad 'nam breitheamhaibh oirbh :

28 Ach ma 's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rioghachd Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, tha e a' m' aghaidh; agus an ti nach cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhaoibh: gidheadh cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh do dhaoibh.

32 Agus ge b' e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach ge b' e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha mhaithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid deanaibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanaibh a' chraobh truallidh, agus a toradh truallidh: oir is ann air a toradh a dh' aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh' fheudas sibh nithe maithe a labhairt, o a ta sibh féin olc? oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maithe á deadh ionmhas a chridhe: agus bheir an droch duine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu 'n toir daoine cunntas ann an là a' bhreitheanais air son gach focail dhìomhain a labhras iad.

37 Oir is ann le d' fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d' fhoclaibh a dhitear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichean agus do na Phairisich, ag ràdh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhàicinn uait.

39 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrann-

ach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara trì làithean agus trì oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn trì làithean agus trì oidhchean.

41 Eiridh muinntir Nìneveh sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais; agus, feuch, a ta ni 's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh i e: oir thàinig i o na h-àit-ibh a' s' iomallaich do 'n talamh a dh' èisdeachd gliocais Sholaimh; agus, feuch, a ta ni 's mò na Solamh an so.

43 An dèigh do 'n spiorad neòghlan dol a mach a duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus cha 'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d' thàinig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a 's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gabhaidh iad comhnuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni 's miosa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do 'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhì fathast a' labhairt ris a' phobul, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràthrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach éigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràthrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh' innis so dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràthrean?

49 Agus air sineadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràthrean!

50 Oir ge b' e neach a ni toil m' Athar-sa a ta air nèamh, is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin féin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluaigh mòr d' a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu 'n do shuidh e; agus sheas an sluaigh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh, Feuch, chaidh sioladair a mach a chur sìl.

4 Agus ag cur an t-sìl da, thuit cuid dheth ri taobh an rathaid; agus thàinig na h-eunlaith agus dh' ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige; agus air ball dh' fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do 'n ghréin dhothadh e; agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn : agus dh' fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

9 Ge b' e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C' ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh gu 'n d' thugadh dhuibh-sa eòlas a bhì aguibh air rùn diomhair rioghachd nèimh, ach dhoibhsan cha 'n 'eil so air a thoirt.

12 Oir ge b' e neach aig am bheil, dhasan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteis : ach ge b' e neach aig nach 'eil, uathsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin a ta mise a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faid iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus annta-san a ta fàidheadaireachd Esaias air a coimhlionadh, a ta 'g ràdh, Le h-éisdeachd cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu 'm faiceadh iad le 'n sùilibh, agus gu 'n cluinneadh iad le 'n cluasaibh, agus gu 'n tuigeadh iad le 'n cridhe, agus gu 'm biodh iad air an iompachadh, agus gu 'n slànuichinn-sa iad.

16 Ach is beannaichte bhur sùilean-sa, oir a ta iad a' faicinn; agus bhur cluasan, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu fireannach, Gu 'm b' iomadh fàidh, agus firean leis an bu mhiann na nithe so fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad iad : agus na nithe so chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisidh air an aobhar sin ri cosamhlachd an t-sioladair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rioghachd, agus nach toir e 'near e, thig an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe : is e so esan anns an do chuireadh an siol ri taobh an rathaìd.

20 Ach esan a fhuair siol ann an àitibh creagach, is e so an ti a chluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha 'n 'eil freumh aige ann féin, ach fanaidh e rè tamuill : agus an uair a thig trioblaid no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oibheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh siol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluinntinn an fhocail; agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh siol ann an

deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'g a thoirt fa 'near; neach mar an ceudna ta giùlan toraidh, agus a ta toirt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 'sa chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag ràdh, Is cosmhuil rioghachd nèimh ri duine a chuir siol maith 'na fhearann :

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thàinig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruithneachd, agus dh' imich e roimhe.

26 Ach an uair a thàinig an t-arbhar fuidh dhéas, agus a thug e mach a thoradh, dh' fhoillsich an cogal e féin mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhisich fhir-an-tighe thubhairt iad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa siol maith ann ad fhearann? c' àite ma seadh as an d' fhuair e an cogal?

28 Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid éigin so. Agus thubhairt na seirbhisich ris, An àill leat uime sin gu 'n téid sinne agus gu 'n cruinnich sinn ri chéile iad?

29 Ach thubhairt esan, Cha 'n àill; air eagal 'nuair a chruinnicheas sibh an cogal, gu spion sibh an cruithneachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an tig am fogharadh : agus an àm an fhogharaidh their mise ris an luchd-bunaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceanglaibh e 'na cheanglachanaibh chum a losgaidh : ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag ràdh, A ta rioghachd nèimh cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Nì gun amharus a 's lugha do gach uile phòr : gidheadh air fàs da, is e a 's mò do na luibheanaibh, agus fàsaidh e 'na chrann : ionns gu 'n tig eunlaith an athair, agus gu 'n dean iad nid 'na gheug-aibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu; Is cosmhuil rioghachd nèimh ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh' fholaidh i ann an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull ann an cosamhlachdaibh; agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu :

35 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul ann an cosamhlachdaibh, cuiridh mi 'n céill nithe a bha fol-aichte o thoiseach an t-saoghail.

36 An sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chaidh e steach do 'n tigh : agus thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, an ti a chuireas an siol maith is e Mac an duine e :

38 'S e 'm fearann an domhan : agus is e an siol maith clann na rioghachd : ach is e an cogal clann an droch spioraid :

39 'S e an nàmhaid a chuir iad an

diabhlul : 's e am fogharadh deireadh an t-saoghail : agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine e, is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'aingil uaith, agus tionailidh iad as a rioghachd na h-uile nithe a bheir oibheum, agus iadsan a ta deanamh aingidheachd ;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmh-uinn air dearg-lasadh : an sin bithidh gul agus giosgan fhialac.

43 An sin dealraichidh na fireana mar a' ghrian, ann an rioghachd an Athar féin. Ge b' e aig am bheil cluasa chum éisd-eachd, éisd-eachd e.

44 A ris, a ta rioghachd nèimh cosmhuil ri ionmhas air fhofach am fearann ; ni an déigh fhaotainn, a dh'fholaich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh' imich e agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e am fearann sin.

45 A ris, is cosmhuil rioghachd nèimh ri ceannaiche àraidh ag iarraidh nèamh-nuide maiseach :

46 Agus air amas da air aon nèamhnuid ro-luachmhoir, dh' imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e i.

47 A ris, a ta rioghachd nèimh cosmhuil ri lion air a thilgeadh san fhaerge, agus a chruinnich do gach uile sheòrsa éisg :

48 Agus air dha bhì làn, tharruing na h-iasgaircan e chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-éisg mhaith ann an soithichibh, ach thilg iad na droch éisg a mach.

49 Is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail : théid na h-aingil a mach, agus dealaichidh iad na droch dhaoine á measg nam fireanach ;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theinntich : an sin bithidh gul agus giosgan fhialac.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile ? thubhairt iad ris, 'Thuig, a Thighearn.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin gach uile sgrìobhaiche a ta fòghluimte chum rioghachd nèimh, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadha agus sean.

53 Agus thachair an uair a chrìochnaich Iosa na cosamhlachda so, gu 'n d' imich e as a sin.

54 Agus an uair a thàinig e d' a dhùthaich féin, theagaisg e iad 'nan sionagog, ionnus gu 'n do ghlabh iad iongantais, agus gu 'n dubhairt iad, C' àit an d' fhuair am fear so an glicias so, agus na feartan ud ?

55 Nach e so mac an t-saoir ? nach e ainm a mhàthar Muire ? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas ?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile maille riu ? c' àit uime sin an d' fhuair an duine so na nithe ud uile ?

57 Agus fhuair iad oibheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus 'na thigh féin.

58 Agus cha d' rinn e mòran do oibrìbh

cumhachdach an sin, air son am mi-chreidimh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod an Tetrarch S cliù Iosa,

2 Agus thubhairt e r' a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste ; dh' éirich e o na marbh-aibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin, cheangail se e, agus thilg e am prìosan e air son Herodiais, mnà Philip a bhràthar féin.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha 'n 'eil e dligeach dhuit i bhì agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha co-ainm là-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod :

7 Ionnus gu 'n do gheall e le mionnaibh, gu tugadh e dh' i ge b' e air bith ni a dh' iarradh i.

8 Agus air dh' ise bhì air a teagasg le a màthair roimh làimh, thubhairt i, Thoir dhomh an so ceann Eoin baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich : ach air son a mhiann, agus na muintir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh' àithn e a thabhairt d' i.

10 Agus air cur fir-marbhaidh uaith, bhuin e a cheann do Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do 'n chailin e : agus thug ise d' a màthair e.

12 Agus thàinig a dheisciobuill, agus thug iad an corp leo, agus dh' adhlaic iad e, agus thàinig iad agus dh' innis iad sin do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as a sin air luìng gu ionad fàsail air leth : agus an uair a chual am pobull sin, lean iad d' an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunn-aic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b' fheasgar e, thàinig a dheisciobuill d' a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad ; cuir an sluagh air falbh, chum gu 'n téid iad do na bailtibh, agus gu 'n ceannaich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh ; thugaibh-sa dhoibh gu a ith-eachd.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha 'n 'eil againn an so ach cùig arain, agus dà iasg.

18 Thubhairt esan riu, Thugaibh an so iad a' m' ionnsuidh-sa.

19 Agus dh' àitha e do 'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e, agus thug e na h-arain d' a dheisciobuibh, agus thug na deisciobuill do 'n t-sluagh iad.

20 Agus dh' ith iad uile, agus shàsuich-eachd iad : agus thog iad làn dà chliabh dheug do 'n bhìadh bhrìste, a bha dh' fhuigheall aca.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball cho-éignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do 'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na aonar a dheanamh ùrnuigh: agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long san àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do 'n oidhche, chaidh Iosa d' an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairege.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e ag imeachd air an fhairege, bha iad fo bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad a ta ann; agus ghlaodh iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise a ta ann, na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma 's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a' d' ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt esan, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh' imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir, ghabh e eagal: agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shìn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c' ar son a bha thu fo amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do 'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag ràdh, Gu òrinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do 'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d' an ionnsuidh an dream sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri iomall 'eudaich a mhàin: agus a mheud dhiubh as a bhean, shlàn-ùicheadh gu h-iomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaichean agus Phairisich o Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C' ar son a ta do dheisciobuil a' dol an aghaidh gnàthachaidh nan sinnear? oir cha 'n ionnlaid iad an làmhan an uair a dh' itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin?

4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b' e mhallaicheas 'athair mo' mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b' e neach a their r' a athair no r' a mhàthair, Biodh e 'na thiodhlac do 'n teampull gach ni leis am feudadh tu buannachd fhaotainn uamsa;

6 Nach feum e urram a thabhairt d' a athair no d' a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrìgh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairéan, is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd m' ur timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riumsa le 'm beul, agus a' toirt urram dhomh le 'm bìlibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dìomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àithneanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slòigh dha, thubhairt e riu, Eisidibh agus tuigibh:

11 Cha 'n e an ni a théid a steach sa' bheul a shalaicheas an duine; ach an ni a thig a mach as a' bheul, is e so a shalaicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu 'n do ghabh na Phairisich oibheum, an déigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidh-sa, spionar á bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-iùil dhall nan dall iad. Agus ma threòraicheas dall dall eile, tuitidh iad aron anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Minich dhuinn a' chosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuisge?

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast ge b' e ni a théid a steach sa' bheul, gu 'n téid e sa' bhroinn, agus gu 'n tilgear a mach do 'n t-slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o 'n chridhe, agus is iad sin a shalaicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainté, mortadh, adhaltrannas, striopachas, gadachd, fianuis bhréige, toibheum:

20 Is iad so na nithe a shalaicheas an duine: ach itheadh le làmhaibh gun ionnlaid, cha salaich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thirus agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig bean do *mhuinntir* Chanaain o na crìochaibh sin, agus ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean tròcair orm, a Thighearna, a Mhic Dhaibhidh; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d' thug esan freagradh sam bith dh' i. Agus thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh, agus dh' iarr iad air, ag ràdh, Cuir air falbh i, oir tha i a' glaochaich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise ach a chum chaorach chailte thighe Israeil.

25 An sin thàinig ise agus rinn i aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, cuidich leam.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e,

Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thigh-earn: ach ithidh na coin do 'n sbruileach a thuiteas o bhòrd am maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh e dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a nighean slàn o 'n uair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as a sin thàinig e làimh ri fairege Ghalile; agus an uair a chaidh e suas air Òeinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thàinig mòr-shluagh d' a ionnsuidh, agus aca maille ri uacaich, doill, balbhain, *daoine* ciurrarach, agus mòran eile, agus thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 Ionnsu gu 'n do ghabh an sluagh iongantais 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na *daoine* ciurrarach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d' a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta mi a' gabhail truais do 'n t-sluagh, oir dh' fhan iad maille rium a nis rè thrì làithean, agus cha 'n 'eil ni air bith aca r' a ith-eadh: agus cha chuir mi uam 'nan trasg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na h-uiread a dh' aran san fhàsach, as bu leòir a shàsachadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh' iasgaibh beaga.

35 Agus dh' àithn e do 'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air tabhairt buidheachais, bhris e iad, agus thug e d' a dheisciobuibh, agus *thug* na deisciobuil do 'n t-sluagh iad.

37 Agus dh' ith iad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad do 'n bhìadh bhriste a dh' fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus b' iad a' mhuinntir a dh' ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

AGUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh, dh' iarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir *ann*; oir a ta an t-athar dearg:

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgaircan, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e 'n comas duibh comharan nan aimsir a *thuigsinn*?

4 A ta ginealach aingidh agus adhalt-

rannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh' imich e *as a sin*.

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh' ionnsuidh na taoibh eile, dh'ichuimhnich iad aran a thabhairt *leo*.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach d' thug sinn aran *leinn*.

8 Agus 'nuair a thuing Iosa *sin*, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c' ar son a ta sibh a' reusonachadh eadar-aibh féin, *gur ann* a chionn nach d' thug sibh aran *leibh*?

6 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach?

12 An sin thuing iad cionnus nach d' iarr e *orra* bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìoch-aibh Chesarea Philipi, dh' fheòraich e d' a dheisciobuibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha cuid ag ràdh* Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, is tusa Crìosd, Mac an Dé bhed.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannaichte tusa, a Shimoin Bhar-Iona; oir cha d' fhoillsich fuil agus feoil sin duitse, ach m' Athair-sa a ta air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charrraig so togaidh mise m' eaglais: agus cha toir geatachan ifrinn buaidh orre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche rioghachd nèimh: agus ge b' e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b' e ni a dh' fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh' àithn e d' a dheisciobuibh gun iad a dh' innseadh do neach air bith, gu 'm b' esan Iosa an Crìosd.

21 O 'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d' a dheisciobuibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a' chur gu bàs, agus a bhi air a' thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain; is oibheum dhomh thu: oir cha 'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r' a dheisciobuibh, Ma 's àill le neach air bith teachd a' m' dhéigh-sa, àicheadh se e féin, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b' e neach le 'm b' àill 'anam a ghlaidheadh, caillidh se e; agus ge b' e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam féin a chall? no ciod i a' mhalairt a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir 'Athar, maille r' a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghnìomhara.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil cuid do 'n dream a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

A GUS an déigh shé làithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòraich e iad air leth gu beinn àrd,

2 Agus dh' atharraicheadh a chruth 'nan làthair; agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunnacas leo Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearna, is maith dhuinne bhì an so: ma 's àill leatsa, dean-amaid trì pàilliuna an so: aon duitse, aon do Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhì fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soilseach sgàile orra: agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, agus am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro-mbòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha 'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o 'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an nì a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh' fheadraich a dheisciobuil dheth, ag ràdh, C' ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a' theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisgidh e na h-uile nithe:

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu 'n d' thàinig Elias a cheana, agus cha d' aithnich iad e, ach rinn iad gach nì bu toil leo

ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh' fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thug na deisciobuil gu 'm b' ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine *àraidh* d' a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh' ionnsuidh do dheisciobuil, agus cha b' urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ruibh? cia fhad a dh' fhulaingeas mi sibh? thugaibh a' m' ionnsuidh-sa an so e.

18 Agus chronich Iosa an deamhan, agus dh' imich e as: agus shlànuicheadh an leanabh o 'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C' ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mì-chreidimh: oir gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nam biodh gaibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharraich á so an sud, agus dh' atharraicheadh i; agus cha bhiodh nì air bith eu-comasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha téid a' ghné so mach, ach le h-ùrnuigh agus le trasgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do làmh-aibh dhaoine:

23 Agus marbhaidh iad e, ach an treas là éiridh e. Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chaper-naum, thàinig luchd-togaid na cise gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhur maighstir-sa ag iocadh na cise?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaid e steach do 'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-sa, a Shimoin? cò uait a ta rìghrean na talmhainn a' togail càine no cise? An ann o 'n cloinn féin, no o choigrich?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigrich. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann saor.

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oibheum dhoibh, imich thusa chum na fairege, agus tilg dubhan *innse*, agus tog an ceud iasg a thig a nìos: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

A NNS an àm sin féin thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh, Cò is mò ann an rìoghachd nèimh?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm d' a ionnsuidh, chuir e 'nam meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Mur iompachair sibh,

agus mur bi sibh mar leanabana, nach téid sibh a steach do rìoghachd nèimh.

4 Air an aobhar sin ge b' e dh' islicheas e féin mar an leanaban so, 'se sin féin is mò ann an rìoghachd nèimh.

5 Agus ge b' e ghabhas aon leanaban d' a leithid so ann am ainm-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b' e neach a bheir oilbheum do aon neach do 'n mhuintir bhig so a ta creidsinn annam-sa, b' fhearr dha gu 'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r' a mhuineal, agus gu 'm biodh e air a bhàtladh ann an doimhne na fairge.

7 Is an-aobhinn do 'n t-saoghal air son oilbheuman : oir is éigin do oilbheumaibh teachd ; ach is an-aobhinn do 'n duine sin troimh an tig an t-oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do làmh no do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad : is fearr dhuit dol a steach do 'n bheatha air leth-chois no air leth-làimh, na dà làimh no dà chois a bhi agad, agus thu bli air do thilgeadh anns an teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait i : is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine if-rinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tar-cuis air aon neach do 'n mhuintir bhig so ; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an ain-gil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m' Athar-sa, a ta air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha cailte.

12 Ciod is barail dhuibhse ? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu 'n téid aon diubh air seacharan, nach fag e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh' iarraidh na caorach a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu 'm faigh e i, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu 'n dean e tuilleadh gairdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha 'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu 'n rachadh aon neach do 'n mhuintir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a' d' aghaidh, imich agus innis a lochd dha eadar thu féin agus esan a mhàin : ma dh' éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e riut, thoir leat aon no dithis eile, chum gu 'm bi gach ni air a dheanamh seasmach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e jadsan éisdeachd, innis do 'n eaglais e : ach ma dhiultas e 'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus mar chis-mhaor.

18 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b' e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh : agus ge b' e air bith nithe a dh' fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris tha mi ag ràdh ribh, Ma chòird-eas dithis agaibh air thalamh mu thim-chioll aoin ni a dh' iarras iad, nithear so dhoibh le m' Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b' e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a' m' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d' a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearn, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a' m' aghaidh, agus a mhaitheas mi dha ? An ann gu ruig an seachdamh uair ?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha 'n abair mi riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus trì fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin is cosmhuil rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh le 'm b' àill cunntas a dheanamh r' a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d' a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann :

25 Ach do bhrigh nach robh aige ni leis an dioladh e, dh' àithn a thighearn e féin, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e ùmhlachd dha, ag ràdh, A Thighearn, dean foighidinn rium, agus iocaidh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin air do thighearn an èiglach sin truas mòr a ghabhail dheft, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d' a chomh-sheirbhiseach air an robh aige ceud peghin : agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan air, ag ràdh, Loc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus iocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b' àill leis-san sin : ach dh' imich e agus thilg e am prìosan e, gus an iocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhiseach na nithe a rinnadh, bha iad ro-dhoilich, agus thàinig iad, agus dh' fhoillsich iad d' an tighearn gach ni a rinn-eadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhiseach, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrigh gu 'n do chuir thu impidh orm :

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceud-na trócar a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, anhuil mar a rinn mise trócar ortsa ?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh e, gus an iocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m' Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d' a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

A GUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu 'n d' imich e o Ghàlile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordain :

2 Agus lean slugh mòr e, agus shlàn-
uich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna
d' a ionnsuidh 'ga dhearbhadh, agus ag
ràdh ris, Am bheil e ceadichte do dhuine
a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e
riu, Nach do leugh sibh, An tì a rinn air
tùs iad, gu 'n d' rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so
fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, ag-
us dlùth-leanaidh e r' a mhnaoi: agus bith-
idh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni 's
mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a
cheangail Dia, na sgaoleadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C' ar son ma seadh
a dh' àithn Maois litir-dhealaich a thabh-
airt *dh' i*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh' fhulaing Maois
dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur
mnà a chur uaibh: ach cha robh e mar
sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b' e
chuireas uaith a bhean, ach air son striop-
achais, agus a phòsas bean eile, a ta e a'
deanaim adhaltrannais: agus ge b' e neach
a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a'
deanaim adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma 's e
sin cor an fhir r' a mhnaoi, cha 'n 'eil am
pòsadh maith r' a dheanaim.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha 'n 'eil na
h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so
a ghabhail, ach *iadsan d'* an thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan cailteanaich, a
rugadh mar sin o bhroinn *am* màthar; ag-
us a ta cuid do chailteanaich ann, a rinn-
eadh 'nan cailteanaich le daoinibh; agus
a ta cailteanaich ann, a rinn iad féin 'nan
cailteanaich air son rioghachd nèimh.
Ge b' e neach a ta comasach air a ghabhail
d' a ionnsuidh, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d' a ionn-
suidh, chum gu cuireadh e a làmhan orra,
agus gu 'n deanadh e dùrnuigh: agus chron-
uich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do
na leanabaibh, agus na bacaibh dhoibh
teachd a' m' ionnsuidh: oir is ann d' an
leithidibh sin a ta rioghachd nèimh.

15 Agus an déigh dha a làmhan a chur
orra, dh' imich e as a sin.

16 Agus, feuch, thàinig neach agus
thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith,
cìod am maith a ni mi chum gu faigh mi
a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C' ar son a
ghoireadh tu maith dhìom-sa? cha 'n 'eil
aon neach maith ach a h-aon, *eadhon* Dia:
ach ma 's àill leat dol a steach chum na
beatha, coimhid na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus
thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na
dean adhaltrannas. Na goid. Na toir
fianuis bréige.

19 Thoir urram do t' athair, agus do d'
mhàthair: agus, Gràdhach do chloimh-
earnach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimh-
id mi iad sin uile o m' òige: cìod a ta dh'-
uireasbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma 's àill leat bhi

coimhlionta, imich, reic na bheil agad, ag-
us tabhair do na bochdaibh, agus gheibh
thu ionmhas air nèamh; agus thig, *agus*
lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na
briathra sin, dh' fhalbh e gu brònach: oir
bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r' a dheisciob-
luibh, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh,
gu bheil e cruaidh air duine saobhir dol a
steach do rioghachd nèimh.

24 Agus a ris tha mi ag ràdh ribh, Gur
usadh do chàmhail dol troimh chrò snàth-
aid, na do dhuine saobhir dol a steach do
rioghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil
so, ghabh iad iongantais mòr, ag ràdh, Cò
ma seadh an neach a dh' fheudas a bhi air
a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubh-
airt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comas-
ach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe com-
asach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubh-
airt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile
nìthe, agus lean sinn thusa; air an aobhar
sin cìod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise,
anns an ath-ghineamhuin, an uair a
shuidheas Mac an duine air caithir a
ghlòire féin, gu 'n suidh sibhse mar an
ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth
air dà thréibh dheug Israeil.

29 Agus ge b' e neach a thréig tighean,
no bràithrean, no peathraichean, no ath-
air, no màthair, no bean-phòsda, no clann,
no fearann air sgàth m' àinme-sa, gheibh e
a' cheud uiread, agus a' bheatha mhairean-
nach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhith-
eas air dheireadh; agus air dheireadh, *a*
bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rioghachd nèimh ri
fear-tighe, a chaidh a mach moch air
mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre
d' a ghàradh fìona.

2 Agus an déigh dha còrdadh ris an
luchd-oibre air pheghinn, *Romhanaich* san
là, chuir e d' a ghàradh fìona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach tim-
chioll na treas uaire, chunnaic e dream
eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhar-
gadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibh-sa
mar an ceudna do 'n ghàradh fìona, agus
ge b' e ni a bhithreas ceart, bheir mi dhuibh
e. Agus dh' imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a ris tim-
chioll na seathadh agus na naothadh uaire,
rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu
thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e
dream eile 'nan seasamh dìomhanach, ag-
us thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh 'nur
seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do
thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubh-
airt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna
do 'n ghàradh fìona, agus ge b' e ni a ta
ceart, gheibh sibh e.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhìona sin r' a stiùbhard, Gairm an luchd-oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o'n dream a thàinig mu dheireadh gu ruig na ceud daoine.

9 Agus an uair a thàinig iadsan a thuarasdalachadh mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh pèghinn.

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu 'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna pèghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe.

12 Ag ràdh, An dream sin a thàinig mu dheireadh, cha d' rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionnan ruinne, a ghàrlain uallach agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha 'n 'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do chòird thu rium air pèghinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do 'n tì so a thàinig mu dheireadh, mar a thug mi dhuit-sa.

15 Nach 'eil e ceaduidhte dhomh-sa an ni a 's toil leam a dheanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an dream dheireannach air thoiseach, agus an dream a ta air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis a leth taobh anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiùrsadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thàinig d' a ionnsuidh màth-air cloinne Shebede, maille r' a mic, a' toirt aoraidh dha, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b' àill leat? Thubhairt i ris, Abair gu 'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chli, a' d' rìghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bli air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhobh-san d' am bheil e air ullachadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichnear so, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d' a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig uachdaraibh nan Cinnich tighearnas orra, agus gu bheil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measg-sa: ach ge b' e neach le 'm b' àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le 'm b' àill toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d' thàinig Mac an duine chum gu 'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e:

30 Agus, feuch, dithis dhaoine dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu 'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu 'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r' an sùilb: agus air ball thàinig radharc d' an sùilb, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

A GUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betpage, gu sliabh nan crann-oladh, an sin chuir Iosa dithis d' a dheisciobuibh uaith,

2 Ag ràdh riu, Rachaibh do 'n bhaile a ta thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann, agus loth maille rithe: fuasglaibh, agus thugaibh a' m' ionnsuidh-sa iad.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uaith air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shioin, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a' d' ionnsuidh gu ciùin, agus e 'na shuidhe air asal, agus air loth mac na h-asail.

6 Agus dh' imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh' àithn Iosa dhoibh;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad an asal agus an loth, agus chuir iad esan 'na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinn-eau air an t-slighe; agus ghearr dream eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: beannaichte gu

robh an Tl a thig ann an ainm an Tigh-carna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

10 Agus 'nuair thàinig e steach do Ierusalem, ghluaiseadh am baile uile, ag ràdh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dè, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e bùird luchd-malairt an airgid thairis, agus caithriche luchd-reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e sgrìobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

14 Agus thàinig na doill agus na bacadh d' a ionnsuidh anns an teampull, agus shlàn-uidh e iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean na gnìomharan iongantach a rinn e, agus a' chlànn a' glaothaich san teampull, agus ag ràdh, Hosanna do mhac Dhaibhidh, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An cluinn thu ciod a ta a' mhuinntir sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, A beul naoidhean agus chiochran choimhlon thu moladh?

17 Agus an uair a dh' fhàg e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh' fhan e an sin.

18 Agus an uair a phill e chum a' bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fige fhaicinn air an t-slighe, thàinig e d' a ionnsuidh, agus cha d' fhuair e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Na fasadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-fige air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuill e, ghabh iad iongantach, ag ràdh, Cia luath a shearg an crann-fige as?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ma bhithreas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fo amharus, cha 'n e mhàin gu 'n dean sibh an ni a rinneadh do 'n chrann-fhige, ach mar an ceudna ma their sibh ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairge thu, bithidh e deanta:

22 Agus ge b' e air bith nithe a dh' iarras sibh ann bhur n-ùrnuigh, ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thàinig e do 'n teampull, thàinig na h-àrd-shagairt agus seanairean a' phobuill d' a ionnsuidh, agus e a' teagasg, ag ràdh ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thusa a' deanamh nan nithe so? agus cò thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhìbh-sa, agus ma dh' innseas sibh dhomh e, innsidh mise dhuibh-sa air mhodh ceudna cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thàinig e? O nèamh, no o dhaoibh? Ach reusan-aidh iadsan 'nam measg féin, ag ràdh, Ma

their sinn, O nèamh, their esan ruinn, C' ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

26 Ach ma their sinn, O dhaoibh, a ta eagal a' phobuill oirnn; oir a ta meas fàidh aig gach uile *dhuine* air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha 'n 'eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Ni mò dh' innseas mise dhuibh-sa cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

28 Ach ciod i bhur barail-sa? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thàinig e dh' ionnsuidh a' cheud *mhic*, agus thubhairt e, A mhic, imich, dean obair an diugh a' m' ghàradh fionach.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh' imich e.

30 Agus thàinig e agus an dara *mac*, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cò do 'n dithis a rinn toil 'athar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu firinneach tha mise ag ràdh ribh, gu 'n téid na cis-mhaoir agus na striopaichean do rioghachd Dhé roimhhibh-sa.

32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-ionnsuidh an slighe na fireantachd, agus cha do chreid sibh e: ach chreid na cis-mhaoir agus na striopaichean e. Agus ge do chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas na dhéigh sin, a chum gu 'n creideadh sibh e.

33 Eisidibh ri cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlannduich fionlios, agus chuir e gàradh m' a thimchioll, agus chladhaich e ionad-bruthaidh an fhiona ann, agus thog e tùr, agus suidhich e air tuath e; agus chaidh e féin air choigrich.

34 Agus an uair a dhruid *riu* àm an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh' ionnsuidh na tuatha, a dh' fhaotainn a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhuibh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A ris, chuir e seirbhisich eile uaith, tuilleadh na *sa'* cheud *chuideachd*; agus rinn iad orra-san mar an ceudna.

37 Ach ma dheireadh, chuir e a mhac féin d' an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do mo mhac.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra féin, 'S e so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid 'oighreachd-san *dhuinn féin*.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin an uair a thig Tighearn an fhion-lios *sin*, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, Sgrìosaidd e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fion-lios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'nan aimsiribh féin.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na sgrìobtuiribh, A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-òisne: is e an Tigh-

earn a riun so, agus a ta e iongantach 'nar sùilbh-ne ?

43 Uime sin tha mi ag ràdh ribh, Gu 'n toirear rioghachd Dhé uaibhse, agus gu 'n toirear do chinneach *eile* i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b' e neach a thuiteas air a' chloich so, brisear e; ach ge b' e air an tuit i, ni i min-luathre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-àrd shagairt agus na Phairisich a chosamhlachd-san, thuig iad gu 'm b' ann mu 'n timchioll féin a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' aisan.

CAIB. XXII.

AGUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a ris ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh,

2 Is cosmhuil rioghachd nèimh ri rìgh àraidh, a riun banais-phòsaidh d' a mhac féin;

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha b' àill leo-san teachd.

4 A ris, chuir e d' an ionnsuidh seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-sa ris a' mhuinntir d' an d' thugadh cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo dhinneir: a ta mo dhaimh agus mo spréidh bhiahdta air am Marbhadh, agus a ta na h-uile nithe ullamh; thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh' imich iad rompa, fear dhiubl d' a fhearann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a' chuid eile *dhiubh* air a sheirbhisich, agus thug iad masladh *dhoibh*, agus mharbh siad iad.

7 Ach an uair a chual an rìgh so ghabh e fearg; agus chuir e 'armailtean uaithe, agus sgrios e an luchd-mortaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r' a sheirbhisich, Gu firinneach a ta a' bhanaidh ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b' airidh iad air.

9 Air an aobhar sin imichibh-sa gus na rathaidibh mòra, agus a lion *daoine* 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lionadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bidh.

11 Agus air dol a steach do 'n rìgh a dh' fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin' duine aig nach robh trusgan na bainnse uime:

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gus trusgan na bainnse umad? Ach dh' fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach: an sin bithidh gul agus glosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh' imich na Phairisich, agus

ghabh iad comhairle cionnus a dh' fheudadh iad esan a ribeadh 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d' a ionnsuidh an deisciobuill féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am fìrinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith: oir cha 'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceaduichte cis a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil ?

18 Ach air tuigsinn am mì-ruin a dh' Iosa, thubhairt e, C' ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgairean ?

19 Nochdaibh dhomhsa airgid na cise. Agus thug iad d' a ionnsuidh peghinn.

20 Agus thubhairt e riu, Cò dha a bhuinteas an dealbh so, agus an sgrìobhadh a ta m' a thimchioll ?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a 's le Ceasar; agus do Dhia, na nithe a 's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantais, agus dh' fhàg iad e, agus dh' imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d' a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air.

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d' a biràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimhe, agus sliochd a thogail d' a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne; agus air do 'n ceud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh' fhàg e a bhean d' a bhràthair.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do 'n dara, agus do 'n treas *bràthair*, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan dàigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do 'n t-seachdnar d' am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan, gun eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob? cha 'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r' a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu 'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b' fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a 's mò san lagh ?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaidhidh tu

an Tighearn do Dhia le t' uile chridhe, agus le t' uile anam, agus le t' uile inntinn.

38 Is i so a' cheud *áithne* agus an *áithne* mhòr.

39 Agus is cosmhuil an dara rithe so, Gràdhaidhidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà *áithne* so tha 'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh' fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chrìosd? cò d' am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stol fo d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b' urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach o 'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r' a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:

3 Air an aobhar sin na h-uile nithe dh' iarras iad oirbh-sa a choimhead, coimhidibh agus deanaibh *iad*; ach na deanaibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche troma, agus do-ìomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha chàruich iad féin iad le h-aon d' am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fàilte *fhaghail* air na margaidh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Crìosd; agus is bràithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Athair a ta agaibh, a ta air n-èamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstir-ean dhiubh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Crìosd.

11 Ach an tì a 's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b' e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b' e neach a dh' islicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinn dhiubh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean, do bhrìgh gu bheil sibh a' f' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidha dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach

agus cha 'n fhulaing sibh do 'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhant-rach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh ùrnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damhadh a 's mò.

15 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean; oir cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni 's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhiubh, a chinn-iùil dhalla, a their, Ge b' e duine a bheir miannonn air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b' e bheir miannonn air òr an teampull, a ta e ceangailte.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b' e bheir miannonn air an altair, cha 'n 'eil suim ann: ach ge b' e bheir miannonn air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no 'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b' e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b' e mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh air-san, agus air an Tì a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b' e neach a mhionnaicheas air n-èamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaitir Dhé, agus air-san a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean; oir a ta sibh a' toirt an deachaimh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhiobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhiubh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìolaidheas a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmh-al.

25 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do 'n chupan, agus do 'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do 'n chupan agus do 'n mhèis, chum gu 'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgair-ean: oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do 'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas hireana, ach san taobh a stigh làn ceilg, gus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhiubh, a sgrìobhaich-

ean agus Phairiseacha, a chealgairean ; oir a ta sibh a' togail àitean-adhlacaidh nam fàidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mhaiseach,

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhithamaid compàrteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lionaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheadar leibh dol as o dhannadh ifrinn.

34 Air an aobhar sin feuch, cuiream-sa d' 'ur ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus sgrìobhaichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus cèusaidd sibh, agus cuid dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh gear-leanmhuinn *orra* o bhaile gu baile :

35 Chum gu 'n tig oirbh gach uile fluil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o fluil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, Gu 'n tig na nìthe so uile air a' ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbh-as na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a' d' ionnsuidh, cia minic a b' àill leam do chlann a chruinneachadh r' a chéile, mar a chruinnicheas cearc a h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus cha b' àill leibh !

38 Feuch, fàgar bhur tigh agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, *Is beannaichte an Tì a thig ann an ainm an Tighearn.*

CAIB. XXIV.

A GUS chaidh Iosa mach, agus dh' imich e o 'n teampull; agus thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh, a nochdadh dha aitreabh an teampull.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu fìrinneach tha mi ag ràdh ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sios.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-oladh, thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh an uaignidheas, ag ràdh, Innis dhuinne, c' uin' a thig na nìthe sin *gu crìch*? agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh :

5 Oir thig mòran a' m' ainm-sa, ag ràdh, *Is mise Crìosd*; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh coganna, agus tuairisgeul choganna: thugaibh an aire nach bi sibh fo amhladh: oir is éigin do na *nìthibh sin* uile teachd gu crìch, ach cha 'n 'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh gorta, agus plàighean, agus crìothanna-talmhainn ann am mòran àitean.

8 Agus cha 'n 'eil' anna so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh: agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m' ainme-sa.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oibh-eum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d' a chéile.

11 Agus éiridh mòran do fhàidhibh bréige, agus meallaidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu 'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.

13 Ach ge b' e bhithas seasmhach chum na crìche, is e so a thèarnar.

14 Agus bithidh soisgeul so na rìoghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinneach: agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar sin an uair a chi sibhse gràineileachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomh, (tuigeadh an tì a leughas,)

16 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea, chum nam beann:

17 An tì a ta air mullach an tìghe, na tìgeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis as a thìgh:

18 Agus an tì a ta sa' mhachair, na pill-eadh e air ais a thogail 'fhalluin leis.

19 Agus is an-aobhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibh-san a bheir cìoch uatha sna làithibh sin.

20 Ach guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid:

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhith-eas a chaoidh.

22 Agus mur biodh na làithean sin air an giorrachadh, cha bhiodh feoil sam bith air a tèarnadh: ach air son nan daoine taghta bithidh na làithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their aon duine ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no an sud; na creidibh e:

24 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus mìorbhuilean mòra, ionnus gu mealladh iad, nam feudadh e bhi, na daoine taghta féin.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-làimh.

26 Uime sin ma their iad ribh, Feuch, a ta e san fhàsach, na rachaibh a mach: feuch, a ta e sna seòmraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dealanach o 'n àird an ear, agus a dhealraicheas i gus an àird an iar; mar sin mar an ceudna bhithas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b' e àit am bi a' chairbh, is ann an sin a chruinnichear na h-iolaircan.

29 Air ball an déigh trioblaid nan làithean ud, dorchaichear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhlachdan nan nèamh air an crathadh.

30 Agus an sin foillsichear comhara Mhic an duine an nèamh: agus an sin ni uile threubha na talmhainn bròn, agus chi

iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimh, le cumhachd agus glòir ro-mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòr na gall-truimp, agus cruinnichidh iad a shluagh taghta o na ceithir gaoth-aibh, o leth-iomall nèimh gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chrann-fhige: an uair a bhitheas a gheug a nis maoth, agus a dh' fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gur fagus an samh-ràdh:

33 Agus mar an ceudna, an uair a chi sibhse na nithe sin uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, *eadhon* aig na dors-aibh.

34 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach téid an ginealach so féin thairis, gus an tachair na nithe so uile.

35 Théid nèamh agus talamh thairis, ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a chaoidh.

36 Ach cha 'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig duine air bith, no fòs aig ainghibh nèimh, ach aig m' Athair-sa a mhàin.

37 Ach amhuil *a bha* làithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na làithibh roimh an tuil ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àire,

39 Agus nach robh fhios aca gus an t-thàinig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhach-air; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meileadh anns a' mhuilean; gabhar a h-aon aca, agus fàgar an aon eile.

42 Uime sin deanaibh-sa faire, oir cha 'n 'eil fhios agaibh cia an uair an tig bhur Tighearn.

43 Ach a ta fhios so agaibh, nam b' fhios-rach fear an tighe cia an uair an tigeadh an gaduiche, gu 'n deanadh e faire, agus nach fualaingeadh e gu 'm bristeadh a thigh troimh.

44 Uime sin bithibh-sa ullamh mar an ceudna: oir is ann an uair nach saoil sibh, a thigh Mac an duine.

45 Cò e ma seadh a ta 'na òglach firinn-each agus glic, a chuir a Thighearn os ceann a mhuinntir, a thabhairt bidh dhoibh 'na àn féin?

46 Is beannaichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna, ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n cuir se e os ceann a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch sheirbhiseach ud 'na chridhe, A ta mo Thighearn a' cur dàd 'na theachd;

49 Agus ma thòisicheas e air *a chomh-sheirbhisich* a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchd-misce;

50 Thig Tighearn an òglaich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloighdibh e,

agus bheir e a chuibhrionn *da* maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus giosg-an fhiacal.

CAIB. XXV.

AN sin samhlaichear rìoghachd nèimh ri deich òighibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda.

2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain *leo*, ach cha d' thug iad oladh leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh leo 'n nan soithichibh maille r' an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh maille do 'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain.

6 Ach anns a' mheadhon-oidhche rinn-eadh glaoth, Feuch, a ta am fear nuadh-phòsda a' teachd; rachaibh a mach g' a choinneachadh.

7 An sin dh' éirich na h-òighean ud uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riu-san *a bha* glic, Thoiribh dhuinne cuid do bhur n-oladh; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan *a bha* glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn féin agus dhuibh-san, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannaichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol à cheannach, thàinig am fear nuadh-phòsda; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil e ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin:

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tálanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon; do gach aon fa leth a réir a chomais: agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh' imich esan a fhuair na cùig tálanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tálanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an tì a fhuair a h-aon, dh' imich e agus chladaich e san talamh, agus dh' fholaidh e airgid a mhaighstir.

19 An déigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tálanna, agus thug e leis cùig tálanna eile, ag ràdh, A Thighearna, thug thu dhomh-sa cùig tálanna: feuch, bhuannaich mi cùig tálanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is

maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa frinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann mhòran thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus thàinig esan a fhuair an dà thàlann, agus thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomh-sa dà thàlann: feuch, bhannaich mi dà thàlann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich; bha thusa frinneach ann am beagan *do nithibh*, cuiridh mise os ceann mòran *do nithibh* thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

24 Ach an uair a thàinig esan a fhuair an t-aon tàlann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaireas san àite nach do chuir thu, agus a thionaireas san ionad anns nach do sgaoil thu;

25 Agus air dhomh bhi fo eagal, chaidh mi agus dh'fhòlaich mi do thàlann san talamh: feuch, sin agad do chuid féin.

26 Fhreagair a Thighearn agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leig, bha fhios agad gu buainim-sa san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi;

27 Bu chòir dhuit uime sin m' airgid a thabhairt do 'n luchd-malairt, agus air dhomh teachd gheibhin mo chuid féin maille r' a riadh.

28 Buinibh uath uime sin an tàlann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich tàlanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirear, agus bithidh aige gu pailt: ach uath-san aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.)

30 Agus tilgibh an seirbhiseach mì-tharbhadh so do dhorchadas iomallach: an sin bithidh gu agus giosgan fhialach.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghlòir, agus na h-aingil naomha uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghlòire:

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuil a sgaras buachaill na caoraich o na gabhraibh:

33 Agus cuiridh e na caoraich air a làimh dheis, ach na gabhair air a làimh chli.

34 An sin their an Rìgh riu-san air a dheis, Thigibh, a dhaoine beannaichte m' Athar-sa, sealbhaichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaite an domhain:

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor, agus thug sibh dhomh deoch: bha mi a' m' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh:

36 Lomnochd, agus dh' eudaich sibh mi: bha mi euslan, agus thàinig sibh g' am amharc: bha mi am prìosan, agus thàinig sibh a' m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireana e, ag ràdh, A Thighearna, c' uin' a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit?

38 No c' uin' a chunnaic sinn a' d' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh' eudaich sinn thu?

39 No c' uin' a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosan, agus a thàinig sinn a' d' ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mhead 's gu 'n do rinn sibh e do aon do na bràithribh a 's lugha agam-sa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna riu-san air an làimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh' ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh' ulluicheadh do 'n diabhul agus d' a ainglibh:

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d' thug sibh dhomh biadh: bha mi tartmhor, agus cha d' thug sibh dhomh deoch:

43 Bha mi a' m' choigreach, agus cha d' thug sibh aoidheachd dhomh: lomnochd, agus cha d' eudaich sibh mi: euslan, agus am prìosan, agus cha d' thàinig sibh g' am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c' uin' a chunnaic sinn thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosan, agus nach do fhritheil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mhead as nach d' rinn sibh e do 'n neach a 's lugha dhuibh so, cha d' rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus imichidh iadsan chum peanaid shiorruidh; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

A GUS tharladh, 'nuair a chrìochnaich Iosa na briathra so uile, gu 'n dubhairt e r' a dheisciobuibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an déigh dà là, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh.

3 An sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d' an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chéile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na *deanamaid* e san fhéill, air eagal gu 'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thàinig bean d' a ionnsuidh aig an robh boesa alabastair làn do oladh ro luach-mhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig *biadh*.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil *sin*, bha fearg orra, ag ràdh, Ciod is ciall do 'n ana-caitheadh so?

9 Oir dh' fheudadh an oladh so bhi air a reiceadh air mhòran, agus a bhi air a toirt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh a' cur dragha air a' m'naoi? oir rinn i deadh ob-air dhomh-sa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth

maille ribh, ach cha 'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-oladh so dh' i air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m' adhlaic a rinn i e.

13 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b' e àit am bi an soisgeul so air a shearmonachadh air feadh ant-saoghail gu h-ìomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuinnean oirre.

14 An sin dh' imich aon do 'n dà fhear dheug, d' am b' ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomh-sa, agus brathaidh mi dhuibh e? Agus chòird iad ris air dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o 'n àm sin a mach dh' iarr e fàth air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirtiche, thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh ris, C' àit an àill leat sinne a dh' ulluchadh dhuit, chum gu 'n ith thu a' chàisg?

18 Agus thubhairt esan, Rachaidh do 'n bhaile gu leithid do do dhuine, agus abraibh ris, Tha am maighstir ag ràdh, A ta m' àm am fagus, cumaidh mi a' chàisg aig do thigh-sa maille ri m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh' òrduich Iosa dhoibh, agus dheasaich iad a' chàisg.

20 Agus an uair a thàinig am feasgar, shuidh e maille ris an dà fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'm brath fear dhibh mise.

22 Agus bha iad ro bhrònach, agus thòisich gach aon aca fa leth air a ràdh ris, Am mise e, a Thighearn?

23 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, An ti a tliumas a làmh sa' mhèis maille rium-sa, brathaidh esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a ta e sgrìobhta m' a thimchioll: ach is an-aoibhinn do 'n duine sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do 'n duine sin mur beirte riamh e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath e, agus thubhairt e, A mhaighstir, am mise e? Thubhairt esan ris, Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thug e do na deisciobluibh e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibh e, ag ràdh, Olaibh uile dheth:

28 Oir is i so m' fhuil-sa an tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear air son mhòran chum maithenais pheacanna.

29 Ach tha mi ag ràdh ribh, Nach òl mi á so suas do thoradh so na fionain, gus an là sin an òl mi e nuadh maille ribh ann an riochadh m' Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

31 An sin thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annam-sa an nochd; oir a ta e sgrìobhta, Buailidh mi am buach-aill, agus sgapar caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomhsa éirigh a ris, théid mi roimhibh do Ghlaile.

33 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile dhaoine oibheum annad, cha 'n fhaigh mise oibheum gu bráth.

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, air an oidhche so fèin mu 'n goir an coileach, gu 'n àicheadh thu mi trì uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a b' éigin dhomh básachadh maille riut, cha 'n àicheadh mi thu. Agus thubhairt na deisciobuil uile mar an ceudna.

36 An sin thàinig Iosa maille riu gu ionad d' an goirear Getsemane, agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Suidhibh-sa an so, gus an téid mise a dheanamh ùrnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus dithis mhac Shebede, agus thòisich e air a bhi brònach, agus ro-dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta m' anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa.

39 Agus dh' imich e beagan air adhart, agus thuit e air aghaidh, a' deanamh ùrnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, ma dh' fheudas e bhi, rachadh an cupan so seachad orm: gidheadh, na biodh e mar is àill leamsa, ach mar is toil leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobuil, agus fhuair e 'nan codal iad, agus thubhairt e, ri Peadar, An ann mar sin, nach b' urrainn sibh faire a dheanamh aon uair e mhàin maille riumsa?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta gun amharus an spiorad togarach; ach a ta 'n fheoil anmhuinn.

42 A ris an dara uair, dh' imich e agus rinn e ùrnuigh, ag ràdh, O m' Athair, nur feudar gu 'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a ris 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh' fhàg e iad, agus dh' imich e a ris, agus rinn e ùrnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra ceudna.

45 An sin thàinig e chum na deisciobuil, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta an uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon do 'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le claidhibh agus bataibh o na h-àrd-shagart-aibh agus o sheanairibh a' phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b' e neach a phògas mise, is e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c' ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus, feuch, shìn a h-aon dhiubhsan

a bha maille ri Iosa a làmh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a ris do chlaidheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m' Athair a ghuidhe, agus bheir e dhomh tuilleadh na dà legion deug do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgrìobtuirean air an coimhlonadh, *a tha 'g ràdh gur ann mar so is éigin tachairt?*

55 Anns an uair sin féin thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d' thàinig sibh a mach mar gu b' ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a m' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu 'm biodh sgrìobtuire nam fàidhean air an coimhlonadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgrìobhaichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt, agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhiseach, a dh' fhàicinn na crìche.

59 Agus dh' iarr na h-àrd-shagairt agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d' fhuairead: seadh, ge do thàinig mòran do fhianuisibh bréige, cha d' fhuairead. Fa dheòidh thàinig dà fhianuis bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is urrainn mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a ris an trì làithibh.

62 Agus air do 'n àrd-shagart éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' toirt fianuis a' d' aghaidh?

63 Ach dh' fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-àrd-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu 'n innseadh tu dhuinn, an tu Crìosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làmh cumhachd Dhé, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, ag ràdh, Gu 'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thuibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toilteanach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhual iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean fàidheadaireachd dhuinn, a Chrìosd, Cò e a bhual thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thàinig cailin àraidh d' a ionn-

suidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna, maille ri Iosa o Ghailile.

70 Ach dh' àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha 'n 'eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do 'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i riu-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh' àicheadh e a ris le mionnaibh, *ag ràdh*, Cha 'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa; oir a ta do chaint na ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha 'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu 'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu geur.

CAIB. XXVII.

A IR teachd do 'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanair-ean a' phobuill, comhairle le chèile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu 'n do dhiteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh, agus do na seanaibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola nèochiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne; amhairc thusa air sin.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh' imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhair, chum a bhi 'na àit-adhlaic do choig-richt.

8 Air an aobhar sin goirear do 'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là 'n diuglr.

9 (An sin choimhlonadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an Tì a mheasadh, neach a mheas iadsan a bhà do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhair, mar a dh' òrduich an Tigh-earna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain: agus dh' fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh. An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach

cluinn thu cia llong nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a' d' aghaidh?

14 Ach cha d' thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu 'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille chleachd an t-uachdaran, aon phrìosanach a b' àill leo chur fa sgaoil do 'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomharaichte, d' am b' ainm Barabas.

17 Air an abhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d' an goirear Criosd?

18 Oir bha fhios aige gu 'm b' ann o fharmaid a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean *teachdair eachd* d' a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnòthuch sam bith ris an fhrean sin: oir is mòr a dh' fhuilang mise an diugh ann am brúadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanaird an impidh air a' phobull gu 'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do 'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri Iosa, d' an goirear Criosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C' ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuaidhaich e bheag sam bith, ach gu 'n d' éirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisge, agus dh' ionnlaid e a làmhan am fianuis an t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise neòchontach do fhuil an fhrean so; faicibh-sa sin.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh 'fhuil oirne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdaran leu Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m' a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh, chuir iad uime falluinn scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn droighinn fhigheadh, chuir iad m' a cheann e, agus slat chuilce 'na làimh dheis: agus lùb iad an glùn 'na làthair, agus rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu 'm beannaichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus thilg iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhuail iad sa' cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluinn dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d' am b' ainm

Simon: esan dh' éignich iad chum a chrann-ceusaidh-san a ghiùlan.

33 Agus an uair a thàinig iad gu ionad d' an ainm Golgota, sin r' a ràdh, àite cloig-inn,

34 Thug iad dha r' a òl fion gheur measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha 'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan eatorra, a' tilgeadh crann-chuir: chum gu 'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, Roinn iad m' eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat.

36 Agus shuidhe iad, agus rinn iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chùis-dhìthidh sgrìobhta os a cheann, IS E SO IOSA RÌGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris dà ghad-uiche; fear air a làimh dheis, agus fear eile air a làimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an trì làithibh e, fòir ort féin: ma 's tu Mac Dhé, thig a nuas o 'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna thubhairt na h-àrd-shagairt, maille ris na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air,

42 Shaor e daoine eile, e féin a shaoradh ni 'n comasach e: ma 's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o 'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e a dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, ma tha toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean, a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis o 'n t-seathadh uair bha dorchadas air an tìr uile gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire dh' éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama sabachtani? is e sin r' a ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c' ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta am fear so a' glaodhach air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lion e do fhion gear 1, agus air dha a cur air slait chuilce, thug e dha r' a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faic-eamaid an tig Elias g' a thèarnadh.

50 Agus an uair a dh' éigh Iosa a ris le glaodh mòr, thug e suas a spiorad.

51 Agus, feuch, reubadh brat-roinn an teampull 'na dhà chuid, o mhullach gu iochdar; agus chrìochnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan:

52 Agus dh' fhosgladh na h-uaignean, agus dh' éirich mòran do chorpaidh nan naomh a bha 'nan codal,

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaignibh an déigh 'aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do 'n bhailè naomh, agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a' coimhead Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus

na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag ràdh, Gu firinneach b' e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sin mòran bhan (ag amharc am fad,) a lean Iosa o Ghalile, a' frithealadh dha:

56 Am measg an robh Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioseis, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do 'n fheasgar, thàinig duine saobhir o Arimatea, d' am b' ainm Ioseph, a bha e féin 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna.

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh' iarr e corp Iosa: an sin dh' àithn Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lion-eudach fìor-ghlan e,

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuaidh féin, a chladhaich e ann an carraig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh' imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an là màireach, an la 'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrd-shagairt, agus na Phairisich gu Pilat.

63 Ag ràdh, A Thighearn, is cuimhne leinn an uair a bha am meallairt ud fathast beò, gu 'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh trì làithean.

64 Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, air eagal gu 'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu 'n goid iad leo e, agus gu 'n abair iad ris an t-sluagh, Dh' éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni 's miosa na 'n ceud mhearachd.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh' imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud là do 'n t-seachdain, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh' fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a' chlach o 'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghuùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chrìochnuich an luchd-coimhid, agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhe: oir a ta fhios agam gu bheil sibh aig iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha 'n 'eil e 'n so; oir dh' éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearn 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d' a dheisciobluibh gu 'n d' éirich e o na marbhaibh: agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile; an sin chi sibh e; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh' imich iad gu luath o 'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh' innseadh d' a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibhsan a dh' innseadh d' a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha.

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thàinig cuid do 'n luchd-faire do 'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chèile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu 'n d' thàinig e dheisciobuil anns an oidhche, agus gu 'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachdaran so, cuiridh sinne impidh air, agus ni sinn sibhse tèaruinte.

15 Agus ghabh iad an t-airgid, agus rinn iad mar a thegaisgeadh dhoibh: agus a ta a' chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là 'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobul deug do Ghalile, do 'n bheinn far an d' òrdnich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnaic iad e, rinn iad aoradh dha: ach bha cuid aca fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa, agus labhair e riu, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa gach uile chumhachd air nèamh agus air talamh.

19 Uime sin imichibh-sa, agus deanaibh deisciobuil do gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh;

20 A' teagasg dhoibh gach uile nithe a dh' àithn mise dhuibh a choinhead: Agus, feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghail. Amen.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A R C U I S.

CAIB. I.

TOISEACH Soisgeil Iosa Criosd, Mhic Dhé:

2 A réir mar a ta e sgrìobhta anns na fàidhìbh, Feuch, cuiream no theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

3 Guth an tì a dh'èigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, dean-aibh a cheumanna dìreach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d' a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh le fionna chàmhail, agus crios leathair m' a leasraidh; agus bu bhìadh dha locuist agus mìl fhìadhaich.

7 Agus shearmonaich e, ag ràdh, A ta neach a' teachd a' m' dhéigha's cumhachdaiche na mise, neach nach àiridh mise air cromadh sìos agus barr-iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh.

9 Agus tharladh anns na làithibh sin, gu 'n d' thàinig Iosa o Nasaret Ghalìle, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas an uisge, chunnaic e na nèamhan air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd à nuas air.

11 Agus thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Is tusa no Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do 'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san fhasach dà fhichead là air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh-bheathaichibh, agus fhritheil na h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur am prìosan, thàinig Iosa do Ghalìle, a' searmonachadh soisgeil rioghachd Dhé.

15 Agus ag ràdh, Choimhlonadh an aimsir, agus a ta rioghachd Dhé am figus; deanaibh-sa aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g imeachd ri taobh fairge Ghalìle, chunnaic e Simon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhainge: (oir b' iasgairan iad.)

17 Agus thubhairt Iosa riu, Thigibh a' m' dhéigh-sa, agus ni mi 'nur iasgairibh air daoinibh sibh.

18 Agus air ball dh' fhàg iad an lìonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as a sin, chunnaic e Seumas *mac Shebede*, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càradh an lìonta,

20 Agus air ball ghairm e iad; agus dh' fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd-tuarasdail, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chaper-naum; agus air ball air dha dol a stigh do 'n t-sionagog air an t-sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantas r' a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b' ann mar na sgrìobhaichean.

23 Agus bha 'nan sionagog-san neach anns an robh spiorad neòghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d' thàinig thu g' ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, aon naomh Dhé.

25 Agus chruinich Iosa e, ag ràdh, Bì a' d' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neòghlan e, agus a ghlaodh e le guth àrd, thàinig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-iongantas uile, ionnus gu 'n robh iad a' cur na ceisde so r' a chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt òrduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliù air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalìle.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thìgh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh' fhàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do 'n ghrèin dol fuidhe, thug iad d' a ionnsuidh iadsan uile a bha easlan, agus iadsan anns an robh deamhan.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gnè eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d' fhulaing e do na deamhanibh labhairt, air son gu 'm b' aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn,

fada roimh là, chaidh e mach, agus dh' imich e gu àite fàsaid, agus rinn e ùrnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn doibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d' iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid a dh' ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu 'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na criche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d' a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghùin da, agus ag ràdh ris, Ma 's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sineadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh' fhalbh an luibhre uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-òrdugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do 'n t-sagart, agus tabhair mar lobhairt air son do ghlanaidh na nithe a dh' àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dha-san dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro-fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu 'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do 'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thàinig iad d' a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

AGUS an deigh làithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chèile, air chor as nach robh àit a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt d' a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b' urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tìge anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach a bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an creidimh-san, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha dream àraidh do na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin.

7 C' ar son a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh' fheudas peacanna a mhaithheadh ach Dia a mhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad féin gu 'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin annta féin,

thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh a' reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridheachaibh?

9 Cò aca is usadh a ràdh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no a ràdh, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich?

10 Ach a chum gu 'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacanna a mhaithheadh air thalamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis,)

11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' tigh.

12 Agus dh' éirich esan air ball, agus thog e an leabadh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu 'n robh mòr-iongantas orra uile, agus gu 'n do ghlòraich iad Dia, agus ràdh, Cha 'n fhaca sinne riamh a leithid so.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara; agus thàinig an sluagh uile d' a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi mac Alpheuis 'na shuidhe aig àite togail na cise, agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh' éirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bidh 'na thigh-san, gu 'n do shuidh mòran chis-mhaor agus pheacach maille ri Iosa, agus r' a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunnaic na sgrìobhaichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r' a dheisciobluibh, C' ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

17 Agus an uair a chunnaic na so, thubhairt e riu, Cha 'n 'eil feum acasan a ta slàn air an léigh, ach acasan a ta tinn: cha d' thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh: agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris, C' ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil-sa a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-phòsda maille riu? am feadh a ta am fear nuadh-phòsda aca maille riu, cha 'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-phòsda uatha; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha 'n 'eil duine sam bith a dh' fhuaigneas mìr do eudach nuadh air sean eudach; no, *ma dh' fhuaigneas*, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g' a lionadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni 's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searraigaibh; no b' fion am fion nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searraigaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu 'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair air là na sàbaid; agus thòisich a dheisciobuil, ag im-

eachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spionadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairt esau riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abitair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do 'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'òrduich eadh an t-sàbaid air son an duine, cha 'n e an duine air son na sàbaid:

28 Air an aobhar sin is Tighearna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

A GUS chaidh e ris a steach do 'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchann an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu 'm biodh cùis-dhitidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air' làithibh na sàbaid, no olc? anam a thèarnadh, no a sgrìos? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu 'n cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shin e mach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidhsan, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrìos.

7 Ach chaidh Iosa maille r' a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghailie, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain; agus iadsan a bha timchioll Thirus agus Shidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d' a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r' a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e:

10 Oir leighis e mòran; ionnus gu 'n do dhùth-theann iad ris, a mhead 's air an robh plàighean, chum gu 'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b' àill leis: agus thàinig iad d' a ionnsuidh.

14 Agus dh'òrduich e dà fhear dheug, chum gu 'm biodh iad maille ris, agus gu 'n

cuireadh e mach iad a shearmonachadh;

15 Agus gu 'm biodh aca cumhachd a leigheas easlainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm:

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar cho-ainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich,)

18 Agus Aindreas, Agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e: agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a ris, ionnus nach robh e 'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean so, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìobhaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann troimh phrionnsa nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus ghairm e iad d' a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha 'n urrainn an rioghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha 'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'èireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu 'm bi e roinnt, cha 'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha 'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, mur ceangail e 'n duine làidir an toiseach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b' e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha 'n fhaigh e maithneas a chaoidh, ach a ta e an cunnart peanais shiorruidh;

30 Air son gu 'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d' a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m' a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu 'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m' a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b' e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

A GUS thòisich e air teagas a ris làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh sluagh mòr d' a ionnsuidh, ionnus gu 'n deachaidh e teachd do luing, agus gu 'n do shuidh e air a' mhuir; agus bha 'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg.

3 Eisdibh; Feuch, chaidh fear-cuir a mach a chur sìl:

4 Agus tharladh 'nuair chuir e an siol, gu 'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige; agus air ball dh' fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige:

6 Ach air do 'n ghréin éirigh, loisgeadh e; agus a chionn nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighinn suas, agus thachd se e, agus cha d' thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An tì aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iadsan, a bha mu 'n cuairt da, maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh diomhair rioghachd Dhé: ach dhoibhsan a ta an leth muigh nithear gach nì an cosamhlachdaibh:

12 Chum as ag faicinn doibh gu 'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn doibh gu 'n cluinn iad, agus nach tuig iad; air eagal am air bith gu 'm pilleadh iad, agus gu 'm biodh am peacanna air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an deigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridheachaibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha 'n 'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain; 'na dheigh sin 'nuair a dh' éireas àmhghar no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oibheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh' éisdeas ris an fhocal;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail

so, agus mealltaireachd saobhbreis, agus ana-mianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith; an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich thar fhichead uiread, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread as a chuireadh.

21 Agus thubhairt e riu, An toirear coinneal chum gu 'n cuirear i fuaidh bheul soithich, no fuaidh leabaidh? nach ann a chum a cur ann an coinnleir?

22 Oir cha 'n 'eil nì air bith foluichte, nach foillsichear; agus cha robh nì air bith an cleith, nach tig am follais.

23 Ma ta cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa 'n ear cìod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh féin; agus bheirear tuilleadh dhuibh-sa ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b' e neach aig am bheil, bheirear dha: agus ge b' e neach aig nach 'eil, bheirear uaith an nì sin féin a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rioghachd Dhé, mar gu 'n cuireadh duine siol anns an talamh,

27 Agus gu 'n coidleadh e, agus gu 'n éir-eadh e a dh' oidhche agus a là, agus gu 'n gineadh an siol, agus gu 'm fàsadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith féin, air tùs am fochann, a ris an dias, an deigh sin an làn arbhar anns an dias.

29 Ach an uair a ta 'n toradh abaich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Cìod an nì ri 'n samhluich sinn rioghachd Dhé? no cìod e an cosamhlachd leis an coimhneas sinn i?

31 Is cosmhuid i ri gràinne mustaid, nì, 'nuair a chuirear san talamh e, a' s lugha do na h-uile phòraibh a ta air thalamh.

32 Ach an deigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e nì 's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air; ionnus gu 'm feud eunlaith an athair nìd a dheanamh fuaidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d' a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e am focal riu, a réir mar a b' urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd cha do labhair e riu: Agus mhìnich e na h-uile nithe d' a dheisciobluibh féin air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin féin, air teachd do 'n fheasgar, Rachamaid thairis do 'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e; agus bha longa beaga eile maille ris mar an ceudna.

37 Agus dh' éirich doinnonn mhòr ghaoithe, agus leum na tonnan a steach do 'n luing, air chor as gu 'n robh i nìs làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air cluasaig: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu 'n caill-eas sinn?

39 Agus dh' éirich e, agus chronuich e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha féath mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro-mhòr, agus thubhairt iad r' a chéile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da?

CAIB. V.

AGUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitbhadhaic, duine anns an robh spiorad neòghlan.

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna h-àitbhadhaic; agus cha b' urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharraing e na slabhraidhean as a chéile, agus mhìnbhris e na geimhlean: Agus cha b' urrainn duine sam bith a cheannachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ionadaibh-adhlaic, a' glaochaich, agus 'g a' ghearradh féin le clachaibh.

6 A' ch an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le Guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnòthuch-sa riu, Iosa, a Mhic an Dé a 's ro àirde? tha mi a' cur ort a h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neòghloin.)

9 Agus dh' fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g' an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do 'n bheinn.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh' ionnsuidh nam muc, chum gu 'n rachamaid a steach anna.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na muc-aibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do 'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh' innis iad sin, aron anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh' fhaicinn ciod e an nì ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an tì anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus 'eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh' innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do 'n tì anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air im-eachd a mach as an crìochaibh

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an tì anns an robh an deamhan air, gu 'm feudhadh e bhì maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuintir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu 'n d' rinn e tròcair ort.

20 Agus dh' imich esan, agus thòisich e ri chur an cèill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantais uile.

21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a ris thairis anns an luing do 'n taobh eile, chruinnich eadh slugh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaih nan sionagog, d' am b' ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cunnart grad bhàis; thig, tha mi a' guidhe ort, agus leag do làmhnan oirre chum gu 'n sluaichear i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh' imich Iosa maille ris; agus lean slugh mòr e, agus dhòmhuich iad e.

25 Agus bha bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug.

26 Agus dh' fhulang i mòran o'iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b' fheaird i bheag e, ach gu 'm bu mhiosd;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thàinig i am measg an t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean i r' a eudach:

28 Oir thubhairt i, Ma dh' fheadas mi beantuinn ach r' a eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiormaicheadh tobar a fola; agus dh' aithnich i air a corp féin, gu 'n do leighiseadh i o 'n phlàigh sin.

30 Agus dh' aithnich Iosa air ball ann féin gu 'n deachaidh cumhadh a mach as, agus air dha tionndadh san t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri m' eudach?

31 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu bheil an slugh ga d' dhòmlachadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh' amhairc e mu 'n cuairt g' a faicinn-sa a rinn so.

33 Ach air do 'n mhnaoi bhì fo eagal agus air chrith, air aithneachadh an nì a rinneadh innte, thàinig i, agus leig si i féin sìos 'na làthair, agus dh' innis i an fhirinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nighean, slànuich do chreidimh thu; imich an sìth, agus bhì slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig dream o thigh uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs; c' ar son a chuireadh tu tuilleadh dragh air a' mhaighstir?

36 Co luath is a chual Iosa an còmhradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdaran na sionagoig, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d' fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus chunnaic e an iomairt ag-

us iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mór.

39 Agus 'nuair thàinig e a steach, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn? cha 'n 'eil an nigh-eanag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fanoid air: ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na nighinn, agus iadsan a bha màille ris, agus chaidh e steach far an robh an nigheanag 'na luidhe.

41 Agus rug e air an nigheanag air làimh, agus thubhairt e rithe, Talitha-cumi; 's e sin, air eadar-mhineachadh, A chailin, (a ta mise ag ràdh riut,) éirich.

42 Agus air ball dh' éirich an nigheanag, agus dh' imich i; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh' aois: agus ghabh iad iongantasan anabarrach.

43 Agus thug e òrdugh teann doibh, nach faigheadh duine air bith fios air so; agus dh' àithn e càileigin a thoirt d' i r'a ith-eadh.

CAIB. VI.

A GUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d' a dhùthaich féin; agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagag: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantasan, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithe sin aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le a làmh-aibh-san?

3 Nach e so an saor, mac Mhuire, bràthair Sheumais, agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so màille ruinn? Agus fhuair iad oibheum ann.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da miorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu 'n do chuir e a làmhan air beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu 'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantasan air air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d' a ionnsuidh an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis; agus thug e dhoibh cumhachd air spioradaibh neòghlan;

8 Agus dh' àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; guu mhàla, gun aran, gun airgid 'nan sporan:

9 Ach bonn-bhròga bhi air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b' e ionad air bith anns an téid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhith-eas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh,

Gur so-iomchaire a bhith-eas e do Shodom agus do Ghomorah ann an là a' bhreithe-eanais, na do 'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu 'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh' ung iad le h-oladh mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an rìgh uime, (oir chaidh 'ainm am follais;) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbh-aibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t' ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur fàidh a t' ann, no mar aon do na fàidh-ibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, Is e Eoin d' an do chuir mise an ceann, a th' ann; dh' éirich e o na marbh-aibh.

17 Oir chuir Herod féin a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosan e, air son Herodiais bean phòsda Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh gu 'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha 'n 'eil e ceaduichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs; ach cha b' urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu 'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa' near e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran do nith-ibh air a chomhairle, agus dh' éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air co-ainm an là an d' rugadh e, suiper d' a uaislìbh, agus d' a àrd-cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghallè:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodiais so steach, agus a rinn i dannsa; thaitinn i ri Herod agus riu-san a shuidh màille ris, agus thubhairt an rìgh ris a' chailin, Iarr ormsa ge b' e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan d' i, Ge b' e ni a dh' iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rìoghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r' a màthair, Ciod a dh' iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh' ionnsuidh an rìgh, agus dh' iarr i, ag ràdh, Is àill leam gu 'n tugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; gidheadh air son a mhionnan, agus an dream a bha 'nan suidhe màille ris, cha robh toil aige a diùltadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh a mach fear-mùldh, agus dh' àithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh' imich esan agus thug e an ceann deth anns a' phrìosan;

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do 'n chailin e: agus thug an cailin d' a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil

sin, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, aaron gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagasg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibh-sa air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh' aithnich mòran e, agus ruith iad d' an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d' a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar choraich gun bhuaichail aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do 'n là air dol seachd, thàinig a dheisciobuil d' a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do 'n là air dol thairis:

36 Leig air falbh iad, chum gu téid iad do 'n tìr mu 'n cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha 'n 'eil ni air bith aca r' a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibh-sa dhoibh r' a itheadh. Agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud pèghinn a dh'aran, chum gu tugamaid dhoibh ni r' a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lion builinn a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh' àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidh-nibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d' a dheisciobluibh iad, chum gu 'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh' ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do 'n bhiaidh bhriste, agus do na h-iasg-aibh.

44 Agus b' iad an dream a dh' ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-èignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh' ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, agus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh ùrnuigh.

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pian-

adh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh: agus thàinig e d' an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do 'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b' àill leis dol seachd orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu 'm bu tannasg a bh' ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d' an ionnsuidh do 'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa 'near *mìorbhuil* nam builinnean; oir bha 'n cridhe air a chruadhachdadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh' aithnich iad e,

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu 'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghùlan mu 'n cuairt air leabaichibh, ge b' e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b' e air bith bailte, no caithriche, no dùthaich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu 'm feudadh iad beantuinn a mhàin ri iomall 'eudaich: agus a mhead is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

A GUS chruinnicheadh na Phairisich d' a ionnsuidh, agus dream àraidh do na sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d' a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmh-aibh salach, (sin r' a ràdh neò-ionnlaidte,) fhuair iad cron doibh.

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h-Iùdhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul aithris nan seanairean.

4 Agus air dhoibh teachd o 'n mhar-gadh, mur tum siad iad, cha 'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, mar a ta nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoithiche umha, agus leabaichean.

5 An sin dh' fheoraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C' ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmh-aibh neò-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadair-eachd mu bhuir timchioll-sa, a chealgair-ean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt urrain dhomh-sa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.

7 Ach is ann gu dìomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teagasg àith-eanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail òrduchaidh dhaoine, mar a ta a nigheadh phoitean agus chupan:

agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu 'n coimhid sibh bhur òrdughadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t' athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b' e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r' a athair, no r' a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r' a ràdh, 'na thiodhlac do 'n *teampull*, ge b' e ni leis am faigheadh tu tairbhe uam-sa;

12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar;

13 A' cur focail Dé an neò-bhrìgh le bhur beul-aithris féin, a dh' aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus 'nuair a ghairm e an sluagh uile d' a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:

15 Cha 'n 'eil ni sam bith o 'n taobh a muigh do 'n duine, a théid a steach ann, d' am bheil e 'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b' e aig am bheil cluasa chum éisdeadh, éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do 'n tigh o 'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b' e ni air bith a théid a steach san duine o 'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do 'n bhroinn, agus théid e mach do 'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an ni a thig a mach as an duine, a shalaicheas an duine.

21 Oir is ann o 'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, striopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, meallfair-eachd, macnus, droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd:

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o 'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thirus agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b' àill leis fios a bhli aig neach sam bith air; gidheadh cha 'n fheadadh e bhli 'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neòghlan, agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Bانشيروpheniseach a thaobh cinnich;) agus ghuidh i air gu 'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa rithe, Fulaing do 'n chloinn air tùs a bhli air an sàsachadh: oir cha 'n 'eil e iomchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fo 'n bhòrd do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so féin, imich romhad; a ta an deamhan air dol a mach á d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tìghe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nighean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a ris 'nuair a dh'imich e o chriocheibh Thirus agus Shidoin, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrioch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d' a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduch 'na chaint: agus ghuidh iad air gu 'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o 'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus shil e, agus bhean e r' a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, is e sin r' a ràdh, Bi fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhoghladh a chluasan, agus dh'Thuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'inneadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh am follais;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lionadh le h-iongantas, ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu maith: tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu 'n cluinn iad, agus air na bailbh gu 'n labhair iad.

CAIB. VIII.

ANNS na làithibh sin air do shluagh ro mhòr a bhli ann, agus gun ni air bith aca r' a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d' a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do 'n t-sluagh, do bhrìgh gu 'n d' fhan iad a nis trì làithean maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r' a itheadh;

3 Agus ma leigeas mi d' an tighibh féin 'nan trasg iad, fannuichidh iad air an t-slighe: oir thàinig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil e, Cia as a dh'fheadas neach iad so a shàsachadh le h-aran an so san fhàsach?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh, Cia lion builinn a ta agaibh? Agus thubhairt iadcan, Seachd.

6 Agus thug e òrdugh do 'n t-sluagh suidhe sios air an làr: agus ghlac e na seachd builinnean, agus air toirt buidh-eachais, bhris e, agus thug e iad d' a dheisciobuil, chum gu 'n cuireadh iad 'nan làthair iad: agus chuir iad sios an làthair an t-sluaigh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga: agus bheannaich e iad, agus dh'àithn e an cur sios 'nan làthair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsachadh iad: agus thog iad làn sheachd bascaidean do 'n bhìadh bhrìste, a bha dh'fhuigheall aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu thim-

chioll cheithir mìle; agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an luing maille r' a dheisciobluibh, agus thàinig e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thàinig na Phairisich a mach; agus thòisich iad ri ceisdean a chur air, ag iarraidh comhara uaith o nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deanamh osna dhasan 'na spiorad, thubhairt e, C' ar son a ta an gin-ealach so ag iarraidh comhara? gu deimhin a ta mise ag ràdh ribh nach toirear comhara do 'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, agus air dha dol a steach do 'n luing a ris, chaidh e do 'n taobh eile.

14 Agus dh'chuir mhnich na deisciobuil aran a thoirt leo; agus cha robh aca ach aon bhuilinn maille riu san luing.

15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag ràdh, Thugaibh an aire, bithibh air bhur faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus taois ghoirt Heroid.

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh 'nam measg féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach 'eil aran againn *a ta e*.

17 Agus air aithneachadh *sin* do Iosa, thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh a' reusonachadh do bhrìgh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? am bheil bhur cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig builinn-ean am measg nan cùig mìle, cia lìon chlabh làn do bhìadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an uair a bhris mi na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhìadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Betsaida; agus thug iad d' a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu 'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làmh an doill agus threòrach e mach as a' bhaile e; agus air dha a shìleadh a chur air a shùilb, agus a làmh a chur air, dh'fheòrach e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhèigh sin, chuir e a làmh a ris air a shùilb, agus thug e air amharc suas; agus dh'aisgeadh a *radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu sùilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a fìghe féin e, ag ràdh, Na rach a steach do 'n bhaile, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi; agus air an t-slighe chuir e ceisid air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha daoine ag ràdh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste;

agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Crìosd.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'inneadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r' an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a ris an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r' a chrunuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh mu 'n cuairt, agus amharc air a dheiseiobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha 'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-shuaigh, agus a dheisciobul d' a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b' e neach leis an àill teachd a' m' dhèigh-sa, àicheadh se e féin, agus fogadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b' e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b' e neach a chailleas 'anam air mo shonsa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir cìod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal gu li-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No cìod a bheir duine an éiric 'an-ama?

38 Oir ge b' e neach a ghabhas nàire dhìom-sa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus ole so, dheth-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-àing-libh n aomha.

CAIB. IX.

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhuibh-san a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gum am faic iad rìoghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn àird; agus dh'atharraicheadh a chruith 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachdadh*; air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudach sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhì an so: air an aobhar sin deanamaid trì pàllìuna; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige cìod a thireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile orra,

agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, éisdibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'amhaire iad mu 'n timchioll, cha 'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o 'n bheinn, dh'áithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chainnt so aca féin, a' fiosrachadh d' a chéile ciod bu chiall do 'n aiseirgh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheoraich iad deth, ag ràdh, C' ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh, gur éigin Elias a theachd air tús ?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tús, agus aisgidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e sgrìobhta mu Mhac an duine, gu bheil e gu mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an dímeas.

13 Ach a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil Elias da rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair iad, a réir mar a ta e sgrìobhta uime.

14 Agus 'nuair thàinig e chum a dheisciobul, chunnaic e sluagh mòr mu'n timchioll, agus na sgrìobhaichean a' deasboir-eachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunnaic iad e, fo uamhas mòr, agus air dhoibh ruith d' a ionnsuidh, chuir iad fáilte air.

16 Agus dh'fhiosraich e do na sgrìobhaichibh, Ciod e mu 'm bheil sibh a' deasboir-eachd riu ?

17 Agus air freagairt do neach do 'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a' d' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh :

18 Agus ge b' e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile; agus a ta e cur cobhair *as a bheul*, agus a' glosgarnaich le 'fhiaclaibh, agus a ta e a' seargadh as : agus thubhairt mi ri d' dheisciobluibh, iad g' a chur a mach, agus cha b'urrainn iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad a bhitheas mi maille ribh ? cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh ? thugaibh e a' m'ionnsuidh.

20 Agus thug iad d' a ionnsuidh e : agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e ; agus thuit e air an talamb, agus *bha e ga aoirneagan féin, agus a' cur cobhair as a bheul.*

21 Agus dh'fhiosraich e d' a athair, Cia fhad an aimsir o thàinig so air ? agus thubhairt e, O bha e 'na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisge, chum gu milleadh se e : ach ma ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma 'surrainn thusa creidsinn, a ta gach aon ni comasach do 'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh,

A ta mi creidsinn, a Thighearn; cuidich thusa le mo mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chronuich e an spiorad neòghlan, ag ràdh ris, A spioraid bhaibh agus bhodhair, a ta mi 'g'òrduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach a steach ann ni 's mò.

26 Agus ghlaodh *an spiorad*, agus reub e gu chràiteach e, agus chaidh e mach as : agus bha e 'n riochd mairbh, ionnus gu 'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlacadh air làimh, thog e suas e, agus dh'éirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do 'n tigh, dh'fhiosraich a dheisciobuil deth an uaignidheas, C' ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh mach ?

29 Agus thubhairt esan riu, Cha 'n 'eil e comasach gu 'n téid a' ghnè so mach le ni air bith, ach le h-ùrnuigh agus trasgadh.

30 Agus dh'imich iad as a sin, agus chaidh iad troimh Ghalile; agus cha b'ail leis fhios so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuil féin, agus thubhairt e riu, A ta Mac an duine air a thabhairt thairis do làmhaibh dhaoine, agus cuiridh iad gu bàs e; agus an déigh a chur gu bàs, éiridh e a ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chainnt so, agus bha eagal orra fheòrach dheth.

33 Agus thàinig e gu Capernaum; agus air dha bhi san tigh, dh'fhiosraich e dhiubh, Ciod e mu 'n robh sibh a' deasboir-eachd eadaraibh féin, air an t-slighe ?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd: oir air an t-slighe bha iad a' reusonachadh eatorra féin, co aca bu mhò *a bhiodh.*

35 Agus air suidhe dha, ghairm e 'n dà fhear dheug *d'a ionnsuidh*, agus thubhairt e riu, Ge b' e neach leis am miann a bhi air thoiseach, bithidh esan air dheireadh air chàch uile, agus 'na sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh, agus chuir e 'nam meadhon e : agus an uair a thog e suas 'na uchd e, thubhairt e riu,

37 Ge b' e neach a ghabhas ri h-aon d' an leithidibh so do leanabaibh a' m' ainm-sa, a ta e a' gabhail riumsa; agus ge b' e neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris am bheil e a' gabhail, ach an Tì a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag ràdh, A mhaighstir, chunnaic sinne neach nach 'eil 'gar leantuinn a' tilgeadh a mach dheamhan a' d' ainm-sa; agus bhac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh e : oir cha'n 'eil neach sam bith a ni miorbh-uil a' m' ainm-sa, d' am bheil e 'n comas olc a labhairt gu h-ealamh umam.

40 Oir ge b' e neach nach 'eil 'nar n-aghaidh, a ta e leinn.

41 Oir ge b' e neach a bheir cupan uisge dhuibh-sa r' a òl a' m' ainm-sa, a chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach cail e a dhuais.

42 Agus ge b' e bheir aobhar oilbheim do aon neach do na h-aonaibh beaga so, a ta creidsinn annam-sa, b' fhearr dha gu 'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m' a

mhuineal, agus gu 'm biodh e air a thilgeadh san fhaerge.

43 Agus ma bheir do làmh aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i : is fearr dhuit dol a steach do 'n bheatha air leth-làimh, na dà làimh a bhì agad, agus dol gu h-ìfrinn, do 'n teine nach mùchar a chaoidh ;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach tèid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot i : is fearr dhuit dol a steach do 'n bheatha air leth-chois, na dà chois a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an ìfrinn, do 'n teine nach mùchar a chaoidh ;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach tèid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i : is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhì agad, agus a bhì air do thilgeadh ann an teine ìfrinn ;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach tèid an teine as.

49 Oir sailleair gach aon neach le teine, agus sailleair gach aon ìobairt le salann.

50 Is maith an salann : ach ma chailleas an salann a shailleachd, cìod e leis an dean sibh deadh hhlasda e ? Biodh agaibh salann annaibh fèin, agus bithibh sìochail r' a chèile.

CAIB. X.

A GUS air èirigh dha as a sin, thàinig e gu crìochaibh Iudea troimh an dùth-aich a ta air an taobh thall do Iordan : agus thàinig slòigh d' a ionnsuidh a ris ; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a ris.

2 Agus thàinig na Phairisich d' a ionnsuidh, agus dh'fhosraich iad deth, Am bheil e ceaduidhte do dhuine a bhean a chur air falbh ? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Cìod a dh'èithn Maois dhuibh ?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, sgrìobh e an àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r' a mhnai-phòsda :

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil : ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chèile.

10 Agus anns an tigh dh'fheòraich a dheisciobail deth a ris mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b' e neach a chuireas air falbh a bhean fèin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear fèin, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d' a ionnsuidh, chum gu 'm beanadh e riu ; agus

chronuich a dheisciobuil a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a' m' ionnsuidh, agus na bacadh iad : oir is ann d' an leithidibh a ta rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b' e neach nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach tèid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe, thàinig neach 'na ruith, agus leig se e fèin air a ghùinibh dha, agus dh'fheòraich e deth, A mhaighstir maith, cìod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach ?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C' ar son a ghoireas tu maith dhìom-sa ? cha 'n 'eil neach sam bith maith, ach a h-aon, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na gòid, Na toir fianuis bhrèige, Na dean eucoir, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o 'm' òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdh-aich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon nì dh'uireasbhuidh ort : imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus bithidh agad ionnmas air nèamh ; agus thig, tog an crann-ceusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tuirseach ; oir bha mòran saobhreis aige.

23 Agus air amharc do Iosa mu 'n cuairt, thubhairt e r' a dheisciobluibh, Cia deacair do 'n mhuinntir sin aig am bheil mòr-shaobhreas dol a steach do rìoghachd Dhé !

24 Agus bha mòr-uamhas air na deisciobluibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh-san a chuireas an dòigh ann an saobhreas, dol a steach do rìoghachd Dhé !

25 Is usadh do chàmhail dol troimh chrò na snàthaid, na do dhuine saobhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orra-san thar tomhas, ag ràdh eatorra fèin, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhì air a shaoradh ?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach cha 'n 'eil e do Dhia : oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a ràdh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shìonsa agus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud uiread san aim-air so féin, tighean, agus bráithrean, agus peathraichean, agus máthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geur-leannmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhith-eas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag im-eachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt da innseadh dhoibh,

33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagart-aibh, agus do na sgrìobhaichibh: agus dithidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ni iad fanoiridh air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaidh air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a ris.

35 Agus thàinig d' a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu 'n dean thu dhuinne ge b' e ni a dh'iarraas sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu 'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chli, ann do ghloir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chli, cha leamsa sin r' a thubhairt, ach dhoibh-san d'an d'ulluich-eadh e.

41 Agus air cluinntinn so do 'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d' a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil acasan a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoinibh mòra làn-ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measgasa: ach ge b' e neach le 'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh:

44 Agus ge b' e neach agaibh le 'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbheiseach do na h-uile.

45 Oir cha d' thàinig eadhon Mac an duine chum gu 'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d' a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Ie-

richo, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu 'm b' e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glòdh-aich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu 'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, a Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh' àithn e esan a ghairm d' a ionnsuidh: agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich; tha e ga d' ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn a thilg-eadh uaith, dh' éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh' fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

A GUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d' a dheisciobluibh.

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do 'n bhaile ud thall fa bhur comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C' ar son a ta sibh a' deanamhso? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e 'n so e.

4 Agus dh' imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an doras, aig coinneachadh dà shlighe; agus dh' fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C' ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh' àithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosanna, is beannaichte an Tì a ta teachd ann an ainm an Tighearn.

10 Is beannaichte rioghadh ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do 'n teampull; agus an uair a dh' amhaire e air gach ni mu 'n cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là màireach, 'nuair a

chaidh iad a mach á Betani, dh'fhàs e oc-rach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh àm *tionail* nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhìot-sa o so suas a chaoidh. Agus chual a dheisciobuil e.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem: agus chaidh Iosa a steach do 'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha 'n fhuilgeadh e gu 'n giùl-aineadh neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa do na h-uile chinnich? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt so, agus dh'ìarr iad cionnas a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha 'eagal-san orra, do bhrìgh gu 'n robh an sluagh uile fo iongantas mòr r' a theagasg.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimbin a ta mi ag ràdh ribh, ge b' e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaighe thu, agus nach bi fo amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu 'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b' e nithe air bith a dh'ìarras sibh ann an ùrnuigh, creidibh gu 'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' deanamh ùrnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoìn duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaithesas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a ris gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Cìod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e

riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibh-sa cìod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bhà iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C' ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoibh; bha eagal an t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu fìrian-each.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha 'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse cìod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an *àraidh* fìon-lios, agus chuir e gàradh mu 'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion-dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhlìgheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu 'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuaill iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile d' an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a ris chuir e neach eile *d'an ionnsuidh*; agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a' b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheòidh d' an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Cìod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgrìosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fìon-lios do dhaoibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgrìobtuir so? A' chlach a dhùlt na clachairean, rinn-each ceann na h-òisinn d' i.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilbh-ne.

12 Agus dh'ìarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thug iad gu 'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cos-amhlachd: agus air fhàgail dhoibh, dh'im-ich iad rompa.

13 Agus chuir iad d' a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leannmuinn Heroid, chum gu 'n glacadh iad e 'na chaint.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubli-

airt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha 'n 'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduichte cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh peghinn a' m' ionnsuidh, chum gu 'm faic mi i.

16 Agus thug iad d' a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu, Cò d' an iomhaigh so, agus cò d' am bun an sgrìobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a 's le Dia. Agus ghabh iad iongantais ris.

18 An sin thàinig na Sadusaich d' a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiseirigh ann; agus dh' fheòraich iad deth, ag ràdh,

19 A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinne, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus gu 'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu 'n gabhadh a bhràthair a bhean d' a ionnsuidh, agus gu 'n togadh e sliochd d' a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh' eug e, cha d' fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh' fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d' fhàg iad sliochd: 'nan deigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh' éireas iad, cò dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh' éireas iad o na marbhaibh, cha fhòs iad, nì mò a bheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar na h-aingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu 'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgrìobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deas-boireachd r' a chéile, agus a thuig e gu 'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearn ar Dia-ne, is an Tighearn e;

30 Agus gràdhaidhidh tu an Tighearn do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile

anam, agus le d' uile inntinn, agus le d' uile neart: 's i so a' cheud àithne:

31 Agus is cosmhul an dara àithne rithe so, Gràdhaidhidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha 'n 'eil àithne eile ann a' s mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta an Dia ann, agus cha 'n 'eil àithneach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn iobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunnaic Iosa gu 'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha 'n 'eil thu fada o rioghachd Dhé. Agus cha robh a mhìsnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chuir air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri m' Tighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna d' theth; cionnus ma seadh is e a mhac e? Agus dh' éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte fhaotainn air na margaibh,

39 Agus na ceud chaitriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha suidhe aig na feillibh:

40 A dh' itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a nì ùrnuigh-ean fada: gheibh iad sin an diteadh a' s mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhas, thug e fa 'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoineibh saobhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a nì feoirling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d' a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deinhn-in a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d' am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d' a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreabh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreabh mhòr so?

cha 'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chèile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-oladh, fa chomhair an teampuill, dh'fheòraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas an uaignidheas deth.

4 Innis duinne c'uin' a bhitheas na nithe sin, agus ciod e an comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh :

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e : agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul choganna, na biodh buaireas oirbh : oir is éigin iad so a theachd ; ach cha 'n 'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd : agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidhean ann : is iad sin toiseach dhòruinnean.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin : oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh : agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibh-san.

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnich.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-làimh air : ach ge b' e ni a bheirar dhuibh san uair sin féin, abraibh e : oir cha sibhse a ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac : agus éiridh a' clann suas an aghaidh am pàranta, agus bheir iad fa 'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoineibh air sgàth m'ainme-sa : ach an ti a bhuanacheas chum na crìche, is e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh anns an ionad nach bu chòir dh' i, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a ta ann an ùir Iudea, chum nam beann :

15 Agus na tigeadh esan a ta air mullach an tìghe, a nuas do 'n tìgh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thìgh.

16 Agus an ti a ta sa' m'hlachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnà sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche sua làthibh sin !

18 Agus guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruithachd a chruthaich Dia, agus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearna na làithean ud, cha rachadh feoil air bith

as : ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e :

22 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum, nam bu chom-asach e, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Agus thugaibh-sa an aire : feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipе ;

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumhachdan a ta sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r' a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chraoibh-fhùge : An uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus :

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, *cadhon* aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach so thairis, gus an coimhlionar na nithe sin uile.

31 Théid nèamh agus talamh seach ; ach cha téid m' fhocail-sa seach a chaoidh.

32 Ach cha 'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha 'n 'eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa 'near, deanaibh faire agus ùrnuigh : oir cha 'n 'eil fhios agaibh c' uin' a thig an t-àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh' fhàg a thìgh féin, agus a thug d' a sheirbhiseich cumhachd, agus 'obair féin do gach neach, agus a thug àithne do 'n dorsair faire a dheanadh.

35 Uime sin deanaibh-sa faire, (oir cha 'n 'eil fhios agaibh c' uin' a thig maighstir an tìghe ; an ann air feasgar, no air mheadh-on-oidhche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn ;)

36 Air eagal air teachd dha gu h-obann, gu 'm faigh e sibh 'nur codal.

37 Agus na nithe a ta mi ag ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

AGUS bha a' chàisg, agus féill an arain neò-ghoirtiche an déigh dà là : agus dh' iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, cionnus a ghlacadh iad esan le foill, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha 'n ann air an fhéill, air eagal gu 'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoín an lobhair, an uair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair do oladh spic-naird, ro luachmhoir; agus bhris i am bocsa, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta féin, agus ag ràdh, C'ar son a rinneadh an t-*an*-caitheadh so air an oladh?

5 Oir dh'fheudadh i bhi air a reiceadh air son tuilleadh na trì cheud pèghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill leibh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh: ach cha 'n eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i: thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaic.

9 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e earrann air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn i air innseadh, mar chumhne oirre.

10 Agus dh'ìmhich Iudas Iscariot, aon do 'n dà fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan so, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-ìomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéil an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan chàisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhòl a dh'ulluchadh, chum gu 'n itheadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dìthis d' a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do 'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge; leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-an-tighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidheam agus deasaichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do 'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do 'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'm brath aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhasan thubhairt e riu, Is fear do 'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maille riumsa sa' mhéis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgriobhta uime, ach

is an-aoibhinn do 'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do 'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m' fhuil sa an Tìompaidh-nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi ni 's mò do thoradh na fionain, gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rioghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annam-sa an nochd: oir a ta e sgriobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimhibh do Ghaille.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riu, An diugh, air an oidheche so féin, mu 'n goir an coileach dà uair, gu 'n àicheadh thusa mi trì uairean.

31 Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riu, cha 'n àicheadh mi chaoidh thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thàinig iad gu ionad d' am b' ainm Getsemane; agus thubhairt e r' a dheisciobluibh, Suidhibh-sa an so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin agus thòisich e air a bhi fuidh uamh-chrith, agus fuidh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m' anam ro bhronnach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire.

35 Agus chaidh e beagan air aghaidh, agus thuit e air an talamh, agus rinn e ùrnuigh, nam bu chomasach e, gu 'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse; cuir an cupan so seachd orm: gidheadh, na b'e an ni a b' àill leamsa, ach an ni a 's toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, a Shimoín, am bheil thu a' d' chodal? nach b' urrainn thu faire a dheanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta an spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta an fheoil anmhun.

39 Agus air dha imeachd a ris, rinn e ùrnuigh, ag ràdh nam briathra ceudna.

40 Agus an uair a phill e, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha 'n sùilean trom,) agus cha robh fhios aca cionnus a bheir-eadh iad freagradh air.

41 Agus thàinig e an treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimh bh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thàinig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon do 'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus na seanairbh.

44 Agus bha an ti a bhrath esan air toirt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b' e neach d' an toir mise pòg, is e sin e; glaciaibh e, agus thugaibh leibh e gu tèaruinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d' a ionnsuidh-sa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air farruing claidheimh do fhear do na bha làthair, bhuail e ochluch an àrd-shagairt, agus ghearr e a chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d' thàinig sibh a mach gu mo ghlacadh-sa, mar gu b' ann an aghaidh fir-reubainn le claidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh san team-pull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu biodh na sgrìobtuirean air an coimhionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lìon-eudach air a chur m' a chorp lomnochd; agus rug na h-òganach air.

52 Ach air dhasan an lìon-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maille ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, agus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh' iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d' fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r' a chéile.

57 Agus dh' éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,

58 Chuala sinne e ag ràdh, Leagaidh mi sìos an teampull so, a rinneadh le làmhaibh, agus an trì làithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmhaibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r' a chéile.

60 Agus air éirigh suas do 'n àrd-shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith

uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a' d' aghaidh?

61 Ach dh' fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e ni sam bith. A ris dh' fheòraich an t-àrd-shagart deth, agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an Tì bheannaichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làmh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh nèimh.

63 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur barail-sa? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu 'n do thoill e am bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus 'aghaidh fhòlach, agus a bhualadh le 'n dornaibh, agus a ràdh ris, Dean fàidheadaireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns ann talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt:

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dh' i beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh' àicheadh esan, ag ràdh, Cha 'n aithne dhomh, agus cha 'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do 'n fhòr-dhorus; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanoglaich fhaicinn a ris, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh' àicheadh e ris. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu firinneach is ann dinbh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhul do chainnt riu.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, ag ràdh, Cha 'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

AGUS air ball sa' mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairbh, agus na sgrìobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-ìomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh' fhiosraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a' d' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith

tuilleadh ; air chor as gu 'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéill bu ghnáth leis aon phriosanach, ge b' e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach áraidh* d' am b' ainm Barabas, ceangailte maille r' a chompanaich ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairce.

8 Agus air glaochaich gu h-árd do 'n t-sluagh, thóisich iad air iarraidh *air, a dheanamh* dhoibh mar a rinn e an còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu 'n cuir mì rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh ?

10 (Oir bha fhios aige gu 'm b' ann troimh fharmad a thug na h-árd-shagairt thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-árd-shagairt an sluagh, chum gu 'm b' fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a ris, Cìod ma seadh is àill leibh mi a dheanamh ris *an duine sin*, d' an goir sibh Rìgh nan Iudhach ?

13 Agus ghlaodh iad a ris, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C' ar son, cìod e 'n t-òle a rinn e ? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do 'n t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusadh.

16 Agus thug na saighdearan leo e steach do 'n talla, eadhon cùirt an uachdaran : agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpur, agus air dhoibh coron droighinn fhigheadh, chuir iad air e.

18 Agus thóisich iad air beannachadh dha, *ag ràdh*, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach !

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh an glùn, rinn iad aoradh dha.

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpur, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum gu 'n ceusadh iad e.

21 Agus dh' éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandreir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad *d' am b' ainm* Golgota, is e sin air eadar-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r' a òl, fion air a mheasgadh le mirr : ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan, a' tilgeadh croinn air, cìod a' chuid a bhiodh aig gach duine d'heith.

25 Agus bha 'n treas uair ann ; agus cheus iad e.

26 Agus bha sgrìobhadh a chùise-dìtidh air a sgrìobhadh os a cheann, RÌGH NAN IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille ris dà ghad-

uiche ; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chll.

28 An sin choimhllionadh an sgrìobtuir, a thubhairt, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dol seachad anacaint da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Fòir ort féin, agus thig a nuas o 'n clhrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-árd-shagairt agus na sgrìobhaichean r' a chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile ; cha 'n 'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Crìosd Rìgh Israeil a nuas o 'n chrann-cheusaidh, chum gu 'm faic agus gu 'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacaint da.

33 Agus an uair a thàinig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair dh' éigh Iosa le guth árd, ag ràdh, Eloi, Eloi, lama sabachtani ? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c' ar son a thréig thu mi ?

35 Agus air cluinntinn *sin* do chuid diubh-san a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e 'a gairm Elias.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spòg a lionadh do fhion geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis ; faiceamaid an tig Elias g' a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa éigheach le guth árd, thug e suas an deò.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu iochdar.

39 Agus an uair a chunnaic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu 'n d' thug e suas an deò, a' glaochaich mar sin, thubhairt e, Gu firinneach b' e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàì am fad uatha ag amharc : 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome ;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frithealadh dha ; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.

42 Agus a nis air teachd do 'n fheasgar, (do bhrìgh gu 'm b' e là an ulluchaidh e, eadhon an là roimh an t-sàbad,)

43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh mar an ceudna sùil ri rioghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh' ionnsuidh Philait, agus dh' iarr e corp Iosa.

44 Agus b' iognadh le Pilat ma bha e cheana marbh : Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh' fhiosraich e d'heith, An robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o 'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lìon-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus phaisg e

san lion-eudach e, agus chuir se e ann an uaigh a chladhaicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire *máthair* Ioseis, air an áite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

A GUS air dol do 'n t-sábaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire *máthair* Sheumais, agus Salome, spiosraidh deadh fháile, chum air dhoibh teachd gu 'n ungradh iad e.

2 Agus tháinig iad gu ro mhoch air mad-uinn a' cheud *lá* do 'n t-seachduin chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' clach o dhorus na h-uaighe?

4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu 'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do 'n àit-adhlaid, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'éirich e, cha 'n 'eil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e:

7 Ach imichibh, innsibh d' a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghaille: chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o 'n uaigh; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra: agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud *lá* do 'n t-seachduin, nochdadh

e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dh'ise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu 'n robh e beò, agus gu 'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do 'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do 'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig bhàdh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil.

16 Ge b' e chreideas agus a bhaistear, saor e, ach ge b' e nach creid, dìtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so an dream a chreideas: Ann am ainm-sa tilgidh iad a mach deamhain; labhraidh iad le teangaibh nuadha;

18 Togaidh iad nathraiche nimhe; agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad; cuiridh iad an làmhan air daoineibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin an déigh do 'n Tighearna labhairt riu, ghabhadh suas gu néamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol a mach, shearmonaich iad anns gach àit, air bhi do 'n Tighearn a' co-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL

A REIR

L U C A I S.

CAIB. I.

DO bhrìgh gu 'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an òrdugh air na nithibh sin a ta air an coimh-ionadh 'nar measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinne iad, a chunnaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd-frithealadh an fhocail:

3 Chunnacas dhomh-sa mar an ceudna, a Theophilus ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o 'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a' d'ionnsuidh-sa an òrdugh,

4 Chum gu 'm biodh fios agad air cinnt-

eachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

BHA ann an làithibh Heroid rìgh Iudea, sagart-àraidh d' am b' ainm Sacharias, do sheal Abia: agus *bha* a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b' ainm dh' i Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheant-aibh agus òrdughibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu 'n robh Elisabet neo-thorrach, agus bha iad le chéile aosmhor.

8 Agus tharladh, am feadh a bha esan

a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an òrdugh a sheala,

9 A réir gnátha na sagartachd, b' e a chrannchur tuis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional an t-sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh a muigh, ri àm na tùise.

11 Agus chunnacas leis-san aingeal an Tighearn 'na sheasamh air taobh deas altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t' ùrnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus ní mòran gairdeachas r' a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha 'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-ùmhail gu gliocas nam firean, a dh' ulluchadh pobuill deas do 'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh' innseadh an naidheachd mhaith so dhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhthionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b' iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b' urrainn e labhairt riu: agus thuing iad gu 'm fac e sealladh *nèamhaidh* san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh' fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhthionadh làithean a fhrithealaidh, gu 'n deachaidh e d' a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh' fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh' fhòtaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d' amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghailie, d' am b' ainm Nasaret,

27 Dh' ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d' am b' ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b' e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n aingeal d' a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d' an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta an Tighearna maille riut: is beannaichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid intinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altachabheatha dh' fheudadh bhì 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus, feuch, gabhaidh tu a' d' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Tì a' s ro-àirde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha rìgh-chaitheir 'athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhì crìoch air a rìoghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Tì a' sàirde sgàil ort: uime sin an nì naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus, feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois; agus is e so an seathadh mìos dh' ise d' an goirteadh bean neo-thorrach;

37 Oir cha 'n 'eil nì sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch banoglach an Tighearna; biodh e dhomh-sa réir t' fhocail, Agus dh' fhalbh an t-aingeal uaipe.

39 Agus air éirigh do Mhuire sna làithibh sin, chaidh i le cabhag do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda,

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh, an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu 'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus lìonadh Elisabet leis an Spiorad naomh.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannaichte thu am measg bhan, agus is beannaichte toradh do bhroinn.

43 Agus cionnus a dh' éirich so dhomh-sa, gu 'n tigeadh màthair mo Thighearn a' m' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath as a thàinig fuaim do bheannachaidh a' m' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte ise a chreid: oir coimhlonar na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m' anam ag àrd-mholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear:

48 Do bhrìgh gu 'n d' amhairc e air staid losail a bhanoglaich: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhìom.

49 Do bhrìgh gu 'n d' rinn an Tì a ta cumhachdach nithe mòra dhomh; agus is naomh 'ainm.

50 Agus a ta a thròcair-san o linn gu linn, do 'n dream d' an eagal e.

51 Nochd e neart le 'ghairdean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuaintibh an cridhe féin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o 'n caithrichibh rioghail, agus dh' ardaich e iadsan a bha iosal.

53 Lion e 'n dream a bha ocrach le nithibh maith; agus chuir e uaith na daoine saobhir falamh.

54 Rinn e còmhnaidh ri Israel òglach féin, ann an cuimhneachadh a thròcair :

55 Mar a labhair e r' ar n-aithrichibh, do Abraham agus d' a shliochd gu bràth.

56 Agus dh' fhan Muire maille rithe mu thimchioll thrì mìosan, agus phill i d' a tigh féin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu 'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dh' i: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu 'n d' thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein; agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Ni h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha 'n 'eil aon neach do d' chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b' àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh' fhosgladh a bheul, agus dh' fhuasgladh a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh' aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu 'n d' fhiosraich e, agus gu 'n d' thug e saorsa d' a phobull,

69 Agus gu 'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh 'òg-laich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul 'fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thoirt saorsa dhuinn o ar naimh-dibh, agus o làmh na muinntir sin uile le 'm fuathach sinn;

72 A choimhlonadh na tròcair a gheall e d' ar n-aithrichibh, agus a cuimhneachadh a choimhcheangail naoimh féin:

73 Na mionnan a mhionnaich e d' ar n-athair Abraham,

74 Gu 'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhì

air ar saoradh o làmh ar naimhde, gu 'n deanamaid seirbhìs dha as engmias eagail,

75 Ann an naomhachd agus ann am fìr-eantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Tì a 's àirde: oir-théid thu roimh aghaidh an Tighearn, a dh' ulluchadh a shlighe;

77 A thoirt eòlais na slàinte d' a phobull, ann am maithneas an peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d' fhiosraich an ùr-mhaduinn o 'n ionad a 's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an dorchadas, agus ann an sgàil a' bhàis, a thròrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh' fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

A GUS tharladh sna làithibh sin, gu 'n deachaidh òrdugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenus 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d' a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d' an gairmear Bet-lehem, (do bhrìgh gu 'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh.)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, ann feadh a bha iad an sin, gu 'n do choimhlonadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e; do bhrìgh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachailean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna mu 'n timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi ag innseadh dhuibh deadh sgéil mhòr-aobh-neis, a bhitheas do 'n uile shluaigh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slàn-uirgear, ann am baile Dhaibhidh, neach a 's e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat-speilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armailtibh nèimh, a' moladh Dhé, agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh-ghèan do dhaoibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh' fhalbh na h-aingìl uatha do nèamh, gu 'n dubhairt na buachailean r' a chéile, Rachamaid a nis

eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an nì so a rinneadh, a dh' fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh' aithris iad an nì a dh' innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantais ris na nithibh sin a dh' innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghléidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillan, a' tabhairt glòire agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh riu.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchioll-gherradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghairm an t-aingeal deth mu 'n do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do 'n Tighearna;

23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh' fhosgla a' bhàr, gairmeas naomh do 'n Tighearna e;)

24 Agus a thoirt lobairt a réir mar a theirear ann an lagh an Tighearna, dà thurtur, no dà choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann an Ierusalem d' am b' ainm Simeon; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil: agus bha 'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh' fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faiceadh e bàs, gus am faiceadh e Crìosd an Tighearn.

27 Agus thàinig e le treòrachadh an Spioraid do 'n teampull: Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu 'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e.

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t' fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte, 31 A dh' ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantais mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an leanabh so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhrar;

35 (Agus théid claidheamh troimh d' anam-sa féin,) chum gu 'm foillsichear smuainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna ban-fhàidh, nighean Phanueil, do thréibh Aseir; bha i ro aos-mhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dh' i bhi 'na h-òigh:

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a

dh' aois, nach deachaidh o 'n teampull, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh' oidhche le trasgadh agus le h-ùrnuigh.

38 Agus air teachd dh' ise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do 'n Tighearn, agus labhair i m' a thimchioll rìusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghailè, d' am baile féin Nasaret.

40 Agus dh' fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lìonadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà bhliadhna dheug a dh' aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh' fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu 'n robh e sa' chuideachd, dh' imich iad astar là; agus dh' iarr iad e measg an càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d' fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

26 Agus tharladh an déigh thrì làithean, gu 'n d' fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhan an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheisd orra.

47 Agus ghabh a' mhuintir a chual e uile iongantais r' a thuigse agus r' a fhreagraibh,

48 Agus an uair a chunnaic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c' ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t' athair agus mise gu brònach ga d' iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C' ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu 'm bu chòir dhomh-sa bhi ann an tigh m' Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an nì a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e ùmhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghèan aig Dia, agus aig daoineibh.

CAIB. III.

A NIS anns a' chùigeachd bliadhna deug do impireachd Thiberius Cheasair, air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Indea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisaniais 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do 'n dùthaich uile

timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanas pheacanna;

4 Mar a ta e sgrìobhta an ann leabhar bhriathra an fhàidh Esaias, ag ràdh, Guth an tì a dh' éigheas anns an fhàsach, Ull-uichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an isleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh rèidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shluhan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o 'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a' cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sios i, agus tìlgear san teine i.

10 Agus dh' fhiosraich an sluagh dheth, ag ràdh, Cìod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, an tì aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an tì aig nach 'eil; agus an tì aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cismhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, cìod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh ni air bith os ceann na dh' òrduicheadh dhuibh.

14 Agus dh' fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus cìod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.

15 Agus air bhi do 'n phobull a' feith-eamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b' e Crìosd a bh' ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd a' s cumhachdaiche na mise, agus cha 'n airidh mise air barr-iall a bhrog' fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus ro-ghlanaidh e 'urIar, agus cruinnichidh e an cruithneachd d' a thig-tasgaidh; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran do nithibh eile, shearmonaich e do 'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarc bhi air a chronachadh leis air son Herodiais bean a bhràthar (Philip,) agus air son gach olc a rinn Herod,

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu 'n do dhruid e Eoin am prìosan.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a' bhaisteadh, agus e ri ùr-nuigh, gu 'n d' fhosgladh nèamh,

22 Agus gu 'n d' thàinig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu 'n d' thàinig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh' aois, air dha bhi, (a réir barail dhaoine,) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhatait, mic Lebhi, mic Mhelchi, mic Ianna, mic Ioseph,

25 Mhic Mhatatais, mic Amois, mic Nauim, mic Esi, mic Nage,

26 Mhic Mhaait, mic Mhatatais, mic Shemei, mic Ioseph, mic Iudah,

27 Mhic Ioanna, mic Rhessa, mic Shorobabel, mic Shalatieil, mic Neri,

28 Mhic Mhelchi, mic Adi, mic Chosaim, mic Elmodaim, mic Eir,

29, Mhic Iose, mic Elieseir, mic Ioreim, mic Mhatait, mic Lebhi,

30 Mhic Shimeoin, mic Iudah, mic Ioseph, mic Ionain, mic Eliacim,

31 Mhic Mhelea, mic Mhainain, mic Mhatata, mic Natain, mic Dhaibhidh,

32 Mhic Iese, mic Obeid, mic Bhois, mic Shalmoin, mic Naasoin,

33 Mhic Aminadaib, mic Araim, mic Esroim, mic Phareis, mic Iudah,

34 Mhic Iacob, mic Isaac, mic Abraham, mic Thara, mic Nachoir,

35 Mhic Sharuich, mic Ragau, mic Phaleic, mic Ebeir, mic Shala,

36 Mhic Chainain, mic Arphacsaid, mic Shem, mic Noe, mic Lameich,

37 Mhic Mhatusala, mic Enoich, mic Iareid, mic Mhaleceil, mic Chainain,

38 Mhic Enois, mic Shet, mic Adhaimh, mic Dhé.

CAIB. IV.

AGUS air do Iosa bhi làn do 'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus thèraicheadh e leis an Spiorad do 'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhl; agus cha d' ith e ni sam bith anns na làithibh sin: agus air dhoibh bhi air an crìochnachadh, an sin dh' fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhl ris, Ma 's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do 'n diabhl a thoirt gu beinn àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann am mionaid aimsir.

6 Agus thubhairt an diabhl ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir; oir thugadh dhomh-sa sin; agus bheir mi e do neach air bith a 's toil leam.

7 Uime sin ma ni thu aradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e

ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shatain : oir a ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh do 'n Tighearn do Dhia, agus dha-san 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Ierusalem, agus chuir e air binnein an teampull e, agus thubhairt e ris, Ma 's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos á so.

10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir e aithne d' a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nan làmh-aibh, air eagal gu 'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa thubhairt e ris, A dubhradh, Na buair thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnaich an diabhlul am buaireadh uile, dh' imich e uaithe rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghailie; agus chaidh 'iomradh-san air feadh na dùthcha mu 'n cuairt gu h-ìomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faotainn glòire o na h-uile dhaoineibh.

16 Agus thàinig e gu Nasaret, far an d' àraicheadh e : agus chaidh e steach, mar bu gnàth leis, air là na sàbaid do 'n t-sionagag, agus dh' éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Eesaias; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e an t-àit anns an robh e sgrìobhta.

18 Tha Spiorad an Tighearn orm, do bhrìgh gu 'n d' ung e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm fuasglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na doill, a thoirt saorsa do 'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnich an Tighearn.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do 'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e; agus bha sùilean na bha san t-sionagag uile a' geur-amharc air-san.

21 Agus thòisich e air a ràdh riu, An diugh a ta an sgrìobtur so air a choimh-lionadh ann bhur cluasaibh-sa.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantais ris na briathraibh gràs-mhor a thàinig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnàth-fhocal so, A léigh, leighis thu féin : ge b' e air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh *leat* an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a' d' dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu 'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làithibh Eliais, an uair a dhruid-eadh nèamh rè thrì bliadhna agus shè miosan, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile :

26 Ach cha do chuireadh Elias dh' ionn-

suidh aoin diubh, ach gu Sarepta Shidoim, chum mnà a bha 'na bantraich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseuis an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lionadh iadsan uile a bha san t-sionagag le feirg, an uair a chual iad na nithe sin;

29 Agus dh' éirich iad suas, agus thlfg iad a mach as a' bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic, air an robh au baile togtta, chum a thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dha-san troimh am meadhon, dh' fhalbh e.

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghailie, agus bha e 'gan teagasg air làithibh na sàbaid :

32 Agus ghabh iad iongantais r' a theagasg; do bhrìgh gu 'n robh 'fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagag duine anns an robh spiorad deamhain neòghloin, agus ghlaodh e le guth mòr,

34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d' thàinig thu g' ar sgrìos? a ta fhios agam cò thu, Aon namh Dhé.

35 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bì a' d' thod, agus thig a mach as. Agus air do 'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thàinig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thàinig uamhas orra uile, agus labhair iad r' a chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt òrduigh do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh air-san a mach feadh gach àite do 'n dùthaich mu 'n cuairt.

38 Agus dh' éirich e as an t-sionagag, agus chaidh e steach do thigh Shimoin : agus bha fiabhrus mòr air màthair-chéile Shimoin; agus ghuidh iad air as a leth.

39 Agus air dha seasamh os a ceann, chronuich e am fiabhrus, agus dh' fhàg e i. Agus dh' éirich ise air ball, agus rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d' a ionnsuidh iad : agus chuir esan a làmhan air gach aon diubh, agus leighis e iad.

41 Agus chaidh mar au ceudna deamhain a mach a mòran, a' glaodhaich agus ag ràdh, Is tu Crìosd Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha d' fhulaing e dhoibh labhairt : oir bha fhios aca gu 'm b' esan Crìosd.

42 Agus air teachd do 'n là, chaidh e mach, agus dh' imich e gu àite faisail : agus bha 'n sluagh 'ga iarraidh, agus thàinig iad d' a ionnsuidh, agus b' àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rioghachd Dhé a shearmonachadh do bhàiltibh eile mar an ceudna; oir is ann chum so a chuireadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghailie.

CAIB. V.

AGUS tharladh 'nuair a bha am pobull a' dlùth-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu 'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairan air dol a mach asda, agus a' nigh-eadh an lionta.

3 Agus chaidh e steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh' iarr e air dol a mach beagan o thir: agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh slos bhur lionta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t' fhocal-sa leigidh mi slos an lion.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu 'n do bhriseadh an lion.

7 Agus smèid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmhnaidh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu 'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-sa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; á so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh' fhàg iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma 's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shin e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh' fhàg an luibhre e.

14 Agus dh' àithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do 'n t-sagart, agus thoir seachad air son do ghlanaidh, mar a dh' àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoilleadh 'iomradhsan: agus thàinig sluagh mòr an ceann a chéile chum éisdeachd, agus a bhì air an slànuchadh leis o 'n eucaillibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu 'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaisg an lagha, a thàinig as gach uile bhaille do Ghàilte, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus, feuch, ghiùlain daoine air leab-

aith duine air an robh am pairilis: agus dh' iarr iad a thoirt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d' fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos troimh mhullach an tìghe e féin agus a leabhadh, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhùine, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheum? cò dh' fheadas peacanna a mhairtheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaidh?

23 Cò aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu 'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhairtheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A ta mi ag ràdh riut, éirich, agus tog do leabhadh, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh' éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leabhadh air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d' a thigh féin, a' toirt glòire do Dhia.

26 Agus ghlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do chreidsinn an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cis-mhaor d' am b' ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cise; agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh' éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuideachd mhòr do chis-mhaoraibh, agus do mhuintir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C' ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaidh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha 'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d' thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C' ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh, agus a' deanamh ùrnuigh, agus mar an ceudna deisciobuil nam Phairiseach; ach a ta do dheisciobuil-sa ag itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dheanamh, am feadh a ta am fear nuadh-phòsda maille riu?

35 Ach thig na làithean an uair a bheirear an fear nuadh-phòsda uatha; an sin ni iad trasgadh anns na làitheibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cos-

amhlachd riu; Cha chuir neach air bith mir a dh'eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mir do 'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fion nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad le chéile téaruinte.

39 Agus cha 'n 'eil duine sam bith, air dha sean fhion òl, a dh' iarras air ball fion nuadh: oir their e, Is e an sean fhion a 's fearr.

CAIB. VI.

AGUS tharladh air a' cheud là sàbaid an déigh an dara là do fhéill na còise, gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair; agus spion a dheisciobuil na diasan arbhair, agus dh'ith iad, an déigh am bruthadh le 'n làmhaibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r' a' dheanamh air làithibh na sàbaid?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras air féin, agus orra-san a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e aran na fianuis, agus a dh'ith e féin, agus a thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris; ni nach 'eil ceaduichte itheadh ach do na sagartaibh a mhàin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu'n deachaidh e steach do 'n t-sionag-gog, agus gu'n do theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na sgrìobhaichean agus na Phairisich faire, a dh' fheuchainn an leighiseadh e air an t-sàbaid; chum gu'm faighiseadh iad cùis-dhithidh 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh' éirich esan, agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòraichidh mise aon ni dhibh; Am bheil a ceaduichte air làithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrìos?

10 Agus air dha amharc mu 'n cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus rinn e sin: agus dh' aisgeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus Ionadh iadsan do chuthach; agus labhair iad r' a chéile, ciod a dheanadh iad ri Iosa.

12 Agus anns na làithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh ùrnuigh, agus bhuanach e rè na h-oidhele ann an ùrnuigh ri Dia.

13 Agus air teachd do 'n là, ghairm e d' a ionnsuidh a dheisciobuil; agus thagh

e dà fhear dheug asda, d' an do ghairm e Abstoil:

14 Simon, (a dh' ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas mac Alpheus, agus Simon d' an goirear Selotes, 16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmhnaidh, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr-shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoim, muinntir a thàinig g' a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o 'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh' iarr an sluagh uile beantuin ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, Is beannaichte sibhse ta bochd: oir is leibh rioghachd Dhé.

21 Is beannaichte sibhse ta ocrach a nis: oir sàsùichear sibh. Is beannaichte sibhse ta caoidh a nis: oir gàiridh sibh.

22 Is beannaichte sibh, 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt inhlachd dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhìc an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta caobhrir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gu.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine maith uamaibh: oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisd-eachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le 'm fuathach sibh;

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an tì a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do 'n tì a bheir t' fhalluinn dhìot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh' iarras ort: agus o 'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b' àill leibh daoine a dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peac-aich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do 'n mhuinn-

tir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd dhoibhsan o'm bheil dúil agaibh ri fhaotainn a ris, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaihb, chum gu 'm faigh iad uiread a ris.

35 Ach grádhaicluibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dúil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric: agus bithidh bhur duais mór, agus bithidh sibh 'nur cloinn do 'n Tí a 's airde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingéal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sin trócaireach, mar a ta bhur n-Athair trócaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toir-ear breth oirbh: na 'ditibh, agus cha dit-ear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheir-ear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheir-ear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tomhas le 'n tomhais sibh, tomhais-ear dhuibh a ris.

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threóradh? nach tuit iad le chéile ann an slochd?

40 Cha 'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b' e neach a ta coimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smúirnein a ta an súil do bhráthar, agus nach 'eil thu toir fa' near an t-sail a ta ann do shúil féin?

42 No cionnus a dh'fheudas tu rádh ri do bhráthair, A bhráthair, leig dhomh an smúirnein a thoirt á d' shúil, agus nach 'eil tu toir fa' near an t-sail a ta ann do shúil féin? A chealgair, tilg a mach air tús an t-sail as do shúil féin, agus an sin is léir dhuibh gu soilleir an smúirnein a ta ann an súil do bhráthar a thoirt asid.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichteas gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine figean do dhroighionn, no caoran fionna do 'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ionmhas a chridhe; agus bheir droch dhuine ni olc a mach á droch ionmhas a chridhe: oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhíom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta mi ag rádh?

47 Gach neach a thig a' m' ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh co ris is cosmhuil e:

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a' bhunait air carraig: agus an uair a tháinig an tuil, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b' urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh air carraig.

49 Ach an tí a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuail

an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhór tuiteam an tigh sin.

CAIB. VII.

ANIS an uair a chríochnaich e a bhriathra-san uile ann an éisdeachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannard-ceud áraidh, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd báis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seanairean nan Iudhach d' a ionnsuidh, a' cur impidh air gu 'n tigeadh e, agus gu 'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a tháinig iad gu Iosa, thugaidh iad air gu dúrachdach, ag rádh, Gu 'm b' airidh e gu 'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog esan dhúinn sionagóg.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhí nis fagus do 'n tigh, chuir an ceannard-ceud cáirdean d' a ionnsuidh, ag rádh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin; oir cha 'n airidh mise gu 'n rachadh tu steach fo m' chleith:

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu 'm b' airidh mi féin air teachd a' d' ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slánuichear m' óglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham; agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e; agus ri fear eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe so, ghabh e iongantas ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluaigh a lean e, A ta mi ag rádh ribh, nach d' fhuair mi creidimh co mór as so, ann an Israel féin.

10 Agus air nilltinn air an ais do 'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d' a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhéigh sin, gu 'n deachaidh e chum baile d' an gairmeair Nain; agus chaidh a dheisciobuil maille ris, agus sluaigh mór.

12 A nis an uair a tháinig e am fagus do gheata a' bhaile, feuch, ghiúlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mháthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluaigh mór do mhuintir a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas d' i, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus tháinig e agus bhean e ris a' ghiúlan; (agus sheas iadsan a bha 'g a iomchar;) agus thubhairt e, Oganach, a ta mi ag rádh riut, éirich.

15 Agus dh' éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thóisich e air labhairt: agus thug e d' a mháthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glóir do Dhia, ag rádh, Dh' éirich fálidh mór 'nar meas-ne; agus, Dh' amhairc Dia air a shluaigh féin.

17 Agus chaidh an t-íomradh so mach air-san air feadh Iudea uile, agus na dúlcha mu 'n cuairt uile.

18 Agus dh' innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d' a ionnsuidh

dithis àraidh d' a dheisciobluidh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoineibh d' a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a' d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an Tì a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o' n euslaintibh agus o' m plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibh-sa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacadh ag im-cachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na marbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oibheum annam-sa.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdair-ean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do 'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh anna an eudach mùn? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach riomhach, agus a' caitheadh ann beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh' fhaicinn? an e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni 's mò na fàidh.

27 Is e so an Tì mu 'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùs, a dh' ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-sin a rugadh le mnaibh, cha 'n 'eil fàidh a 's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a 's lugha ann an rioghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh' fhreanaich am pobull uile a chual e, agus na cis-mhaoir Dia, air dhoibh bhì air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d' an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tighearna, Cò ris uime sin a shamhlacheas mi daoine a' ghinealaich so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh' éigheas r' a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibh-sa, agus cha d' rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d' rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha 'n ann ag itheadh arain, no ag òl fìona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fìona, caraid chis-mhaoir agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn uile.

36 Agus dh' iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu 'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh e sìos chum bidh.

37 Agus, feuch, an uair a fhuair bean anns a' bhaile, a bha 'na peacach, fios gu 'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair làn do oladh chùbhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chos-an a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i iad le falt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh' ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairis-each, a thug cuireadh dha, so, labhair e ann féin, ag ràdh, Nam b' fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dh' i; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shìmoin, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fìacha àraidh dithis do fhéichneibh: bha aige air aon fhear chig ceud pèghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca nì leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uime sin, cò dhuibh is mò a ghràdhaicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d' an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu brèth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so? thàinig mi steach do d' thigh, cha d' thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh' ionnlaid ise mo chosa le deuraibh, agus thiormaich i iad le falt a cinn.

45 Cha d' thug thusa dhomh pòg: ach o thàinig ise stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d' ung thusa mo cheann le h-oladh: ach dh' ung ise mo chosa le h-oladh chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lìomhor, air am maitheadh; air an aobhar sin ghràdhaich i gu mòr: ach ge b' e neach d' am maithear beagan, bitheadh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh anna féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuaich do chreidimh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

AGUS tharladh an déigh sin, gu 'n d' imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rioghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris;

2 Agus mnàì àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d' an gairmear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain,

3 Agus Ioanna bean chusa stiùbhaird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d' a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd :

5 Chaidh fear-cuir a mach a chur a shìl : agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid ; agus shaltradh sìos e, agus dh' fth eunlàth an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh' fhàs an droighinn maille ris, agus thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh' fhàs e suas, agus thug e toradh uatha a cheud uiread *as a chuireadh*. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b' e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

9 Agus dh' fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so ?

10 Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibh-eagal fhaotainn air rùn dìomhair rìoghachd Dhé ; ach do chàch an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach faicheadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd : Is e an stòl focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is iad sin a dh' éisdeas : 'na dhéigh sin a ta an diabhl a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu 'n creideadh iad agus gu 'm biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charraig, *is iad sin iadsan*, an uair a dh' éisdeas iad, a ghabhas am focal d' an ionnsuidh le gairdeachas ; ach cha 'n 'eil aca so freunh, *muinntir* a chreideas rè tamuill, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an ni a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream a dh' éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le cùram, agus le saoihbreas, agus le sàimh na beatha *so*, agus cha 'n 'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ni a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal éisdeachd, a ta 'ga choimhead ann an cridhe trèibh-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidinn.

16 Cha 'n 'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh' fholaicheas fo shoitheach i, no chuireas fo leabaidh i : ach cuiridh e ann an coinneal i, chum gu 'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n 'eil ni sam bith folaichte, nach deanar follaiseach ; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach tig am follais.

18 Air an aobhar sin thugaibh fa' near cionnus a dh' éisdeas sibh : oir ge b' e neach aig am bheil, bheirear dha ; agus ge b' e neach aig nach 'eil, bheirear uatha eadhon an ni sin a shaoilear a' bhì aige.

19 An sin thàinig d' a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b' urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas,

20 Agus dh' innseadh dha le *dream àr-aidh*, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t' fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh' éisdeas ri focal Dé, agus a ni e.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu 'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing : agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach o thìr.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal air-san : agus thàinig ànradh gaoithe a nuas air an loch, agus honadh iad le *h-uisge*, agus bha iad ann an gàbhadh.

24 Agus thàinig iad d' a ionnsuidh, agus dhuisg iad e, ag ràdh, A mhaighistir, a mhaighistir, tha sinn cailte ! An sin dh' éirich esan, agus chruich e a' ghaoth, agus onfa an uisge : agus sguir iad, agus thàinig feath ann :

25 Agus thubhairt e riu, C' àit am bheil bhur creidimh ? agus air dhoibh bhì fo eagal, ghabh iad iongantais, ag ràdh r' a chèile, Ciod a' ghnè dhuine so ? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do 'n uisge féin, agus a ta iad ùmhal dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na làthair, agus thubhairt e le guth àrd, Ciod e mo ghnòthucha-sa ruid, Iosa, a Mhic an Dé a 's ro àirde ? giudheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do 'n spiorad neòghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air : agus cheangladh e le slabhruidhìbh, agus choimhìtheadh an geimhlìbh e ; agus air briseadh a chuibhreacha dha, dh' iomaimheadh e leis an deamhan do 'n fhàsach.)

30 Agus dh' fhiosraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit ? agus thubhairt esan, Legion : do bhrìgh gu 'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sìos do 'n doimhneachd.

32 Agus bha treud lionmhor mhuc an sin, ag ionaltradh air an t-sliabh : agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach annta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na muc-aibh : agus ruith an treud mhuc gu dian sìos le brùthach do 'n loch, agus thachdadh iad.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh' innis iad e anns a' bhaile, agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh' fhaicinn an ni a rinneadh ; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe

aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chèill : agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlànùicheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarrr muinntir dùthcha nan Gadareneach uile airsan imeachd uatha ; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad : agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris : ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh an uair a phill Iosa air ais, gu 'n do ghabh an sluagh *gu toil-each* ris : oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus, feuch, thàinig duine d' am b' ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-sionagag ; agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu 'n tigeadh e d' a thigh :

42 Do bhrìgh gu 'n robh aon-ghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha 'n sluagh 'ga theannadh.)

43 Agus thàinig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaidh a beathachadh uile ri léighibh, agus nach b' urrainn bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thàinig ise air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich : agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium ? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar ris, agus iadsan a bha maille ris, A mhaighstir, tha 'n sluagh ga d' dhòmh-lachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium ?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium : oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i an ain-fhios, thàinig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i 'n céill da, an làthair an t-sluaigh uile, c' ar son a bhean i ris, agus mar a shlànùicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nigh-ean biodh misneach agad : shlànùich do chreidim thu ; imich an sìth.)

49 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig neach o thigh Uachdarain na sionagoig, ag ràdh ris, Tha do nigh-ean marbh ; na cuir dragha air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa so, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort : a mhàin creid, agus bithidh i air a slànùichadh.

51 Agus an uair a chaidh e do 'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son : ach thubhairt esan, Na guilibh ; cha 'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu 'n robh fhios aca gu 'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nigh-ean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh' éirich i air ball : agus dh' àithn e biadh a thoirt d' i.

56 Agus ghlac uamhas mòr a pàrantan : ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

A GUS ghairm e an dà fhear dheug an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rioghachd Dhé, agus a shlànùichadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na sliغه, bataiche, no mala, no aran, no airgiod ; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b' e air bith tigh d' an téid sibh a steach, fanaibh an sin, agus á sin rach-aibh a mach.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhìbh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinneadh leis : agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu 'n dubhradh le cuid, gu 'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh ;

8 Agus le cuid, gu 'n d' fhoillsicheadh Elias ; agus le cuid eile, gu 'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin : ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn a leithid so do nithibh ? Agus dh'iarrr e fhàicinn.

10 Agus air pilltinn do na h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a' bhuineadh do 'n bhaile d' an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e : agus ghabh e d' a ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rioghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teir-eachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu 'n téid iad do na bailtibh agus do 'n tìr mu 'n cuairt, agus gu 'n gabh iad tàmh agus gu 'm faigh iad biadh ; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r' a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha 'n 'eil againn tuilleadh na cùig buillinnean agus dà iasg : mur téid sinn agus biadh a cheannach do 'n t-sluaigh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle

fear. Agus thubhairt e r' a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu neamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d' a dheisciobluibh iad gu 'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh' ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhiaidh briste, a bha dh' fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhì ri ùrnuigh fa leth, gu 'n robh a dheisciobuil maille ris: agus dh' fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach *tha cuid ag ràdh* Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a ris.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Crìosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh' àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhì air a dhiùltadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagart-aibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhì air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma 's àill le neach air bith teachd a' m' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrannc-eusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b' e neach le 'm b' àill 'anam a thèarnadh, caillidh se e: ach ge b' e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhì air a sgrìos?

26 Oir ge b' e neach a ghabhas nàire dhiom-sa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheadh-san, an uair thig e 'na ghlòir féin, agus *an glòir* Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh gu frinn-each, gu bheil cuid 'nan seasamh an so nach blais bàs, gus am faic iad rìoghachd Dhé.

28 Agus tharladh, mu thimchioll ochd làithean an déigh nam briathra so, gu 'n d' thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu 'n deachaidh e suas gu beinn a dheanann ùrnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri ùrnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinneadh 'eudach geal agus dealrach.

30 Agus, feuch, bha dithis fhear a' còmhradh ris, eadhon Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m' a bhàs, a bha esan gu choimh-lionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal: agus an uair a' dhùisg iad, chunnaic iad a glòir, agus an dithis fhear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a' dealach-

adh ris, thubhairt Peadar ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhì an so; agus deanamaid trì pàilliuna, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e ag ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thàinig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thàinig guth as an neul, ag ràdh. Is e so mo Mhac gràdhach-sa; éisdi-bh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh' fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d' innis iad do neach air bith anns na làitheibh sin aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'na dhéigh 'sin, an uair a thàinig iad a nuas o 'n bheinn, gu 'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus, feuch, ghlaodh duine àraidh do 'n t-sluaigh, ag ràdh, A mhaighstir, tha mi a' guidhe ort, amhairc air mo mhac, oir is e m' aon duine cloinne e.

39 Agus, feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach; agus a ta e 'ga tharruing as a chèile, air chor as gu bheil e cur cobhair a mach, agus an déigh a chomh-bhruthadh is gann a dh' fhàgas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu 'n cuireadh iad a mach e, agus cha b' urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealaich mhi-chreidich agus fhiair, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh' fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thug an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chronich Iosa an spiorad neòghlan, agus shlànuch e an leanabh, agus thug e d' a athair e.

43 Agus ghabh iad namhas uile ri mòr-chumhachd Dhé. Ach air dhoibh uile bhì gabhail iongantais ris na h-uile nithibh a rinn Iosa, thubhairt e r' a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathra so ann bhur cluasaibh: oir tha Mac an duine gu bhì air a thoirt thairis do làmbaibh dhaoinè.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmh-radh so, agus bha e falaichte uatha, air chor as nach b' aithne dhoibh e: agus b' eag-alach leo ceisd a chur air mu thimchioll a' chòmhraidh so.

46 An sin dh' éirich deasboireachd eatorra, cò aca bu mhò a bhithheadh.

47 Agus air do Iosa smuaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làimh ris féin e.

48 Agus thubhairt e riu, Ge b' e ghabhas ris an leanabh so ann am ainm-sa, tha e a' gabhail riumsa: agus ge b' e neach a ghabhas riumsa, tha e gabhail ris an Tì a chuir uaith mi: oir an neach a 's lugha 'nur measg-sa uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A mhaighstir, chunnaic sinne duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' d' ainm-sa; agus bhac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacaibh

e: oir ge b' e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis an uair a choimhlonadh làithean a ghabhail suas, shuidhich e a ghnùis chum dol gu Ierusalem;

52 Agus chuir e teachdairean roimh a ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shon-san.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu 'n robh 'aghaidh mar gu 'm biodh e dol gu Ierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin go, thubhairt iad, A Thighearn, an àill leat gu 'n abramaid teine a theachd a nuas o nèamh, agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chronuich e iad, agus thubhairt e, Cha 'n 'eil fhios agaibh ciod a' ghnè spioraid d' am bheil sibh:

56 Oir cha d' thàinig Mac an duine a sgrios anama dhaoinè, ach go' an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu 'n dubhairt duine araidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b' e àit an téid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair; ach cha 'n 'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e a cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tùs agus m' athair adhlac.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac; ach imich thusa agus searmonaich rioghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu: ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha 'n 'eil neach air bith, a chuireas a lámh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rioghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin, dh'òrduich an Tighearn mar an ceudna deichnear agus trì fichead eile, agus chuir e lion dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, Tha am fogharadh gu frinneach mòr, ach a ta an luchd-oibre teare: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadh-alluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b' e tigh d' an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sith do 'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sith còmhuidh air: ach

mur bi, pillidh *bhur sith* do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasad. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b' e baile d' an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, Tha rioghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b' e baile d' an téid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu 'n do dhruid rioghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do Shodom san la ud, na do 'n bhaile sin.

13 Is an-aobhinn duit, a Chorasain! Is an-aobhinn duit, a Bhetsaida! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinn-eadh annaibh-sa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o 'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic-eudach agus ann an luathre.

14 Ach bithidh e ni 's so-iomchaire do Thirus agus do Shidon anns a' bhreith-eanas, na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air t'ardachadh gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu.

16 Esan a dh' éisdeas ribhse, éisdidh e rium-sa: agus esan a dhiùltas sibhse, tha e ga mo dhiùltadh-sa: agus an neach a dhiùltas mise, tha e a' diùltadh an Tì a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deichnear agus an trì fichead le gairdeachas, ag ràdh, A Thighearn, a ta na deamhain féin fo smachd ag-ainne troimh t' ainm-sa.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh cumhachd saltair air nathraichibh, agus air scorpionaibh, agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghoirtich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fo bhur smachd; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmean sgrìobhta anns na nàmh-aibh.

21 Anns an uair sin féin rinn Iosa gairdeachas 'na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi toirt buidheachais duit, O Athair, a Thighearn nèam agus talmhainn, air son gu 'n d' fholaic thu na nithe sin o *dhaoinibh* glice agus tuigseach, agus gu 'n d' fhoillsich thu iad do naoidheanaibh: seadh, Athair, oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domh-sa le m' Athair: agus cha 'n aithne do neach air bith cò e am Mac, ach do 'n Athair; no cò e an t-Athair ach do 'n Mhac, agus an neach d' an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh r' a dheisciobluibh, thubhairt e riu an uaignidheas, Is beannaichte na sùilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn :

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu 'm b' iomadh fàidh agus rìgh, le 'm bu mhiann na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac *iad*; agus na nithe a chluinntinn, a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual *iad*.

25 Agus, feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod a ni mi chum gu sealbh-aich mi a' bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgrìobhta san lagh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt da-san, thubhairt e, Gràdhaidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uile inntinn; agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: dean-sa so, agus bithidh tu beò.

29 Ach air dha-san toil a bhi aige e féin fhìreanachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd-reubainn, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh' imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu 'n d' imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna air do Lebhitheach bhi dlùth do 'n ionad sin, thàinig e agus dh' amhairc e *air*, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr *deth*,

34 Agus thàinig e d' a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dòrtadh oladh agus fìona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'nuair a dh' fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhèar an tigh-òsda *iad*, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b' e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m' ais, diolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do 'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dha-san a thuit am measg an luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An tì a rinn trócair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d' am b' ainm Marta, d' a tigh féine.

39 Agus bha piuthar aice d' an goirte Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g èisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro-chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dh' i na làthair, thubhairt i, A Thighearna, nach 'eil suim agad gu 'n d' fhàg mo phiuthar

mise a' m' aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùram, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do 'n chuid mhaith sin, nach toirear uaire.

CAIB. XI.

AGUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh rìh-ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu 'n dubhairt neach àraidh d' a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne ùrnuigh a dheanamh, mar a theagaisg Eoin d' a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh ùrnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air n-èamh, Gu naomhaichear t' ainm. Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil, mar air n-èamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4o Agus maith dhuinn ar peacanna: oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o 'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a théid d' a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a thair ris, A charaid, thoir dhomh trì builinnean air iasachd;

6 Oir thàinig caraid dhomh a' m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair:

7 Agus gu 'm freagair esan o 'n taobh a stigh agus gu 'n abair e, Na cuir dragh orm: tha 'n doras a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlànn maille rium san leabaidh; cha 'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e a charaid e; gidheadh air son a liosdachd, éiridh e agus bheir e dha mheud as a ta dh' uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Iarraibh, agus bheirear dhuibh: siribh, agus gheibh sibh; buailibh *an doras*, agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh' iarras, glacaidh e: agus an tì a shireas, gheibh e: agus do 'n tì a bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh' iarras mac aran air aon neach agaibh-sa ta 'na athair, an toir e dha clach? no ma dh' iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg?

12 No ma dh' iarras e ubh, an toir e scorpion da?

13 Air an aobhar sin ma 's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhur n-Athair n-èamhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh' iarras air e?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do 'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantais.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is ann

troimh Bheelsebub ceannard nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh' iarr dream eile dhuibh, 'ga dbearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dha-san an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinntè 'na h-aghaidh féin fàs-aichear i; agus gach tigh a ta roinntè 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma tha Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rìoghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann troimh Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, cò e troimh am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'nam breitheamhaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rìoghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fo armaibh a thalla féin, tha na bhùineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a 's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e a' m' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgrapaidh e.

24 'Nuair a thèid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorra, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh' ionnsuidh mo thighe as an d' thàinig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabhadh agus air a dheanamh mais-each.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a 's mìosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabaidh iad comhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni 's mìosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do 'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na cìochan a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a dh' éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an slugh gu tiugh d' a ionnsuidh, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comhara; agus cha toircaid comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas na chomhara do mhuintir Ninebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do 'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-rìghinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoineibh a' ghinealach so, agus ditidh i iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh' éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus, feuch, a ta ni 's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muintir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh iad e: oir rinn iadsan aith-

reachas le searmoin Ionais; agus, feuch, a ta ni 's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n 'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fo shoitheach; ach ann an coinneil, chum gu 'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios do shùil olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi an solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin ma bhitheas do chorp uile soilleach, gun chuid sam bith d' bheh dorcha, bithidh e soilleach gu h-ìomlan, mar an uair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus a' labhairt dha-san, dh' iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris: agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bidh.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach sin, b' iognadh leis nach d' ionnlaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tighearn ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do 'n chupan agus do 'n mhèis: ach a ta 'n taobh a stigh dhihbh làn do reubainn agus do aingideachd.

40 Amadana, an Tì a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déire do na nithibh a ta agaibh: agus, feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aobhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghnè luibhean, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhagail gun deanamh.

43 Is an-aobhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionmhuinn leibh na ceud àiteachasuidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *Jhaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aobhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chialgairean: oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do 'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aobhinn duibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do-ghràil an air daoineibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèur-aibh.

47 Is an-aobhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomhar-aibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, cuiridh mise fàidhean, agus abstoil

d' an ionnsuidh, agus *cuid* diubh marbh-aidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad :

50 Chum gu 'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain ;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an team-pull : gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aobhinn duibh, a luchd-lagha : oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais : cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh :

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh sin 'éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu 'm biodh cùis-dhitidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu 'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r' a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha 'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear ; no uaigneach, air nach faghair fios.

3 Air an aobhar sin ge b' e ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear e san t-solus : agus an ni a labhair sibh sa' t-chluais an seòmraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàrde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh' fheudas iad a dheanamh :

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh : Biodh eagal an Tì ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ìfrinn ; seadh, a ta mi ag ràdh ribh, Biodh eagal an Tì so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gaealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha 'n 'eil aon duibh air dhearmad am fianuis Dé ?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh : is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Ge b' e neach a dh' aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b' e neach a dh' àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé :

10 Agus ge b' e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e : ach do 'n tì a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naomh, cha toirear maith-eanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagag, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreas sibh, no ciod a their sibh :

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomh dhuibh anns an uair sin féin na nithe a 's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do 'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair ri m' bhràthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a' m' bhreitheamh, no a' m' fhear-roinn os bhur ceann ?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt : oir cha 'n ann am mòr-phailteas nan nithe a ta e sealbhadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shaoibhir àraidh bàrr pailte uaith :

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraigh ?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so : leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi *saibhlean* a 's mò ; agus cruinnichidh mi anna sin mo thoraigh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadh-nacha ; gabh fois, ith, òl, agus bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidheche so féin iararr t' anam uait : an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh' ulluich thu ?

21 Is ann mar sin a ta an tì a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saoihbhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r' a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh' itheas sibh ; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh um-aibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh a' near na fithich : oir cha 'n 'eil iadsan a' cur no buain ; cha 'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal ; agus a ta Dia 'gam beathachadh : Cia mòr is fearr sibhse na 'n eunlaith ?

25 Agus cò agaih-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille a chur r' a àrde féin ?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a 's lugha a dheanamh, c' ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile ?

27 Thugaibh fa 'near na llighean, cionnus a ta iad a' fàs : cha 'n 'eil iad a' saothreachadh, no a' sniomh : gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon duibh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhach-air, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn ; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh ?

29 Uime sin na iarraidh-sa ciod a dh' itheas sibh, no ciod a dh' òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh : ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rioghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thug-aibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fás sean, ionmhas nach teirig anns na néamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truail an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu 'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoineibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu 'n grad-fhogail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n crioslaich se e féin mu 'n cuairt, agus gu 'n cuir e 'nan suidhe iad chum bidh, agus gu 'n tig e mach agus gu 'n dean e frith-ealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu 'm faigh e *iad* mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tìge cia an uair anns an tìgeadh an gaduiche, gu 'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearna, Cò e uime sin an stiùbhard firinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearna os ceann a theaghlach, a thoirt *doibh an* cuibhrrinn bidh 'na am féin?

43 Is beannaichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearna, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo Thighearna a' cur dàile 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na banoglaich a bualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhìsg:

46 Thig Tighearna an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighidh e, agus bheir e a chuibhrrinn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d' am b' aithne toil a mhaighstir, agus nach d' ulluich e féin, agus nach d' rinn a réir a thoile, buail-ear e le mòran bhuillean.

48 Ach an tì do nach b' aithne, agus a rinn nithe a b' airidh air buillibh, buail-ear esan le beagan *do bhuillibh*. Oir gach neach d' an d' thugadh mòran, iarrar mòran uait: agus ge b' e ri 'n d' earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadhadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlonar e!

51 Am bheil sibh a' saoilinn gu 'n d' thàinig mise a thoirt sìthe air an talamh? ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimh-reit.

52 Oir bithidh á so suas cùignear an aon tìgh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nìghean an aghaidh na màthar; a' mhàthair-chéile an aghaidh mà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a *chi sibh* a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c' ar son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaid chum an uachdarain, dean dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith; air eagal gu 'n tarraing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu 'n toir am breitheamh thairis do 'n mhaor thu, agus gu 'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut, nach téid thu mach as a sin, agus an ioc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh' innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r' an iobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoilinn gu 'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni 's mò na na Galiléaich uile, air son gu 'n d' fhualaing iad a leithid so?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-òchd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu 'n robh iadsan 'nam peacaich os ceann nan uile dhaoine a bha 'nan còmhuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fiona: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d' fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair, Feuch, a ta mi rè thùr bliadhna a' teachd

a dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhige so, agus cha 'n 'eil mi faotainn a bheag : gearr sìos e, c' ar son a ta e fàsachadh an talmhainn ?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhach mi m' a thimchioll, agus gu 'n cuir mi aolach m' a bhun :

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, is maith sin : ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh a làth-air aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d' a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh o d' anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre ; agus air ball rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagòig, agus e làn do fheirg air son gu 'n d' rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh : orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b' ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearna e, agus thubhairt e, A chealgair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o 'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid ?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Sataù a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o 'n chuibhreach so air là na sàbaid ?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire : ach rinn an slugh uile geardeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cò ris a ta rioghachd Dhé cosmhuil ? agus cò ris a shamhlaicheas mi i ?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh : agus dh' fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth ; agus rinn eun-laith an athair nid 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Cò ris a shamhlaicheas mi rioghachd Dhé ?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh' fholaic i an trì tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-ìomlan.

22 Agus chaidh e troimh gach caithir agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Ierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh ris, A Thighearna, an tearc iad a shaorar ? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann : oir a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O 'n uair a dh' èireas fear an tighe, ag-

us a dhùineas e 'n dorus, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag ràdh, A Thighearna, a Thighearna, fosgaid duinn ; agus air dhasan freagair their e ribh, Cha 'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh :

26 An sin tòisichidh sibh air a ràdh, Dh' ith sinn agus dh' òl sinn a' d' làthair, agus theagaisg thu 'nar sràidibh.

27 Ach their esan, A ta mi ag ràdh ribh, cha 'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh ; imichibh uam uile, a luchd-deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus giosgan fhiacal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Iacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé, agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o 'n àird an ear, agus o 'n àird an iar, agus o 'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

30 Agus, feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thàinig Phairisich àraidh d' a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh a mach agus imich á so : oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do 'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am màireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an diugh agus am màireach, agus an là 'na dhéigh sin : oir cha 'n fheud e bhi gu 'n cuirear fàidh gu bàs a mach á Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a' d' ionnsuidh : cia minic a b' àill leam do chlann a chruinneachadh, mar a chruinneachas ceare a h-àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b' àill leibh !

35 Feuch, dh' fhàgadh bhur tigh fas agaibh : agus gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach faic sibh mise, agus an tig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannaichte an tì a thig an ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh' itheadh bidh air là na sàbaid, gu 'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduidhte leigheas a dheanamh air là na sàbaid ?

4 Ach dh' fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e :

5 Agus fhreagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarraing a mach gu grad e air là na sàbaid ?

6 Agus cha b' urrainn iad a fhreagairt a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd riu-san a fluair cuireadh, 'nuair a thug e fa' near

mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit; air eagal gu 'n d' fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu 'n tig an tì a thug cuireadh dhuitse agus dha-san, agus gu 'n abair e riut, Thoir àit do 'n duine so; agus gu 'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a' s isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a' s isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu 'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni 's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bòrd maille riut.

11 Oir ge b' e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b' e neach a dh' islicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an tì mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàird-ean, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaoibhir; air eagal gu 'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu 'm faigh thu a' chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm, gairm na bochdan, na daoine ciurrnach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannaichte, a chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bòrd na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an tì sin a dh'itheas ar-an ann an rìoghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran:

17 Agus chuir e a sheirbhiseach uaith an àm na suipeir a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh' aon *ghuth* air an leithsgeul a ghabhail. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn: tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing dhamh, agus a ta mi dol g' an dearbhadh: tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha 'n 'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thàinig an seirbhiseach sin, agus dh' innis e na nithe sin d' a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tìghe, thubhairt e r' a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caolshraidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurrnach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Tighearn, rinneadh mar a dh' òrduich thu, gidheadh tha àite *falamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an

t-seirbhiseach, Gabh a mach gus na rathaidibh mòra agus na gàrachaibh, agus co-cèignich iad gu teachd a steach, chum gu 'm bi mo thigh air a lionadh.

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach blais aon do na daoineibh ud a fhuair cuireadh, do m' shuipeir-sa.

25 Agus bha sluagh mòr ag imeachd maille ris: agus air dha tionndadh, thubhairt e riu,

26 Ma thig neach air bith a' m' ionn-suidh-sa, agus nach fuathaich e 'athair, agus a mhàthair, agus a bhean-phòsda, agus a chlann, agus a bhràithrean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha 'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

27 Agus ge b' e neach nach giùlain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha 'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

28 Oir cò am fear agaibh-sa leis am miann tùr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air?

29 Air eagal an déigh dha a bhunadh a leagadh, agus gun bhi comasacn air crìoch a chur air, gu 'n tòisich na h-uile a chi e ri fanoid air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air *tigh* a thogail, agus cha b' urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh, ag dol a mach dha gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn e le deich mìle coinneamh a thoirt da-san a ta teachd le fichead mìle 'na aghaidh?

32 No air bhi dha-san fathast fad uaith, cuiridh e teachdaireachd a dh' iarraidh cumhachan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibh-sa, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha 'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

34 Tha 'n salann maith: ach ma chaill-eas an salann a bhlas, cìod e leis an deanar deadh bhlasda e?

35 Cha 'n 'eil e iomchuidh chum an tal-mhainn, no chum an dùnain; ach tilgidh daoine mach e. An tì aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

AN sin thàinig na cis-mhaoir uile agus na peacach am fagus da, chum éisd-eachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na sgrìobhaichean gearan, ag ràdh, Tha am fear so gabhail pheacach d' a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach téid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a fòtaint, cuiridh e air a ghuailibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimh-

earnaich an ceann a chéile, ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, a chionn gu 'n d' fhuair mi mo chaora bha cailte.

7 Mar sin, a ta mi ag ràdh ribh, gu 'm bi aobhneas air nàmh air son aoine pheacaich a ni aithreachas, ni 's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubbh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dhiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dh' i fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leam-sa, oir fhuair mi am bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a ta mi ag ràdh ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aoine pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dìshis mhac :

12 Agus thubhairt am mac a b' òige dhiubbh r' a athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig orm do d' mhaoine. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b' òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoine le beatha struidheasaich.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh' éirich gorta ro mhòr san tìr sin; agus thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e fèin ri aon do shaor-dhaoineibh na dùthcha sin; agus chuir e d' a fhearann e, a bhiahdadh mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lionadh do na plosgaibh a bha na mucan ag itheadh; ach cha d' thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d' a ionnsuidh fèin, thubhairt e, Cia lion do luchd-tuasadail m' athar-sa aig am bheil aran gu leoir agus r' a sheachnadh, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh' ionnsuidh m' athar, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a' d' làthair-sa.

19 Agus cha 'n airidh mi tuilleadh gu 'n goirte do mhac-sa dhìom: dean mi mar aon do d' luchd-tuasadail.

20 Agus dh' éirich e, agus chaidh e dh' ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uath, chunnaic 'athair e, agus ghabh e truas mòr dheth, agus ruith e, agus thuit e air a mhùineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a' d' làthair-sa, agus cha 'n airidh mi tuilleadh gu 'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r' a sheirbhiseich, Thugaibh a mach a' chulaidh a 's fearr, agus cuiribh uime i; agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadh-

ta, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach :

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a ris; bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàr e am agus do 'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e d' a ionnsuidh aon do na h-òglaich, agus dh' fhiosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair; agus mharbh t' athair an laogh biadhtha, a chionn gu 'n d' fhuair e ris slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus chà b' àill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e im-pidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r' a athair, Feuch, a ta mise a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadhnach-aibh, agus uair air bith cha do bhris mi t' àithne, gidheadh cha d' thug thu meann riamh dhomh, chum gu 'm bithinn subhach maille ri mo chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh' ith suas do bheathachadh maille ri striopaichibh, mharbh thu an laogh biadhtha dha.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghuàth maille rium, agus na li-uile nithe a 's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aobhneach; oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a ris; agus bha e cailte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

AGUS thubhairt e mar an ceudna r' a dheisciobluibh, Bha duine saobhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh ana-caithidh air a mhaoine.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha 'n fhead thu bli ni 's faide a' d' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann fèin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha 'n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a ni mi, chum 'nuair a chuireas as an stiùbhardachd mi, gu 'n gabh iad a steach d' an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon-diubhan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d' a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan, Ceud tomhas oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgriobhadh, agus suidh sios gu h-ealamh, agus sgriobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgriobhadh, agus sgriobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard

eucorach, do bhrìgh gu 'n d' rinn e gu glic : oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni 's glice na clann an t-soluis.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Dean-aibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh, gu 'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh siorruidh.

10 An ti a ta firinneach anns an ni a 's lugha, tha e firinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an ti a ta eucorach anns an ni a 's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh firinneach anns an t-saobhreas eucorach, cò a dh' earbas ribh an *saobhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh firinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a 's leibh féin?

13 Cha 'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon duibh, agus bheir e gràdh do 'n fhear eile; no gabhaidh e le aon duibh agus ni e tàir air an fhear eile. Cha 'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh Do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus riun iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fireanachadh féin am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan: oir an ni sin a ta ro mbeasail aig daoineibh, is gràineileachd e am fianuis Dé.

16 Bha an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rioghachd Dhé air a searmonachadh, agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do 'n talamh dol thairis, na do aon lide do 'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b' e neach a phòsas a bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saobhair àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur agus lion-eudach grinn, agus bha e caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadh-nachas:

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d' am b' ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhì air a shàsachadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhòrd an duine shaoibhir: seadh, agus thàinig na madraidh agus dh' imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu 'n d' fhuair an duine bochd bàs, agus gu 'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham: fhuair an duine saobhair bàs mar an ceudna, agus dh' adhlacaidh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhì ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum gu 'n tum e bàrr a

mheoir ann an uisge, agus gu 'm fuaraich e mo theangadh; oir a ta mi air mo ro-phianadh san lassair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu 'n d' fhuair thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhì beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe: ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan le am b' àill dol á so do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e 'n comas doibh; agus nach mòr tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu 'n cuireadh tu e gu tigh m' athar:

28 Oir a ta cùigear bhràithrean agam; chum gu 'n toir e fianuis doibh, air egal gu 'n tig iadsan mar an ceudna do 'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riu-san.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abraham: ach ma théid neach d' an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged éireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r' a dheisciobluibh, Cha 'n fheadar nach tig oibhseuman: ach is an-aobhinn *da-san* troimh an tig iad.

2 B' fhearr dha gu 'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m' a mhuineal, agus gu 'm biodh e air a thigeadh san fhaire, na gu 'n tugadh e oibhseum do aon neach do 'n mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin: ma pheacaicheas do bhràthair a' d' aghaidh, cronuich e; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a' d' aghaidh seachd uairean san là, agus gu 'm pill e riut seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoll ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt, an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spionadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan; agus bhitheadh i ùmhál duibh.

7 Ach cò agaibh-sa aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a their ris, an déigh dha teachd a steach o 'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bhìd?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu 'm shuiper, agus crioslaich thu féin, agus fritheil domh, gu an ith agus an òl mi; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa?

9 An toir e buidheachas do 'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu 'n d' rinn e na nithe a dh' òrduicheadh dha? cha saoil mi *gu 'n toir*.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh' àitheadh dhuibh, ab-raibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn : oir rinn sinn a *mhàin* an ni bu dligeach dhuinn a dheanadh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shamaria agus Qhalile.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith :

13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcàir oirnn.

14 Agus an uair a chunnaic e *iad*, thubhairt e riu, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunnaic aon diubh gu 'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd,

16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidheachais da : agus bu Shamarianach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear ? ach an naoinear, c' àit am bheil iad ?

18 Cha d' fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich ; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh' fheadraich na Phairisich dheth, c' uin' a thigeadh rioghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha tig rioghachd Dhé air chor gu feicair i.

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin : oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhibh.

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach leibh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha 'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh, Feuch an so, no, Feuch an sud : na rachaibh, agus na lean-aibh *iad*.

24 Oir mar a ta an dealanach a dhealraicheas o aon *ionad* fo nèamh, a' soilleachadh gus an *ionad* eile fo nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tìs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiùltadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine :

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do 'n àire : agus thàinig an dile, agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot ; bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' plannachadh agus a' togail aitreabh :

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach á Sodom, fhrasadh teine agus pronnasg o nèamh, agus sgrios e iad uile.

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti bhios air mullach an tìghe, agus 'airneis anns an tìgh, na tìgeadh e nuas gu a toirt leis : agus an tì a

ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b' e neach a dh' iarras a bheatha féin a thèarnadh, cailidh e i ; agus ge b' e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.

34 A ta mi ag ràdh ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh ; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleath cuid-eachd ; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair ; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C' àit, a Thighearn ? agus thubhairt esan riu, Ge b' e àit *am bi* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

A GUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir ùrnuigh a dheanadh a ghnàth, agus gu fhannachadh ;

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile *àraidh*, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine :

3 Agus bha banrach àraidh sa' bhaile sin, agus thàinig i d' a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b' àill leis rè tamaill : ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ged nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine ;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhant-rach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe, air eagal le a sir-theachd gu 'n sgithich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Eisidibh ciod a ta am breitheamh eucorach ag ràdh.

7 Agus nach dean Dia dìoghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta ag éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ged tha e fad-fhulangach mu 'n timchioll ?

8 A ta mi ag ràdh ribh gu 'n dean e dìoghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh ?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ri dream àraidh a bha 'g earbsadh asda féin gu 'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile :

10 Chaidh dithis dhaoine suas do 'n team-pull a dheanadh ùrnuigh ; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e ùrnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a *ta* daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an chis-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh dà uair san t-seachdain, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do 'n chis-mhaor fad air ais, cha b' àill leis fu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhuail e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcàir ormsa ta am pheacach.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu 'n deachaidh an fear so sìos d' a thigh air fhìreanachadh *ni's mò* na 'm fear ud eile : oir ge b' e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e ; agus ge b' e a dh' islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d' a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum gu 'm beanadh e riu : agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronuich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d' a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabhaibh teachd a' m' ionnsuidh-sa, agus na bacaibh iad ; oir is ann d' an leithidibh so a ta rioghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b' e nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh' fheadraich uachdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach ?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C' ar son a ghoireas tu maith dhiom-sa ? cha 'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianais bhréige, Thoir urram do t' athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus an uair a chual Iosa so, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh' uireasbhuidh ort : reic na h-uile nithe a ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh ; agus thig, *agus* lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich : oir bha mòr-bheartas aige.

24 Agus an uair a chunnaic Iosa gu 'n robh e làn tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan aig am bheil saobhreas, dol a steach do rioghachd Dhé !

25 Oir is usadh do chàmhail dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saobhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh' fheadas bhì air a shaoradh ?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eu-comasach do dhaoinibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantan, no bràithrean, no bean-phòsda, no clann air son rioghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni 's mò anns an aimsir so a ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e an dà fhear dheug d' a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta sgrìobhta leis na fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus théid fanòid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air ;

33 Agus sgiùrsaiddh agus marbhaidh iad e : agus air an treas là éiridh e a ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ni dhiubh so : agus bha na briathra so fol-uichte orra, agus cha b' aithne dhoibh na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus tharladh, 'nuair a dhruid e ri Iericho, gu 'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce ;

36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh' fhiosraich e ciod e so.

37 Agus dh' innis iad da, gu 'm b' e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu 'm biodh e 'n a thòsd : ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh' àithn e a thoirt d' a ionnsuidh : agus an uair a thàinig e am fagus da, dh' fhiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? agus thubhairt esan, a Thighearn, mi dh' fhàotainn no radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Faigh do radhairc : slànuidh do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radhairc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia : agus thug an sluagh uile cliù do Dhia, 'nuair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

A GUS air do Iosa dol a steach, chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, feuch, *bha* duine ann d' am b' ainm Sacheus, agus b' àrd chis-mhaor esan, agus bha e saobhir :

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha b' urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu 'n robh e iosal 'n a phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faicadh se e ; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad ; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad so, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu 'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh : agus ma thig mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige, tha mi toirt *dha* a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris, Thàinig slàinte an diugh a dh' ionnsuidh an tìghe so, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an duine a dh' iarraidh agus a thèarnadh an ni sin a bha cailte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamh

Iachd, do bhrìgh gu 'n robh e am fagus do Ierusalem, agus gu 'n do shaoil iadsan gu 'm biodh rioghachd Dhé air a grad-fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duine usal àraidh do dhùthaich fad as a dh' fhaotainn rioghachd dha féin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich seirbhisich, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riu, Cuiribh gu buil iad, gus an tig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùthaicha dha, agus chuir iad teachdaireachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha 'n àill leinn an duine so bhì 'n a rìgh oirn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rioghachd fhaotainn, an sin dh'òrduich e na seirbhisich ud bhì air an gairm d' a ionnsuidh, d' an d' thug e an t-airgiod, chum gu 'm biodh fhios aige cìod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhùileachadh.

16 An sin thàinig an ceud *fhear*, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu 'n robh thusa firinneach ann an ro-bheagan, biodh agad-sa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris-san, Bì-sa mar an ceudna os ceann chùig bailtean.

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch do phund, a bha agam-sa taisgte ann an neapaicin:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha thu a' fogail an nì nach do leag thu, agus a' buain an nì nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheil féin bheir mi breth ort, a dhroch sheirbhisich. Bha fhios agad gu 'm bu duine geur-theann mi, a' fogail an nì nach do leag mi, agus a' buain an nì nach do chuir mi:

23 Air an aobhar sin c' ar son nach d' thug thu m' airgiod do 'n luchd-malairt, agus air teachd dhomh-sa thogainn e le riadh?

24 Agus thubhairt e riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaith am puind, agus thoiribh dha-san e aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige.)

26 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu 'n toir ear do gach neach aig am bheil: ach uaith-san aig nach 'eil, bhèir ear eadhon an nì sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agam-sa, leis nach b' àill mise bhì an rìgh os an ceann, agus marbhaibh a' m' fhianuis iad.

28 Agus air dha so a ràdh dh' imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d' an gairmear *sliabh* nan crann-oladh, chuir e dìthis d' a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do 'n bhaile ta fa bhur comhair; anns am faigh sibh, air

dhuibh dol a steach, searrach ceangafite, air nach do shuidh aon duine riamh: fuasglaidh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh' fhiosraicheas neach air bith dhìbh, C' ar son a ta sibh 'g a fuasglaidh? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuir eadh air falbh, fhuaire iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadair nan riu, C' ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thrlig iad am falluinnean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dha-san, sgaoil iad am falluinnean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an rìgh a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrd-aibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronuich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu 'n gladhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b' aithne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithe a bhineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilbh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tllg do naimhde dig mu d' thimchioll, agus an iadh iad umhad mu 'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co losal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fag iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b' aithne dhuit aimsir t' fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do 'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobhta, Is tigh ùrnuigh mo thigh-sa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-veubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh' iarr 'na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca cìod a dheanadh iad: oir bha am pobull uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

CATB. XX.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill

san teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu 'n d' thàinig na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Inns duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhìbheise; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoibh?

5 Agus reusaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan, C' ar son ma ta nach do chreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoibh, clachaidh an sluagh uile sinn; oir is deimhin leo gu 'm b' fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh' inneas mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamlachd so a labhairt ris an t-sluagh; Phlannnduich duine àraidh fion-lios, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh' ionnsuidh na tuatha, chum gu 'n tugadh iad da do thoradh an fhion-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile uaith; agus ghabh iad air-san mar an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e an treas seirbhiseach uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhion-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi mo Mhac gràdhach d' an ionnsuidh: feudaidh e bi, nuair a chi iad e, gu 'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e, chum gu 'm bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhion-lios riu?

16 Thig e agus sgrìosaidh e an tuath ud, agus bheir e am fion-lios do dhaoibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dha-san amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta sgrìobhta, A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dh' i?

18 Ge b' e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b' neach air an tuit i, pronnaidh i gu laithre e.

19 Agus anns an uair sin féin dh' iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluagh orra; oir thug iad gu 'm b' ann 'nan aghaidh féin a labhair e 'n cosamlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire air, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fìreanaibh, chum gu 'n deanadh iad greim air 'fhoclaibh, air

chor 's gu 'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh' fhiosraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa *duine sam bith*, ach gu bheil thu teagasg slighe Dhé a réir na firinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinn: cò leis an dealb agus an sgrìobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thugaibh-sa air an aobhar sin do Cheasar na nithe a 's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a 's le Dia.

26 Agus cha b' urrainn iad greim a dheanamh air 'fhoclaibh am fianais an t-sluaigh; agus ghabh iad iongantais r' a fhreagradh, agus dh' fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thàinig d' a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich, a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann, agus dh' fhiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsa aige, agus gu 'm faigheadh e bàs gun chlann, gu 'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu 'n togadh e suas sliochd d' a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràthrean ann: agus ghabh an ceudfhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bas gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d' fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, cò dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh:

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghaill, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha 'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha 'n urrainn iad bàs fhaghaill ni 's mò; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do 'n aiseirigh.

37 Ach gu 'n éirich na marbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do 'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 A nis cha 'n e Dia nam marbh e, ach nam beò: oir a ta iad uile beò dha-san.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridhe aca tuilleadh ni sam bith fhearaich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Criosd mac Dhaibhidh?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann

an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tigh-earn ri mo Thighearn, Suidh air mo làmh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stol fo do chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac e?

45 An sin thubhairt e r' a dheisciob- luibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fáilte *fhacainn* air na margaibh, agus na caithrichean a 's áirde anns na sionagogaibh, agus na ceud áiteacha-suidhe aig féillibh;

47 A shluigeas suas tighean bhantrach, agus air sgáth deadh choslais a ní ùrn- uighean fada: gheibh iad sin an diteadh a 's mó.

CAIB. XXI.

AGUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saobhir a' tilgeadh an tiodh-lach ann an áite-coimhead an ionmhaís.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bant- rach bhochd áraidh a' tilgeadh dà leth- fheoiring an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach a ta mi ag rádh ribh, gu 'n do chuir a' bhant- rach bhochd so ní 's mó ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d' am paitèas a steach do thiodhlacaibh Dhé: ach thilg ise d' a h-nuireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air dó chuid diubh bhi labhairt mu 'n teampull, mar a bha e air a dhean- amh maiseach le clachaibh sgiamhach, ag- us le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhuibh*, nach tilgear sios.

7 Agus dh' fhiosraich iadsan deth, ag rádh, A mhaighstir, e' uin' ma ta bhitheas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallr sibh; oir thig mòran ann am ainm- sa, ag rádh, Is mise *Criosd*; agus a ta an t-àm an fagus; uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mu chogannaibh, agus mu cheannaircibh, na biodh mòr-ghèilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs; ach cha 'n 'eil a' chrìoch air ball.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinn- each an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd:

11 Agus bithidh critheanna mòra tal- mhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean; agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibh-sa, agus geur-leanaidh iad *sibh*, 'gur tabhairt thairis do choimhthionalaibh, agus do phrìosanaibh, 'gur tabhairt chum rìghrean agus uachdaran air sgáth m' ainme- sa.

13 Agus tacharaidh so [dhuibh-sa mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnicibh ann

bhur cridheachaibh, gu smnaineachadh roimh làimh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin:

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus glioc- as, nach bi bhur naimhdean uile comasach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le 'ur pàrantaibh, agus le 'ur bràithribh, agus le 'ur luchd- dàimbe, agus le 'ur cairdibh; agus bheir iad fa 'near *cuid* dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m' ainme-sa.

18 Ach cha chaillear fuiltein do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaillibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beann,) agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhon-sa 'mach aisde; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an dioghaltais, chum gu 'n coimhlonar na h-uile nithe a ta sgrìobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnà a bhios torrach, agus iadsan a bhios toirt cìche anns na làithibh sin! oir bithidh teanntachd mhòr san dùthaich, agus fearg air a' pho- bull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlaidh- eimh, agus bheirear iad am braighdeanas chum nan uile chinneach: agus bithidh Ie- rusalem air a saltairt sìos fuidh na Cinn- ich, gus an coimhlonar aimsire nan Cinn- each.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reult- aibh; agus air an talamh airc nan cinn- each, ann an ioma-chomhairle; an cuan agus na tonnan a' beuchdaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn troimh eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan: oir bithidh cumh- achdan nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr- ghloir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamlachd riu, Amh- aircibh air a' chraoibh-flhige, agus na craobhan uile;

30 'Nuair a bhios iad a cheana a' cur a mach an *dullich*, tha sibh a' faicinn, agus ag aithneachadh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'nuair a chi sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rioghachd Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a ta mi ag rádh ribh, nach téid an ginealach so thairis, gus an coimhlonar na nithe so uile.

33 Théid nèamh agus talamh thairis: ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a chaoidh.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, air eagal uair air bith gu 'm bi bhur cridhe

fuidh uallaich le geòcaireachd, agus le misg, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu 'n tig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoibh a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibh-sa air an aobhar sin faire, a' deanamh ùrnuigh gach àm, chum gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an duine.

37 Agus bha e san là a' teagasg san teampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh' fhan e air an t-sliabh, d' an goirear *slabh* nan crann-oladh.

38 Agus thàinig an sluagh uile gu moch d' a ionnsuidh san teampull, a dh' èisdeachd ris.

CAIB. XXII.

ANIS dhruid *riu* féil an arain neo-ghoirtichte, d' an goirear a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean ag iarraidh cionnus a dh' fheadhadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d' an co-aínm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh' imich e, agus labhair e ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thoirt da.

6 Agus gheall esan, agus dh' iarr e àm ionchuidh air a bhrath dhoibh gun an sluagh a bhì làthair.

7 An sin thàinig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b' éigin an t-uan-càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuiinn a' chàisg, chum gu 'n ith sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C' àit an àill leat sinn a dh' ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do 'n bhaile, tacharaidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do 'n tigh anns an téid e steach.

11 Agus abraibh ri fear an tìghe, Tha am maighstir ag ràdh riut, C' àit am bheil an seòmar aoidheachd anns an ith mi a' chàisg maille ri mo dheisciobluibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidhichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh' imich iad agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh' ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr-thogradh mhianaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang:

16 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach ith mi dh' i tuilleadh, gus an coimhlonar i ann an riochachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadaraibh féin e.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an tig riochachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an deigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so mo chorp-sa a ta air a thoirt air bhur son-sa: deanaibh so mar chumhneachan orm-sa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an deigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tìomnadh nuadh ann am fhuil-sa, a dhòirteadh air bhur son-sa.

21 Ach feuch, làmh an tì a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu firinneach a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a dh' òrduicheadh: ach is an-aobhinn do 'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, cò aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig rìghribh nan Cinneach fighearnas orra; agus goirear daoine fiala dhuibh-san, aig am bheil ùghdarras orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a 's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a 's òige; agus an tì a 's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir cò aca 's mò, an tì a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e 'n tì a shuidheas; ach a ta mise 'nur measg-sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh' fhan maille rium-sa ann am dheuchainnibh;

29 Agus a ta mise ag òrduicheadh dhuibh riochachd, mar a dh' òrduich m' Athair dhomh-sa;

30 Chum gu 'n ith agus gu 'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am riochachd, agus gu 'n suidh sibh air caithrichibh riochail, a' toirt brèth air dà thrèibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shìmoin, a Shìmoin, feuch, dh' iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruth-neachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh' iompaichear thu, nertaich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thigh-earn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu trì uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b' e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an tì aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e fhall-uinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlonadh annamsa, Agus bha e air àir-eamh am measg nan ciontach: oir a ta

crioch aig na nithibh ud, a ta mu' m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh : agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do 'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh ùrnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma 's toil leat, cuir an cupan so seachad orm : gidheadh, na b' i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus dh' fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e ùrnuigh ni bu dùrachdaiche : agus bha 'fhallas mar bhraon-ibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o ùrnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh 'nur codal ? éiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh' imich esan d' am b' ainm Iudas, aon do 'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhìc an duine ?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh ?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r' a chluais, agus shlànuih e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampull, agus ris na seanaribh, a thàinig d' a ionnsuidh, An d' thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh ùr-reubainn ?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shin sibh a mach *bhur* làmhan a' m' aghaidh : ach is i so *bhur* n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaithe e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dh' i amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh' àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha 'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dheigh sin chunnaic

neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dheigh sin, chòmhdaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris ; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do 'n Tighearn, dh' amhairc e air Peadar ; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach àicheadhaidh tu mi tri uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh' fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh' fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu ?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chrùinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd ? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh' innseas mi dhuibh, cha chreid sibh :

68 Agus ma dh' fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O 'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé ? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feun a ta againn air fianuis ? oir chuala sinn féin : as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

A GUS air éirigh d' an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' clonadh a' chinnich, agus a' bacadh cis a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh' fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach ? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluaigh, Cha 'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teag-asg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh' fhiosraich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu 'm b' ann fo uachdaranachd Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa,

bha aobhneas mòr air : oir bha dèidh aige rè uine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu 'n cual e mòran uime ; agus bha dùil aige gu 'm faicheadh e mìorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh' fheòraich e mòran do cheisdeibh dheth ; ach cha d' thug e freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fanoid air, agus an dèigh a sgeadachadh an eudach dealrach chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan cairdibh d' a chèile sin là sin : oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r' a chèile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chèile na h-àrd-shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a' m' ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh : agus, feuch, air dhomh a' cheasnachadh ann bhur làthair, cha d' fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nithe sin mu 'm bheil sibh a' deanamh casaid air ;

15 No mar an ceudna Herod : oir chuir mi d' a ionnsuidh sibh, agus, feuch, cha d' rinneadh ni air bith leis toillinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 (Oir b' éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill.)

18 Agus ghlaodh iad a mach dh' aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn *am fear* so, agus leig air a chomas duinne Barabas :

19 (Neach air son ceannairc àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh am prìosan.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha bhì toileach Iosa a chur fa g-sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C' ar son ? ciod an cron a rinn e ? cha d' fhuair mise cùis bhàis air bith ann : uime sin, an dèigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh : agus bhuaidhaich an guthanna-san, agus *guthanna* nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu 'n deanta na dh' iarr iad.

25 Agus leige mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosan air son ceannairc agus mortaidh, an neach a dh' iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d' an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g' a ghiùlan an dèigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do 'n t-sluagh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn, agus 'ga chaoineadh-san.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na gùilbh air mo shonsa, ach gùilbh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne :

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannaichte na *mnà* neo-thorrach, agus na bronna nach do ghiùlain *clann*, agus na ciocha nach d' thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne ; agus ris na cnocuibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrionaich ?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile, a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhì air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thàinig iad do 'n àtt d' an goirear Calbhari, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine ; fear dhiubh air a làimh dheis, agus an fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh ; oir cha 'n 'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus roinn iad 'eudach, agus thilg iad crannchur air.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc : agus rinn na h-uachdarain fanoid air maille riu-san, ag ràdh, Shaor e daoine eile ; saoradh se e féin, ma 's e so Crìosd, aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d' a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fion geur dha,

37 Agus ag ràdh, Ma 's tu rìgh nan Iudhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha sgrìobhadh mar an ceudna air a sgrìobhadh os a cheann, ann an litricheibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RÌGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug aon do na droch dhaoineibh, a chrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma 's tu Crìosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronnuich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fo 'n aon dìteadh ris ?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas ; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan : ach cha d' rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rìoghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhltin a ta mi ag ràdh riut, gu 'm bi thu maille riumsa an diugh ann am pàras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorachadas air an talamh gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a' d' làmhaibh-sa : agus an uair a thubhairt e so, thug e suas an deò.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach b' ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh' ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus

na mnàì a lean e o Ghalile, am fad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine àraidh d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhirean;

51 (Cha d' aontaich an duine so d' an comhairle no d' an gnìomh;) O Arimatea, baile leis na h-Iudhaich; neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rioghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh' iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lion-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh á carraig, anns nach do chuireadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b' e sin là an ulluchaidh, agus bha an t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnàì a thàinig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh' ulluich iad spiosraidh, agus oladh deadh fhàile; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithe.

CAIB. XXIV.

ANIS air a' cheud là do 'n t-seachduin, gu ro mhoch air mhaduinn, thàinig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spiosraidh a dh' ulluich iad, agus mnàì àraidh eile mille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o 'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d' fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an iomacheid mu 'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làmh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhi fuaidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C' ar son a ta sibh ag iarraidh an Tì a ta beò am measg nam marbh?

6 Cha 'n 'eil e an so, ach dh' éirich e; cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o 'n uaigh, dh' innis iad na nithe so uile do 'n aon fhear deng, agus do chàch uile.

10 Agus b' i Muire Magdalen, agus Ionna, agus Muire màthair Sheumais, agus mnàì eile maille riu, a dh' innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoine, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe; agus air dha cromadh stòs, chunnaic e 'n lion-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh' fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu 'n ni so a rinneadh.

13 Agus, feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d' am b' ainm Emaus, a bha trì fichead stàid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin

mu thimchioll nan nithe ud uile a thach-air.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' co-reusonachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh' imich e maille riu.

16 Ach bha 'n sùilean air an cumail, air chor as nach d' aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadaraibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d' am b' ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a mhàin a' d' choigreach an Ierusalem, agus gu'n fhios agad air na nithibh a rinneadh innte anns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdaran thairis chum dìtidh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu 'm b' esan an Tì a bha gu Israel a shaoradh; agus a thuilleadh air so uile, is e 'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnàì àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh' ionnsuidh na h-uaighe, mòr-ioghnadh oirnn:

23 Agus an uair nach d' fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu 'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beò.

24 Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnàì; ach cha 'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean!

26 Nach b' éigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d' a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh' eadar-mhìnich e dhoibh anns na sgrìobtuiribh uile na nithe m' a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d' an robh iad a' dol: agus leig esan air gu 'n rachadh e ni b' fhaide.

29 Ach cho-éignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do 'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh' fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh' fhosgladh an sùilean, agus dh' aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r' a chéile, Nach robh ar crìdhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh' fhosgail e dhuinn na sgrìobtuirean?

33 Agus dh' éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu.

34 Ag ràdh, Dh' éirich an Tighearna da rreadh, agus chunnacas le Simon e.

35 Agus dh' innis iad na nithe a rinn-eadh air an t-slighe, agus mar a dh' aith-nicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sith maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuaidh gheilt-chrith agus fuaidh eagal, agus shaoil iad gur spior-ad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C' ar son a ta sibh fo bhuaireas, agus c' ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridh-eachaibh ?

39 Feuchaibh mo lámhan agus mo chosan, gur mi féin a th' ann : lámhsichibh mi, agus faicibh ; oir cha 'n 'eil aig spior-ad feoil agus cnámha, mar a chi sibh ag-am-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a lámhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuaidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so ?

42 Agus thug iad da mír do iasg ròisgte, agus do chuir-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh' ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, Is iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlonadh.

45 An sin dh' fhosgail e an tuigse, chum gu 'n tuigeadh iad na sgrìobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là :

47 Agus aithreachas agus maiteanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m' Athair oirbh : ach fanaibh-sa ann am baile Ierusalem, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-árdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri Betani ; agus thog e suas a lámhan, agus bheannaich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mòr :

53 Agus bha iad a ghnàth anns an team-pull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL

A REIR

E O I N.

CAIB. I.

ANNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b' e am Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis ; agus as eugmhais cha d' rinneadh aon ni a rinn-eadh.

4 Ann-san bha beatha, agus b' i a' bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d' am b' ainm Eoin.

7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu 'n t-solus, chum gu 'n creideadh na h-uile dhaoine trid-san.

8 Cha b' esan an solus sin, ach *chuir-cadh* e chum gu tugadh e fianuis mu 'n t-solus.

9 B' e so an solus fìor a ta soillseachadh

gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghal.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d' aithnich an saoghal e.

11 Thàinig e dh' ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.

12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm :

13 A bha air an gineamhuinn, cha 'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoim-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus firinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an 'Tì mu 'n do

labhair mi, An Tì a ta teachd a' m' dhéigh, tha toiseach aig orm; oir bha e romham.)

16 Agus as a lànachd-san fhuair sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thàinig an gràs agus an fhirinn le Iosa Crìosd.

18 Cha 'n fhaca neach air bith Dia riann; an t-aon-ghin Mic, a ta ann an uched an Athar, is esan a dh' fhoillsich e.

19 Agus is i so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebhithich o Ierusalem, chum gu 'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh' aidich esan, agus cha d' àicheadh e; ach dh' aidich e, Cha mhì Crìosd.

21 Agus dh' fhiosraich iad deth, Ciod Ma seadh? An tu Elias? Agus thubhairt e, Cha mhì. An tu am fàidh? Agus fhreagair e, Cha mhì.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu 'n toir sinn freagradh dhoibh-san a chuir *vatha* sinn: ciod a tha thu 'g ràdh mu do thimchioll féin?

23 Thubhairt e, Is mise guth an Tì a ghlaodhas anns an fhàsach, Deanaibh dir-each sglie an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh leis an teachdaireachd, b' ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh' fhiosraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no am fàidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, A ta mise a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach 'na sheasamh 'nur measg, nach àithne dhuibh?

27 Is e so an Tì, a ta teachd a' m' dhéighsa, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhroige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betani air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d' a ionnsuidh, agus thubhairt e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghal!

30 Is e so an Tì mu 'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a' m' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agam-sa air: ach a chum gu 'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thàinig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi an Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b' aithne dhomhsa e: ach an Tì a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b' e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, is e sin an Tì a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d' a dheiscioblubh;

36 Agus air dha amharc air Iosa, agus e ag imeachd, thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g a leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r' a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh' fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B' e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do 'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Crìosd.

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh' amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairmear Cephas dhìot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreas agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne an Tì mu 'n do sgriobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a teachd d' a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Rìgh Israel.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu 'n dubhairt mi rìut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creidsinn? chi thu nithe a 's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgaitte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do 'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha 'n 'eil fhìon aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnòthuch-sa rìut, a bhean? cha d' thàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a màthair ris an luchd-

frithealaidh, Ge b' e ni a their e ribh, dean-
aibh e.

6 Agus bha sè soithichean uisge do
chloich air an cur an sin, a réir gnàtha
glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà
fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soith-
iche le uisge. Agus lion siad iad gus am
beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis,
agus thugaibh chum uachdarain na cuirme.
Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlaiss uachdaran na cuirme
an t-uisge a rinneadh 'na fhion, (agus cha
robh fhios aige cia as a thàinig e; ach bha
fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing
an t-uisge), ghairm uachdaran na cuirme
am fear nuadh-pòsda.

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach
duine fion maith a làthair air tùs; agus an
uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sin am
fion a 's miosa: ach ghléidh thusa am fion
maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhìorbhuilbh rinn
Iosa ann an Cana Galilèe, agus dh'fhoill-
sich e a ghlòir; agus chreid a dheisciobuil
ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chaper-
naum, e féin, agus a mhàthair, agus a
bhràithrean, agus a dheisciobuil; agus cha
d' fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fag-
us; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an
teampull luchd-reicidh cruaidh, agus chaor-
ach, agus choluman, agus luchd-malairt
an airgid:

15 Agus air deanamh sgùrsair dha do
chòrdaibh caola, dh'fhuadaich e mach as
an teampull iad uile, agus na caoraich ag-
us an crodh; agus dhòirt e mach airgid
an luchd-malairt, agus thilg e na bùird
thairis;

16 Agus thubhairt e riu-san a bha reic-
eadh choluman, Togaibh iad sin á so; na
deanaibh tigh m' Athar-sa 'na thigh mar-
sandaich.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu 'n
robh e sgrìobhta, Dh'ith eud do thighe
suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudhaich, ag-
us thubhairt iad ris, Cìod an comhar a
nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil
thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu,
Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì
làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Sè
bliadhna agus dà fhichead bha an team-
pull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas
an trì làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a
chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o
na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil
gu 'n dubhairt e so: agus chreid iad an
sgrìobhair, agus am focal a thubhairt
Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem
aig a' chàisg, air an fhéill, chreid mòran
'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìor-
bhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do

bhrìgh gu 'm b' aithne dha na h-uile
dhaoinè,

25 Agus nach robh feum aige neach air
bith a dheanamh fianuis air duine: oir
bha fhios aige cìod a bha anns an duine.

CAIB. III.

A GUS bha duine do na Phairisich, d'am
b' ainm Nicodemus, a bha 'na uach-
daran air na h-Iudhaich:

2 Thàinig esan chum Iosa san oidhche,
agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha
fhios againn gur fear-teagaisg thu a thà-
inig o Dhia: oir cha 'n urrainn duine air
bith na mìorbhuile so dheanamh a ta
thusa a' deanamh, mur bi Dia maile
ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris,
Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut,
mur beirear duine a ris, nach feud e riogh-
achd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a
dh' fheudas duine bhì air a bhreith 'nuair
a ta e aosda? am beil e comasach air dol
a stigh an dara uair do bhroinn a mhàth-
ar, agus a bhì air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin
a ta mi ag ràdh riut, mur bi duine air a
bhreith o uisge, agus o 'n Spiorad, cha 'n
urrainn e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o 'n fheoil,
is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith
o 'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi
riut, Is éigin duibh bhì air bhur breith a
ris.

8 Tha a' ghaoth a' séideadh far an àill
leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim,
ach cha 'n 'eil fhios agad cia as a tha i
teachd, no e' àit a tha i dol: is ann mar
sin a tha gach neach a tha air a bhreith
o 'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt
e ris, Cionnus a dh' fheudas na nithe so
bhì?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris,
Am beil thusa a' d' fhear-teagaisg Israeil,
agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh
riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a 's
fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni
sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhsè
air fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe tal-
mhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a
chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh
nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas
do nèamh, ach an Tì a thàinig a nuas o
nèamh. Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maosis suas an nàth-
air san fhàsach, is ann mar sin is éigin do
Mhac an duine bhì air a thogail suas:

15 Chum as ge b' e neach a chreideas ann,
nach sgrìosar e, ach gu 'm bi a' bheatha
mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia
an saoghal, gu 'n d' thug e 'aon-ghin Mhic
féin, chum as ge b' neach a chreideas ann,
nach sgrìosar e, ach gu 'm bi a' bheatha
shìorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do 'n
t-saoghal, chum gu 'n d'eadh e an saoghal,

ach a chum gu 'm biodh an saoghal air a shaoradh tríd-san.

18 An tí a chreideas ann, cha dítear e : ach an tí nach creid, tha e air a dhiteadh éiceana, a chionn nach do chreid e an ainm soin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dteadh, gu 'n d' thàinig an solus do 'n t-saoghal, agus gu 'n do ghràdhach daoine an dorchadas ni 's mò na 'n solus, a chionn gu 'n robh an gnìomh-aran olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uilc, tha e toirt fuatha do 'n t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu 'm biodh 'oibre air an cronachadh.

21 Ach an tí a ni an fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum gu 'm bi 'oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An déigh sin thàinig Iosa agus a dheisciobuil do thìr Iudea; agus dh' fhan e an sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu 'n robh mòran uisgeachan an sin; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilg-eadh an prìosan.

25 An sin dh' éirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an tí a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d' an d' thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d' a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o n-èmh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis dhomhsa, gu 'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu 'n do chuireadh roimhe mi.

29 An tí aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, is e am fear nuadh-phòsda e : ach caraid an fhìr nuadh-phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son gutha an fhìr nuadh-phòsda : uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Le éigin dasan fàs, ach dhomh-sa bhi air mo lughdachadh.

31 An Tì a thig a nuas, tha e os ceann nan uile : an tí a tha o 'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh : an Tì a thig o n-èmh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis; agus cha 'n 'eil aon duine a' gabhail r' a' fhianuis.

33 An tí a ghabh r' a' fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 An Tì a chuir Dia uaidh, tha e a labhairt bhriathra Dhe : oir cha 'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An tí a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige; ach an tí nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha 'n

fhaic e beatha; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair a thuig Iosa gu 'n cuala na Phairisich gu 'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin iad ach a dheisciobuil)

3 Dh' fhàg e Iudea, agus chaidh e a ris do Ghalile.

4 Agus b' éigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile a *bhuineadh* do Shamaria, ris an abrar Schar, fagus do 'n fhearann a thug Iacob d' a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacob an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgìth le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge: thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomhsa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do 'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnna a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich? oir cha 'n 'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nam b' aithne dhuit tiodhlac Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh' iarraidh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, cha 'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha 'n tobar domhain: uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh' òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b' e neach a dh' òlas do 'n uisge so, bithidh tart air a ris:

14 Ach ge b' e neach a dh' òlas do 'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, a Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t' fhear-phòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùgnear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha 'n e t' fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach

dean sibh aoradh do 'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do 'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' deanamh aoraidh do 'n ni a' s aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do 'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn: oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d' a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Crìosd: 'nuair a thig esan innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b' iongantach leo gu 'n robh e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh? no, C'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh' fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh' fhalbh i do 'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh' innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh: Nach e so Crìosd?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d' a ionnsuidh-san.

31 San àm sin fèin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agamsa biadh r' a itheadh air nach 'eil fhios ag-aibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r' a chèile, An d' thug neach air bith *mì* d' a ionnsuidh r' a itheadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhìadhsa toil an Tì a chuir uath mi a dheanamh, agus 'obair a chrìochnachadh.

35 Nach abair sibhse, A ta *ùine* cheithir mìosan ann fathast, agus an *sin* thig am fogharadh? feuch, a ta mi ag ràdh ribh, Togaibh suas bhur sùilean, agus seallaibh air na h-achaibh; oir a ta iad a cheama geal chum an fhogharaidh.

36 Agus an tì a bhuaineas tha e faotainn tuarsadail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha maireannaich; chum gu 'n dean an tì a chuireas, agus an tì a bhuaineas, gairdeachas le chèile.

37 Agus an so tha an ràdh ud fìor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuaìn an ni sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoine eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Shamaritan-aich a' bhaile sin ann, air son cainnte na mnà, a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh' innis e dhomh na h-uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin an uair a thàinig an Samaritanaich d' a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh' fhuirich e an sin dà là.

41 Agus chreid mòran tuilleadh air son 'fhocail fèin:

42 Agus thubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn, cha 'n ann á so suas air son do chòmhradh-sa: oir chuala sinn fèin e, agus a ta fhios againn gur e so da rìreadh Crìosd, Slànuighear an t-saogh-aill.

43 Agus an déigh dà là dh' fhalbh e as a sin, agus chaidh e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa fèin fianuis, nach 'eil urram aig fàidh 'na thir fèin.

45 Uime sin, an uair a thàinig e do Ghalile, ghabh na Galileaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rinn e ann an Ierusalem air an fhéil: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féille.

46 An sin thàinig Iosa a ris do Chana Ghalile, far an d' rinn e fìon do 'n uisge. Agus bha duine cumhachdach àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu 'n robh Iosa air teachd à Iudea do Ghalile, chaidh e d' a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu 'n rachadh e sìos, agus gu 'n slànuicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, chia chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearn, rach sìos mu 'm faigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beò. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh' imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh' innis iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac beò.

52 An sin dh' fhiosraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e am feabhas: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh' fhàg am fiabhras e.

53 An sin dh' aithnich an t-athair gu 'm b' i an uair sin fèin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e fèin, agus a theaghlach uile.

54 'Se so a ris an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

NA dhéigh so bha féil nan Iudhach ann; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem làimh ri *geata* nan caorach lochan, ris an abrar sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh.

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr-bhuidheann do dhaoineibh euslan, dalla, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e an t-uisge troimh chèile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann, an déigh cur troimh chèile an uisge, rinneadh slàn e a dh' aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslant.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu 'n robh e nis ùine fhada

mar sin, thubhairt e ris, Am miann leat bhí air do dheanamh slán?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thigh-earn, cha 'n eil duine agam, an uair a chuirear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach am feadh a ta mise teachd, tha neach eile a' dol sios romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, tog do leabhadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slán, agus thog e a leabhadh, agus dh' imich e: agus bha 'n t-sábad ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlánuicheadh, Is i an t-sábad a ta ann; cha 'n eil e dligeach dhuit do leabhadh a ghiúlan.

11 Fhreagair e iad, An Ti a rinn slán mi, thubhairt esan rium, Tog do leabhadh agus imich.

12 An sin dh' fhiosraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabhadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlánuicheadh, cò e: oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluaigh bhí anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slán thu: na peacaich ni 's mò, air eagal gu 'n tachair ni 's miosa dhuit.

15 Dh' imich an duine, agus dh' innis e do na h-Iudhaich gu 'm b' e Iosa a rinn slán e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leanmhuinn air Iosa, agus dh' iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu 'n d' rinn e na nithe so air an t-sábad.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhóid a dh' iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhaìn gu 'n do bhris e an t-sábad, ach gu 'n dubhairt e mar an ceudna gu 'm b' e Dia 'Athair-san, 'g a dheanamh féin co-ionnan ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi e an t-Athair a' deanamh: oir ge b' e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionnmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre a 's mò na iad so, air chor as gu 'm bi iongantais oirbhe.

21 Oir mar a ta an t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a' beothachadh an dream a 's àill leis.

22 Oir cha 'n eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do 'n Mhac:

23 Chum gu 'n tugadh na h-uile dhaoine urram do 'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urram do 'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urram do 'n Mhac, cha 'n eil e toirt urram do 'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh' éisdeas ri m' fhocal-sa,

agus a ta creidsinn anns an Ti a chuir uaith mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum didhidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinn-eas, bitheadh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do 'n Mhac beatha a bhí aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantais deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iad-san uile a ta sna h-uaighibh a ghuth-san:

29 Agus théid iad a mach; iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha 'n eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinn-eas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha 'n eil m' fhianuis fìor.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do 'n fhìrian.

34 Ach cha 'n eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a ta an ag ràdh nan nithe so, chum gu 'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B' esan an lòchran lasarach agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a 's mò na fianuis Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu 'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu 'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunn-aic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n eil 'fhocal-san agaibh a' gabhail còmhuidh annaibh: oir an Ti sin a chuir esan uaith, cha 'n eil sibh 'g a chreidsinn.

39 Ransaichibh na sgrìobtuirean, oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san; agus is iad sin a ta toirt fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha 'n àill leibh teachd a' m' ionnsuidh-sa, chum gu 'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha 'n eil mise a' gabhail urraim o dhaoimibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha 'n eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a mháin?

45 Na saoilibh gu 'n dean mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dóchais.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir sgrìobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgrìobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathra-sa.

CAIB. VI.

NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir Ghailé, *no* Thiberias.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrìgh gu 'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r' a dheisciobuibli.

4 Agus bha a' chàisg, féill nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu 'n d' thàinig buidheann mhòr shluaigh d' a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceannaich sinn aran chum gu 'n ith iad so?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadh-san; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh' aran, chum gu 'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d' a dheisciobuibli, Andreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris, 9 Tha óganach an so, aig am bheil cùig builinnean eòrna, agus dà iasg bheag: ach ciod iad so am measg na h-uiread?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sios. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sios, an àireamh timchioll cùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air tabhairt buidheachais da, roinn e air na deisciobuibli iad, agus na deisciobuibli orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mhead as a b' àill leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r' a dheisciobuibli, Cruinnichibh am biadh briste a ta thuilleadh ann, chum nach callaer a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad e r' a chéile, agus lion iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinnean eòrna, a bha dh' fhuigheall aig a' mhuinntir a dh' ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuing Iosa gu 'n robh iad air tì teachd agus breith air le làimh làidir, chum gu 'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do 'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuibli sios chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum: agus bha an dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d' an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh' éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a' druideadh ris an luing; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann; na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do 'n luing e: agus air ball ràinig an long an tìr gu an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long eile an sin, ach an long sin anns an deachaidh a dheisciobuibli a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r' a dheisciobuibli, ach gu 'n d' fhalbh a dheisciobuibli 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d' ith iad an t-aran, an déigh do 'n Tighearn buidheachas a thoirt e.)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuibli, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do 'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c' uin' a thàinig thu an so?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a chionn gu 'm faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu 'n d' ith sibh do na builinnibh, agus gu 'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha 'n ann air son a' bhìdh a theigeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulaich Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu 'n oibrich sin oibre Dhé?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu 'n creid sibh anns an Tì a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu 'm faic sinn, agus gu 'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh' ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r' a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d' thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh; ach a ta m' Athair-sa a toirt dhuibh an aran fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do 'n t-saoghail.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, thoir dhuinne an t-aran so an còmh-nuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha; an tì a thig a' m' ionnsuidh-sa, cha bhì ocraas gu bràth air; agus an tì a

chreideas annam-sa, cha bhí tart gu bráth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chunnaic sibh mi, cha 'n eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ní a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig e a' m' ionnsuidh; agus an tí a thig a' m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha 'n ann chum gu 'n deanainn mo thoil féin, ach toil an Tí a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do 'n uile a thug e dhomh, ach gu 'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an Tí a chuir uaith mi, gu 'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chí am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu 'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseph, neach aig an aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair? cionnus ma seadh a ta e ag ràdh, Thàinig mi nuas o nèamh.

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nur measg féin.

44 Cha 'n urrainn neach air bith teachd a' m' ionnsuidh-sa, mur tarraing an t-Athair a chuir uaith mise e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Uime sin gach neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o 'n Athair, thug e a' m' ionnsuidh-sa.

46 Cha 'n e gu 'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an Tí a ta o Dhia; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An tí a ta creidsinn annam-sa, tha a' bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gu 'n ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beò, a thàinig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do 'n aran so, bithidh e beò gu sìorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m' fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh aig na h-Iudhaich r' a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh' fheudas an duine so 'fheoil a thoirt duinn r' a itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha 'n eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoil-sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, a ta a' bheatha shìorruidh aige; agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu sìrinneach m' fheoil, agus is deoch gu sìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoil-sa, agus a dh'òlas m' fhuil-sa, tha e gabhail còmhnuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise, agus a ta mise beò troimh an Athair; is anhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionnag, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d' a dheiscioblubh so, thubhairt iad, Is cruaidh a' chaint so; cò a dh' fheudas éisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuing Iosa ann féin gu 'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oibh-eim dhuibh-sa?

62 Agus *ciod* nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do 'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a bheothaicheas; cha 'n eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha *iad*.

64 Ach a ta cuid d'ibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b' aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an tí a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a' m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O 'n àm sin chaidh mòran d' a dheiscioblubh air an ais, agus cha d' imich iad ní 's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhe falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, cò dh' ionnsuidh an téid sinn? agad-sa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, *mac Shimoìn*: oir is e so an tí a bha gu esan a bhrath, air dha bhí 'na aon do 'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

A GUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu 'n cuairt ann an Galile: oir cha b' àill leis a bhí 'g imeachd ann an Iudea, a chionn gu 'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féil nan Iudhach, *eadhon* féil nam páilliu, an fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich á so agus rach do Iudea, chum gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t' oibre a tha thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ní am folach, a dh'iarra e féin a bhí am follais:

ma tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do 'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d' thàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha 'n 'eil e 'n comas do 'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m' a thimchioll gu bheil 'oibre ole.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh' fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féille, cha 'n ann am follais, ach mar gu b' ann an uaignidheas.

11 An sin dh' iarr na h-Iudhaich e air an fhéil, agus thubhairt iad, C' àit am bheil e?

12 Agus bha borbhan mòr am measg an t-sluaigh m' a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Cha 'n eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air egal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do 'n teampull, agus theagais e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongant-as, ag ràdh, Cionnus is aithne do 'n duine so litrichean, agus nach d' fhòghluim e?

16 Fhregair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaidh mi.

17 Ma 's àill le neach sam bith a thoil-san a dheanamh, bitheadh fios aige mu 'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An tì a labhras uaidh féin, tha e 'g iarraidh a ghlòire féin: ach ge b' e dh' iarras glòir an tì a chuir uaidh e, tha esan firinneach, agus cha 'n 'eil eucoir air bith ann.

19 Nach d' thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha 'n 'eil aon neach ag-aibh a coimhlionadh an lagha? C' ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhregair an sluaigh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhregair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongant-as oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha 'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithricibh,) agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh, chum nach bi lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu 'n d' rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu foll-

aiseach, agus cha 'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbh-fhios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Crìosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Crìosd, cha 'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d' thàinig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaidh mi, air nach 'eil eòlas ag-aibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air: oir is ann uaidh a ta mi, agus chuir esan uaidh mi.

30 An sin dh' iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do 'n t-sluaigh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Crìosd, an dean e ni 's mò do mhìorbhuilibh na iad siu a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu 'n robh an sluaigh a' borbhanach nan nithe so m' a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maoir g' a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an Tì a chuir uaidh mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha 'n fhaigh sibh mi: agus do 'n àit am bi mi, cha 'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iudhaich eat-orra féin, C' àit an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagasg e na Greugaich?

36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha 'n fhaigh sibh mi: agus do 'n àit am bheil mise, cha 'n urrainn sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thig-eadh e m' ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An tì a chreideas annam-sa, mar a ta an sgrìobtur ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e do mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh; an Spiorad fathast air a thubhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do 'n t-sluaigh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Crìosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghailè a thig Crìosd?

42 Nach dubhairt an sgrìobtur, Gu 'n tig Crìosd do shìol Dhaibhidh, agus à Betlehem, am baile san robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh' éirich eas-aonachd am measg an t-sluaigh air a shon-san.

44 Agus b' àill le cuid diubh a ghlacadh; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan àrd-shagart agus nam Phairiseach; agus thubhairt iadsan riu, C' ar son nach d' thug sibh leibh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d' a ionnsuidh san oidhche, air dha bhith na aon diubh.)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghailile? Rannsaich, agus faic: oir á Galile cha d' éirich fàidh.

53 Agus dh' imich gach aon d' a thigh féin.

CAIB. VIII.

A CH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-oladh:

2 Agus gu moch air mhaduinn thàinig e ris do 'n teampull, agus thàinig an sluagh uile d' a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgrìobhaichean agus na Phairisich bean d' a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 Thubhairt iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghnìomh féin, a' deanamh adhaltrannais.

5 A nis dh' àithn Maois dhuinn san lagh, an léithide so a chlachadh: ciod ma seadh a ta thusa ag ràdh?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh, chum gu 'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobh e le 'mheur air an làr, (mar nach biodh e gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòrach dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

8 Agus chrom e sìos a ris, agus sgrìobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhith air an agairt le 'n coguis féin,) chaidh iad a mach an déigh a chéile, a' tòiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh' fhàgadh 'na aonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus 'nuair a dh' éirich Iosa suas, agus nach fac e aon air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe, A bhean, c' àit am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duine air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise ga d' dhìt-eadh: imich romhad, agus na peacaich ni 's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a ris, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhal e an dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis mu d' thimchioll féin; cha 'n 'eil t' fhianuis fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Ged tha mi toirt fianuis mu m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thàinig mi, agus c' àit am bheil mi dol; ach cha 'n 'eil fhios agaibh-sa cia as a thàinig mi, no c' àit am bheil mi dol.

15 Tha sibhse a' toirt breth a réir na feòla; cha 'n 'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus gidheadh ma bheir mise breth, tha mo bhreth fìrinneach: oir cha 'n 'eil mi a' m' aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta an t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C' àit am bheil t' Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhse aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duine air bith lamh ann; oir cha robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh: cha 'n urrainn sibhse teachd do 'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mise a' dol, cha 'n urrainn sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas: tha sibhse do 'n t-saoghal so, cha 'n 'eil mise do 'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu 'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid sibh gur mise e, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, An neach sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r' a bhrèithneachadh m' ur timchioll-sa: ach a ta an Tì a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu 'm b' ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise e, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagasg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n Tì a chuir uaith mi maille rium: cha d' fhàg an t-Athair a' m' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin a 's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhunaicheadh sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abraham, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b' e ni peacadh, is seirbhiseach do 'n pheacadh e.

35 Agus cha 'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth: ach fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhios agam gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair; agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Is e Abraham ar n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d' rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athair féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d' rugadh an strìopachas sinne; tha aon Athair againn, eadhon Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b' e Dia bhur n-Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d' thàinig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhradh? do bhrìgh nach urrainn sibh éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o bhur n-athair an diabhl, agus is iad ana-mianna bhur n-athair a 's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mhortair o thùs, agus cha d' fhan e san fhìrinn, a chionn nach 'eil firinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugaire e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na firinn, cha 'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na firinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An tì a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha 'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n 'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urrainn do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomh-sa.

50 Agus cha 'n 'eil mi ag iarraidh mo ghloire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m' fhocal-sa, cha 'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m' fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhlot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n 'eil ach neo-ni a' m' ghloire: is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agam-sa air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a' m' bhreugaire: ach i aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead 'fhocail.

56 Bha déidh mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh' aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh' fholaic Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, [agus mar sin chaidh e seachad.]

CAIB. IX.

A GUS an uair a ghabh Iosa seachad, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh' fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu 'n d' rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu 'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an Tì a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha 'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sile air an talamh, agus rìnn e criadh do 'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air sùilbh an doill.

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, (is e sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh' imich e, agus dh' ionnlaid e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cuid eile,

Tha e cosmhuil ris : thubhairt e féin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean ?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d' an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilbh i, agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Mhìogadh, agus ionnlaid : agus dh' imich mi agus dh' ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil e ? Thubhairt esan, Cha 'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b' i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e shùilean.

15 An sin a ris dh' fheodraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilbh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha 'n 'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh' fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhorbhuilbh a dheanamh ? Agus bha eas-aonachd 'nam measg.

17 Thubhairt iad a ris ris an duine dhall, Ciod a ta thusa ag ràdh uime, a thaobh gu 'n d' fhosgail e do shùilean ? Agus thubhairt esan, is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m' a thimchioll, gu 'n robh e dall, agus gu 'n d' fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad phàrantan an tì a fhuair a radharc.

19 Agus dh' fhiosraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rugadh dall ? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn ?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu 'n do rugadh dall e :

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n 'eil fhios againn ; no cò a dh' fhosgail a shùilean, cha 'n aithne dhuinn : tha e féin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon féin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra : oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra féin, Nan aidicheadh duine sam bith gu 'm b' esan Criosd, gun rachadh a chur as an t-sionagog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàrantan, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin.

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia : tha fhios againn gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e cha 'n aithne dhomh : air aon nì tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit ? cionnus a' dh' fhosgail e do shùilean ?

27 Fhreagair e iad, Dh' innis mi dhuibh a cheana, agus cha d' éisd sibh ; e' ar son a b' àill leibh a chluinntinn a ris ? am bheil

a' mhiann oirbhe bhi 'nur deisciobuil aige mar an ceudna ?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul ; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu 'n do labhair Dia ri Maois : ach mu thimchioll an fhir so, cha 'n 'eil fhios againn cia as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha nì iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu 'n d' fhosgail e mo shùilean.

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacaich : ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisdidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu 'n d' fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b' urrainn e nì sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus an bheil thu 'gar teagasg-ne ? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu 'n do thilg iad a mach e ; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé ?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thighearn, chum gu 'n creid mi ann ?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chunnac thu araon e, agus an Tì a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu 'm faicadh iad ; agus gu 'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do na Phairisich, a bha maille ris, na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna ?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh : ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn ; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta mi ag ag ràdh ribh, An tì nach téid a stigh troimh an doras do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an tì a théid a steach air an doras, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair ; agus éisdidh na caoraich r' a ghuth : agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e : oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu : ach cha do thug iadsan ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d' éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach ag a mach, agus agus gheibh e ionatradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu 'm biodh beatha aca, agus gu 'm biodh aca ni 's pailte.

11 Is mise am buachail maith: leigidh an buachail maith 'anam sios air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an tì nach e am buachail, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fagaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachail maith, agus is aithne dhomh mo *caoraich* féin, agus aithnichear le m' *caoraich* féin mi.

15 Mar is aithne do 'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m' anama sios air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do 'n chrò so: is éigindomh iad sin mar an ceudna thoir a *stigh*, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuchail.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn leis an Athair mise, air son gu 'n leig mi sios m' anam, chum gu 'n glac mi e a ris.

18 Cha 'n 'eil neach air bith 'g a thoir uam, ach a ta mi 'g a leigeadh sios uam féin: tha cumlachd agam a leigeadh sios, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a ris. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh' éirich eas-aonachd a ris am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile; c' ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha 'n iad so briathra duine ams am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh ann an Ierusalem, agus b' e an gearhadh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sràid-imeachd san teampull ann an sgàth-thigh Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m' a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhada chumas tu ar n-anama an amharus? ma 's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh' innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m' Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n 'eil sibhse a' creidsinn; oir cha 'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheir mi a' bheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar iad am feasd, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomh-sa *iad*, is mò e na na h-uile; agus cha 'n urrainn neach air bith an spionadh á làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibrich maith e o m' Athair; cia do na h-oibrich sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maith cha 'n 'eil sinn ga d' chlachadh; ach air son toibheim, agus air son, air bhì dhuitse a' d' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhìot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e sgriobhta ann bhur lagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh?

35 Ma thubhairt e dée riu-san, dh' ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgriobtuir a bhriseadh;

36 An abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim; air son gu 'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dean mi cìbre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu 'm bi fios agaibh, agus gu 'n creid sibh gu bheil an t-Athair annam-sa, agus mise annsan.

39 Uime sin dh' iarr iad a ris a ghlacadh: ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e ris do 'n taobh thall do Iordan, do 'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh; agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d' a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha d' rinn Eoin aon mhìorbhuil: ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu 'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

A NIS bha duine àraidh gu tinn, d' am b' ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B' i Mhuire sin a dh' ung an Tighearn le oladh luachmhoir, agus a thiorraich a chosan le a falt, aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheathraiche fios d' a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha 'n tì a' s ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha 'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu 'm bi Mac Dhé, air a ghlòrachadh d' a thaobh.

5 A nis b' ionmhuinn le Iosa Marta, agus a piùthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu 'n robh esan tinn, dh' fhan e fathast dà là anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r' a dheisciobluibh, Rachamaid a ris do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh' iarr na h-Iudhaich do chlachadh; agus am bheil thu dol a ris an sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair dhieug san là? Ma dh' imicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so:

10 Ach ma dh' imicheas duine anns an oidhche, tuislichidh e, do bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so labhair e: agus 'na dhéigh sin thubhairt e riu, Tha ar caraíd Lasarus 'na chodal; ach a ta mise a' dol chum gu 'n dùsg mi as a chodal e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil, A Thighearn, ma tha e 'na chodal, bithidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m' a bhàs: ach shaoil iadsan gu 'n do labhair e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu soilleir, Fluair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi subhach air bhuir sonsa, nach robh mi an sin, chum gu 'n creid sibh; ach rachamaid d' a ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tomas, ris an abrar Didimus, r' a cho-dheisciobluibh, Rachamaid-ne mar an ceudna, chum gu 'm faigh sinn bàs maille ris.

17 An sin an uair a thàinig Iosa, fluair se e an déigh dha bhi cheana ceithir làithean san uagh.

18 (A nis bha Betani fagus do Ierusalem, mu thimchioll cùig stàide deug uaith.)

19 Agus thàinig mòran do na h-Iudhaich chum Mharta agus Mhuire, gu comhfhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta gu 'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na chòdhail: ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri Iosa, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin, ge b' e air bith nithe a dh' iarras tu air Dia gu 'n toir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh do bhràthair a ris.

24 Thubhairt Marta ris, Tha fhios agam gu 'n éirich e a ris san aiseirigh air an là dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise an aiseirigh, agus a' bheatha: an ti a chreideas annam-sa, ged gheibheadh e bàs, bithidh e beò:

26 Agus ge b' e neach a ta beò, agus a' creidsinn annam-sa, cha 'n fhaigh e bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn so?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thighearn: tha mi creidsinn gur tusa Crìosd, Mac Dhé, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

28 Agus air dh' i a na nithe so ràdh, dh' fhalbh i, agus ghairm i a piuthar Muire an uaignidheas, ag ràdh, Thàinig am Maighstir, agus tha e ga d' ghairm.

29 Nuair a chual ise sin, dh' éirich i gu grad, agus thàinig i d' a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa fathast air teachd do 'n bhaile, ach bha e anns an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comhfhurtachd dh' i; nuair a chunnaic Muire gu 'n d' éirich i gu grad, agus gu 'n deachaidh i mach, lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaghe, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thàinig Muire do 'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' ris, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fo àmhghar.

34 Agus thubhairt e, C' àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhach se e!

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a dh' fhosgail sùilean an doill, a thoirt fa 'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a ris ann féin, chum na h-uaghe. Agus b' uaimh i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh bhà.

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riu, Ma chreideas tu, gu 'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (o 'n àit ann an robh an duine marbh air a chur.) Agus thog Iosa suas a sùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit, gu 'n d' éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh mu m' thimchioll, chum gu 'n creid iad gu 'n do chuir thusa uair e.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhnan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu 'n cuairt le neapaic-in. Thubhairt Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imeachd.

45 An sin chreid mòran do na h-Iudhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh' fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh' innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Cìod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhìorbhuille.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich, agus sgrìosaidh iad ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh d' am b' ainm Caiaphas, air dha bhi 'na

àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha 'n aithne dhuibh ni sam bith.

50 Nì mò tha sibh a' toirt fa' near gur iomchuidh dhuinne gu 'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cizneach uile air a sgrìos.

51 Ach cha b' ann uaith fèin a labhair e so: ach air dha bli' na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidheadaireachd gu 'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin;

52 Agus cha 'n ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu 'n cruinnichadh e an ceann a' chèile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uirre sin o 'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r' a' chèile chum esan a chuir gu bàs.

54 Air an aobhar sin cha d' imich Iosa nì 's mò gu follaiseach am measg nan Iudhaich; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r' a' dheisciobluibh.

55 Agus bha càsg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, chum iad fèin a ghlanadh.

56 An sin dh' iarr iad Iosa, agus labhair iad r' a' chèile 'nan seasamh sin teampull, Ciod bhur barail-sa? an e nach tig e chum na féille?

57 A nis bha aron na h-àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àitline, nam biodh fhios aig neach air bith c' àit an robh e, gu 'n innseadh se e, chum gu 'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, sè làithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin; agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubh-san a shuidh air bòrd maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do oladh spicnaird ro luachmhoir, agus dh' ung i cosan Iosa, agus thiornaich i a chosan le a folt: agus lionadh an tigh le fàile chùbhradh na h-oladh.

4 An sin thubhairt aon d' a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, *mac Shimoin*, a bha gu esan a bhrath,

5 C' ar son nach do reiceadh an oladh so air son trì cheud peghinn, agus nach d' thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b' ann a chionn gu 'n robh suimaige do na bochdaibh; ach a chionn gu 'm bu ghaduiche e, agus gu 'n robh an sporan aige, agus gu 'n do ghiùlain e na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, *Leig leatha: fa chomhair là m' adhlac ghléidh i so.*

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu 'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha 'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu 'm faiceadh iad mar an

ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrìgh air a shon-san gu 'n d' imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu 'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air cluinntinn do mhòr-shluaigh a thàinig chum na féille, gu 'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,

13 Ghlac iad genza palmie, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Rìgh Israeil a tha teachd ann an ainm an Tighearn!

14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air; a réir mar a ta e sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shìoin: feuch, a ta do Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu 'n robh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu 'n d' rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluaigh a bha maille ris fianuis, gu 'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu 'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna choinnich an sluaigh e, do bhrìgh gu 'n cual iad gu 'n d' rinn e am mìorbhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra fèin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha 'n saoghal air dol 'na dhéigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill:

21 Air an aobhar-sin thàinig iadsan gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh' iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thàinig Philip agus dh' innis e do Aindreas; agus a ris dh' innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu 'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fauaidh e 'na aonar: ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.

25 Esan a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e; agus esan a dh' fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha màireannaich.

26 Ma nì neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi; agus ge b' e àit an bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma nì neach seirbhis dhomhsa bheir m' Athair urram dha.

27 A nis tha m' anam fo àmhghar; agus ciod a their mi? Athair, saor mi o 'n uair so: ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t' ainm. An sin thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Ghlòraich mi aron e, agus glòraichidh mi ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluaigh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu 'n robh

tairneanach ann : thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreachair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n ann air mo shon-sa thàinig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann : a nistilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o 'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a' m' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreachair an sluagh e, Chuala sinne as anlagh, gu 'm fan Crìosd gu sìorruidh : agus cionnus a tha thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas ? eò e Mac an duine so ?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha 'n solus maille ribh : gluaisibh an feadh 's a ta an solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh : oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha 'n aithne dha c' àit am bheil e doì.

36 Am feadh as a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu 'm bi sibh 'nur cloinn do 'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh' fhalbh e, agus dh' fhol-sich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlon so do mhòrbhuilbh 'nan làthair, cha do chreid iad ann :

38 Chum gu 'm biodh briathran an fhàidh Esaias air an coimhlonadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne ? agus cò dha a dh' fhoillsich-eadh gairdean an Tighearna ?

39 Air an aobhar so cha robh e 'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu 'n dubhairt Esaias a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le 'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le 'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu 'n slànuich-inn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaih féin ann : ach air son nam Phairiseach cha d' aidich iad e, air eagal gu 'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b' annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, an ti a ta creidsinn annam-sa, cha 'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an Ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an Ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a' m' sholus chum an t-saoghail, chum ge b' e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha 'n 'eil mise 'ga dèteadh : oir cha d' thàinig mi a dhèteadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tha cur cùil rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air : am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin ; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhairinn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne-san : air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fiosa a bhi aige gu 'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghail so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghail a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis, (air do 'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin, esan a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu 'n d' thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh' ionnsuidh Dhé a bha e dol :

4 Dh' éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn, agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan na deisciobul ionnlaid, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar : agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa ag ionnlaid mo chosan-sa ?

7 Fhreachair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha 'n aithne dhuite a nis ; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth, Fhreachair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha 'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha 'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlaid, cha 'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlaid, ach tha e gu h-iomlan glan : agus a ta sibhse glan, ach cha 'n 'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e ; uime sin thubhairt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlaid, agus 'fhalluinn a ghabhail d' a ionnsuidh, shuidh e a ris, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh ?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiom-sa : agus tha sibh ag ràdh gu maith ; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh' ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosan-sa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionnlaid.

15 Oir thug mi eisempleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu 'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir,

agus cha mhò an teachdair na an tì a chuir uath e.

17 Ma 's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma nì sibh iad.

18 Cha 'n 'eil mi labhairt oirbh uile : is aithne dhomh cò a thagh mi : ach is éigin an sgrìobtuir a choimhlionadh, An tì a ta 'g' itheadh arain maille rium, thog e a shàil a' m' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh mu 'n tig e gu crìch, chum, 'nuair a tharlas e, gu 'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an tì a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e rium-sa ; agus an tì a ghabhas rium-sa, gabhaidh e ris an Tì a chuir uath mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dh' amhairc na deisciobuil air a chéile, fo amharus cò uime a labhair e.

23 A nis bha aon d' a' dheisciobluibh, 'na luidhe an uchd Iosa, neach a b' ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu 'm feòraicheadh e cò uime e labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn cò e ?

26 Fhreagair Iosa, Is e an tì sin e, d' an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, mac Shimoin.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An nì a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thug an djuh-san a bha 'nan suidhe air a' bhòrd c' ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu 'n robh an sporan aig Iudas, gu 'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe a ta dh' uireasluidh oirnn chum na féille ; no gu 'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball ; agus bha 'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi : agus mar a thubhairt mi ris na h-Iudhaich, Do 'n àit an téid mise, cha 'n 'eil e 'n comas duibhse teachd ; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis.

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu 'n gràdhaich sibh a chéile ; mar a ghràdhaich mise sibhse, gu 'n gràdhaich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d' a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thigh-

earn, c' àit a théid thu ? Fhreagair Iosa e, Do 'n àit an téid mi, cha 'n urrainn thusa nis mo leantuinn ; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c' ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis ? Leigidh mi sìos m' anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t' anam sìos air mo shonsa ? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coil-each, gus an àicheadh thu mi trì uairean.

CAIB. XIV.

NA biodh bhur crìdhe fo thrioblaid : tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna.

2 Ann an tìgh m' Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh : mur biodh e mar sin, dh' innsinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh' ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu 'n ulluich mi àite dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a' m' ionnsuidh féin ; chum far am bheil mise, gu 'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c' àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha 'n 'eil fhios againn c' àit am bheil thu dol ; agus cionnus a dh' fheudas eòlas na slighe bhì againn ?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha : cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa.

7 Nam b' aithne dhuibh mise, b' aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna : agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 Thubhairt Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuith fathast mi, Philip ? an tì a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair ; agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn ?

10 Nach 'èil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa ? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha 'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt : ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa ; no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An tì a chreideas annam-sa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, nì esan mar an ceudna ; agus nì e oibre a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m' Athar.

13 Agus ge b' e nì a dh' iarras sibh a' m' ainm-sa, nì mise sin : chum gu 'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh' iarras sibh nì air bith a' m' ainm-sa, nì mise e.

15 Ma 's toigh leibh mise, coimhidibh m' àitheantan :

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair eile, chum gu fan e maille ribh gu bràth ;

17 Spiorad na fìrinn ; neach nach urr-

ainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhàicinn, agus nach aithne dha e : ach is aithne dhuibhse e, oir tha e fant-uinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha 'n fhàg mi sibh 'nur dilleadh-ain ; thig mi do 'ur n-ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha 'n fhaic an saoghal mi tuilleadh ; ach chi sibhse mi : do bhrìgh gu bheil mise beò, bithidh sibhse beò mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios agaibh gu bheil mise ann am Athair, agus sibhse annam-sa, agus mise annaibh-sa.

21 An tì aig am bheil m' àitheanta-sa, agus a ta 'gan coimhead, is esan aig am bheil gràdh dhomh-sa : agus an tì aig am bheil gràdh dhomh-sa, gràdhachear le m' Athair e, agus gràdhachidh mise e, agus foillsichidh mi mi féin da.

22 Thubhairt Iudas, (cha 'n e Iscariot,) ris, A Thighearn, c' ar son a dh' fhoillsich-eas tu thu féin dhuinne, agus nach dean thu sin do 'n t-saoghal ?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Ma ghràdhachear neach mise, coimhididh e m' fhocal : agus gràdhachidh m' Athair esan, agus thig sinn d' a ionnsuidh, agus ni sinn comhnuidh maille ris.

24 An tì nach gràdhach mise, cha choimhid e mo bhriathra : agus am focal a ta sibh a' cluinntinn, cha leam-sa e, ach leis an Athair a chuir uath mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air dhomh bli m' chomhnuidh maille ribh :

26 Ach an Comhfhurtair, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uath a' m' ainm-sa, teagasgidh esan dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh e 'n cuimhne dhuibh na h-uile nithe a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìthe agaibh, mo shìth-sa a ta mi toirt duibh : cha 'n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise toirt duibh. Na biodh bhur cridhe fo thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi ris do 'ur n-ionnsuidh. Nam biodh gràdh agaibh dhomh-sa, bhiodh aoihbheas oirbh, a chionn gu 'n dubhairt mi, Tha mi dol chum an Athar : oir is mò m' Athair na mise.

29 Agus a nis dh' innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum, 'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh : oir a ta uachdaran an t-saoghail so a' teachd, agus cha 'n 'eil ni air bith aige annam-sa.

31 Ach a chum gu 'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair ; agus mar a thug an t-Athair àithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhìlonain fhìor, agus is e m' Athair an treabhaiche.

2 Gach uile gheug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh ; agus gach uile gheug a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu 'n giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a gheug toradh a a thoirt uaipe féin, mur fan i san fhìlonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhìlonain, sibhse na geuga : an tì a dh' fhanas annam-sa, agus mise ann-san, bheir esan mòr-thoradh uath ; oir as m' eugmhais-sa cha 'n urrainn sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh ; agus tionailidh daoime iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh' fhanas sibh annam-sa, agus ma dh' fhanas m' fhocail-sa annaibh-sa, iarraidh sibh gach ni a 's àill leibh, agus nith-eair dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse mòr-thoradh uath ; agus bithidh sibh 'nur deisciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhach an t-Athair mise, mar sin ghràdhach mise sibhse : fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh ; mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu 'm biodh bhur gairdeachas-sa làn.

12 Is i so m' àithne-sa, gu 'n gràdhach sibhse a chéile, mar a ghràdhach mise sibhse.

13 Gràdh a 's mò na so cha 'n 'eil aig neach air bith gu 'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairdean.

14 Is sibhse mo chairdean-sa, ma ni sibh gach ni a ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhiseach dhibh ; oir cha 'n aithne do 'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh : ach ghairm mi càirde dhibh ; oir na h-uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh' òrduich mi sibh, chum gu 'n rachadh sibh, agus gu 'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh : chum ge b' e ni a dh' iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu 'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu 'n gràdhach sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu 'n d' fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b' ann do 'n t-saoghal sibh, ghràdhacheadh an saoghal a chuid féin : ach do bhrìgh nach ann do 'n t-saoghal sibh, ach gu 'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an seirbhiseach ni 's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leannmhuinn ormsa, ni iad geur-leannmhuinn oirbhse mar an ceudna : ma choimhid iad m' fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m' ainme-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha 'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d' rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh' fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu 'n coimh-liontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh' fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurt-air, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o 'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachid a mach o 'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhairt mi ribh, chum nach faigheadh sibh oibhneamh.

2 Cuiridh iad as an t-sionagob sibh: seadh, thig an uair, ge b' e neach a mharbhas sibh, gu 'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh' innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu 'n cuimh-nich sibh gu 'n d' innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu 'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an Tì a chuir uaith mi; agus cha 'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhiom, C' àit tha thu dol?

6 Ach a chionn gu 'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bhròn bheur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na firinn, Is buannachd dhuibh mise a dh' fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh' fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do 'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh' ionnsuidh m' Athair, agus nach faic sibh ni 's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìtheadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha 'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhairidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomh-sa: oir

gheibh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibh-se e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu 'm faigh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt cuid d' a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a ta e ag ràdh, Tamull beag? Cha 'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag ràdh.

19 A nis dh' aithnich Iosa gu 'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu. Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi: agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu 'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pilllear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmghar ni 's mò, tre aoibhneas gu 'n d' rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbh-sa: ach chi mise a ris sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhain neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha 'n fheòraich sibh ni air bith dhiom-sa; Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b' e nithe dh' iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu 'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d' iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa: iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu 'm bi bhur n-aoibhneas làn.

25 Na nithe so labhairt mi ribh am briathraibh dorcha: ach thig an uair anns nach labhair mi ni 's mò ribh am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu 'n Athar dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a' m' ainm-sa: agus cha 'n 'eil mi ag ràdh ribh, gu 'n guidh mi an t-Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu 'n d' thug sibh gràdh dhomh-sa, agus gu 'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o 'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh' fheòraich dhìot; air a shon

so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreachair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgarap o chéile sibh, gach aon g' a ionad féin, agus am fág sibh mise a' m' aonar: gidheadh cha 'n 'eil mise a' m' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu 'm biodh sith agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do mhac, chum gu 'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna:

2 Chum mar a thug thu cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu 'n tugadh esan dhoibh a' bheatha mhair-eannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhì aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Crìosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air thalamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r' a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh' fhoillsich mise t' ainm do na daoineibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomh-sa iad; agus choimhid iad t' fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uait-sa thàinig mi, agus chreid iad gu 'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidhe: cha 'n 'eil mi guidhe air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a 's leamsa, agus is leamsa na nithe a 's leatsa; agus a ta mi air mo ghlòrachadh annta.

11 Agus a nis cha 'n 'eil mise ni 's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a' d' ionnsuidh-sa. Athair naoimh, coimhid iadsan tre t' ainm, a thug thu dhomh-sa, chum gu 'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille riut anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t' ainm-sa: ghlèidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diubh, ach mac an sgrìos: chum gu biodh an sgrìobhtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a' d' ionnsuidh-sa; agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu 'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh annta.

14 Thug mi t' fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann

do 'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do 'n t-saoghal.

15 Cha 'n 'eil mi guidhe gu 'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu 'n coimhheadh tu o 'n olc iad.

16 Cha 'n 'eil iadsan do 'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do 'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhìrinn: is e t' fhocal-sa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga 'm naomhachadh féin, chum gu 'm bi iadsan mar an ceudna air an naomhachadh troimh an fhìrinn.

20 Agus cha 'n 'eil mi guidhe air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annam-sa troimh am focal-san:

21 Chum gu 'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annam-sa, agus mise annad-sa, gu 'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon annainne; chum gu 'n creid an saoghal gu 'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibh-san a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa, chum gu 'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu 'n deanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu 'm bi fios aig an t-saoghal gu 'n do chuir thusa uait mi, agus gu 'n do ghràdhaich thu iadsan, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu 'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaife an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b' aithne do 'n t-saoghal thusa; ach b' aithne dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu 'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh' fhoillsich mise t' ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum gu 'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r' a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b' aithne do Iudas a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r' a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do 'n àit sin le leusaibh, agus lòchranaiibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhì aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreachair iadsan e, Iosa o Nasaret. Thubhairt Iosa riu, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath, 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh' fheadraich e dhiubh a ris, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma 's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu 'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon duibh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhuail e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b' e ainm an òglach Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidheamh san truaille: an cupan a thug m' Athair dhomh-sa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidheann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e,

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas; (oir b' esan athair-céile Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b' e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhaich, gu 'm b' iomchuidh gu 'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B' aithne do 'n àrd-shagairt an deisciobul sin, agus chaidh e steach maille ri Iosa do chùirt an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras an leth muigh. Uime sin chaidh an deisciobul sin eile a b' aithne do 'n àrd-shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a bhanoglach a bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha 'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maoir 'nan seasamh, air dhoibh teime guail a chur suas, oir bha 'm fuachd ann, agus bha iad 'nan garadh féin: agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh' fhiosraich an t-àrd-shagart do Iosa mu thimchioll a dheisciobul, agus mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise gu follaiseach ris an t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagag, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit; agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C' ar son a ta thu fiosrachadh dhìom-sa? Fiosraich dhiubh-san a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios aca-san ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuaill aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd-shagart?

23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-òlc, de'an fianuis air an òlc: ach ma 's ann gu math, c' ar son a ta thu ga m' bhualadh?

24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd-shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d' a dheisciobluibh

thusa mar an ceudna? Dh' àicheadh esan, agus thubhairt e, cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd-shagairt, (caraid do 'n fhear do 'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh' àicheadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b' i mhaduinn a bh' ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum nach biodh iad air an salachadh; ach gu 'n itheadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d' an ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b' fhear droch-bheirt e, cha tuga-maid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabh-aibh-sa e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n 'eil e ceaduichte dhuitne neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu 'm biodh focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag ràdh so uait féin, no an d' innis daoine eile dhuit e mu m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomh-sa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha 'n ann do 'n t-saoghal so tha mo rìoghachd-sa: nam b' ann do 'n t-saoghal so bhiodh mo rìoghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugtadh thairis do na h-Iudhaich mi: ach a nis cha 'n ann o so a ta mo rìoghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do 'n t-saoghal, chum gu 'n deanainn fianuis do 'n fhirinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhirinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a ris chum nan Iudhach, agus thubhairt e riu, Cha 'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibh-sa, gu 'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill leibh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

40 An sin ghlaodh iadsan uile, ag ràdh, Cha 'n e an duine so, ach Barabas. A nis b' fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh' fhìgh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann

e, agus chuir iad falluinn phurpuir uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilte ort, a rìgh nan Iudhach! agus bhuail iad le 'm bas-aibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phurpuir uime. Agus thubhairt *Pilat* riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Thubhairt *Pilat* riu, Gabhaibh-sa e, agus ceusaibh e: oir cha 'n 'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne is còir a chur gu bàs, air son gu 'n d' rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala *Pilat* a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh' eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit? ach cha d' thug Iosa freagradh air.

10 An sin thubhairt *Pilat* ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agam-sa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a' m' aghaidh-sa, mur tugtadh dhuit o 'n àird e: air an aobhar sin an tì a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mòr.

12 Agus o sin suas dh' iarr *Pilat* a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigas tu am fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b' e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin an uair a chuala *Pilat* a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhra, Gabata.

14 Agus b' e là-ulluchaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus thubhairt e ris na h-Iudhaich, Feuch bhur rìgh!

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. Thubhairt *Pilat* riu, An ceus mi bhur rìgh-sa? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha 'n 'eil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhì air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-ceusaidh, do 'n ionad d' an goirear àit a' chloiginn, d' an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus sgrìobh *Pilat* mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheus-

aith e. Agus b' e an sgrìobhadh, IOSA O NASARET RÌGH NAN IUDH-ACH.

20 Uime sin leugh mòran do na h-Iudhaich an tiodal so: oir bha 'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do 'n bhaile: agus bha an sgrìobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd-shagairt nan Iudhach ri *Pilat*, Na sgrìobh, Rìgh nan Iudhach; ach gu 'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair *Pilat*, An nì a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thrusgan, (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear,) agus a chòta mar an ceudna: agus bha 'n còta gun fhuaisgeal, air fhuaisgeadh o bhraigh sìos gu h-ìomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhitheas e: chum gu 'n coimhliontadh an sgrìobtuir, a ta 'g ràdh, Roinn iad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann-ceusaidh Iosa, a mhàthair, agus piuthar a mhàthar, Muire bean Chleophais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b' ionmhuinn leis 'na sheasamh a làthair, thubhairt e r' a mhàthair, A bhean, feuch do mhac!

27 An sin thubhairt e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair! Agus o 'n àm sin a mach thug an deisciobul *sin* leis i d' a thigh féin.

28 An déigh so air do Iosa fios a bhì aige gu 'n robh na h-uile nithe a nis air an crìochnachadh, chum gu 'n coimhliontadh an sgrìobtuir, thubhairt e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soitheach làn do fhìon geur: agus air dhoibh-san spong a lionadh do 'n fhìon gheur, agus a chur air hisop, shin iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fìon geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu 'm b' e là an ulluchaidh a bha ann, (oir bu là mòr an là sàbaid sin,) dh' iarr na h-Iudhaich air *Pilat* gu 'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu 'n tugtadh air falbh iad.

32 An sin thàinig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhìr, agus luirgne an fhìr eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu 'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-san.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thàinig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an tì a chunnaic *sin* fianuis, agus a ta 'fhanuis firinneach: agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na firinn, chum gu 'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu 'n

coimhliontadh an sgrìobtuir, Cha bhrisear cèinmh dheth.

37 Agus a ris a ta sgrìobtuir eile ag ràdh, Amhaircìdh iad airsan a lot iad.

38 'Na dhéigh so, dh' iarr Ioseph o Arimatea, (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach,) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat *sin* leis. Thàinig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thàinig mar an ceudna Nicodemus, (a thàinig air tùs gu Iosa san oidhche,) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangail iad e ann an lion-eudaichibh, maille ris an spìosraidh, mar is gnàth leis na h-Iudhaich àdhlac a dheanamh.

41 A nis bha lios anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lios uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riannh.

42 Air an aobhar sin air son ullachaidh *càisge* nan Iudhach, do bhrìgh gu 'n robh an uaigh am fagus, chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do 'n t-seachduin thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o 'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b' ionmhuinn le Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n 'eil fhios againn c' àit an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuideachd: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lion-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do 'n uaigh, agus chunnaic e 'n lion-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m' a cheann, cha 'n ann 'na luidhe maille ris an lion-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgrìobtuir, gu 'm b' éigin gu 'n éireadh esan a ris o na marbhaibh.

10 An sin dh' imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul d' i chrom i sìos, ag amharc a steach do 'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidh*ibh geala, 'nan suidhe, fear 'aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus thubhairt iadsan rithe, A bhean, c' ar son a ta thu gul? Thubhairt i riu, Air son gu 'n d' thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios againn c' àit an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d' aithnich i gu 'm b' e Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, c' ar son a ta thu gul? cò tha thu 'g iarraidh? air saolsinn d' ise gu 'm b' e an gàradair a bh' ann, thubhairt i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomh-sa c' àit an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh' ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r' a ràdh, A Mhaighistir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na bean rium; oir cha deachaidh mi fathast suas chum m' Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m' Athar féin agus bhur n-Athar-sa, agus chum mo Dhé féin agus bhur Dé-sa.

18 Thàinig Muire Magdalen agus dh' innis i do na deisciobluibh, gu 'm fac i an Tighearn, agus gu 'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do 'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là do 'n t-seachduin, agus na dorsa dùinte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thàinig Iosa agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmhan agus a thaobh. An sin bha aobhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gur cur-sa uam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus thubhairt e riu, Gabhaibh-sa an Spìorad naomh.

23 Cò air bith iad d' am maith sibh am peacanna, tha iad maithte dhoibh; agus cò air bith iad d' an cum sibh am *peacanna gun am maitheadh*, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do 'n dà fhear dheug, d' an goirear Didimus, maille riu, 'nuair a thàinig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearn. Ach thubhairt esan riu, Mur faic mise aileadh nan tairngean 'na làmhaibh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann ochd làithean na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a ris a stigh, agus Tomas maille riu: thàinig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubhairt e ri Tomas, Cuir an so do mheur, agus feuch mo làmh-an; agus sin an so do làmh, agus cuir a' m' thaobh i: agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhia.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca

tu mi, a Thomais, chreid thu : is beannaichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu firinneach mòran do mhìorbhuilibh eile am fianuis a dheisciobul, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta, chum gu 'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìosd Mac Dhé, agus ag creidsinn duibh, gu 'm biodh agaibh beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin dh' fhoillsich Iosa e féin a ris d' a dheisciobluibh aig muir Thiberiais; agus air an dòigh so nochd se e féin :

2 Bha maille r' a chéile Simon Peadar, agus Tomas d' an coirear Didimus, agus Natanael o Chàna Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d' a dheisciobluibh.

3 Thubhairt Simon Peadar riu, Tha mi dol a dh' iasgach. Thubhairt iadsan ris, Tha sinne a' dol maille riut. Dh' imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh: gidheadh cha robh fhios air na deisciobluibh gu 'm b' e Iosa bha ann.

5 An sin thubhairt Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha 'n 'eil.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh an Ion air an taobh deas do 'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b' urrainn iad a tharruing air son Ionmhoireachd an éisg.

7 Uime sin thubhairt an deisciobul sin, a b' ionmhuinn le Iosa, ri Peadar, Is e 'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e an Tighearn a bh' ann, cheangail e a chòt-uachdair uime, (oir bha e lomnochd,) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thàinig na deisciobuil eile ann an luing bhig; (oir cha robh iad fada o thir, ach mu thimchioll dà cheud làmh-choille,) a' tarruing an lin éisg.

9 Uime sin an uair a thàinig iad air tìr, chunnaic iad griosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 Thubhairt Iosa riu, Thugaibh an so do 'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e an lion gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus trì: agus ged bha 'n uiread sin ann, cha do bhris-eadh an lion.

12 Thubhairt Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dinneir. Agus cha robh a chridhe aig a h-aon do na deisciobluibh fheàraich dheth, Cò thusa? oir dh' aithnich iad gur e an Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus ghlac e

aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 Is i so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d' a dheisciobluibh, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dinneir a ghabhail, thubhairt Iosa ri Simon Peadar, A Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd gràidh agad dhomh-sa orra sin? Thubhairt e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich m' uain.

16 Thubhairt e ris a ris an dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Thubhairt e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich mo chaoraich.

17 Thubhairt e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. Thubhairt Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, an uair a bha thu òg, chrìoslaich thu thu féin, agus dh' imich thu an taobh bu mhiann leat: ach an uair a bhios tu aos-mhor, sinidh tu mach do làmhan, agus chrìoslaichidh neach eile thu, agus bheir e thu an taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh cìod a' ghnè bàis leis an tugadh e glòir go Dhia. Agus air dha so a ràdh, thubhairt e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b' ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an tì mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuiper, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, cìod a nis am fear so?

22 Thubhairt Iosa ris, Ma 's àill leam-sa e dh' fhanuinn gus an tig mi, cìod e sin duitse? Lean thusa mise.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma 's i mo thoil-sa e dh' fhanuinn gus an tig mi, cìod e sin duitse?

24 Is e so an deisciobul a ta deanamh fianuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil 'fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòran do nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile sgrìobhta, is i mo bhàrail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a sgrìobhadh do leabhraichibh. Amen.

G N I O M H A R A .

NAN

ABSTOL.

CAIB. I.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophi-
luis, mu thimchioll nan uile nithe a
thòisich Iosa air a dheanamh agus a
theagasg,

2 Gus an là an do thogadh suas e, an
déigh dha, troimh an Spiorad Naomh,
àitheant an a thoirt do na h-abstolaibh a
thaghadh e :

3 D' an d' rinn e mar an ceudna e féin a
nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le
mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha
bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là,
agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuin-
eadh do rìoghachd Dhé :

4 Agus air dha bhi maille riu, dh' àithn
e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach
feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*,
a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge :
ach bhaistear sibhse leis an Spiorad Naomh,
air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an
ceann a chéile, dh' fheòraich iad deth, ag
ràdh, A Thighearn, an aigis thu san àm so
an rìoghachd do Israel ?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e
dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm
fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumh-
achd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair
a thig an Spiorad Naomh oirbh : agus bith-
idh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon
ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile,
agus ann an Samaria, agus gu iomall na
talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe
so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaic-
inn ; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-
amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas,
feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an
eudach geal ;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile,
c' ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc
gu nèamh ? An t-Iosa so a thogadh suas
uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e,
mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o 'n
t-slabh ris an abrar *sliabh* nan crann-oladh,
a tha 'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid
as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh,
chaidh iad suas do sheòmar uachdarach,
far an robh a' fantuinn Peadar, agus Seu-
mas, agus Eoin, agus Andreas, Philip, agus
Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seu-
mas Mac Alpheuis, agus Simon Selotes,
agus Iudas bràthair Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh' aon inn-
tinn ann an ùrnuigh, [agus an guidhe,]

maille ris na mnaibh, agus Muire màthair
Iosa, agus maille r' a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh' éirich
Peadar ann am meadhon nan deisciobul,
agus thubhairt e, (b' e àireamh nan ainm a
bha làthair, mu thimchioll ceud agus fich-
ead,))

16 Fheara agus a bhràithre, b' éigin an
sgrìobtuir so bhì air a choimhionadh, a
roimh-labhair an Spiorad Naomh le beul
Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na
cheann-ìuil aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne,
agus fhuair e cuibhrionn do 'n fhritheal-
adh so.

18 A nis cheannaich am fear so fearann
le duais na h-eucorach ; agus air dha tuit-
eamh sìos air 'aghaidh, sgàin e sa' mheadh-
on, agus bhrùchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do
luchd-àiteachaidh Ierusalem uile ; air chor
as gu 'n abrar ris an fhearann sin 'na
cainnt féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fear-
ann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar
nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na
fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith
tàmh ann : agus, Glacadh neach eile a
dhreuchd.

21 Air an aobhar sin is còir aon do na
daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na
h-aimsir sin uile anns an deachaidh an
Tighearna Iosa steach agus a mach 'nar
measg-ne,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin,
gus an là an do thogadh suas uainn e, bhì
air a dheanamh 'na fhianuis air 'aiseirigh-
san maille ruinne.

23 Agus shònraich iad dithis, Ioseph ris
an abrar Barsabas, d' am bu cho-ainm Ius-
tus, agus Matias.

24 Agus rinn iad ùrnuigh, agus thubh-
airt iad, Thusa a Thighearn, d' an aithne
cridheacha nan uile dhaoine, foillsich cò
do 'n dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrionn do 'n fhritheal-
adh agus do 'n abstolachd so, o 'n do thuit
Iudas le seacharan, gu dol d' a àit féin.

26 Agus thig iad an crannchur ; agus
thuit an crannchur air Matias ; agus bha e
air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig là na cuingis,
bha iad gu léir a dh' aon inntinn ann
an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obann toirm o
nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin,
agus lion i an tigh uile far an robh iad 'nan
suidhe.

3 Agus dh' fhoillsicheadh dhoibh teang-

anna sgoilte, mar do theine, agus shuidh e air gach aon duibh fa leth :

4 Agus lionadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhuidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fo nèamh.

6 A nis an uair a sgaoleadh an t-Iomradh so, thàinig an sluagh an ceann a chéile, agus bha iad fo amhladh, do bhrìgh gu 'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan cànan féin.

7 Agus bha iad uile fo uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r' a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt ?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan cluinntinn gach aon 'nar cànan féin, anns an d' rugadh sinn ?

9 Partaich, agus Medich, agus Elamaich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapadocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrìgia, agus Pamphilia, na h-Eiphit, agus chrìoch na Libia timchioll Chirene, agus coigrich o 'n Roimh, Iudhaich agus Proselitich,

11 Muinntir Chreite, agus Arabia, tha sinn 'gan cluinntinn a' labhairt 'nar teangaibh féin gnìomhara mòralach Dhé.

12 Agus bha iad uile fo uamhas, agus ann an ioma-chomhairle, ag ràdh gach aon r' a chéile, Ciod is ciall da so ?

13 Ach thubhairt dream eile a' fanoid, Tha na daoine so làn do fhion ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riu, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, biodh fios so agaibh, agus éisdibh ri m' bhriathraibh-sa :

15 Oir cha 'n 'eil iad so air mhisg, mar a ta sibhse a' meas, oir is i an treas uair do 'n là a ta ann.

16 Ach is e so an ni a chaidh labhairt leis an fhàidh Iòel :

17 Agus tàrlaidh anns na làithibh deireannach, (arsa Dia,) dòirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus ni bhur mic agus bhur nigheana fàidheadaireachd, agus chi bhur n-òganaich seallanna, agus brùdaraidh bhur seann daoine brùdar-ann :

18 Agus dòirtidh mise air m' òglach, agus air mo bhanoglaich do m' Spiorad anns na làithibh sin; agus ni iad fàidheadaireachd :

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh shuas, agus comharan air an talamh shìos; fuil, agus teine, agus duibhneul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna :

21 Agus tàrlaidh, ge b' e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu 'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so : Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilibh, agus le comharaibh,

a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh féin ;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmbaibh dhroch dhaoine cheus agus mharbh sibh e :

24 Neach a thog Dia suas, air dha piant-an a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e 'n comas gu 'n cumtadh esan leis :

25 Oir thubhairt Daibhidh m' a thimchioll, Chunnaic mi 'an Tighearn romham a ghnàth; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluasteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theangadh aobhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m' fheoil còmhuidh fhoisneach ann an dòchas :

27 Do bhrìgh nach fàg thu m' anam shìos ann an ifrinn, ni mò a dh' fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh' fhoillsich thu dhomh-sa slighean na beatha; lionaidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fhearna agus a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu 'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu 'n d' fhuair e bàs, agus gu 'n d' adhlacadh e, agus gu bheil 'uaign maille ruinne gus an là an diugh :

30 Air an aobhar sin air dha bhì 'na fhàidh, agus fiosrach gu 'n do mhionnaich Dia le mìonnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd,] gu suidhe air a rìgh-chaitir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Chrìosd, nach d' fhàgadh 'anam ann an ifrinn, agus nach fac 'fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so 'thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhì air àrdachadh le deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naomh fhaotainn o 'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu 'n d' rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chrìosd an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a ni sinn ?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Dean-aibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maithenanais pheacanna, agus gheibh sibh tìodhlac an Spioraid naomh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mhead as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh' earalaich e iad, ag

ràdh, Saoraibh sibh féin o 'n ghinealach fhiar so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r' a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh riu timchioll trì míle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhiorbhulibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon ait, agus bha na h-uile nithe aca coit-chionn;

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh' aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gàirdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o 'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tigh-earn gach là ris an eaglais an dream a thèarúinear.

CAIB. III.

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do 'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, eadhon an naothadh uair.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig doras sin an teampull ris an abrar Sgiamhach, a dh' iarraidh déirce orra-san a bha dol a steach do 'n teampull:

3 Neach, an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air ti dol a steach do 'n teampull, a dh' iarr déirce.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhairc oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu 'm faigheadh e ni-éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgid no òr cha 'n 'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheir mi dhuit: An ainm Iosa Criosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas e; agus air ball nertaicheadh 'aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas e, agus dh' imich e, agus chaidh e steach maille riu do 'n teampull, ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliù do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliù do Dhia.

10 Agus dh' aithnich iad esan gu 'm b' e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiamhach an teampull ag iarraidh déirce: agus lionadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin, [do 'n bhacach a chaidh ligheas,] ruith an sluagh uile d' an ionnsuidh anns an sgàth-thigh ris an abrar sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus an uair a chunnaic Peadar so, fhreagair e an sluagh, Fheara Israeli, c' ar son a ta iongantais oirbh mu 'n ni so? no c' ar son a ta sibh a' geur-amharc oirne,

mar gu b' ann le ar cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh' àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b' i a bhreth a chur fa sgaoil.

14 Ach dh' àicheadh sibhse an t-Aon naomh, agus am Firean, agus dh' iarr sibh mortair a thiodhlacadh dhuibh;

15 Agus mharbh sibh Prionnsa na beatha, a thog Dia o na marbhaibh; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a 's aithne dhuibh: seadh, thug 'ainmsan agus an creidimh a ta trid-san, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann troimh aineolas a rinn sibh e, mar a rinn mar an ceudna bhur n-uachd-arain.

18 Ach choimhlon Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul 'fhàidhean uile, gu 'm fuilingeadh Criosd.

19 Air an aobhar sin deanaibh-sa aithreachas agus bithibh air bhur n-iompachadh, chum gu 'm bi bhur peacanna air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthair an Tighearn,

20 Agus a chuireas e Iosa Criosd 'ur ionnsuidh, a chaidh roimh-òrduchadh:

21 Neach is éigin do nèamh a ghabhail gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul 'fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

22 Oir gu firinneach thubhairt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh, do 'ur bràithribh, mar mise; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tàrlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, gu 'n sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh' fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh as a labhair, roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r' ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochd-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e do 'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs, chum gu 'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

AGUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thàinig orra na sagairt, agus ceannard an teampull, agus na Sadusaich;

2 Agus bha iad fo dhoilgheas gu 'n robh iadsan a' teagasg an t-sluagh, agus a' searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am prìosan iad gus an là màireach: oir b' e nis am feasgar a bh' ann.

4 Gidheadh chreid mòran diubh-san a

chual am focal; agus b' e àireamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus thàrladh air an là màireach, gu 'n do chruinnicheadh an ceann a chèile an uachdarain, agus an seanairean, agus an sgrìobhaichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd-shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alesander, agus a mheud as a bha do chinneach an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d' rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air 'a lionadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuil, agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu 'n deadh ghniomh a rinneadh do 'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e:

10 Biodh e aithnichte dhuibhse uile, agus do phobuil Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìosd o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon trid-san a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-sa slàn.

11 Is i so a' chlach sin a dhiùltadh leibhse, a luchd togail, a rinneadh 'na ceann na h-oisne.

12 Agus cha 'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha 'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre am feud sinn bhi air ar tèarnadh.

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu 'm bu daoine gun fhòglum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas; agus dh' aithnich siad iad gu 'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighis-eadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh òrduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu 'n deachaidh mìorbhuil aithnichte dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha 'n urrainn sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni 's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni 's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh' àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin, agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha 'n 'eil e 'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Agus air dhoibh-san tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

108

22 Oir bha an duine air an d' rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh' aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh' ionnsuidh am muinntir féin, agus dh' innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iad so, thog iad suas a dh' aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamb, agus an fhainge, agus na h-uile nithe ta anna:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhìsich, C' ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chèile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chrìosd.

27 Oir gu firinneach chruinnicheadh an ceann a chèile, an aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh' ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil,

28 A dheanamh gach ni a roimh-òrduich do làmh agus do chomhairle a bhì deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraidhibh: agus dèonaich do d' sheirbhìsich féin, t' fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd.

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu 'm bì comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lionadh iad uile do 'n Spiorad naomh, agus labhairt iad focal Dé le dhànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus ni mò a thubhairt neach 'air bith *dhuibh*, gu 'm bu leis féin aon ni a shealbhach e; ach bha na h-uile nithe coitichionn aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstòil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg: oir a mheud as a bha 'nan sealbhadairibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol e: agus roinneadh e air gach neach a réir 'theuma.

36 Agus air do fhearann a bhì aig Ioses d' an do ghoireadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e siu, air eadar-theangachadh, Mac na comhfhurtachd,) Lebhìtheach, d' am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e 'n t-airgid, agus chuir e aig cosaibh nan abstol e.

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d' am b' ainm Ananias, maille r' a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e cuid do 'n luach le fios a mhna, agus air dha cuid-éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananias, c' ar

son a lion Satan do chridhe a dheanamh bréige do 'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Agus adadh 's a dh' fhuirich e *gun reic-eadh*, nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a' d' chomas féin? c' ar son a smuainich thu ann do chridhe an guiomh so? cha d' rinn thu breug do dhaoibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as: agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-òganaich, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh' adhlaic iad e.

7 Agus thàrladh timchioll trì uaire 'na dheigh sin, gu 'n d' thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomhsa an ann air an uiread so reic sibh an fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C' ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearn a dhearbhadh? feuch, *tha* cosan na muinntir a dh' adhlaic t' fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aisde: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh' adhlaic iad làimh r' a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhiorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaidh nan abstol; (agus bha iad uile dh' aon inntinn ann an sgàth-thigh Sholaimh):

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chàch e féin a cheangal riud;) ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn, buidheann mhòr araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu 'n d' thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu 'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh *iad*, chum ag teachd do Pheadar gu 'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu 'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh' éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lionadh iad le tñùth,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh' fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosan san oidheche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad *so*, chaidh iad gu moch a steach do 'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do 'n phrìosan chum gu 'n tug-tadh iadsan *d' an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d' fhuair iad sa' phrìosan iad, agus air pill-tinn dhoibh, dh' innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu firinneach am prìosan dùinte gu ro thearuinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorsan; ach an uair a dh' fhosgail sinn, cha d' fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd-shagart, agus ceannard an teampull, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fo amharus mu 'n timchioll ciod gu an tigeadh so.

25 An sin thàinig neach àraidh agus dh' innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh' imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu 'm biodh iad air an clachadh *leo*.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle *iad*: agus dh' fheòraich an t-àrd-shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d' thug sinne geur-òrdugh dhuibh gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus, feuch, lion sibh Ierusalem le 'ur teagasg, agus is àill leibh fuil an duine so a tharruing oirne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstoil *eile*, agus thubhairt iad, Is coir géill a thoirt do Dhia ni 's mò na do dhaoibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Esan dh' àrdaich Dia le a dheas làimh 'na Cheannard agus 'na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maitheanas pheacanna do Israel.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so; agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan a ta ùmhal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan *so*, bha iad air an gonadh, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh' éirich Phairiseach àraidh anns a' chomhairle, d' am b' ainm Gamaliel, fear teagaisg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh' òrdugh e na h-abstoil a chur a mach rè tam-uill;

35 Agus thubhairt e riu, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimhibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so dh' éirich Teudas suas, ag ràdh, gu 'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad féin ris; mharbhadh esan, agus a mhead 'sa

dh' aontaich leis, sgaolleadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An déigh an fhir so dh' éirich Iudas an Galiléach suas, ann an láithibh na cismheasaidh, agus tharruing e mórán sluaigh 'na dhéigh : sgriosadh esan mar an ceudna, agus a mbeud 's a ghéill da, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag ràdh ribh, Fanaibh o na daoinibh so, agus leigibh leo : oir ma 's ann o dhaoinibh a ta a' chomhairle so, no an obair so, thig i gu neo-bhrìgh :

39 Ach ma 's ann o Dhia a ta i, cha 'n urrainn sibhse a' cur gu neo-bhrìgh : air eagal gu 'n tàrladh gu 'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh' aontaich iad leis-san : agus an uair a ghairm iad na h-abstail, agus a ghabh iad orra, dh' òrduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh' imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas a chionn gu 'n do mheasadh gu 'm b' airidh iad air eas-urram fhulang air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu 'n tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Crìost.

CAIB. VI.

A GUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh' éirich gearan ann measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu 'n do dhearmaideadh am bant-raichean san fhrithealadh laitheil.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d' an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha 'n 'eil e iomchuid sinne dh' fhàgail focail Dé, agus a fhrithealadh do bhòrdaidh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh iomradh, làn do 'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreachd so.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an ùrnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile : agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh, agus do 'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas prosliteach do mhuintir Antioch :

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol : agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh' fhàs focal Dé ; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem ; agus bha cuid-eachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do 'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, miorbhuilean agus comharan mòra ann measg an t-sluaigh.

9 An sin dh' éirich dream àraidh do 'n t-sionagag, ris an abrar *sionagag* nan Libertineach, agus nan Cirenianach, agus mhuintir Alecsandria, agus na dream o

Chilicia, agus o 'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b' urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach an uaigh-nidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e,

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha 'n 'eil an duine so a' sgar do labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh an ionaid naoinmh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu 'n sgrìos an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu 'n caochail e na gnàthanna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'n aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

A N sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so ?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisidibh ; Dh' fhoillsicheadh Dia na glòire d' ar n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhuidh ann an Charan : agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh' atharraich se e do 'n fhear-ann so anns am bheil sibhse nis 'nur còmhuidh.

5 Agus cha d' thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d' thug *fiu* leud troidhe : gidheadh gheall e gu 'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d' a shliochd 'na dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu 'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu 'n deanadh iad tràillean-diubh, agus gu 'm buineadh iad gu h-òlc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d' am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia : agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomh-sa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimhcheangal an timchioll-ghearraidh : agus mar sin ghairn *Abraham* Isaac, agus timchioll-ghearr se e air an ochdamh là : agus *ghin* Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic na prìomh-aithriche Ioseph do 'n Eiphit : ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e a s a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean agus gliocas da an làthair Pharaoh rìgh na h-Eiph-

it; agus chuir se e 'na uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thàinig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chan-aaìn; agus cha d' fhuair ar n-aithriche teachd-an-tir.

12 Ach an uair a chuala Jacob gu 'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d' a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph *fios* uaith, agus ghairm e d' a ionnsuidh Jacob 'athair, agus a luchd-dàimhe uile, cùig anama deug agus trì fichead.

15 Agus chaidh Jacob sìos do 'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sichein, agus chuireadh iad anns an àit-adhlaic a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Eموir, *athar* Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lionmhor san Eiphit,

18 Gus an d' éirich rìgh eile, do nach b' aithne Ioseph.

19 Bhuin esan gu cuilbheirteach r' ar cinneach, agus rinn e oic air ar n-aithrichibh, air chor as gu 'n d' thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaicheadh iad.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh' altrumadh e trì mìosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum i e mar mhac dh' i féin.

22 Agus dh' fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh' aois, thàinig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se e, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dìoghaltas do 'n fhear air an d' rinneadh an eucoir:

25 Oir shaòil e gu 'n tuigeadh a bhràithre, gu 'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa doibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstri, agus b' àill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin; c' ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chèile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a' choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a' d' uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar a *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an òthaich Mhidiaìn, far an do ghin e dithis mhac,

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh' fhoillsicheadh dha ann am fasach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantas mu 'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh air, thàinig guth an Tighearna d' a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh, Is mise Dia t' aithriche, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.* An sin chrìochnich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrógan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a' d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g' an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do 'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhìot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh' fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil rium-sa; ris-san éisidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r' ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b' àill le ar n-aithrichibh bhì ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do 'n Eiphit,

40 *Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimcheall a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h Eiphit, cha 'n 'eil fhios againn cìod a dh' éirich dha.*

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad iobairt do 'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibrìbh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar nam fàidhean, An d' thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhtha, agus iobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thìgh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàillinn Mhol-oich, agus reult bhur dé Rempchain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh doibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabìlon.

44 Bha pàillinn na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh' àithn an Tì a labhair ri Maois, gu 'n deanadh se e a réir an t-samhlaidh a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri losa do sheibh nan Cinneach, a

thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh' iarr pàillium fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha 'n 'eil an Tì a 's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e nèamh mo rìgh-chaithir, agus an talamh stòl mo chos: cìod an tìgh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no cìod e ionad mo thàimh?*

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thimchioll-ghearrta ann an cridhe agus ann an clusaibh, tha sibh a' ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rinn bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh.

52 Cò do na fàidhibh air nach d' rinn bhur n-aithriche geur-leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhirein ud; air an robh sibhse a nis 'nur luchd-brathaidh, agus 'nur mortairibh:

53 *Sibhse a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal, agus nach do choimhid e.*

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad am fìaclan ris.

55 Ach air dhasan bhì làn do 'n Spiorad naomh, dh' amhairc e gu geur suas gu nèamh, agus chumnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé;

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan nèamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh' aon intinn.

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile, chlach iad e: agus thilg na fianuisen an eudach sìos aig cosaibh òg-anaich, d' am b' ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairm air *Criosd*, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghluinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

AGUS bha Saul ag aontachadh le a bhàsan. Agus dh' éirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoil a mhàin.

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh Stephan *chum 'adhlaid*, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tìgh; agus ag tarruing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan iad.

4 Uime sin dh' imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh' aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisdeachd ris, agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glodhaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis, agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gàrdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b' ainm Simon, a ghnàth-aich druidheachd, agus a mheall muinntir Shamaria, ag ràdh gu 'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o 'n bheag gur a' mhòr, ag ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu 'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnà.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh' fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongantais ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu 'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d' an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu 'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d' thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmhnan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chumnaic Simon gu 'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhnan nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b' e neach air an cuir mi mo làmhna, gu 'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t' airgid an cumhachd maille riut féin, a chionn gu 'n do mheas thu gu 'm feudtadh tìodhlac Dhé a cheannach le h-airgid.

21 Cha 'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha 'n 'eil do chridhe dìreach am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t' òlc so, agus guidh air Dia, ma dh' fheadar gu mathair dhuit smuaine do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus fo chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tìg aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a

dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair ainigeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach.

27 Agus dh' éirich e, agus dh' imich e: agus, feuch, duine àraidh, cailteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ìonmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh.

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d' a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh' iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do 'n sgrìobtuir a bha e leughadh, b' i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'na thòsd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d' fhosgail e a bheul:

33 'Na isleachadh thugadh a bhreith-eanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o 'n talamh.

34 Agus fhreagair an cailteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cò uime tha am fàidh ag ràdh so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh' fhosgail Philip a bheul, agus a' tòiseachadh o 'n sgrìobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh' imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an cailteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhì air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaich tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Crìosd Mac Dhé.

38 Agus dh' àithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chèile do 'n uisge, araon Philip agus an cailteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha 'n fhac an cailteanach tuilleadh e: agus dh' imich e air 'aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol troimh an dùthaich, gus an d' thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

A GUS air do Shaul bhì fathast a' séid-eadh bagraidh, agus àir an aghaidh

dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shagairt,

2 Agus dh' iarr e litrichean uaith gu Damascus chum nan sionagog, chum nan faigheadh e aon neach do 'n t-slighe so, co aca b' fhir no mnà iad, gu 'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, thàrladh gu 'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu 'n cuairt air solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh ris, A Shaul, A Shaul, c' ar son a ta thu 'gam gheur-leannmhuinn-sa?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearna? Agus thubhairt an Tighearna, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leannmhuinn: is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhì air chrith agus làn uamhainn, thubhairt e, A Thighearna, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus rach a steach do 'n bhaile, agus innsear dhuit, ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bhla 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a' cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith faicinn.

8 Agus dh' éirich Saul o 'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha 'n fhac e neach air bith: ach air dhoibh breth air a làimh, threòraich iad e gu Damsacus.

9 Agus bha e trì làithean gun radharc, agus cha d' ith agus cha d' òl e nì air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d' am b' ainm Ananias; agus thubhairt an Tighearna ris ann am foillseachadh, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi an so, a Thighearna.

11 Agus thubhairt an Tighearna ris, Eirich, agus imich do 'n t-sràid, ris an abrar Direach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d' an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri ùrnuigh.

12 Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d' an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu 'm faigheadh e a radharc.

13 An sin fhreagair Ananias, A Thighearna, chuala mi o mhòran mu 'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaihb nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t' ainm-sa.

15 Ach thubhairt an Tighearna ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomh-sa e, chum m' ainm a ghiùlan ann fianuis nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr nan nithe a 's éigin da fhulang air sgath m' ainm-sa.

17 Agus dh' imich Ananias, agus chaidh e steach do 'n tigh; agus chuir e a làmhan air, agus thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearna, (eadhon Iosa a dh' fhoillsicheadh dhuitse anns an t-slighe air an d' thàinig thu,) mise chum gu 'm faigheadh tu do radharc, agus gu 'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o 'shùilibh mar

gu 'm biodh lannan ; agus dh' aisgeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thàinig an so chum na crìche so, gu 'n tugadh e ceangailte iad dh' ionnsuidh uachdarana nan sagart ?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhluadh na h-Iudhaich a bha chòmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Crìosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad rinn na h-Iudhaich comhairle r' a chèile esan a mharbhadh :

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill : agus bha faire aca air na geatachaidh a là agus a dh' oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalla e, agus leig iad sìos ann an cliabh e.

26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh' fheuch e ri e féin a cheangal ris na deisciobluibh : ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gú 'm bu deisciobul e.

27 Agus ghabh Barnabas d' a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e 'n cèill doibh cionnus a chunnaic e 'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu 'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach : ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Sharmaria, agus air dhoibh bhí air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearn, agus ann an comhfhurtachd an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus thàrladh, air do Pheadar imeachd troimh gach àite, gu 'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naoimh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuir e an sin duine àraidh d' am b' ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilis.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneais, tha Iosa Crìosd ga d' leigheas : éirich agus dean do leabaidh. Agus air ball dh' éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha chòmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis bha ban-deisclobul àraidh ann an Iopa d' am b' ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas : bha a' bhean so làn do dheadh oibrìbh, agus do dheircibh a rinn i.

37 Agus thàrladh anns na làithibh sin, air dh' i bhì gu tinn gu 'n d' fhuir i bàs : Agus air dhoibh a h-ionnplad, chuir iad ann an seòmair uachdarach i.

38 Agus air do Lida bhì fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu 'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d' a ionnsuidh, a' guidhe air e theachd d' an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh' éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do 'n t-seòmair uachdarach : agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghluinibh agus rinn e ùrnuigh ; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh' fhosgail ise a sùilean : Agus air dh' i Peadar fhaicinn, dh' éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dh' i, agus thog e 'na seasamh i ; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile ; agus chreid mòran anns an Tighearn.

43 Agus thàrladh gu 'n d' fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d' am b' ainm Cornelius, ceannard-ceud do 'n chuideachd ris an abrar a' chuid-eachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r' a thigh uile, a bha toirt mòran deirce do 'n t-sluagh, agus a' deanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chünnaic e ann an sealladh gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do 'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d' a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amhare gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Cìod e, a Thighearn ? Agus thubhairt e ris, Chaidh t' ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chumhneachan ann am fianais Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d' an co-ainm Peadar :

6 Tha e air aoidheadh maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhaige : inn-suidh esan duit cìod is eòir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh' fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d' a ionnsuidh dithis do mhuintir a thighe, agus saighdear cràbhach do 'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air ;

8 Agus an uair a chuir e an t-ìomlan an cèill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fag-

us do 'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mbian leis *biadh* itheadh: ach ann feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul.

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d' a ionnsuidh, mar bhraith-lìn mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh, agus air a leig-eadh sìos air an talamh;

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche alta, agus bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thàinig guth d' a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitichionn no neòghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a ris an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitichionn.

16 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an soitheach a ris suas gu nèamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fo amharus ann fèin ciod bu chiall do 'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh, 'nan seasamh aig an dorus.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fhèdraich iad an robh Simon d' an co-aime Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhì ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine, [a chuireadh d' a ionnsuidh o Chornelius,] agus thubhairt e, Feuch, is mise an tì a tha sibh ag iarraidh: ciod e an t-aobhar mu 'n d' thàinig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach, air am bheil eagal Dé, agus fo dheadh ann aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur ortsa d' a thigh, agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd *dhoibh*. Agus air an là màireach dh' imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là màireach chaidh iad a steach do Chesarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde disle an ceann a chèile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios ag-

aibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhludair a chumam ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitichionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a chuir-eadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi fèraich c' ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O 'n cheathramh là gus an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naothadh uair bha mi deanamh ùrnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a' m' làth-air ann an eudach dealrach,

31 Agus thubhairt e, A Chorneliuis, fhuair t' ùrnuigh éisdeachd, agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d' an co-aime Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leathair, làimh ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh' éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh' fhosgail Peadar a bheil, agus thubhairt e, Gu frinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag arharc air pearsaibh seach a chèile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil a' searmonachadh sith tre Iosa Criosd, (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu 'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foir-éigneachadh leis an diabhal: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha 'n ann do 'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, *eadhon* dhuinne, a dh' ith agus a dh' òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh' àithn e dhuinne searmonachadh do 'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh' orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu 'm faigh gach neach a chreideas ann maithanas nam peacaibh tre 'ainmsan.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirlead an

Spiorad naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich do 'n tim-chioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu 'n do dhòirteadh air na Cinnich mar an ceudna tiodhlac an Spioraid naomh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne ?

48 Agus dh'òrduich e iad a bhi air am baisteadh ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn *maille riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu 'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do 'n tim-chioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an tim-chioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e 'n *t-iomlan* an céfl dòibh an òrdugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri ùrnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Sòitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisnibh; agus thàinig i a' m' ionnsuidh-sa.

6 Agus air dhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa' near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Nì h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitcheinn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neòghlan.

10 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an t-iomlan a ris suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a' m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium do maille riu, gun amharus air bith a bhi orna. Agus chaidh mar an ceudna an t-seath-nar bhraithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thighe an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d' an co-ainm Peadar;

14 Agus a labhras briathra riut, leis an tèarnar thu féin agus do thighe uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad naomh orra-san, mar oirne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a Thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ionnan tiodhlaca ruine, a chreid anns an Tighearn Iosa Criosd, cò mise gu 'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar a dh' éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhaich a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearn Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearn.

22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu cluasaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu 'n rachadh e gu Antioch:

23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh' earail orra uile, gu 'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do 'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh' iarraidh Shauil.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus thàrladh, gu 'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu 'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu 'n do ghoireadh Criosduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làithibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d' am b' ainm Agabus, dh' fhoillsich e troimh an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmh-nadh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanairean le làmh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

ANIS mu 'n àm sin, shìn Herod an rìgh a làmhnan, a dheanamh uile air dream àraidh do 'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlàidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu 'n do

thaitinn sin ris na h-Iudhach, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b' iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh' ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e 'm prìosan e, agus thug se e r' a ghléidheadh do cheithir cheathrar shaighdearan, fa rùn a thoirt a mach do 'n t-sluagh an déigh na cásige.

5 Air an aobhar sin ghléidheadh Peadar anns a' phrìosan: ach bha bith-ùrnuigh air a deanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b' àill le Herod a thoirt a mach, san oidhe sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha 'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosan.

7 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan: agus bhuail e taobh Pheadair, agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d' a làmhaidh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crìos-laich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan: agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e ris, Tilg t' fhalluin umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e; agus cha robh fhios aige gu 'n robh e fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu 'm bu taisbean a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheata iaruinna ta treòrachadh do 'n bhaile, a dh' fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh' fhalbh an t-aingeal uait.

11 Agus an uair a thàinig Peadar d' a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu 'n do chuir an Tighearn 'n aingeal uait, agus gu 'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuill nan Iudhach.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chùis, thàinig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d' an co-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri ùrnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, thàinig gruagach d' am b' ainm Roda a dh' éisdeachd.

14 Agus an uair a dh' aithnich i guth Pheadair, tre aobhneas cha d' fhosgail i an geata, ach ruith i stigh, agus dh' innis i gu 'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhi-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnta gu 'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'n aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus an uair a dh' fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan smèideadh orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e 'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosan e. Agus thubhairt e, Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do 'n là bha iomairt nach bu bheag an measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh' iarr Herod e, agus nach d' fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh' òrduich e an toirt air falbh *chum peanais*. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmh-nuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thirus agus Shidoìn: ach thàinig iadsan a dh' aon inntinn d' a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus sèomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh' iarr iad sìth: do bhrìgh gu 'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là òrduichte, air do Herod bli air a sgeudachadh le eudach rioghail, agus 'na shuidhe air a rìgh-chaitir, labhair e gu deas-bhriathrach riu.

22 Agus rinn an sluagh iolach, *ag ràdh, Is guth Dé so, agus cha ghuith duine.*

23 Agus air ball bhuail aingeal an Tighearn e, do bhrìgh nach d' thug e a' ghloir do Dhia: agus dh' itheadh le cnuimhbh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh' fhàs focal an Tighearn agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh an ministrileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d' an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

A NIS bha ann an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an Tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do 'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh air leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre agus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus ùrnuigh a dheanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha mar an ceudna Eoin ach mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d' am b' ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d' a ionnsuidh, dh' iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh' eadar-theangaichear 'ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o 'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (d' an goirear Pòl,) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do 'n uile cheilg, agus do 'n uile dhroch-bheirt,

a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhreantachd, nach sgair thu do fhìaradh shlighean dìreach an Tighearna ?

11 Agus feuch a nis, *tha* làmh an Tighearn ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh mu 'n cuairt, dh' iarr e dream a threòraicheadh air làmh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an nì a rinneadh, chreid e, air dha bhli làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d' a chuideachd o Paphos, thàinig iad gu Perga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-san imeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do 'n t-sionagag air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an dèigh leughadh an lagha agus nam Fàidhean, chuir uachdarain na sionagag d' an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do 'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le 'làmh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisidhbh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n-aithriche, agus dh' àrdaich e 'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an tìr na h-Eiphit, agus le làmh àrd thug e iad a mach aiseid.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le 'm beusaibh anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orra-san le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e *dhoibh* breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh' iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhì 'na rìgh dhoibh; d' an d' thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac Iese*, duine a réir mo chridhe féin, a nì m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh, Slànuigh-eair, *eadhon* Iosa:

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tús a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thrial, thubhairt e, An tì a ta sibh a' saoil sinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a' m' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlann fine Abraham, agus a mbeud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhì aineolach airtsan, agus air foclaibh

nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhiteadh choimhlion siad iad.

28 Agus ged nach d' fhuair iad coire bàis air bith ann, dh' iarr iad air Pilat gu 'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o 'n chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunnacas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghàile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dha-san do 'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu 'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu 'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a phillinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh trócaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha 'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu 'm faic e truaillidheachd:

36 Oir an dèigh dò Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:

37 Ach an Tì a thog Dia suas, cha 'n fhac e truaillidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara agus a bhràithre, gur an tre 'n duine so a ta matheanas pheacanna air a shearmonachadh dhuibh:

39 Agus trid-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e 'n comas duibh bhì air bhur saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an nì a ta air a ràdh anns na Fàidhibh;

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantais, agus rachadh as duibh: oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagag, ghuidh na Cinnich gu 'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A njs an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an là sàbaid a b' fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-ìomlan a dh' éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slògh, lìonadh iad le h-eud, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh' fhàs Pòl agus Barnabas

dána, agus thubhairt iad, B' éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tús: ach do bhrìgh gu 'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhur breth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh' àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu 'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gàirdeachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha òrduichte chum na beatha mair-eannaich.

49 Agus sgaoleadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnàì chràbhach agus urramach, agus daoine uaisle na caithreach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lionadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

AGUS thàrladh ann an Iconium gu 'n deachaidh iad aron a steach do shìon-agog nan Iudhach, agus gu 'n do labhairt iad air chor as gu 'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iudhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lion iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh' fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa 'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le 'n làmh-aibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diubh leis na h-Iudhaich, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh aron leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iudhaich, maille r' an uachdaran-aibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh.

6 'Nuair a thug iadsan so, theich iad gu Lìstra agus Derbe, bailte do Lìcaonia, agus chum na dùthcha mu 'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lìstra duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d' imich riamh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dia amlach gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh' imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh

ann an cànan Lìcaonia, Tha na Dée air teachd a nuas an coslas dhaoine d' ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Pòl, Mercurius, do bhrìgh gu 'm b' e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chomhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh chum nan geata, agus b' àill leis lobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl so, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluaigh, ag éigheach.

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c' ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh dìomhain sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta anna:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh' fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slihibh féin.

17 Gidheadh, cha d' fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lionadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun lobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saoil-sinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobuibh m' a thimchioll, dh' éirich e, agus chaidh e steach do 'n bhaile; agus air an là mair-each dh' imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do 'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Lìstra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, agus ag earail orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh àmhghar is éigin guinn dol a steach do rìoghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh' òrduich iad sean-àirean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh maille ri trasgadh, dh' earb iad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an dèigh dhoibh dol troimh Phìsidia, thàinig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as a sin gu Antioch, an t-àit o 'n d' earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-òibre a choimhlion iad.

27 Agus an uair a thàinig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh' aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu 'n d' fhosgail e dorus creidimh do na Cinnich.

28 Agus dh' fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobuibh.

CAIB. XV.

AGUS theagais dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na bràithre, *ag ràdh*, Mur timchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n 'eil e 'n comas duibh bhí air bhur téarnadh.

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bhar-nabas connasadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhí aca riu, dh'òrduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan ab-stol agus nan seanairean gu Ierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhí air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad troimh Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompachaidh nan Cinneach: agus thug iad aobhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaidh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'èirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh dhoibh lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thàinig na h-abstol agus na seanairean an ceann a chèile a dh'fheuchainn mu 'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'èirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu 'n do ròghnuich Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa gu 'n cluinneadh na Cinnech focal an t-soisgeil, agus gu 'n creideadh iad:

8 Agus rinn an Dia d' an aithne an Spioraid naomh dhoibh, *mar a thug e* dhuinne;

9 Agus cha d' rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C' ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid a n-aithriche no sinne comasach air a giùlan?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Crìosd, gu saorar sinn amhuil mar iadsan.

12 An sin dh' fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bhar-nabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan comhara agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhí 'nan tosd, fhreagar Seumas, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, éisidibh riumsa:

14 Chuir Simeon an céill cionnusa a dh' fhiosraich Dia na Cinnech air tùs le pobull a ghabhail as am measg d' a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' co-fhreagairt; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pàillion Dhaibhidh, a ta air tuiteam; agus togaidh mi a ris an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu 'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m' ainm-sa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dhia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhreth-sa, nach cuir sinn mi-shuaimhneas orra-san do na Cinneach, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu 'n sgrìobh sinn d' an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd iodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'g a shearmonachadh, air dha bhí air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunnacas iomchuidh do na h-abstolaidh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille ri Pòl agus Barnabas; *eadhon*, Iudas d' an co-ainm Barsabas, agus Silas, daoine imbeach am measg nam bràithre:

23 Agus sgrìobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstol, agus na seanairean, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnech a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia:

24 Do bhrìgh gu 'n cuala sinne, gu 'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir dhuibh* bhí air bhur timchioll-ghearradh, agus an lagh a choimhead; do nach d' thug sinne a *leithid sin a dh' àithne*:

25 Chunnacas iomchuidh duinne, air dhuinn bhí cruinn a dh' aon toil, daoine taghta a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainne ar Tighearna Iosa Crìosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh' innseas *dhuibh* na nithe ceudna le cannt bheoil.

28 Oir chunnacas iomchuidh do 'n Spioraid naomh, agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh' uallaich ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh iobradh do iodholaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn leibh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad, thàinig iad gu Antioch: agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad *sin*, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhí do Iudas agus do Shilas 'nan fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh' earaillich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sith iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunnacas iomchuidh do Shilas còmhnuidh a dheanamh an sith.

35 Dh' fhan Pòl mar an ceudna agus

Barnabas ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh maille ri mòran eile mar an ceudna, focail an Tighearna.

36 Agus an dèigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b' àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d' an co-ainm Marcus, leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu 'm bu chòir dhoibh esan, a dh' fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh' éirich uime sin conspoid eatorra cho dian, as gu 'n do sgaradh o chèile iad : agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus ;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh' imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shiria agus Chìlicia, a' daingneachadh 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

AN sin thàinig e gu Derbe agus Lìstra : agus, feuch, bha deisciobul àraidh an sin, d' am b' ainm Timoteus, mac mnà araidh do 'n chinneach Iudhach, a bha 'na creideach ; ach bu Ghreugach a b' athair dha :

2 A bha fo dheadh ainm aig na bràithribh a bha ann an Lìstra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol a mach maille ris ; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin : oir bha fios aca uile gu 'm bu Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troimh na bailtibh, thug iad doibh na h-òrduighean r' an coimhead, a dh' òrduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad troimh Phrìgia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia.

7 An dèigh dhoibh teachd gu Mìsia, dh' fheuch iad ri dol gu Bitinia : ach cha do leig an Spiorad leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Mìsia, chaidh iad sìos gu Throas.

9 Agus chunnacas sealladh le Pòl san oidheche : Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh' iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbh-thuigsinn gu 'n do ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thàinig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis ;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b' ùr-threabhachas e : agus bha sinn a chòmhuidh anns a' bhaile sin làithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b' àbhaist ùrnuigh a dheanamh ; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na mnaibh a chruinnicheadh an sin.

14 Agus dh' éisd bean àraidh ruinn d' ainm b' ainm Lidia, bean-reicidh purpur, o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia ; aig an d' fhosgail an Tighearna a cridhe, ionnus gu 'n d' thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach, ghuidh i oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dileas do 'n Tighearna, thigibh a steach do 'm thigh, agus dean-aibh còmhuidh ann. Agus cho-éignich i sinn.

16 Agus thàrladh, ag dol dhuinne chum ùrnuigh, gu 'n do thachair oirnn banoglach àraidh aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr-bhuannachd d' a maighstiribh le fiosachd a dheanamh :

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhlisich an Dé a 's ro-àrde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè morain do làitheibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt òrduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu 'n d' fhalbh dòchas am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do 'n mhargadh iad, chum nan uachdaran ;

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh a' bhaile, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh' éirich an sluagh dh' aon-fheachd 'nan aghaidh : agus reub na h-uachdaran an eudach diubh, agus dh' àitn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an dèigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am phriosan iad, a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phriosain an gléidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do 'n phriosan a b' fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidheche air do Phòl agus do Shìlas ùrnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mhòlaidh do Dhia ; agus chuala na prìosanaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu 'n do chrathadh bunaiten a' phriosain : agus air ball dh' fhosgladh na dorsan uile, agus dh' fhuasgladh cuibhreacha gach neach aca.

27 Agus air do fhear-coimhead a' phriosain dùsgadh à codal, agus air faicinn dorsa a' phriosain fosgailte, tharruing e a chlaidheamh, air tì e féin a mharbhadh, a' saòilsinn gu robh na prìosanaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag

ràdh, Na dean cron sam bith ort féin; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e cteach, agus thàinig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shilais;

30 Agus air dha an toirt a mach, thubhairt e, A mhaighstirean, cìod is còir domh a dheanamh chum gu tèarnar mi?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns an Tighearn Iosa Criosd, agus tèarnar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus riu-san uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do 'n oidhche, nìgh e an creuchdan; agus bhaisteadh e féin, agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d' a thigh iad, chuir e bòrd rompa, agus rinn e gàirdeachas maille r' a theaghlach uile, a' creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do 'n là, chuir an luchd-riaghlaidh na maoir uatha, ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a' phrìosain na briathra so do Phòil, Gu 'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhse a leigeadh as: uime sin rachaibh a mach, agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur Romhanaich sinn, thilg iad am prìosan sinn; agus a nis am b' àill leo ar cur a mach an uaignidheas? cha 'n eadh gu deimhin; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na h-uachdaranaibh: agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu 'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thàinig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phrìosan doibh, chaidh iad a steach do thigh Lidia: agus an uair a chunnaic iad na bràithre, thug iad comfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

ANIS air dhoibh imeachd troimh Amphipolis, agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonia, far an robh sionagag aig na h-Iudhaich:

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d' an ionnsuidh, agus air trì làithibh sàbaid reusonaich e riu as na sgrìobtuir-ibh,

3 'Gam fosgladh agus a' dearbhadh gu 'm b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh: agus gur e an t-Iosa so a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri Silas: agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich mi-chreid-each bhì air am brosnuchadh le tnuith, ghabh iad d' an ionnsuidh droch dhaoine àraidh do na corraibh-margaidh, agus air

tional cuideachd mòire dhiubb, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuairtich iad tigh lasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d' fhuair siad iad, tharruing iad lasan, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigh-each, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna;

7 D' an d' thug Iason aoidheachd: agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh òrduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, eadhon Iosa.

8 Agus chuir iad buaires fo 'n t-sluaigh, agus fo uachdaran a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea: agus air teachd dhoibh-san an sin, chaidh iad a steach do shionagag nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b' uaisle na muinntir Thesalonica, oir ghabh iad am focal d' an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgrìobtuir gach aon là, a dh'fheuchainn an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubb: agus mar an ceudna do mhnaihb uaisle do na Greugaich, agus do fhearaibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu 'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu 'n rachadh e mar gu b' ann chum na mara: ach dh' fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na h-Aithne; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d' a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh' imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feith-eamh riu san Aithne, bha a spìorad air a bhrosnuchadh ann, do bhrìgh gu 'm fac e am baile làn iodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboir-eachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoine-ibh cràbhach anns an t-sionagag, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Cìod a b' àill leis an fhear bhith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu 'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn cìod e an teagasg nuadh so, a labhrar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluasan: b' àill leinn uime sin fios fhaotainn cìod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt 'nam measg, an ùine ri ni air bith

eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A mhuintir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nithibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhí dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an robh an sgrìobhadh so, DO 'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin esan d' am bheil sibh a' deanamh aoraidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmuachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin, Tighearna nèimh agus na talubhainn, cha 'n 'eil e gabhail còmhnuidh ann an teamp-luibh làmh-dheanta:

25 Nì mò a bheirear aoradh dha le làmh-aibh dhaoine, margu 'm biodh uireasbhuidh nì sam bith air; oir ise féin a ta toirt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinn e dh' aon fhuil uile chinnich dhaoine, chum iad a ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talmhainn uile, agus shònraich e na h-amanna roimh-òrd-ùichte, agus crìochan an àite-còmhnuidh;

27 Chum gu 'n iarradh iad an Tighearn, a dh' fheuchainn an tàrladh dhoibh, le min-rannsachadh, gu 'm faigheadh iad e, ged nach 'eil e fada o gach aon againn:

28 Oir ansan tha sinn beò, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh do 'ur bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a ghineal-san.

29 Uime sin do bhrìgh gur sinn gineal Dè, cha chòir dhuinn a shaoilsinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgìod, no ri cloich, nithe a ghearradh le h-ealadhain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an aineolais so, tha e nis ag àithneadh do na h-uile anns gach àit aithreachas a dheanamh:

31 Do bhrìgh gu 'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre 'n duine sin a dh'òrduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoinibh, le esan a thogail suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid: ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu 'n nì so.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoinibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d' am b' ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

AN dèigh nan nithe so, dh' fhàg Pòl baile na h-Aithne, agus thàinig e gu Corintus:

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh d' am b' ainm Aculia, a rugadh am Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r' a mhnaoi Priscila, (a chionn gu 'n d'òrduich Clau-

dìus do na h-Iudhaich uile an Ròimh fhàgail,) agus thàinig e d' an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu 'n robh e a dh' aon cheird riu, dh' fhan e maille riu, agus bha e ag obair, (oir bu cheird dhoibh bhì deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair e anns an t-sionagag gach aon là sàbaid, agus chuir e impidh air Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus an uair a thàinig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu 'm b' e Iosaan Criosd.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e 'eudach, agus thubhairt e riu, *Biodh* bhur fuil air bhur ceann féin; *tha* mise glan: á so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as a sin, agus thàinig e gu tigh duine àraidh, d' am b' ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh làmh ris an t-sionagag.

8 Agus chreid Crispus, prìomh uachdaran na sionagoig anns an Tighearn, maille r' a theaghlach uile: agus chreid mòran do na Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi a' d' thosd:

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh: oir a ta mòr shluagh agam-sa anns a' bhaile so.

11 Agus dh' fhan e bliadhna agus sè mìosan *an sin*, a' teagasg focail Dè 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Galio 'na uachdaran air Achaia, dh' éirich na h-Iudhaich a dh' aon intinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag ràdh, Tha 'n duine so a' comhair-leachadh dhaoine aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh' fhosgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iudhaich, Nam b' eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusanta gu 'n giùlaininn leibh:

15 Ach ma 's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin; oir cha 'n àill leamsa bhì m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh' fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoig, agus ghabh iad air an làthair caithir a' bhreitheanais: agus cha do ghabh Galio suim do nì sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh' fhan Pòl fathast ùine mhaith *sa' bhaile sin*, agus an sin an dèigh a chhead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscila agus Aculia; an dèigh a cheann a bhearradh ann an Cenchres: oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh' fhàg e iadsan an sin: ach chaidh e féin a steach do 'n t-sionagag, agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh' iarr iad *air* fuir-each maille riu ni b' fhaide, cha d' aontaich e:

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach aon chor an fhéill so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem: ach pillidh mi a ris do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma 's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e tìr aig Cesarea, agus air dha dòl suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu Antioch.

23 Agus an uair a dh' fhan e rè tamuill *an sin*, dh' imich e, agus chaidh e an òrdugh troimh thìr Ghalatia uile agus Phrìgia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d' am b' ainm Apollos, a rugadh an Alectandria, duine deas-bhriathrach, agus cumhachdach anns na sgrìobtuiribh.

25 Bha 'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn; agus air dha bhì dian 'na spiorad, labhair agus theagais e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do 'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acula agus do Phriscila a chluinntinn, gabh iad d' an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhè ni bu choimhionta.

27 Agus an uair bu mhian leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a rinn còmhndadh mòr riu-san a chreid tre ghràs:

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na sgrìobtuiribh, gur e Iosa an Crìosd.

CÀIB. XIX.

AGUS thàrladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol troimh na crìochaibh uachdarach, gu 'n d' thàinig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d' fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhèigh-san, sin r' a ràdh, ann an Iosa Crìosd.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmban a chur orra, thàinig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do 'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri miosan, a deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhè.

9 Ach an uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad òc mu 'n t-slighe sin an làthair an t-sluaigh, dh' fhàg e iad, agus sgar e na deisciobul uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an sgoil neach àraidh d' am b' ainm Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu 'n cualaluchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugach, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia miorbhuilean nach bu bheag le làmhaibh Phòil:

12 Air chor as gu 'n d' thugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapacinne no aprain, agus gu 'n d' fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fo gheasaibh, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach *àr-aith*, aon do na h-àrd-shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl: ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu 'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubh-san a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad ann fianuis nan uile: agus dh' àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh' fhàs agus bhuaidh focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhì an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubh-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh' fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh' éirich mu 'n àm sin iomairt nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d' am b' ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampull airgid do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do 'n luchd-ceirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chèile, agus a' mhuinntir eile a bha dh' aon cheird riu, thubhairt e, Fheara,

tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas againne :

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nithear le làmhaidh :

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e 'n cunnart gu 'n deanar tàir air ar ceird ; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dè mòire Diana an neo-phris, agus gu claidhear a mòrachd-sa, d' am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, lionadh le mi riaghailt : agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lionadh le mi riaghailt : Agus ruith iad a dh' aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarraing leò Ghàinis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b' àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha dol leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do nachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d' a ionnsuidh, a' guidhe air nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile : oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c' ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharuing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus smèid Alecsander le làimh, agus b' àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu 'm b' Iudhaich e, rinneadh àrd-iolach leò uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaothaich, Is mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chhìnich an clèir-each an sluaigh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do 'n bhàn-dia mhòir Diana, agus do 'n dealbh a thuit a nuas o Iupiter ?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheadar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi cùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d' ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha 'n lagh réidh dhòibh, agus tha uachdarain ann ; agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dlìgheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannaire air an là 'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh' fheadas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

AGUS an déigh do 'n chomh-ghair sgar, ghairm Pòl na deisciobuil d' a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na crìochaibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thàinig e do 'n Ghréig ;

3 Agus dh' fhan e an sin trì mìosan : agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach air a shon, agus e air tì dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea ; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus ; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus ; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhainne, dh' fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirichte, agus thàinig sinn d' a ionnsuidh-san gu Troas ann an cùig làitheibh, far an d' fhan sinn seachdain.

7 Agus an ceud là do 'n t-seachdain, air do na deisciobuibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air imeachd uatha air an là maireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seòmar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh d' am b' ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal : agus air do Phòl bli rè fad a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o 'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a ghlacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid oirbh ; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh' ith e, agus labhair e riù rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh' fhalbh e.

12 Agus thug iad leò an t-òganach agus e beò, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin : oir is ann mar sin a dh' òrduich e, a' cur roimhe gu 'n imicheadh e féin d' a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach e, agus thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as a sin, thàinig sinn air an là maireach fa chomh-air Chiois ; agus air an là 'na dhéigh sin thàinig sinn gu Samos, agus dh' fhan sinn aig Trogillum ; agus air an là b' fhaigse thàinig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tàrladh dha moille a dheanamh anns an Asia ; oir rinn e cabhag, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air là na Cuingeis.

17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu

h-Ephesus, agus ghairm e d' a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thàinig iad d' a ionnsuidh, thubhairt e riu, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nur measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thàinig mi do'n Asia,

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighearn leis gach uile irioslachd intinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhaich.

20 Agus cionnus nach do ghléidh mi ni sam bith am folach a bha feumail *dhuibh-se*, gun a nochdadh dhuibh, agus gun sibhse a theagasg am follais, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis araon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Criosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte na Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a thàrlas dhomh an sin;

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean a' feitheamh orm.

24 Ach cha 'n 'eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh m' anama féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus le h-aoibhneas, agus gu *coimhlinn* mi a' mhinistreibheachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d' imich mise a' searmonachadh rioghachd Dhé, mo ghnùis ni 's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh air an là 'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh àire dhuibh féin, agus do 'n treud uile, air an d' rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé, a cheannaich e le fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' imeachd-sa gu 'n tig madaidh-allaidh gharra 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh' oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhruth togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgid, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu 'n do fhrithel na làmhan so do m' uireasbhuidh féin, agus do 'n muinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saothreachadh mar so is còir dhuibh còmhadh a dheanamh riu-san a ta annhunn; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha e ni 's beannaichte ni a thoirt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhì gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùis-san ni 's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

AGUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màireach gu Rodos, agus as a sin gu Patara:

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bòrd, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chiprius, agus fhàgail air an làmh chll, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tir aig Tirus: oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh' fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl tre 'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaicheadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thrial sinn romhainn; agus thàinig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile: agus chaidh sinn air ar ghlùinibh air an tràigh, agus rinn sinn ùrnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn ar cead a ghabhail d' a chèile, chaidh sinn do 'n luing; agus phill iadsan d' an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turas o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh' fhan sinn aon là maille riu.

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a teachd do thigh Philip an t-soisgeulaiche, (a bha do 'n t-seachdnar,) agus dh' fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aige-san, oighean, a bha ri fàidheadaireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh *an sin*, thàinig a nuas o Iudca fàidh àraidh, d'am b' ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d' ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmhaibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe ? oir a ta mise ullamh cha 'n e a mhàin gu bhli air mo cheangal, ach eadhon gu bàs. achadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag ràdh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so, air dhuinn bhì ullamh, chaidh sinn suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhì air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh' ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhasan fàilte chur orra, chuir e 'n cèill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistireilteachd-san an measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do 'n Tighearn, agus thubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia llon mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn; agus tha iad uile ro eudmhor mu 'n lagh.

21 Agus chual iad umad-sa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh riu, Nach còir dhoibh an clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàth.

22 Ciod uime sin a nithear ? Gun teagamh, is éigin do 'n t-sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu 'n d' thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid;

24 Thoir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum gu bearr iad an cinn: agus gu 'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchioll-sa, ach gu bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b' i ar breth, gun iad a ghléidheadh a h-aon do-na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh iobradh do iodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhì air a ghlanadh maille riu, chaidh e steach do 'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe air an coimhlionadh, air do na h-Iudhaich o 'n Asia esan faicinn san teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile

dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobull, agus an lagha, agus an àite so: agus os bàrr, thug e steach Greugaich do 'n teampull, agus shalaich e 'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu 'n d' thug Pòl a steach do 'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b' àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh' ionnsuidh àrd-cheannaird na cuideachd, gu 'n robh Ierusalem uile thar a chéile:

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d' an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh' àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh' fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cimteachd na cùise a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh' òrduich e esan a thoirt do 'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreac, thàrladh gu 'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluaigh e, a' glaochaidh, Beir uaim e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhì air a thoirt a steach do 'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu? Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin a thog ceannairc roimh na làithibh so, agus a thug leat do 'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaigh?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a' m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòil seasamh air an staidhir, smèid e le làmh air an t-sluagh, ag iarraidh éisd-eachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibh-san, labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh-sa ri m' dhìon-chainnt ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu 'n do labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise da rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh' oileadh sa' bhaile so, aig cosaibh Ghamaleil, agus a theagaisgeadh gu coimhlionta a reir

gnátha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geur-leanmhuinn gu bás air an t-slighe so, a' ceangal bhí 'g im-eachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu 'n do dhealraich gu h-obann o nèamh solus mòr mu 'n cuairt orm.

5 Mar a ni an t-àrd-shagart mar an ceudna fianuis domh, agus comhairle nan seanairean uile; o 'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha 'n sin a thoirt ceangailte gu Ierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus thàrladh, air dhomh bhí 'g im-eachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu 'n do dhealraich gu h-obann o nèamh solus mòr mu 'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a Shaul, c' ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air an bheil thusa a' deanamh geur-leanmhuinn.

9 Agus chuinnic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual iad guth an Tì a labhair rium-sa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhrar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'òrduicheadh dhuitse a dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghloir an t-soluis sin, air dhomh bhí air mo threòrachadh air làimh leò-san a bha maille rium, thàinig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh d' am b' ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistear aig na h-Iudhaich uile a bha chòmhnuidh an sin,

13 Teachd a' m' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul a bhràthair, faigh do radharc. Agus air an uair sin féin dh' amhairc mi suas air.

14 Agus thubhairt esan, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu 'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu 'm faiceadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu 'n cluinneadh tu guth as a' bheul.

15 Oir bithidh tu a' d' fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nitheibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c' ar son a ta thu a' deanamh mòile? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearn.

17 Agus thàrladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh ùrnigh san teampull, gu 'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu 'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theistear mu m' thimchioll-sa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sìon-agog iadsan a chreid annad-sa:

20 Agus an uair a dhòirteadh fuil do mhairtich Stephain, bha mise mar an ceudna a' m' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a' mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a' mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinn-each.

22 Agus dh' éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o 'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha chòir e bhí beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag èigh-each, agus a' tilgeadh dhiubh an eudaich, agus a' tilgeadh luathre san athar,

24 Dh' àithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do 'n chaisteal, ag òrduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigh-eadh e fios ciod i a' chuire mu 'n robh iad a' glaothaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e cead-uichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhit-eadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh' imich e agus dh' innis e do 'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa' near ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d' a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, Innis domh-sa, an Romhanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh' imich iadsan uaith air ball a bha gu a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu 'm bu Romhanach e, agus a chionn gu 'n do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air dha bhí togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' chuire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh' fhuasgail se e o a' chuibh-reachaibh, agus dh' àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d' an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

A GUS air deareadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara agus a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là 'n diugh.

2 Agus dh' àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a' d' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag òrduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam, a bhràithre, gu 'm b' e an t-àrd-

shagart e : oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobùill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara *agus* a bhràithre, is Phairis-each mise, mac Phairisich : is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh' éirich comhstri eadar na Phairisich agus na Sadusaich : agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann ; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh.

9 Agus dh' éirich gàir mhòr : agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaidh iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha 'n 'eil sinne faotainn cron air bith san duine so : ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh' éirich connsachadh mòr *ea torra*, air do 'n àrd-cheannard bhí fo eagal gu 'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh' àithn e do na saighdear-aibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do 'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Bìodh misneach mhaithe agus, a Phòil ; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhull sin is éigin duit fianuis a dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do 'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chéile, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach oladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhlichead *fear* a rinn an co-mhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhadh Pòl.

15 A nis uime sin iarraidh-sa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu 'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-sa e am màir-each, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m' a thimchioll ; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu 'n tig e 'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach so, thàinig e, agus air dha dol a steach do 'n chaisteal, dh' innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d' a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird ; oir a ta ni àraidh aige r' a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòrach e e chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d' a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a' d' ionnsuidh-sa, aig am bheil ni-éigin r' a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaig-nidheas *maille ris*, agus dh' fhiosraich e *dheth*, Ciod a tha agad r' a innseadh dhomhsa ?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu 'n tugadh tu Pòl am màireach do 'n chomhairle, mar gu 'm biodh iad gu rannsachadh ni 's géire a dheanamh air ni-éigin m' a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo : oir a ta os ceann dà fhlichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e : agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh' àithn e *dha, ag ràdh, Feuch*, nach innis thu do neach sam bith, gu 'n d' fhoillsich thu na nithe so dhomhsa.

23 Agus ghairm e d' a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ull-uichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleagha, air an treas uair do 'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu 'n toir iad e gu tèaruine chum an uachdarain Felice.

25 Agus sgrìobh e litir air a' mhodh so :
26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lissias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felice.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdear-aibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu 'm bu Romanach e.

28 Agus air dhomh bli toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d' agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairlesan :

29 Agus thuig mi gu 'n robh e air agairt mu cheisidh d' an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth, a b' airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh' innseadh dhomh gu 'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaith-eadh air an duine, air ball chuir mi a' d' ionnsuidh-sa e, agus thug mi àithne mar an ceudna d' a luchd-casaid, gach cùis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a' d' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdear-aibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh' àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do 'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do 'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do 'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh' fhiosraich e cò an dùthaich o 'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bha e.

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh' àithn e esan a choinhead ann an talla breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

AGUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus rì Tertullus fear-tagraidh àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachd-arain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tromhad-sa a' mealtuinn mòr-shith, agus gu 'n d' rinn-eadh *iomadh* deadh ghniomh do 'n chinneach so tre do ghlocas-sa,

3 Tha sinne gabhail rì so, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics ro òirdheire, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu 'n éisd thu ruinn gu h-ath-ghoirid.

5 Oir fhuair sinn an fear so 'na phlàigh, agus a' dèsgadh nan Iudhaich uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b' àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin :

7 Ach air teachd do Lisis an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaidh e.

8 Ag àithneadh d' a luchd-casaid teachd a' d' ionnsuidh-sa; neach o 'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh' aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu 'n robh na nithe sin mar sin.

10 An sin air do 'n uachdaran smèideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòrain bhliadhna a' d' bhreith-eamh air a' chinneach so :

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d' fhuair iad mi a' deasboir-eachd rì aon neach san teampull, no a' brosnuchadh an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a' bhail.

13 Nì mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth.

14 Ach tha mi ag aideachadh so dhuitse, gur ann a réir na sliغه sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a ta mise a' deanamh aoraidh do Dhia m' aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh :

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu 'n tig aiseirigh nam marbh, nam firean ar-aon agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so tha mi a' saothreachadh a ghnàth coguis neo-lochdach a bhì agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinne-ich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o 'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuaireas.

19 Muinntir d' am bu chòir bhì 'n so a' d' làthair-sa, agus m' agairt, nam biodh nì sam bith aca a' m' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir sam bith annam-sa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle;

21 Mur ann a mhàin air son an aoin fhocail so, a ghlaodh mi a' m' sheasanh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas nì ùr dìongmhalta bhì aige air an t-sliغه sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisis an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsachidh mi bhur cùis.

23 Agus dh' àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghléidheadh, agus e bhì fuasgailte aige, agus gun neach d' a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d' a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r' a mhnaoi Dru-silla, a bha 'na Ban-Iudhaich, chuir e fios air Pòl, agus dh' éisd e ris ma thimchioll a' chreidimh ann an Crìosd.

25 Agus air dhasan bhì a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim, agus breitheanas rì teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgidh a thoirt da le Pòl, chum gu 'm fuasgladh se e : uime sin chuir e fios air nì bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhì air an coimhionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics : agus air do Fhelics bhì toil-each comain a chur air na h-Iudhaich, dh' fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

ANIS 'nuair a thàinig Festus do 'n mhòr-roinn, an ceann trì làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhaich iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhair 'na aghaidh, gu 'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, agus iad a dheanamh feall-fholach chum esan a mharbhadh air an t-sliغه.

4 Ach fhreagair Festus, Gu 'm bu chòir Pòl a ghléidheadh ann an Cesarea, agus gu 'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh' fheudas, sìos maille rium-sa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh' àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m' a thimchioll, a' cur choireanna lionmhor agus mòra á leth Phòil, nach b' urrainn iad a dhearbhadh :

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh

féin, Cha d' rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teampull, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhí do Fhestus togarrach air toileachas-intinn a thoirt do na h-Iudhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanais Cheasair, far an coir breth a thoirt orm: air na h-Iudhaich cha d' rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

11 Oir na tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ní sam bith a thoill bás, cha 'n 'eil mi diúltadh bás fhulang: ach mur 'eil ní sam bith dhiubh sin *fíor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha 'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh. Tha mi togail mo chúis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chúis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an rìgh agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do 'n rìgh, ag rádh, Dh' fhàgadh duine àraidh le Felìcs 'na prìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne 'na aghaidh.

16 D' an d' thug mise am freagrachd so, Cha 'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu 'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o 'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thàinig iad aron an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh' àithn mi 'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid m' a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amhar-usach mu thimchioll an leithid sin do cheisidibh, dh' fheòraich mi dheth am b' àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh' iarr Pòl a choimhead gus am fiosraicheadh a chùis-san le Augustus, dh' àithn mi e bhi air a gléidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B' àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòr-gheardhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoineibh na caitheadh do 'n ion-

ad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu 'n do chuir slugh nan Iudhach uile impidh ormsa, aron ann an Ierusalem, agus an so, a' glaodhaich nach bu chòir e bhí ni b' fhaide beò.

25 Ach an uair a thug mise nach d' rinn e ní sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu 'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shònraich mi a chur d' a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ní sam bith ciunteach agam r' a sgrìobhadh chum mo Thighearn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a' d' ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu 'm biodh agam ní éigin r' a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a' m' bheachd-sa prìosanach a chur *uam*, agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh animeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin.

2 A ta mi 'gam mheas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an dingh a' d' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach air gach gnàth agus ceisid a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m' òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithmichte do na h-Iudhaich uile;

5 D' an b' aithne mi o thùs, (nam b' àill leo fianais a dheanamh,) gu 'n do chaith mi mo bheatha a' m' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a 's teinne d' ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi a' m' sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d' ar n-aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis do *Dhia* a là agus a dh' oidheche do gnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m' agairt leis na h-Iudhaich.

8 C' ar son a mheasar leibhse mar ní do-chreidsinn, gu 'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu 'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ní mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarras o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sionagag, cho-éignich mi *iad* gu toibheam a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leannhuinn *orra*, cadhon gu bualtibh coigreach.

12 Air a so 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas o na h-àrd-shagartaibh ;

13 Mu mheadhon-là, O a rìgh, chunn-
aic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu
shoilleire na solus na gréine, a' dealrach-
adh mu 'n cuairt orm, agus orra-san a bha
'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air an
talamh, chuala mi guth a' labhairt rium,
agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidh-
ich, A Shauil, a Shauil, c' ar son a ta thu
ga m' gheur-leanmhuinn? Is cruaidh
dhuitse bhì breabadh an aghaidh nan
dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a
Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise
Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh ;
oir dh' fhoillsich mi mi féin duit chum na
criche so, gu 'n òrduichinn thu a' d' mhin-
istear agus a' d' fhianuis araon air na nith-
ibh a chunnaic thu, agus air na nithibh
anns am foillsich mi mi féin duit ;

17 Ga d' shaoradh o 'n t-sluagh, agus o na
Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh' fhosgladh an sùl, chum gu
tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, ag-
us o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu
faigh iad maithneas pheacanna, agus
oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a
ta air an naomhachadh tre 'n chreidimh a
ta annam-sa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh
mi eas-ùmhail do 'n taisbean neamhaidh :

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibh-
san ann an Damascus, agus ann an Ieru-
salem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus
an sin do na Cinnich, iad a dheanamh
aithreachais agus pìlltinn ri Dia, a' dean-
amh oibre iomchuidh an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudh-
aich mi son teampull, agus b' àill leo mo
mharbhadh.

22 Uime sin air dhomh còmh-nadh
fhaotainn o Dhia, bhuanach mi gus an
là 'n diugh, a' deanamh fianuis do 'n bheag
agus do 'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt
ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean
agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Crìosd gu feulang, agus gu
robh e gu éirigh an ceud neach o na marbh-
aibh, agus gu 'm foillsicheadh e solus do 'n
phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhì labhairt nan nithe
so air a shon féin, thubhairt Festus le
guth àrd, Tha thu air mhi-chéill a Phòil :
tha mòr-fhòghlum ga d' chuir air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n 'eil mi
air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha
mi a' labhairt bhriathra na firinn agus na
céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh roimh am
bheil mise a' labhairt gu saor, air na nith-
ibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon
do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha 'n
ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidh-
ean, a rìgh Agripa? tha fhios agam gu
bheil thu 'g *an* creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is
beag nach eil thu 'gam aomadh gu bhì am
Chrisduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B' e mo ghuidhe
air Dia, gu 'm biodh cha 'n e mhàin thusa,
ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g
éisdeachd rium an diugh, ann am beag ag-
us am mòr, mar a ta mise, saor o na
geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labh-
airt, dh' éirich an rìgh, agus an t-uachdar-
an, agus Bernice, agus an dream a shuidh
maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh,
labhair iad r' a chéile, ag ràdh, Cha 'n 'eil
an duine so a' deanamh ni air bith toillt-
eanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus,
Dh' fheudtadh an duine so a leigeadh as,
mur bhiodh gu 'n do thog e a chùis gu Cea-
sar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a
sheòladh do 'n Eadailt, thug iad Pòl
thairis maille ri prìosanaich àraidh eile, do
cheannard-ceud d' am b' ainm Iulius, do
chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adra-
mitium, thog sinn ar seòil, a' cur romh-
ainn seòladh seachad air crìochaibh na
h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o
Thesalonica bhì maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thàinig sinn
gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu
suairce ri Pòl, leig e dha dol a dh' ionn-
suidh a chàirde chum comhfhurtachd
fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl
sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha
'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh 'n
fhaireg ta làmh ri Cìlicia agus Pamphi-
lia, thàinig sinn gu Mira baile do Licìa.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an
sin o Àlecsandria, a bha seòladh do 'n Ead-
ailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè
mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air
éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach
do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo
Chrete, fa chomhair Shalmone ;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin
seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh
ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am
fagus d' an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad,
'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnart-
ach, a chionn gu 'n deachaidh an trasgadh
cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn
gu 'm bì an t-seòladaireachd so le dochaun
agus call mòr, cha 'n e mhàin do 'n luchd
agus do 'n luing, ach d' ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceann-
ard-ceud am maighstir agus sealbhadair na
luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu 'n robh an caladh
neo-iomchuidh gus an gearhradh a
chaitheadh ann, b' i comhairle na cuid bu
mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus
nam feudadh iad air chor sam bith teachd
gu Phenice, caladh do Chrete a ta 'g amh-
arc chum an iar-dheas, agus an iar-
thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh
an sin.

13 Agus an uair a sheid a' ghaoth á deas gu cùim, shaoil iad gu d' fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiùir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth anrathach 'na h-aghaidh, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do 'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas d' i dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dh' i.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d' am b' ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta :

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe ; agus air dhoibh bhi fo eagal gu 'n tuiteadh iad sa' bheòghaineamh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh' iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro-mhòr air ar luasgadh leis zu doinnn, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an *tuchd* ;

19 Agus air an treas là thilg sinn le ar làmhaidh féin a mach acfainn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r' am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doinnonn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh : oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach a *mhàin* na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làmh rium-sa aingeal an Dé sin, d' am buin mi, agus d' am bheil mi deanamh seirbbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort ; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair : agus, feuch, thiodhlaic Dia dhuit iadsan uile a ta seòlach maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach : oir a ta mi creidsinn Dhé, gu 'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a null ann an *cuan* Adria, nu mbeadhon-oidhche b' i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thir éigin :

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad an *doimhne* fichead aith-eamh ; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a ris, agus fhuair iad i 'na cuig aitheamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu 'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air ti teicheadh a mach as an luinge, agus a leig iad sìos am bàta do 'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge,

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud,

agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil e 'n comas duibh bhi air bhur teasairginn.

32 An sin ghearr na saighdearan cùird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhìadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail ; oir a ta so chum bhur slàinte : oir cha chaillear fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile ; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh' anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sè deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh' eutronaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha 'n là air teachd, cha d' aithnich iad am fearann : ach thug iad an aire do lùib àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhian orra, nam b' urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh' fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh sheòl ris a ghaith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chèile, bhuail iad an long air grund ; agus air sàthadh d' a toiseach sa ghrund, dh' fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b' i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu 'n snàmhadh neach sam bith dhuibh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do 'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a teasairginn, chum e air ais o 'n comhairle iad, agus dh' àithn e dhoibh-san d' am b' aithne snàmh *iad féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr :

44 Agus do chàch dh' àithn e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *màribh briste* do 'n luing : agus mar sin thàrladh gu 'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu 'm b' e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoinhneas nach bu bheag dhuinn : oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a bhéid an crochadh r' a làimh, thubhairt iad r' a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhí beò, ge do theasairgeadh o 'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéid a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c' uin' a dh' atadh e, no a thuiteadh e sios marbh gu h-obann: ach an uair a dh' fheith iad ùine fhada, agus n'ach fac iad dochann sam bith a' teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d' am b' ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thrì làithean aoidheachd dhuinn gu càirdèil.

8 Agus thàrladh gu robh athair Publius 'na luidhe gu tinn le fiabhras, agus gearrthach fola: air do Phòl do a steach d' a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh, agus air dha a làmhan a chuir air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d' a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh' fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail dhuinn.

11 Agus an déigh thrì mìosa sheòl sinn ann an luìng o Aleksandria, a chaith an geamhradh san eilean, d' am bu shuaith-eantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr aig Siracuse, dh' fhan sinn an sin trì làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'na dhéigh sin sheid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille ri u: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do 'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhì leis féin, maille ri aon saighdear a bha 'ga ghléidheadh.

17 Agus thàrladh, an déigh thrì làithean, gu 'n do ghairm Pòl majithean nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara agus a bhàithre, ged nach d' rinn mise nì sam bith an aghaidh a' phobuill no

ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a' m' phrìosanaich o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b' éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha 'n e gu bheil coire sam bith agam r' a chur á leth mo chinneach.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhe, chum gu faicinn sibh, agus gu 'n labhrainn ribh: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d' fhuair sinne litriche sam bith á Iudea gu d' thimchioll, cha mhò a dh' fhoillsich no dh' innis aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse cìod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so, tha fhios againn gu 'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d' a ionnsuidh chum a cheithreanna; d' an do mhinich e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuneas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhoch-thrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhì an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre 'n fhàidh Esaìas, r' ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chì sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom le 'n clusaibh, agus chaog iad an sùilean; air eagal gu faicheadh iad le 'n sùilibh, agus gu 'n cluinneadh iad le 'n clusaibh, agus gu 'n tuigeadh iad le 'n cridhe, agus gu 'n pilleadh iad, agus gu 'n slànuichinn-sa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu 'n do chuireadh slàinte Dhé chum nar Cinn-each, agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairt e na briathra so, dh' imich na h-Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusonachadh aca eatorra féin.

30 Agus dh' fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigh-màil féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoineibh a thàinig d' a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuneas do 'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhàn-achd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

R O M H A N A C H.

CAIB. I.

POL, seirbhiseach Iosa Criosd, a ghair-meadh 'na abstol, a chuireadh air leth chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fháidhibh féin anns na sgriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearn, a rinneadh do shíol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh *bhí* 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d'fhuair sinne grás agus abstolachd chum ùmhachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgáth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd:

7 Chum 'nan uile a ta san Ròimh, air an grádhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh* dhuibhse, agus síth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tús, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia tre Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m' fhuais, d' am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am ùrnuighibh, (nam feudainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turas soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta déidh agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu páirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd annaibh-sa, tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha 'n àill leam, a bhràithre, e bhí 'n ain-fhios duibhse gu 'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faigh 'un toradh éigin 'nur measg-sa fós, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhuachaibh araon do na Greugaich, agus do na daoinibh borba, araon dhoibh-san a ta glic, agus dhoibh-san a ta neo-ghlic.

15 Uime sin, mhead 's a ta an comas domh, tha mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàr leam-sa soisgeul Chrìosd: oir is e cumhachd Dhé e chum slàinte do gach neach a chreideas, do 'n Iudhach air tús, agus mar an ceudna do 'n Ghreugach.

17 Oir a ta fireantachd Dhé air a' foill-

seachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a ta e sgrìobhta, Bithidh am firean beò tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a' foillseachadh o nèamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhaidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh na firinn ann an neò-fhireantachd:

19 Do bhrìgh gu bheil an ni air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach annta-san; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir *riamh* o chruthachadh an t-saoghail a ta a nithe-san nach feudar fhaicinn, *eadhon* a chumhachd siorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh bhí so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh; chum gu biodh iad gun leithsgeul aca:

21 Do bhrìgh 'nuair a b' aithne dhoibh Dia, nach d' thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil, ach gu 'n d' fhàs iad diomhain 'nan reusonachadh féin, agus gu 'n do dhorchaicheadh an cridhe amaideach.

22 Ag ràdh gur daoine glice iad féin, rinneadh amadain diubh:

23 Agus chaochail iad glòir an Dé neothruaillidh gu dealbh a rinneadh cosmhuil ri duine truaillidh, agus ri eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snáigeach.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre ana-miannaibh an cridhe féin, chum neòghloine, a thoirt eas-urraim d' an corpaibh féin eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail frinn Dé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do 'n chreutair ni 's mò na do 'n Chruithear, a ta beannaichte gu siorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do ana-miannaibh gràineil: oir chaochail eadhon am mnàin an gnáthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta an aghaidh nàdur:

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréig-sinn doibh gnáthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le 'n togradh d' a chéile, fir-ionnaich ri fir-ionnaich ag oibreachadh gràineileachd agus iad a' faotainn diol-thuarasdail an seacharain annta féin mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach robh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhí air an lìonadh do 'n uile eucoir, striopachas, olc, shannt mhi-run: làn do fharmaid, do mhortadh, do chonnasachadh, do cheilg, do dhroch-bheusaibh; 'nan luchd-cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnt, 'nan luchd fuath air Dia, 'nan luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-ràiteachais, 'nan luchd-cumadh uile, eas-ùmhail do phàrantaibh,

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-brisidh coimh-cheangail, gun ghràdh nàdurra, do-réit-eachaidh, neo-thruacanta :

32 Muinntir d' an aithne ceartas Dé, (gu bheil iadsan a ni an leithide sin do nithibh toilteannach air bàs,) *gidheadh* cha 'n e mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do 'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, co air bith thu a tha toirt breth : oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d' dhèidh féin ; oir thusa a tha toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir firinn, an aghaidh na muinntir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a ni an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu 'n féid thu as o bhreitheanas Dé ?

4 No 'n dean thu tarcuis air saobhbreas a mhaithéis, agus 'fhoighidinn, agus 'fhad-fhulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maitheas Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais ?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart-bhreitheanas Dé ;

6 A bheil do gach aon a réir a ghniomh-ara ;

7 Dhoibh-san a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus urraim, agus neo-bhàs-mhorachd, a' bheatha mhaireannach ;

8 Ach dhoibhsan a ta consoideach, agus nach 'eil ùmhail do 'n fhirinn, ach a ta ùmhail do 'n eucoir, diom agus fearg :

9 Amhghar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uile, do 'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do 'n Ghrèugach :

10 Ach glòir, agus urram, agus sìth, do gach duine a ni maith, do 'n Iudhach air tùs, agus do 'n Ghrèugach mar an ceudna :

11 Oir cha 'n 'eil spéis aig Dia do phearsa seach a chéile.

12 Oir a mheud as a pheacaich gun an lagh, sgriosar iad gun an lagh ; agus a mheud as a pheacaich fuidh an lagh, dìtear iad leis an lagh :

13 (Oir cha 'n iad luchd-éisdeachd an lagha a ta 'nam fireanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd deanamh an lagha air am fireanachadh.)

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàdur a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibh-san a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin :

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d' an coguis a' deanamh fianuis leo, agus an smuaintean eatorra féin 'gan ag-art, no a' gabhail an leithsgeil :)

16 San là anns an toir Dia breth air nithibh uaigneach dhaoinne, a réir mo shoisgeil-sa, tre Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhìot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail à Dia ;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe a 's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-ùil thu féin do na doill, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghuim do dhaoinibh neo-eagnaidh, fear teagaisg do leanabaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na firinn a ta san lagh,

21 Thusa uime sin a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin ? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid ?

22 Thusa tha 'g ràdh gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannas ? thusa le 'n gràin iodhola, am bheil thu ri naomb-ghoid ?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, eas-urram do Dhia ?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim do 'ur taobh-sa am measg nan Cinn-each, mar a ta e sgrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu firinneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghléidheas tu an lagh : ach ma 's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh 'na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghléidheas an neo-thimchioll-ghearradh fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradh-san mar thimchioll-ghearradh ?

27 Agus nach dit an neo-thimchioll-ghearradh thaobh nàdur, a ta a' coimhionadh an lagha, thusa a tha tre 'n litir agus tre 'n timchioll-ghearradh a' d' fhear-brisidh an lagha ?

28 Oir cha 'n Iudhach esan, a tha mar sin o 'n leth-muigh ; agus cha 'n e sin an timchioll-ghearradh a tha gu follaiseach san fheoil :

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh ; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe, agus san spiorad, cha 'n ann san litir, aig am bheil a chliù cha 'n ann o dhaoinibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

CIOD e uime sin barrachd an Iudhaich ? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh ?

2 Is mòr *sin* air gach dòigh : air tùs, do bhrìgh gur ann riu-san a dh' earbadh briathra Dhé.

3 Oir ciod e *sin* ged nach do chreid cuid ? an dean am mi-chreidimh-san firinn Dhé gun éifeachd ?

4 Nar feigeadh Dia : ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreugaire ; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu bi thu ceart ann ad bhriathraibh, agus gu 'n toir thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoir-ne fireantachd Dhé, ciod a their sinn ? am bheil Dia eucoirach a tha deanamh diogh-altais ? (tha mi a' labhairt mar dhuine,)

6 Nar leigeadh Dia : no cionnus a bheir Dia breth éir an t-saoghal ?

7 Oir ma ta firinn Dhé tre mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghlóire-san ; c'ar son a ta mise air mo dhiteadh mar pheacach ?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu 'n tig maith as ? (mar a labhrar gu toibheumach umainne, agus mar a thubhairt cuid gu bheil sinn ag ràdh,) *muinntir d' am bheil an dteadh a réir ceartais.*

9 Ciod uime sin ? am bheil barrachd againne ? cha 'n 'eil air aon chor : oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fo pheacadh ;

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha 'n 'eil ion-racan ann, cha 'n 'eil fiu a h-aon :

11 Cha 'n 'eil neach ann a thuigeas, cha 'n 'eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaoan iad uile as an t-slighe, tha iad uile mi-tharbhach ; cha 'n 'eil neach a tha deanamh maith, cha 'n 'eil fiu a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach ; labhair iad cealg le 'n teangaibh ; tha nimh nan nathracha nimhe fo 'm bìlìbh :

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe :

15 Tha an cosan luath a dhòrtadh fola :

16 Tha léir-sgrìos agus truaighe 'nan slighibh :

17 Agus slighe na sìthe cha b' aithne dhoibh :

18 Cha 'n 'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b' e nithe a ta 'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt : chum gu druidear gach uile bheul, agus gu 'm bi an saoghal uile air fhaotainn ciontach am fianuis Dé.

20 Uime sin cha bhi feòil air bith air a fireanachadh, 'na fhianuis-san, tre oibrìbh an lagha : oir is ann tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o 'n lagh agus o na fàidh-ibh :

22 Eadhon fireantachd Dhé tre chreidimh Iosa Crìosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas ; oir cha 'n 'eil eadar-dhealachadh ann ;

23 Oir pheacaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr air glòir Dhé ;

24 Air dhoibh bhì air am fireanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Crìosd :

25 Neach a shònraich Dia 'na lobairt-réitich, tre chreidimh 'na fhuil, chum 'fhireantachd fhoillseachadh le maitheanas nam peacanna a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dé ;

26 A dh' fhoillseachadh, *tha mi ag ràdh,* 'fhireantachd-san san àm a ta làthair ; chum gu 'm biodh e cothromach, agus gu 'm fireanaicheadh e an tì a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait uime sin am bheil uaill ? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh leis an do dhruideadh a mach i ? an e lagh nan oibre ? Cha 'n e ; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach a mhàin e ? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach ? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna :

30 Do bhrìgh gur aon Dia, a dh' fhìreanaicheadh an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-timchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-bhrìgh tre 'n chreidimh ? Nar leigeadh Dia : ach a ta sinne a' daingneachadh an lagha.

CAIB. IV.

C IOD ma ta a their sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla ?

2 Oir ma dh' fhìreanaicheadh Abraham le oibrìbh, tha aobhar uaill aige, ach cha 'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh ? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do 'n tì a ni obair cha 'n ann mar ghean-maith a mheasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do 'n tì nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an Tì a dh' fhìreanaicheadh an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an céill beannachadh an duine sin d' am meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh,*

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maith-eanas 'nan eu-ceirtibh, agus aig am bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an tì nach cuir an Tigh-earn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so teachd air an timchioll-ghearradh a mhàin, no mar an ceudna air an neo-timchioll-ghearradh ? Oir tha sinn ag ràdh gu 'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta a mheasadh *dha* e ? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-timchioll-ghearradh ? Cha 'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-timchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearradh, seula fireantachd a' chreidimh a bha aige san neo-timchioll-ghearradh, chum gu 'm biodh e 'na athair aca-san uile a ta creidsinn san neo-timchioll-ghearradh, chum gu measadh fireantachd dhoibh-san mar an ceudna :

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearradh dhoibh-san nach 'eil a mhàin do 'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh ar n-Athar Abraham, a bha aige san neo-timchioll-ghearradh.

13 Oir cha b' ann tre 'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu 'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a bhuineas do 'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh :

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha 'n 'eil an *sin* briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n *oighreachd*, ionnus gu 'm biodh i tre ghràs: chum gu 'm biodh an gealladh daingean do 'n t-sìol uile, cha 'n ann a mhàin dhoibhsan a bhùineas do 'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh san a bhùineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh'òrd- uich mi thu a' d' athair mhòran chinneach,) 'na làthair sa anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu 'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu 'm biodh e 'na athair mhòran chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhì anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp féin a nis marbh, air dha bhì timchioll ceud bliadhna dh' aois, no mairbhe bronn Shara:

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mi-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' toirt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn deimhin aige, an Tì a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b' ann air a shonsan a mhàin a sgrìobhadh, gu 'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar son-ne mar an ceudna, d' am measar e, ma chreideas sinn ann-san a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a ris air son ar fhìreantachd.

CAIB. V.

UIME sin air dhuinne bhì air ar fhìreantachadh tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, tre ar Tighearn Iosa Criod:

2 Tre 'm bheil againn mar an ceudna slighe gu dol a steach tre chreidimh chum a' ghràs so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas glòire Dhé.

3 Agus cha 'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu 'n oibrich trioblaid foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre 'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhì fathast gun neart, ann an àm ìomchuidh bhàsaich Criod air son nan daoine neo-dhiadhaidh.

7 Oir is gann a dh' fhuilingeas duine bàs air son duine chothromaich; ach theagamh gu 'm biodh aig neach éigin do mhìnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin

dhuinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacaich gu 'n d' fhuiling Criod bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr uime sin, air dhuinn a nis bhì air ar fhìreantachadh tre 'fhuil, a shaor ar trid-san o fheirge sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn bhì 'nar naimh-dibh, gu 'n d' rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mò gu mòr, air dhuinn bhì air ar deanamh réidh, a shaor ar tre a bheatha sinn.

11 Agus cha 'n e mhàin *sin*, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, tre ar Tighearn Iosa Criod, tre an d' fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do 'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre 'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thàinig bàs air na h-uile dhaoinibh, do bhrìgh gu 'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gu an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoinè* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rioghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-ùmhlaich Adhamh, neach is e samhladh an Tì ud a bha ri teachd:

15 Ach cha 'n ann mar an cionta, a tha 'n saor-thìodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a tha gràs Dhé, agus an tìodhlac troimh ghràs a ta tre aon duine, Iosa Criod, pailte do mhòran.

16 Agus cha 'n ann mar tre aon duine a pheacaich, *mar sin* a tha 'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon *chionta*, chum dìtidh: ach a ta 'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fhìreantachaidh.

17 Oir ma 's e as tre chionta aoin *duine*, gu 'n do rioghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rioghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fhìreantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Criod.

18 Uime sin mar tre chionta aoin *duine* a thàinig *breitheanas* air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin, *thàinig an saor-thìodhlac* air na h-uile dhaoinibh chum fhìreantachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-ùmhlaich aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlaich aoin *duine* a nithear mòran 'nam fhìreantachd.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteas an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu romhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rioghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu 'n rioghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Criod ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaicheadh gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh' fheudas sinne a ta marbh do 'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni 's faide ann?

3 Nach 'eil fhios againn, a mheud ag-

ainn as a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu 'n do bhaisteadh chum a bhàis sinu ?

4 Air an aobhar sin dh' adhlacaidh sinn maille ris tre 'n bhaisteadh chum bàis : ionnus mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaiseamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh mar-aon ann an coslas a' bhàis, bìhidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas aise-rìgh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maille ris, ionnus gu 'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum à so suas nach deanamaid seirbhis do 'n pheacadh.

7 Oir an tì a fhuair bàs, rinneadh saor e o 'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Criosd, tha sinn a' creidsinn gu 'm bi sinn beò maille ris mar an ceudna :

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chriosd éirigh o na marbhaibh, nach bàs-aich e ni 's mò ; cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni 's mò air.

10 Oir a mheud gu 'n d' fhuair e bàs, is ann do 'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mhàin : ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhna marbh do 'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rioghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu 'n tugadh sibh ùmhlachd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt do 'n pheacadh ; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhream a ta beò o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh : oir cha 'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin ? am peacaich sinn, do bhrigh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs ? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an tì d' an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do 'n tì d' an dean sibh ùmhlachd ; ma 's ann do 'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do 'n pheacadh, gu 'n d' thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do 'n chumadh teagaisg sin d' an d' thugadh sibh thairis.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o 'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do 'n fhireantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son amhuinneachd bhur feòla-sa : oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do 'n fhireantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seirbhisich do 'n pheacadh, bha sibh saor o 'n fhireantachd.

21 Air an aobhar sin ciod-an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh ? oir is e crìoch nar nith sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o 'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasadh a' pheacaidh am bàs : ach is e saor-thiodhlac Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riu-san d' an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e ?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r' a fear am fad is beò e : ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhalt-ranach dh' i : ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o 'n lagh sin, air chor as nach ban-adhalt-ranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do 'n lagh tre chorp Chriosd ; ionnus gu 'm biodh sibh pòsda ri fear eile, cadhion ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu 'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacanna, tre 'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o 'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis an do chumadh sinn ; chum gu 'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha 'n ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn ? am bheil an lagh 'na pheacadh ? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b' aithne dhomh peacadh, ach tre 'n lagh : oir cha bhiodh eòlas ag-am air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich.

8 Ach air do 'n pheacadh fàth a ghlacadh tre 'n àithne, dh' oibrich e annam gach uile ghné an-tograidh : oir as eugmhais an lagha bha an peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin : ach air teachd do 'n àithne, dh' ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a dh' òrduicheadh chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do 'n pheacadh fàth a ghlacadh tre 'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin tha 'n lagh naomh ; agus a ta an àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d' rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domhsa ? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh gur peacadh e, ag oibreachadh bàis ann-am-sa, leis an ni sin a ta maith ; chum tre 'n àithne gu 'm fàsadh am peacadh ro pheacadh.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an

lagh spioradail : ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh 'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e : oir an ni a b' àill leam, cha 'n e a ta mi a' deanamh ; ach an ni a 's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma tha mi deanamh an ni nach b' àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni 's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh : oir tha 'n toil a làthair maille rium, ach *dòigh sam bith* chum maith a dheanamh cha 'n 'eil mi faotainn :

19 Oir cha 'n 'eil mi deanamh am maith bu mhiann leam : ach an t-olc nach b' àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b' àill leam, cha mhise ni 's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b' àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh :

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a' m' bhuill a' cogadh an aghaidh lagha m' inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi ! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so ?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, tre Iosa Crìosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé ; ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

CALB. VIII.

AIR an aobhar sin cha 'n 'eil a nis dìteadh sam bith do 'n dream sin a tha ann an Iosa Crìosd, a tha gluasad cha 'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Crìosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do 'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhuinn tre 'n fheòil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacach, agus 'na *ìobairt* air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil :

4 Chum gu 'm biodh fireantachd an lagha air a coimhlionadh annainne, a tha gluasad cha 'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do 'n fheòil ; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do 'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i ; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìth i :

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé ; oir cha 'n 'eil i ùmhail do lagh Dhé, agus cha mhò a tha 'n comas d' i bhi.

8 Uime sin cha 'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n 'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chrìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Crìosd annaibh, tha 'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh ; ach is beatha an spiorad a thaobh fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an Tì a thog Iosa o na marbhaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh, an Tì a thog Crìosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta còmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha 'n ann do 'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs : ach ma mharbhas sibh tre 'n Spiorad gnìomhara na colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mhead 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d' fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail ; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaodh sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r' ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé :

17 Agus ma 's clann, is oighreachan ; oighreachan air Dia, agus comh oighreachan maille ri Crìosd : ma 's e is gu 'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh nach airidh fulangais na h-aimsir a ta làthair bhi air an *coimhneas* ris a' ghloir a dh' fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachdach a' chruthachaidh a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fo dhìomhanas, cha 'n ann le 'thoil, ach tridsan a chuir fo dhìomhanas e ;

21 An dòchas gu 'n saor an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truaillidheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile ag osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnaoi ri saothair, gus an àm so :

23 Agus cha 'n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn : ach dòchas a chithear, chà dòchas e : oir an ni a ta an duine faicinn, e' ar son a bhios dòchas aige ris ?

25 Ach ma tha dòchas againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmhnaidh le ar n-anmhuinneachd : oir cha 'n aithne dhuinn cìod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn ; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar ghuidhe air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsa-
adhd nan cridheachan ciod i intinn au
Spioraid, do bhrigh gu bheil e a' deanamh
eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir
toil Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu 'n comh-
oibrich na h-uile nithe chum maith, do 'n
dream aig am bheil grádh do Dhia, *eadhon*
dhoibh-san a ghairmeadh a réir a rúin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e,
roimh-òrduich e iad mar an ceudna *chum*
bhí comh-chosmhuid ri iomhaigh a Mhic,
chum gu 'm biodh esan 'na cheud-ghin am
measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-òrduich e,
ghairm e iad mar an ceudna : agus an
dream a ghairm e, dh' fhìreanaich e mar
an ceudna : agus an dream a dh' fhìreana-
aich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their sinn ris na
nithibh sin ? Ma tha Dia leinn, cò *dh'*-
fhèudas bhí 'nar n-aghaidh ?

32 An Tì nach do chaomhain a Mhac
féin, ach a thug thairis e air ar son-ne
uile, cionnus maille ris-san nach toir e
mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile
nithe ?

33 Cò a chuireas 'coire sam bith á leth
daoine taghta Dhé ? *Is e* Dia a dh' fhìr-
eanaicheas.

34 Cò a dhiteas ? *Is e* Crìosd a fhuair
bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh' éirich a ris,
agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta
mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe
air ar son-ne.

35 Cò a sgaras sinn o ghrádh Chrìosd ?
an dean trioblaid, no àmhghar, no geur-
leanmhuinn, no gorta, no Ìomnochduidh,
no cunnart, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Air do
shonsa mharbhadh sinn rè an là ; mheas-
adh sinn mar chaoraich chum marbhadh.)

37 Nì h-eadh, ach anns na nithibh sin
uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh,
trid-san a ghràdhach sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach
bì bàs, no beatha, no aingil, no uachdar-
anachda, no cumhachda, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creutair
sam bith eile, comasach air sinne a sgar-
adh o ghrádh Dhé a ta ann an Iosa Crìosd
air Tighearn.

CAIB. IX.

A TA mi a' labhairt na firinn ann an
Crìosd, cha dean mi breug, (air bhì do
m' choguis a' deanamh fianuis domh san
Spioraid naomh :)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus
cràdh air mo chridhe an còmhnuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhì deal-
aichte o Chrìosd, air son mo bhràithre, mo
luchd-dàimh a thaobh na feòla :

4 A ta 'nan Israelich ; d' am buin an
uchd-mhacachd, agus a' ghlòir, agus na
coimh-cheangail, agus tabhairt an lagha,
agus seirbhis Dé, agus na geallanna ;

5 D' am buin na h-aithriche, agus o 'm
bheil Crìosd a thaobh na feòla, neach is e
Dia os ceann nan uile, beannaichte gu
siorruidh. Amen.

6 Cha 'n e gu bheil focal Dé gun éif-

eachd. Oir cha 'n Israelich iadsan uile a
ta o Israel :

7 Agus nì mò do bhrìgh gur sliochd do
Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn :
ach, Ann an Isaac ainmichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha 'n iad clann na
feòla clann Dhé : ach is iad clann a'
gheallaidh a mheasar mar shìol.

9 *Oir is e* so focal a' gheallaidh, A réir
an àm so thig mi, agus bithidh mac aig
Sara.

10 Agus cha 'n e mhàin so, ach Rebeca
mar an ceudna 'nuair a thoirrcheadh i o
aon, *eadhon* Isaac ar n-athair-ne ;

11 (Oir mun do rugadh *na naoidheana*
agus mun d' rinn iad maith no olc, chum
gu 'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh
seasmhach, cha 'n ann o oibrìbh, ach o 'n
Tì a ghairmeas ;)

12 A dubhradh rithe, Nì an neach a 's
seine seirbhis do 'n neach a 's òige.

13 A réir mar a ta e sgrìobhta, Ghràdh-
aich mi Iacob, ach dh' fhuathaich mi
Esau.

14 Ciod a their sinn ma ta ? *am bheil*
eucoir maille ri Dia ? Nar léigeadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois, Nì mi
tròcair air an neach air an dean mi tròc-
air, agus gabhaidh mi truas do 'n neach
d' an gabh mi truas.

16 Uime sin cha 'n ann o 'n tì leis an àill,
no o 'n tì a ruitheas, ach o Dhia a nì tròc-
air.

17 Oir a ta an sgrìobtuir ag ràdh ri Pha-
raoh, Is ann chum na eriche so féin a thog
mì suas thu, chum gu 'm foillsichinn mo
chumhachd annad, agus chum gu 'm biodh
m' ainm iomraideach air feadh na talmh-
ainn uile.

18 Uime sin nì e tròcair air an tì a 's àill
leis, agus an tì a 's àill leis cruidhichidh e.

19 Their thu ma ta rium, C' ar son a ta
e ma seadh a' faghail cròin ? oir cò a chuir
an aghaidh a thoile ?

20 Nì h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa
a ta tagradh an aghaidh Dhé ? An abair
an nì a chumadh ris an tì a chum e, C' ar
son a rinn thu mi mar so ?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadh-
adair air a' chriadh, ionnug gu 'n deanadh
e do 'n aon mheall aon soitheach chum urr-
aim, agus soitheach eile chum eas-urraim.

22 Ciod ma 's e, air bhì do Dhia toileach
'fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a
dheanamh aithnichte, gu 'n d' ihuiling e
le mòr shad-fhulangas soitheiche na feirge
air an ulluchadh chum sgrìos :

23 Agus chum gu 'n deanadh e aith-
nichte saobhbreas a ghlòire air soitheibh
na tròcair, a dh' ulluich e roimh-làimh
chum glòire,

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha 'n e
mhàin do na h-Iudhaich, ach mar an
ceudna do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh mar an ceudna
ann an Hosea, Goiridh mi mo phobull
diubh-san nach robh 'nam pobull domh ;
agus *bean* ghràdhach dh' ise nach robh
gràdhach.

26 Agus tàrlaidh, anns an ionad san
dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa ; an
sin gu 'n goirear Clann an Dé bheò
dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag èigh-each mu thimchioll Israeil, Ged tha àir-eamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i an ceartas : do bhrìgh gu 'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh slòl ag-ainne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrah.

30 Ciod a their sinn ma seadh ? Gu 'n d' ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh :

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C' ar son ? A cliòn nach ann o chreidimh, ach mar gu 'm b' ann o oibrìbh an lagha a dh' iarr iad : oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin ;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oibheim : agus gach neach a chreideas ann-san, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m' ùrnuigh ri Dia air son Israeil, gu 'm biodh iad air an tearnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha 'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Crìosd crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maòis a' cur an cèill na fireantachd a ta o 'n lagh, eadhon, An duine a ni na nithe sin, gu 'm bi e beò leo.

6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh ? (sin r' a ràdh, a thoirt Chrìosd a nuas ;)

7 No, Cò a théid sìos do 'n doimhne ? (sin r' a ràdh, a thoirt Chrìosd a ris air ais o na marbhaibh :)

8 Ach ciod a ta i ag ràdh ? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe : 's e sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh' aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu 'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu 'n saoradh thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh' aidichear chum slàinte.

11 Oir a ta an sgrìobhtair ag ràdh, Ge b' e neach a chreideas ann-san, cha nàraichear e.

12 Oir cha 'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach : oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saobhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b' e neach a ghairmeas air sin an Tighearna, tèarnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad ? agus cionnus a chreideas iad anns an Tì air nach cual iad *iomradh* ? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche ?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad ? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiabhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil na sìtìle, a ta toirt sgéil aobhneich air nithibh maithé !

16 Ach cha robh iad uile ùmhhal do 'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne ?

17 Uime sinn, is ann o èisdeachd a thig creidimh, agus èisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a ta mi-ag ràdh, Nach cual iad ? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel ? Air tùs, tha Maòis ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d' iarr mi ; dh' fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d' fhiosraich air mo shon.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh, Shìn mi mach mo làmh an rè an là gu h-ìomlan ri pobull eas-ùmhhal agus a labhras a' n' aghaidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh ma seadh, An do thilg Dia a phobull uath ? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudna, do shìochd Abraham, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uath a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a ta an sgrìobhtair ag ràdh mu Èlias ? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t' fhàidhean, agus leag iad sìos t' altairean ; agus dh' fhàgadh mise a' m' aonar, agus tha iad ag iarraidh m' anama.

4 Ach ciod a ta freagradh Dhé ag ràdh ris ? Dh' fhàg mi dhomh féin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do *dhealbh* Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma 's ann tre ghràs, cha 'n ann o oibrìbh ni 's mò : no cha ghràs gràs ni 's mò. Ach ma 's ann o oibrìbh, cha 'n ann o ghràs á sin suas : no cha 'n obair á sin suas obair.

7 Ciod ma seadh ? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air ; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhaladh :

8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùilean chum nach faic-eadh iad, agus cluasan chum nach cluinn-eadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh, Biodh am bòrd mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-thuislidh, agus mar dhiol-thuarasdail dhoibh :

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh,

chum nach faiciad ; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A ta mi ag ràdh uime sin, An do thuislich iad ionnus gu 'n tuiteadh iad ? Nar leigeadh Dia : ach tre an tuiteam-san tha slàinte air *teachd* chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h-eud.

12 Ma 's e an tuiteam-san saobhreas an domhain, agus an lughdachadh saobhreas nan Cinneach ; cia 's mò na sin a *bhitheas* an lànachd ?

13 Oir is ann ribhse a ta mi a' labhairt, a Chinneacha ; do bhrìgh gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m' dhreuchd :

14 Ma dh' fheudas mi air chor sam bith mo choinmh-fheòil a bhrosnachadh gu h-eud, agus gu 'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma 's e an tilgeadh-san air falbh réiteachadh an domhain ; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh ?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomh, tha am meall *naomh* mar an ceudna : agus ma ta an fhreumh naomh, *tha* na geuga *mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma tha cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a' d' chrann-oladh fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille ri u' faotainn comh-pàirt do fhreimh agus do reamhrachd a' chroinn-oladh ;

18 Na dean uaill an aghaidh nan geug : ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh' iomchaires an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 Their thu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichteadh mise 'nan àit.

20 Ro mhaith ; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntinn-ach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geuga nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maitheas agus geur-cheartas Dé : geur-cheartas d' an taobh-sa a thuit ; ach do d' thaobh-sa, maitheas, ma bhuaineachas tu 'na maitheas ; agus mur buanaich, gearrard dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh : oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-oladh a bha fiadhaich a thaobh nàdur, agus gu 'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-oladh thu an aghaidh nàdur ; cia mòr a 's mò na sin a shuidhichear na *geuga nàdurra* 'nan crann-oladh féin ?

25 Oir cha b' àill leam, a bhràithre, sibhse bhì aineolach air an rùn-diomhair so, (chum nach biodh sibh glic 'nur barail féin,) gu 'n do thàrladh doille ann an cuid do Israel, gus an tig iomlaineachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an tèarnadh : mar a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shìon, agus tionndaidhidh e mi-dhiadhachd o Iacob :

27 Oir is e so mo choinmhcheangal ri u,

'nuair a bheir mi air falbh am peac-anna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is naimhdean iad air bhur sonsa : ach a thaobh an taghaidh, *tha iad* gràdhachichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair tre am mi-chreidimh-san :

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhail, chum tre bhur tròcair-sa gu 'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saobhbris araon gliocais agus eòlais Dé ! Cia do-rannsachaidh a bhreitheanais, agus do-fhogachaidh a shlighean !

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha ?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn-diolar a ris dha e ?

36 Oir is ann uaithe-san, agus trid-san, agus air a shon-san a ta na h-uile nithe : dha-san gu robh glòir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin gùidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thoirt 'nam beo-iobairt, naomh, thaitnich do Dhia, *ni a 's e* bhur seirbhis reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so : ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu 'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni 's àirde na 's còir dha smuaineachadh ; ach smuaineachadh am measarrachd, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e 'n t-aon ghnìomh a th' aig gach ball ;

5 Amhuil sin ged tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Crìosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d' a chéile.

6 Uime sin air bli do thiodhlacaibh againn, eadar-dhealaichte a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma 's fàidheadaireachd, *deanamaid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' chreidimh :

7 No ma 's frithealadh, *thugamaid aire* d' ar frithealadh ; no an tì a theagaisgeas, *thugadh e aire* d' a theagasg ;

8 No an tì a bheir earail, *thugadh e aire* d' a earail : an tì a roinneas an *àirc*, *roinneadh e i* an tréibhdhireachd ; an tì a riaghlas, *deanadh se e* le dùrachd ; an tì a ni tròcair, *deanadh se e* gu suilbhir.

9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do 'n olc, dlùth-leanaibh ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d' a chéile le gràdh bràithaireil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d' a chéile :

11 Gun bli leas ann an gnothuchibh : d'ùrachdach 'nur spiorad ; a' deanamh seirbhis do 'n Tighearn :

12 A' deanamh gàrdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; maireannach ann an ùrnuigh :

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh gear-leanmhuinn oirbh : beannaichibh, agus na mallachibh.

15 Deanaibh gàrdeachas maille rìusan a ta ri gàrdeachas, agus caoidh maille rìusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh' aon rùn d' a chèile. Na biodh bhur cion air nithibh àrda, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san a ta iosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na iocaibh olc air son uilc do dhuine sam bith. Ulluchibh nithe ciatach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh' fheudas e bhì, mheud 's a ta e 'n comas duibh, bithibh an sith ris na h-uile dhaoineibh.

19 A chàirde gràdhach, na deanaibh dìoghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do 'n fheirg : oir a ta e sgrìobhta, is leam-sa dìoghaltas ; iocaidh mi, tha an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid oc-rach, thoir biadh dha ; ma bhios e tart-mhor, thoir deoch dha : oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na tugadh buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam ùmhal do na h-àrd-chumhachdaibh. Oir cha 'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia : agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia a dh' òrduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin ge b' e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh òrduigh Dhé : agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas dhoibh féin.

3 Oir cha 'n 'eil uachdarain 'nan aobhar eagal do dheadh oibrìbh, ach do dhroch oibrìbh. Uime sin am miann leat bhì gun eagal an uachdarain ort ? dean am maith, agus gheibh thu cliù uait.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma nì thu an t-olc, biodh eagal ort ; oir cha 'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlàidheimh : oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhìoghaltair feirge air an tì a nì olc.

5 Uime sin is éigin bhì ùmhal, cha 'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cise dhoibh : oir is iad seirbhiseach Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an nì so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile an dlighe féin : càin dhasan d' an dlighear càin, cis dhasan d' an dlighear cis, eagal dhasan d' an dlighear eagal, agus urram dhasan d' an dlighear urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chèile a ghràdhachadh : oir an tì aig am bheil

gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an nì so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich ; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìoa gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach : air an aobhar sin is e an gràdh choimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhì agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal : oir a ta ar slàinte nis nì 's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do 'n oidhche air dol seachad, tha an là am fagus : uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là ; cha 'n ann an ruidhteireachd agus am misg, no an seòmraidreachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Ie-sa Crìosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-ana-mianna a choimhlionadh.

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu 'm feud e na h-uile nithe itheadh : ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh ; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an tì a dh' itheas : oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile ? d' a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e : seadh, cumar suas e ; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là thar là : agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chèile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An tì aig am bheil suim do 'n là, is ann do 'n Tighearn a tha suim aige dha ; agus an tì aig nach 'eil suim do 'n là, is ann do 'n Tighearn nach 'eil suim aige dha. An tì a ta 'g itheadh, is ann do 'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia ; agus an tì nach 'eil ag itheadh, is ann do 'n Tighearn nach ithe e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n 'eil a h-aon againn beò dha féin, agus cha 'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma 's beò dhuinn, is ann do 'n Tighearn a tha sinn beò : agus ma 's bàs duinn, is ann do 'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh : uime sin ma 's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd bàs, agus a dh' éirich e, agus a tha e beò a ris, chum gu 'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c' ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair ? no c' ar son a ta thusa a' deanamh tarcuis air do bhràthair ? oir

seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chrìosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teangadh do Dhia.

12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni 's mò : ach gu ma fearr leibh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ui sam bith neòghlan dheth féin : ach do 'n ti a mheasas ni sam bith neòghlan, dhasan a ta e neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgheas air do bhràthair air son bìdh, a nis cha 'n 'eil thu a' gluasad a réir a' ghiràidh. Na sgrìos le d' bhìadh esan air son an d' fhuing Chrìosd bàs.

16 Air an aobhar sin na labhrar oic mu bhr maith.

17 Oir cha bhìadh agus deoch rìoghachd Dhè, ach fireantachd, agus sìth, agus aobhneas nan Spiorad naomh.

18 Oir ge b' e ni seirbhìs do Chrìosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoineibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrìos obair Dhé air son bìdh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan ; ach is oic do 'n duine sin a dh' itheas le h-oilbheum.

21 Is maith an ni gun fheoil itheadh, no fion òl, no ni air bith a dheanamh leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad ? Biodh e agad dhuit féin am fianuis Dé : Is beannaichte an duine sin nach dìt e féin anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh, tha e air a dhiteadh ma dh' itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e 'g itheadh : oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoil-eachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g' a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Chrìosd e féin ; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad ; chum tre fhìoghidin agus comhfhurtachd nan sgrìobtuir gu 'm biodh dòchas againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhì dh' aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Chrìosd :

6 Chum gu 'm feud sibh a dh' aon inntinn, agus le aon bheil glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Chrìosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r' a chéile, eadhon mar a ghabh Chrìosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Chrìosd 'n mhinisteir an timchìoll-ghearraidh air son firinn Dé, chum geallana nan aithriche a dhaingneachadh :

9 Agus chum gu 'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair : a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi *ceòl* do d' ainm.

10 Agus a ris a ta e ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas, a Chinneacha, maille r' a phobull-san.

11 Agus a ris, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh clùid dha, a shlòigh uile.

12 Agus a ris a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese *ann*, agus an ti a dh' éireas suas chum nachdaranachd bhì aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu 'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do 'n uile aobhneas agus slùth ann an creidsinn, chum gu 'm bhì sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naomh.

14 Agus a ta cinnt agam-sa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaithneas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh.

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh leis an tuilleadh dànaidais, an càil-éigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomh-sa o Dhia,

16 Ionnsu gu 'm bhithinn a' m' mhinisteir aig Iosa Chrìosd do na Cinnich, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu 'm biodh tabhartas nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uail agam tre Iosa Chrìosd, anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia,

18 Oir cha bhì dànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d' oibrich Chrìosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mhìorbhuilean, le cumhachd Spioraid Dé ; ionnus o Ierusalem agus mu 'n cuairt gu Iiricum, gu 'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhéidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha 'n ann san ionad san robh Chrìosd air ainmeachadh, chum nach togainn air bunait neach eile :

21 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime ; agus tu'gidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna chuireadh gu minic bacadh orm o theachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil agam ionad ni 's mò anns na crìochaibh so, agus gu bheil mòr-thogradh agam o cheann mòrain bhliadhna cha teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

24 Ge b' e uair a thrìallas mi do 'n Spàinn, thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa : oir tha

dùil agam sibhse fhaicinn san dol seachad, agus bhì air mo thoirt air m' aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càil-éigin air mo lìonadh le 'ur comhludadar-sa.

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus àn an Achaia, comh-roinn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo gu *deimhin*, agus tha iad fo fhìachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd comh-pàirt d' an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibh-san sna nithibh a bhuneas do 'n choluinn.

28 Uime sin air dhomh so a chrioch-nachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur taobh-sa do 'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa, gu 'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chrìosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Crìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu 'n dean sibh gleachda maille rium-sa ann an ùrnuigh-aibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorair mi uatha-san nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea; agus chum gu 'm bi mo sheirbhis air son Ierusalem, faitneach do na naomhaibh;

32 Chum gu 'n tig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa le h-aobhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis gu *robh* Dia na sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbadh ribh Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do 'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum gu 'n gabh sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu 'n dean sibh còmhnaidh rithe anns gach gnothuch anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i fèin còmhnaidh ri mòran, agus rium-sa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscila agus Aculla mo chomh-oibricean ann an Iosa Crìosd:

4 (Muintir a leag sìos am muineal fèin air son m' anama-sa: d' am bheil a' toirt buidheachais cha 'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tigh-san. Cuiribh fàilte air Epenetus a 's ionmhuinn leam-sa, neach is e ceud thoradh Achaia do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar son-ne.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phriosanaich, a tha cliuiteach am measg nan abstol, agus a bha ann an Crìosd romham-sa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a 's ionmhuinn leam-sa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-

oibriche ann an Crìosd, agus air Stachis fear mo ghràidh-sa.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Crìosd. Cuiribh fàilte orra-san a tha do *theaghlach* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san do *theaghlach* Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, *mnài* a tha saothreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a 's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthair-sa.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus air na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, air Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chèile le pòig naomh. Tha eaglaisean Chrìosd a' cur fàilte oirbh.

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean agus a' toirt oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh' fhògluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n 'eil an leithide so a' deanamh seirbhis do 'ur Tighearn Iosa Crìosd, ach d' am broinn fèin; agus a ta iad le briathraidh mìlse agus le miodal a' mealladh cridheacha na muintir sin a ta neo-lochdach.

19 Oir a ta bhur n-ùmhlachd-sa air teachd chum nan uile *dhaoinè*. Uime sin a ta mise a' deanamh gàirdeachais do 'ur taobh-sa: gidheadh b' àill leam sibhse bhì glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìthe Satan fo 'ur cosaibh gu h-aithghearr. Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd gu *robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche a' cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomh-sa agus do 'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd gu *robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dheanadh a réir mo shoisgeil-sa, agus searmonachaidh Iosa Crìosd, (a réir foillseachaidh an rùn-diomhair, a bha am folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh' fhoillsicheadh a nis, agus tre sgrìobtuiribh nam fàidhean, a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinnich chum ùmhlachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, gu *robh* glòir tre Iosa Crìosd gu sìorruidh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh gu *bhi* 'na abstol do Iosa Criosd, tre thoil Dé, agus Sos-tenes ar bráthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corin-tus, chum na dream a tha air an naomh-achadh ann an Iosa Criosd, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille riu san uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach àit, an *Tighearna-san*, agus ar *Tighearna-ne* :

3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh-sa, air son gràis Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Criosd :

5 Air son gu 'n d'rinneadh saoi bhir leis-ean sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus *anns* gach eòlas :

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chriosd annaibh :

7 Ionnus nach 'eil sibh an déidh-làimh ann an tiodhlac sam bith ; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criosd :

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gu a' chrich, *chum gu 'm bi sibh* neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Tha Dia firinneach, leis an do ghairm-eadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Criosd, gu 'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi roinnean 'nur measg ; ach gu 'm bi sibh ceangailte r' a chèile gu dìongmhalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail.

11 Oir nochdadh dhomh-sa, a bhràithre, m' ur timcheioll-sa, leo-san a *tha do theaghlach* Chloe, gu bheil comhstri 'nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu 'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise ; agus is le Apollus mise ; agus is le Cephas mise ; agus is le Criosd mise.

13 Am bheil Criosd air a roinn ? An e Pòl a cheusadh air bhur son ? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh ?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius :

15 Air eagal gu 'n abradh neach, gu 'n do bhaist mi a' m' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais : a thuilleadh air so, cha 'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaist-eadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil ; cha 'n ann an gliocas fòcail, chum nach cuirteadh crann-cheusaidh Chriosd an neo-bhrigh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-

cheusaidh 'na amaideachd dhoibh-san a chaillear ; ach dhuinne a shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrìosaidh mi gliocas nan *daoine glìce*, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan *daoine* tuigseach.

20 C' àit am bheil an *duine glìce* ? c' àit am bheil an sgrìobhaiche ? c' àit am bheil deasboir an t-saoghail so ? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach ?

21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b' aithne do 'n t-saoghal, tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia le amaideachd an t-searmon-achaidh iadsan a thèarnadh a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comhara, agus a ta na Greugaich a' sir-eadh gliocais :

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chriosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich 'na amaideachd ;

24 Ach dhoibh-san a ta air an gairm, aron Iudhaich agus Greugaich, Criosd cumhachd Dhé, agus gliocas Dhé :

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise anmhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir chì sibh féin bhur gairm, a bhràithre, nach iomadh iad a ta glìce a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachd-ach, nach iomadh uasal a *ta air an gairm* :

27 Ach roghnuich Dia nithe amaideach an t-saoghail so, chum gu 'n cuireadh e nàire air na daoinibh glìce ; agus roghnuich Dia nithe anmhuinn an t-saoghail, chum gu 'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach ;

28 Agus nithe an-uasal an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach roghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu 'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh :

29 Ionnus nach deanadh feòil sam bith uail 'na fhianuis.

30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Criosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa :

31 Ionnus, a réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig mise do 'ur n-ionnsuidh-sa a bhràithre, cha b' ann le òirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romhan gun eòlas a ghabhail air ni sam bith 'nur measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an an-mhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha *robh* m' fhocal agus mo shearmonachadh ann 'am briathraibh mìlse gliocas dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu 'm biodh bhur creidimh-sa cha 'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocas am measg nan daoine iomlan: ach cha 'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neobhrigh:

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocas Dé ann an rùn-diomhair, a' *ghliocas* sin a *bha* folaichte, a dh' òrduich Dia roimh an t-saoghail chum ar glòir-ne:

8 An gliocas nach b' aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b' aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha 'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d' thainig ann an-cridhe duine, na nithe a dh' uillich Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh' fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin: oir tha an Spiorad a' rann-sachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d' an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha 'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuaire sinne, cha 'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu 'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha 'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhneas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé; oir is amaideachd leis iad; agus cha 'n 'eil e 'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhòdh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha 'n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d' am b' aithne inntinn an Tighearn, agus a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chrìosd againne.

CAIB. III.

A GUS, a bhràithre, cha 'n fheadainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Chrìosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha 'n ann le biadh: oir fathast cha b' urrainn sibh a *ghabhail*, agus a nis féin cha 'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, Is le Pòl mise; agus neach eile, Is le Apollos mise; nach 'eil sibh feòlmhor.

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre 'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh' uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha 'n 'eil anns an tì a shuidhicheas no anns an tì a dh' uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An tì a shuidhicheas, agus an tì a dh' uisgicheas, is aon iad: agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinn: is sibhse treabhlachas Dhé *is sibh* aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa mar fhear-togail aitreabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait eile cha 'n urrainn duine sam bith a leagadh, ach *am bunait* a leagadh a *cheana*, eadhon Iosa Chrìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, a'rgiod, clacha luachmhor, fiodh, fear, connlach;

13 Nithear obair gach aoin duine follais-each; oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu 'm foillsichear i le teine; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dh' i.

14 Ma dh' fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call: ach saorar e féin; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé, 'na chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruaillias neach air bith teampull Dhé, sgrìosaidh Dia an tì sin: oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin: ma shaoileas neach air bith 'nur measg e *féin* bhi glic san t-saoghail so, biodh e 'na amadan, chum gu 'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so: oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine glìce 'nan innteachdaibh féin.

20 Agus a ris, Is aithne do 'n Tighearn smuaintè nan daoine glìce, gur diomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uail a daoinibh: oir is leibhse na h-uile nithe:

22 Ma 's e Pòl, no Apollos, no Cephas no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd; is leibhse iad uile;

23 Agus is le Chrìosd sibhse; agus is le Dia Chrìosd.

CAIB. IV.

B IODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinisteiribh Chrìosd, agus mar stiùbhardaibh rùna-diomhair Dhé.

2 Os bàrr iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agam-sa is ro-bheag an ni gu 'n sugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine: seadh, cha 'n 'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha 'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin; gidheadh cha 'n 'eil mi le so air m' fhlioreanachd: ach is e an Tighearn an tì a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh' fhoillsicheas comhairlean nan cridbeachan: agus an sin gheibh gach neach cliù o Dhia.

6 Agus, a bhràthre, ghabh mi na nithe so a' m' ionnsuidh féin, agus a dh' ionnsuidh Apollois ann an samhladh, air bhur sonsa; chum gu foghlumadh sibh uainne, gun bharail a bhi agaibh air *daoinibh* os ceann na bheil sgrìobhta, chum nach biodh a haon agaibh air a shéideadh suas air son soin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o *neach eile*? Agus ciod e a ta agad nach d' fhuair thu? a nis ma fluair thu e, c' ar son a ta thu deanamh uail mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinn-eadh saobhir sibh, rioghaich sibh as ar n-eugmhais-ne: Agus bu mhiann leam gu 'm bu rìghre sibh, chum gu 'm biodh-maid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu 'n do chuir Dia sinne na h-abstoil a mach mu dheireadh, mar dhream a ta air an òrduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhaire do 'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoinibh.

10 Is amadain sinne air son Chrìosd, ach a ta sibhse glic ann an Chrìosd: tha sinne lag, ach a ta sibhse làidir: a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus iotmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh le doranaibh, agus gun aon àite-còmhnuidh seasmhach againn:

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le ar làmhaibh féin: Air fulang ana-cainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh: 'nuair a gheur-leanar sinn tha sinn 'ga fhulang:

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidhe: rinneadh sin 'mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là 'n diugh:

14 Cha 'n 'eil mi a' sgrìobhadh nan nithe so a chur nàire oirbh, ach mar 'no chloinn ghràdhach a ta mi 'gur comhairleachadh.

15 Oir ged bhi deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Chrìosd, gidheadh cha 'n 'eil agaibh mòran aithriche: oir ann an Iosa Chrìosd, ghin mise sibh troimh an t-soisgeul.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nur luchd-leanmhuinn ormsa.

17 Chum na crìche so chuir mi Timoteus do 'ur n-ionnsuidh, neach a ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus dileas san Tighearn, neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shlighean-sa a ta ann an Chrìosd, a réir mar a ta mi teagasg anns gach àit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas, mar nach tiginn do 'ur n-ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, ma 's toil leis an Tighearn, agus bithidh fios agam, cha 'n ann air caiunt na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha 'n ann am focal a ta rioghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh? An tig mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spìorad na macantachd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu còitchionn *gu bheil* neòghloine 'nur measg, agus a leithid sin do neòghloine, nach 'eil uiread as air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu 'm biodh aig neach bean 'athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha d' rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin air dhomh-sa bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spìorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Chrìosd, air dhuibhse, agus do m' spìorad-sa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Chrìosd,

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Shatan chum sgrìos na feòla, chum gu 'm bi an spìorad air a shaoradh ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n 'eil bhur n-uail maith: nach 'eil fhios agaibh gu 'n goirtich beagan do thaois ghoirt am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu 'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Chrìosd ar n-uan càisge air lobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill, na b' ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhi-ruin agus an uile; ach le *aran* neo-ghoirtichte an tréibhdhìreis agus na firinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhludard a bhi agaibh ri luchd-neòghloine.

10 Gidheadh cha 'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-saint, no luchd-foireigne, no luchd iòdhol-aoraidh; oir an sin b' éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhludard a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no santach, no 'na fhear iòdhol-aoraidh, no 'na fhear-ana-cainnt, no 'na mhìseir, no 'na fhear-foireigne, maille r' a leithid so do dhuine guz uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnòthuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin.

CAIB. VI.

A Mbheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha 'n ann fo *bhreitheanas* nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n toir na naoimh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fìù sibh bhì 'nur breithibh air na cùisibh a 's lugha?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu 'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do 'n bheatha so?

4 Hume sin ma tha breitheanas agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do 'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanas* an dream a 's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'nur meas? nach 'eil fìù a h-aon a 's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur meas, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r' a chéile: c' ar son nach fearr leibh eucor fhulang? c' ar son nach fearr leibh calladh a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucor agus dìobhail, agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rioghachd Dhè? Na meallr sibh: cha sealbhaich luchd-striopachais, no luchd iodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-ana-cainnt no luchd-foireigne, rioghachd Dhè.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fireanachadh ann ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dè-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha 'n eil na h-uile nithe ìomchuidh; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraoon so agus sud. A nis cha 'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do 'n Tighearn: agus an Tighearn do 'n chorp.

14 Agus thog Dia faraoan an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chrìosd? uime sin an gabh mise buill Chrìosd, agus an dean mi buill striopachd dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an tì sin a tha ceangailte ri striopachd, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dhis 'nan aon fheòil.

17 Ach an tì a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad ris e.

18 Teichibh o striopachas. Tha gach

aon pheacadh a ni duine an leth muigh do 'n chorp: ach an tì a ni striopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a 's le Dia.

CAIB. VII.

A NIS a thaobh nan nithe mu 'n do sgriobh sibh a' m' ionnsuidh: *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum striopachas a *sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh an fear an deadh-ghean dlìgheach do 'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do 'n fhear.

4 Cha 'n eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha 'n eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlìghe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do ùrnaigh; agus thigibh cuideachd a ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheadh.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte, agus cha 'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu 'm biodh na h-uile dhaoinne mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlaic féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag ràdh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh' fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheadar leo iad féin a ghléidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda, tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r' a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun fhòsadh, no biodh i réidh r' a fear: agus na cuireadh am fear uaidh a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha 'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaidh i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil ean toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaidhe e.

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh' fhalbhas am fear ana-creideach, falbhadh e. Cha 'n eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do *chàsaibh*: ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir cìod am fios a ta agad-sa, O

bhean, nach saor thu t' fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g órduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-timchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-timchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead áitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a' d' sheirbhiseach? na biodh suim agad dheth; ach ma dh' fheadas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach Chríost e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhísich do dhaoibh.

24 A bhráithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha 'n 'eil áithne agam o 'n Tighearn: gidheadh tha mi toirt breth, mar neach a' fhuair trócair o 'n Tighearn gu bhi díleas.

26 Tha mi a' meas uile sin gu bheil so maith air son na teanntacht a ta láthair, *a ta mi ag ràdh*, gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhráithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd; ionnus faraon gu 'm bi iadsan aig an bheil mnái, mar nach biodh mnái aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuintir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoiné* nach 'eil a' sealbhadh;

31 Agus iadsan a ta gnáthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhi-ghnáthachadh; oir théid sgiamh an t-saoghail so seachad.

32 Ach b' áill leam sibhse bhi gun ro-chúram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhúineas do 'n Tighearn air, cionnus a thuilleas e an Tigh-eann:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh' fheadas e a bhean a thuilleachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-dhealach-

adh eadar bean agus òigh; tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu 'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh' fheadas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe féin; cha 'n ann chum gu 'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu 'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mair-chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh bláth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na 's áill leis, cha 'n 'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingeann 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumbhadh air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad ann pòsadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach toir ann am pòsadh i, a' deanamh ni 's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè na h-uile a 's beò d' a fear: ach ma gheibh a fear bás, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a 's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni 's sona, ma dh' fhanas i mar sin, a réir mo bbreth-sa: agus is i mo bharail-sa gu bheil Spiorad Dhé ag-am.

CAIB. VIII.

A NIS a thaobh nithe a dh' iobradh do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' sñoillsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha 'n aithne dha aon ni fathast mar bu chóir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh' iobradh do iodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan iodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dé, ma 's ann air nàmh no air talamh, (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann.)

6 Gidheadh dhuinne *cha 'n eil ach* aon Dia, an t-Athair, o 'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san; agus aon Tighearn Iosa Chríost, tre *am bheil* na h-uile nithe, agus sinne trid-san.

7 Gidheadh *cha 'n eil* an t-eòlas so anns na h-uile dhaoibh: oir tha cuid le coguis thaobh an iodhoil gus an am so, ag itheadh a' bhìdh mar ni a dh' iobradh do iodhol; agus air d' an coguis a bli an-mhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh' itheas sinn, cha 'n fheirrd sinn e; ni mò mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an

comas so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do 'n dream a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bidh ann an teampull iodhoil, nach neartaichear coguis an fhì sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do iodholaibh itheadh :

11 Agus tre t' eòlas-sa an téid do bhràthair lag am muga, air son an d' fhuair Crìosd bàs ?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhuinn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha 'n ith mi feòil a chaoidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise ? nach 'eil mi saor ?

Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn ? nach sibhse m' obair san Tighearn ?

2 Mur 'eil mi a' m' abstol do dhaoibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse ; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do 'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas itheadh agus òl ?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu 'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gna chomas againn bhì saor o obair ?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin ? cò a shuidhicheas fionlios, agus nach ith d' a thoradh ? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud ?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so ? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna ?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaois, na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia ?

10 No nach ann gu h-àraidh air ar sonne a ta e ag ràdh so ? gu deimhin is ann air ar son-ne tha e sgrìobhta : chum gur ann an dòchas is còir do 'n treabhaiche treabhachd ; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu 'm bi e 'na fhear comh-pàirt d' a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr e ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor-sa ?

12 Ma tha muinntir eile 'nae luchd-comh-pàirt do 'n chumhachd so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne bhì ? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda ; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a ta saothreachdh mu thimchioll nithe naomba, air am beathachadh o 'n teampull ? agus iadsan a ta frithealadh do 'n altair, gu bheil comh-roinn aca ris an altair ?

14 Agus mar sin dh'òrduich an Tighearn mar an ceudna dhoibh-san a ta searmonachadh an t-soisgeil, an teachd-an-tir fhaotainn o 'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do sgrìobh mi na nithe so, chum gu 'n deantadh mar sin dhomh : oir b' fhearr dhomh am bàs fhagail, na gu 'n cuireadh neach air bith m' uail an neo-bhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar uail agam : oir a ta éigin air a cur orm ; seadh, is an-aobh-inn domh, mar searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma 's ann gu toileach a ta mi deanamh so, tha duais agam : ach ma 's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreil-eachd air a h-earbsadh rium,

18 Cìod i mo dhuais ma seadh ? eadhon so, chum 'nuair a ta mi searmonachadh an t-soisgeil, gu 'n suidhichinn soisgeul Chrìosd gur chostus, chum nach mìghnàthaichinn mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ged tha mi saor o na h-uile dhaoibh, gidheadh rium mi mi féin a' m' sheirbhiseach do na h-uile, chum gu 'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iudhaich mar Iudhach, chum gu 'n cosnainn na h-Iudhaich ; dhoibh-san a ta fuaidh 'n lagh, mar dhuine fuaidh 'n lagh, chum gu 'n cosnainn iadsan a ta fuaidh an lagh ;

21 Dhoibh-san a ta gun lagh, mar dhuine gun lagh, (ged nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo lagh do Chrìosd,) chum gu 'n cosnainn iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibh-san a ta anmhuinn mar dhuine anmhuinn chum gu 'n cosnainn an dream a ta anmhuinn : Bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu 'n saorainn cuid éigin.

23 Agus so tha mi a' deanamh air son an t-soisgeil, chum gu 'm bi mi a' m' fhear comh-roinne dheth.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a ta ruith anns a' bhlar-réise, gu 'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais ? gu ma h-amhuil a ruitheas sibhse, ionnus gu 'n glac sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile ghleachdair measarra anns na h-uile nithibh : a nis a ta iadsan a' deanamh sin chum gu 'm faigh iad crùn truaillidh ; ach sinne air son crùn neo-thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ta mise a' ruith, cha 'n ann mar gu neo-chinnteach : is amhuil a ta mi a' cur catha, cha 'n ann mar neach a bhuaileas an t-athar :

27 Ach tha mi a' trom-bhualadh mo chuirp, agus 'gha chur fuaidh smachd ; air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh do dhream eile, gun cuir-eair mi féin air cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha b' àill leam sibhse a bhì aineolach, gu robh ar n-aithriche uile fuaidh 'n neul, agus gu 'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir ;

2 Agus gu 'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir ;

3 Agus gu 'n d' ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu 'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do 'n charrraig spioradail sin a lean iad: agus b' i a' charrraig sin Criosd:)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte: oir sgriosadh sin fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpeiribh dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibh-sa 'nur luchd-iodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubh-san; a réir mar a ta e sgrìobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh' éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid striopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit *diubh* an aon là trì mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid Criosd, mar a dhearbhadh cuid diubh-san, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaimh-sa gearan, mar a rinn cuid diubh-san gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgriosadair.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibh-san mar eisempleiribh: agus sgrìobhadh iad chum teagaisg duinne, air am bheil deireadh an domhain air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoileas a bhi 'na sheasamh, thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn air bith ribh, ach ni a ta coitchionn do dhaoibh: ach tha Dia dileas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas; ach a ni maille ris an deuchainn sliغه dol as mar an ceudna, chum gu 'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinntir mo ghràidh, teichibh o iodhol-aoradh.

15 Tha mi a' labhairt mar ri daoibh tuigseach: thugaibh-sa breth air an ni a ta mi ag ràdh.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Criosd e? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Criosd e?

17 Oir ged tha sinne 'nar mòran, is aon aran, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comh-pàirt do 'n aon aran.

18 Thugaibh fa 'near Israel a réir na feòla: nach 'eil aca-san a ta 'g itheadh nan iobairt comh-roinn ris an altair?

19 Ciod a their mi uime sin? gu bheil brìgh air bith anns an iodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh' iobradh do iodholaibh.

20 Ach *tha mi ag ràdh*, na nithe a ta na Cinnich ag iobradh, gur ann do dheamhaibh a tha iad 'gan iobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b' àill leam comunn a bhi agaibh-sa ri deamhaibh.

21 Cha 'n 'eil e an comas duibh cupan an Tighearn òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n 'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhòrd an Tighearn, agus do bhòrd dheamhan.

22 Am brosnuich sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomhsa, ach cha 'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh: tha na h-uile nithe ceaduichte

dhomh-sa, ach cha toir na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin; ach *iarradh* gach aon an ni sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear an margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubh-san nach 'eil 'nan creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuirear roimhibh, gun ni sam bith fheòraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh' iobradh an ni so do iodholaibh, na ithibh, air a shon-san a nochd dhuibh e, agus air son coguis. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 *Air son coguis*, a ta mi ag ràdh, cha 'n i do *choguis* féin, ach *coguis* an neach ud eile: oir c' ar son a bheirear breth air mo shaorsa-sa le coguis duine eile?

30 Oir, ma tha comh-pàirt *bìdh* agam-sa tre ghràs, c' ar son a labhrar olc umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh' itheas no dh' òlas sibh, no ge b' e ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oibheum do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile *dhaoinè* anns na h-uile *nithibh*, gun bhi 'g iarraidh mo bhuanachd féin, ach *buannachd* mhòran, chum gu tèarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'nur luchd-leanmhuinn orm-sa, amhull mar a ta mise air Criosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' comheadh nan òrduighean, mar a thug mise dhuibh *iad*.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Criosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Criosd.

4 Gach fear a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urrainn d' a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh ùrnuigh no fàidheadaireachd, gun fhalach air a ceann, tha i toirt eas-urrainn d' a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma 's granda do mhnai i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh, do bhrìgh gur e iomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha 'n 'eil am fear o' n mhnai, ach a' bhean o' n fhear.

9 Agus cha do chruthaicheadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do 'n mhnaoi cumhadh a bhì aice air a ceann, air son nan aingéal.

11 Gidheadh, cha 'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o 'n fhear, is amhuil sin a ta 'm fear tre 'n mhnaoi mar an ceudna: ach is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi ùrnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dh' i e: oir thugadh a gruag dh' i air son còmhdaich.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoidreach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàthachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi eur an céill duibh, cha mhol mi sibh, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha 'n ann chum an ni a 's fearr, ach an ni a 's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinnachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean 'nur measg; agus tha mi an cuid 'ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimh a bhì eadaraibh, chum gu 'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon àit, cha 'n e sin suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach oerach, agus neach eile air mhìsg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dhé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns a' chàis so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o 'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu 'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an aoidhe an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

25 Agus air a' mhòdh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic as a dh' òlas sibh e, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh' itheas sibh an t-aran so, agus a dh' òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b' e neach a dh' itheas an t-aran so, agus a dh' òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh duine e féin, agus mar sin itheadh e do 'n aran so, agus cladh e do 'n chupan so:

29 Oir ge b' e dh' itheas agus a dh' òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanas dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn.

30 Air a shon so tha mòran 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar diteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh, fan-aibh r' a chéile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile gu breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile an òrdugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

A NIS a thaobh thiodhlaca spioradail, a bhràithre, cha 'n àill leam sibh bhì aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarraing gu iodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa mallichte; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naombh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach cha 'n 'eil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh ann, gidheadh cha 'n 'eil ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreachadh nan uile nithe anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum fairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spiorad cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhìorbhuile; do neach eile fàidheadaireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theangadh; agus do neach eile eadar-mhìneachadh theangadh.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhuill aige, agus a ta uile bhuill an aoin chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma 's Iudhaich sinn no Greugaich, ma 's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r' a h-òl duinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha 'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi

an làmh, cha 'n ann do 'n chorp mi ; nach 'eil i do 'n chorp air a shon sin ?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha 'n ann do 'n chorp mi ; nach ann do 'n chorp i air a shon sin ?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil, c' àit am *biodh* a' chlaisteachd ? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C' àit am *biodh* an fhàile ?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam *biodh* iad uile 'nan aon bhall, c' àit am *biodh* an corp ?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha 'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an làmh, Cha 'n 'eil feum agam ort : no a ris, an ceann ris na cosaibh, Cha 'n 'eil feum agam oirbhe.

22 Ach gu ro mhòr ni 's mò tha na buill sin do 'n chorp, a 's anmhuinne a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na buill sin do 'n chorp a 's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urrainn ; agus na *buill* sin dhinn a 's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhaiseach againn cha 'n 'eil uireasbhuidh : ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r' a chéile, air dha an tuilleadh urrainn gu mòr a thoirt do 'n *chuid* air an robh uireasbhuidh :

25 Chum uach *biodh* eas-aonachd air bith sa' chorp ; ach gu 'm *biodh* an t-aon chùram aig na buill é' a chéile.

26 Agus ma dh' fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile : no na gheibh aon bhall urrainn, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhe corp Chrìosd, agus is buill sibh fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a ris mhòrbhuilean, 'na dhéigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstolaibh ? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh ? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg ? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile ?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis ? An labhair na h-uile le teangaibh ? An dean na h-uile eadar-theangachadh ?

31 Ach *biodh* miann dùrachdach nan tiodhlacan a 's fearr oirbh : agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a 's rofhearr.

CAIB. XIII.

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, tha mi a' m'umha a ni fuam, no a' m'chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas ; agus ged bhiodh agam gach uile *ganè* creidimh, ionnus gu 'n atharrachinn sléibhte, agus

mi gun ghràdh agam, cha 'n 'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha 'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, agus caoimhneil ; cha ghabh an gràdh farmad ; cha dean an gràdh ràiteachas, cha 'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha giùlain se e féin, gu mi-chiat-ach, cha 'n iarr e na nithe sin a bhluineas da féin, cha 'n 'eil e so-bhrosnachaidh *chum feirge*, cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas sin fhirinn :

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh : ach ma 's fàidheadaireachd a *ta ann*, théid iad air cùl ; ma 's teangaidh, sguiridh iad ; ma 's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a' m'leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonach mi mar leanaban : ach air fàs domh a' m' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san àm so gu dorcha tre ghloin ; ach an sin *chi sinn* aghaidh ri h-aghaidh : san àm so is aithne dhomh ann an cuid ; ach an sin aithnididh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na trì *nithe* so ; ach is e 'n gràdh a 's mò dliubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus *biodh* mòr-mhiann *thiodhlaca* spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh gu 'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, cha 'n ann ri daoinibh a labhras e, ach ri Dia : oir cha 'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn ; ged tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-dìomhair.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoinibh chum teagaisg, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasg féin : ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b' fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidheadaireachd, no an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaidh e, chum gu faigheadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, cìod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi

ribh an foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg?

7 Air an dòigh cheudna na nithe gun anama a ni fuaim, na 's piob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlarsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaip, cò a dh' ulluicheas e fèin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh' aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread do ghuthannaibh san t-saoghal, agus cha 'n eil a h-aon diubh gun bhlagh.

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi, do 'n tì a labhras, borb; agus *bithidh* an tì a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil dèigh agaibh air *tiodhlac-aibh* spioradail, iarraibh sibh fèin a thoirt barrachd chum fòghlum na h-eaglais.

13 Uime sin, an tì a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu 'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise ùrnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh ùrnuigh, ach tha mò thuigse neo-tharbhadh.

15 Cìod ma seadh? ni mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ni mi ùrnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an tì a tha ann an àit an duine gun fhòghlum Amen ri d' bhreith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha 'n 'eil an neach eile air a theagasg.

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, gu bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b' fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mì-run bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bìlibh eile: gidheadh an dèigh sin uile cha 'n eisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha 'n ann do 'n dream a ta creidsinn, ach dhoibh-sa a ta mi chreid-each: ach a ta fàidheadaireachd cha 'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu 'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no

daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu 'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Cìod e sin ma ta, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chèile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghlum.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaidh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a 's mò triuir, agus sin an dèigh a chèile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris fèin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh' fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an dèigh a chèile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada nam fàidhean ùmhail do na fàidhibh.

33 Oir cha 'n e Dia *ughdair* na mì-riaghailt, ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnà 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha 'n eil e ceadrichte dhoibh labhairt; ach is *còir dhoibh* bhì ùmhail, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma 's miann leo ni sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d' an fearaibh fèin aig an tigh e: oir is mì-chiatach do mhnaibh labhairt san eaglais.

36 An ann uabhse thàinig focal Dé a mach? no an ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a thàinig e?

37 Ma shaoileas duine sam bith gur fàidh, no gur duine spioradail e fèin, aidicheadh e na nithe a ta mise a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma tha neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacaibh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadhmhaiseach, agus a réir òrduigh.

CAIB. XV.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nur seasamh;

2 Troimh mar an ceudna am bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu

dàingean an nì a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an nì a fhuair mi mar an ceudna, Gu 'n d' fhuair Criosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgrìobtuir :

4 Agus gu 'n d' adhlacaidh e, agus gu 'n d' éirich e a ris air an treas là a réir nan sgrìobtuir :

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin eis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh as cùig ceud bràthair air aon àm ; d' am bheil a' chuid a 's mò beò gus a nis, ach a ta cuid dhuibh 'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunnacas e le Seumas ; agus a ris leis na h-abstolajbh uile.

8 'Nan déigh uile chunnacas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm.

9 Oir is mi a 's lugha do na h-abstolajbh, neach nach fù abstol a ghairm dhìom, do bhrìgh gu 'n robh mi a' geur-leanmhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé tha mi an nì a ta mi : agus cha robh a ghràs, a *bhuilicheadh* orm, gun bhrìgh ; ach shaothraich mi nì 's pailte na iad uile ; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.

11 Uime sin cò air bith iad *dhinn*, mise no iadsan, is ann mar so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmonaichear Criosd gu 'n d' éirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann ?

13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, nì mò a dh' éirich Criosd.

14 Agus mur d' éirich Criosd, gu deimhin is dìomhain ar searmoin-ne, agus is dìomhain bhur creidimh-sa mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia ; do bhrìgh gu 'n d' rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu 'n do thog e suas Criosd : neach nach do thog e suas, mar éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, nì mò a dh' éirich Criosd :

17 Agus mur d' éirich Criosd, *tha* bhur creidimh-sa dìomhain ; tha sibh fathast ann bhur peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna tha an dream a chòidil ann an Criosd, caillte.

19 Ma 's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Criosd, is sinn a 's truaighe do na h-uile dhaoinibh.

20 Ach a nis tha Criosd air éirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhuibh-san a chòidil deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine *thainig* am bàs, is ann tre dhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhuil sin mar an ceudna a nithear na h-uile beò ann an Criosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na òrdugh féin : Criosd an ceud thoradh, na dhéigh sin iadsan a 's le Criosd aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rìoghachd do

Dhia, eadhon an t-Athair ; 'nuair a chuireas e as do gach uile uachdarachd, agus gach uile ughdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu 'n rìogaich e, gus an cuir e naimhdean uile fo a chosaibh.

26 Sgrìosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fo a chosaibh. Ach an uair a ta e ag ràdh gu 'n do chuir e na h-uile nithe fuidh, is nì follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth* so.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fo 'n tì a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu 'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No cìod a nì iadsan a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh ? c' ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh ?

30 Agus c' ar son a ta sinne an gàbhadh gach uair ?

31 Air bhur gairdeachas-sa a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig mi mar dhuine ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, cìod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh ? ith-eamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh : truaillidh droch chomhludair deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fireantachd, agus na deanaibh peacadh ; oir cha 'n 'eil eòlas Dé aig cuid : chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh' éireas na mairbh ? agus cìod a' ghné cuirp leis an tìg iad ?

36 Amadain, an nì sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *air tus* :

37 Agus an nì a chuireas tu, cha 'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bì do chrìuthneachd, no do *sheòrsa* éigin eile :

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha 'n aon fheòil gach uile fheòil : ach a *ta* feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidh, *feòil* eile aig iasgaibh, agus *feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus a *ta* cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh : gidheadh a *ta* glòir air leth aig na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon glòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh ; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin tha *bhìos* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidh-eachd e ; togar ann an neo-thruaillidh-eachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòir e : cuirear ann an amhuinn-eachd e, éiridh e ann an cumhachd :

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinn-

eadh an ceud dhuine Adhamh na anamh beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha 'n e an ni spioradail a bha ann air t'as, ach an ni nàdurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o 'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan a ta talmhaidh: agus mar a ta an *duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a ta nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn iomhaigh an *duine* thalmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna iomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rioghachd Dhé a shealbhadh; ni mò a shealbhaicheas truallidheachd neo-thruallidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni diomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile.

52 Ann an tiota, am priobadh na sùl, ri *guth na trompaid* deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruallidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do 'n *chorp* thruallidh so neo-thruallidheachd a chur uime, agus do 'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhàsmhor. achd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truallidh so neo-thruallidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhionar am focal a ta sgrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c' àit am bheil do gháth? O uaigh, c' àit am bheil do bhuaidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibh-sa daingean, neo-ghluasadach, a' sior-mheudachadh ann an obair an Tighearn, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur saothair diomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'òrduich mi do eag-laisibh Ghalatia, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachdoin, cuireadh gach aon agaibh ni leis fein anns an ion-mhas, a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le 'ur litricibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhol

mar an ceudna, théid iadsan a' m' chuid-eachd.

5 Agus thig mi dò 'ur n-ionnsuidh-sa, 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bi gu 'm fan mi, no eadhon gu 'n caith mi an gearhradh maille ribh, chum gu 'n toir sibh air m' aghaidh mi, ge b' e àit d' an téid mi.

7 Oir cha 'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad; ach tha dùil agam fan-tuinn rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgadh dorus mòr agus éifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eac-cairdean ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuchaibh gu 'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann an obair an Tighearn, mar a ta mise.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sith, chum gu 'n tig e a' m' ionnsuidh-sa: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll 'ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa maille ris na bràithribh: ach cha b' i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e am iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seasaibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail, bithibh làidir.

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (o 's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur iad ceud thoradh Achaia, agus gu 'n d' thug siad iad fein chum frithealaidh do na naomhaibh;)

16 Gu 'm bi sibh ùmhail d' an leithidibh sin, agusdo gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Phortunatus, agus Achaicus: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh do 'ur taobh-sa.

18 Oir thug iad suaimhneas do m' spiorad-sa, agus d' ur spiorad-sa: uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur failte oirbh. Tha Acùila agus Priscila, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr-fhàilte oirbh anns an Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur failte oirbh. Cuiribh-sa failte air a chéile le pòig naoimh.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh fein.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhach an Tighearn Iosa Crìosd, biodh e 'na Anatema Maranata.

23 Gu robh gràs an Tighearn Iosa Crìosd maille ribh.

24 Mo ghràdh-sa maille ribh uile ann an Crìosd. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearna Iosa Crìosd.

3 Beannaichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd. Athair nan tròcar, agus Dia na h-uile chomhfhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar, chum sinne bhì comasach àir comhfhurtachd a thoirt dhoibhsan a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomhfhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Crìosd pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Crìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, is ann air son bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh' fhuilang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma 's comhfhurtachd dhuinn, is ann chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa.

7 Agus a ta ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comh-pàirt do na fulangasaidh, gu 'm b' sibh mar an ceudna do 'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b' àill leinn, a bhràithre, sibhse bhì a'n-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu 'n do bhrùthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu 'r beatha:

9 Ach bha againn binn ar bàis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na maibh:

10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu 'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhì a' co-oibreachadh le chéile ann an ùrnuigh air ar son-ne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar son-ne, a leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhoran

12 Oir is e so ar gairdeachas-ne, fianuis ar coguis, gur ann an aon-fhillteachd agus an tréibhdhìreas diadhaidh, agus cha 'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chait sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh do 'ur taobh-sa.

13 Oir cha 'n 'eil sinn a' sgrìobhadh nithe sam bith eile do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh, no a ta

sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam dh' aidicheas sibh gus a' chrìoch;

14 Amhuil mar a dh' aidich sibh an càil, gur sinne bhur gairdeachas, mar is sibhse mar an ceudna ar gairdeachas-ne ann an là an Tighearna Iosa.

15 Agus anns a' mhuinghin so b' àill leam-sa teachd do 'ur n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs.

16 Agus gabhail uaibhse gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a ris do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus a, bhì air mo thoirt air m' aghaidh leibhse san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eu-truimeachd? no an ann a rèir na feòla a ta mi cur romham, an nithe a ta mi a' cur romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus cha 'n eadh, cha 'n eadh?

18 Ach mar a ta Dia firinneach, cha b' e ar còmhradh rìbhse seadh, agus cha 'n eadh.

19 Oir Mac Dhé Iosa Crìosd, a shearmonaicheadh 'nur measg-sa leinne, eadhon leam-sa, agus le Siluanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na cha 'n eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile ann-san is seadh iad, agus ann-san is Amen iad, chum glòire Dhé do ar taobh-ne.

21 A nis an tì a dhaingnicheas sinne maille rìbhse ann an Crìosd, agus a dh' ung sinn, is e Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirne, agus a thug dhuinn geall-daingnich an Spioraid ann ar cridheachaibh.

23 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar fhianuis air m' anam, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d' thàinig mi fathast gu Corintus.

24 Cha 'n e gu bheil againne tighearnas air bhur creidimh-sa, ach is luchd-cuid-eachaidh sinn do 'ur n-aoibhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a ris fo dhoilgheas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma nì mise doilich sibhse, cò e ma ta nì subhach mise, ach an tì air an do chuireadh doilgheas leam?

3 Agus sgrìobh mi an nì so féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach cuirteadh doilgheas orm leis a' mhuintir sin o 'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhì muinghinneach asaidh uile, gur e m' aoibhneas bhur n-aoibhneas uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus cràdh

crìdhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le ìomadh deur; cha 'n ann chum gu 'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu 'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas orm-sa, ach an càil: chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 Is leoir d' a leithid sin do dhuine am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionns air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu 'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu 'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhail anns na h-uile nithibh.

10 Ge b' e neach d' an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b' e d' an d' thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa a thug mi e, am fianuis Chrìosd;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd: oir cha 'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd a *shearmonachadh*, agus a dh' fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearna,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d' fhuair mi Titus mo bbràthar; ach air gabball mo chead diubh, dh' imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foillseachadh *deadh* fhàile 'eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhradh Chrìosd, anns an dream a thèarnar agus anns an dream a sgrìosar:

16 Do 'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do 'n dream eile, 'nar boltrach beathia chum beathia: agus cò a ta foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha 'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibh-dhìreas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a ris air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litricibh molaidd do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litricibh* molaidd uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar crìdheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithéaladh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha 'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha 'n ann air clàr-ajbh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas againne tre Chrìosd a thaobh Dhé:

5 Cha 'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh mar uainn féin: ach is ann o Dhia a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministèiribh foghainteach an tiomnaidh nuaidh; cha 'n ann do 'n litir, ach do 'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministèireachd a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b' urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministèireachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma *bha* ministèireachd an dithid glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministèireachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta an ni a bhuanacheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do dhòchas, tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd cainnte.

13 Agus cha 'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là 'n diugh ann an leughadh an t-seanntiomnaidh, tha 'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là 'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an crìdhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach deth.

17 A nis is e an Tighearna an Spiorad sin: agus far am *bheil* Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fhòlach, ag amharc mar ann an sgàth-an air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ionmhaigh ceudna, o ghloir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do 'n ministèireachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròcair, cha 'n 'eil sinn a' fannachadh:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailladh focal Dé, ach le foillseachadh na firinn, 'gar moladh féin do choguis nam uile dhaoinne ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne folaichte, is ann dhoibh-san a ta cailte tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'nan creidich, air eagal gu 'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghloirmhoir Chrìo'd, neach a 's e ionmhaigh Dhé.

5 Oir cha 'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearna; agus

sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is é Dia a thubhairt ris an t-solus soilseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibh-ne, a *thoirt* soluis éolais glóire Dhé, ann an gnúis Iosa Criosd.

7 Ach a ta an t-ionmhás so againn ann an soithichibh ceadha, chum gu 'm bi óirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha 'n ann uainne.

8 *Tha sinn* fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha 'n *eil* sinn ann an teanntachd; *tha sinn* ann an ioma-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dóchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun *sinn* air ar tréiginn; air ar tilgeadh síos, gidheadh gun *sinn* air ar sgríos;

10 A' giùlan a ghnáth básachaidh an Tighearna Iosa mu 'n cuairt, annsa' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudua air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir *tha sinne* a ta beò, a ghnáth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhámhoirne.

12 Uime sin *tha bás* ag oibreachadh annainne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhí againn, a réir mar a ta e sgríobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: *tha sinne* a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin *tha sinn* a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhí againn, an tí a thog suas an Tighearn Iosa, gu 'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu 'n cuir e 'na láthair *sinn* maille ribhse.

15 Oir *tha na h-uile nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoihbhir, tre bhuidheachas mhóran, ro phailte, chum glóire Dhé.

16 Uime sin cha 'n *eil* sinn a' fannachadh, ach ged thruaillear ar duine o 'n leth muigh, gidheadh *tha an duine* o 'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-ámhgar eutrom, nach 'eil ach ré sealain, ag oibreachadh dhuinne trom-chudthrom glóire a ta ni 's ro-anabharraich agus sior-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhí ag amharc cha 'n ann air na nithibh a tha r' am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r' am faicinn: oir *tha na nithe* a chithear, aimsireil; ach *tha na nithe* nach faicear, siorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' pháilliuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le lámhaibh, siorruidh anns na néamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich an so, a' miannachadh bhí air ar n-eudachadh le ar tigh o néamh:

3 O air dhuinn bhí ag amharc cha 'n eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir *tha sinne* a tha anns a' pháilliuin so ri osnaich, air dhuinn bhí fuidh uallach: cha 'n e air son gu 'm bu mhiann leinn bhí air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi básmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an tí a dh' oibrich sinne chum so féin, is e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a ghnáth deadhmhisneachail, air dhuinn fios a bhí againn am feadh a ta sinn air an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o 'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasad a réir creidimh, agus cha 'n ann a réir seallaidh.)

8 *Tha* deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhí air choigrich as a' choluinn, agus a bhí láthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dichill, chum cò aca bhios sinn a láthair no air choigrich, gu 'm bi sinn taitneach dhasan.

10 Oir is éigin duinn uile bhí air ar nochdadh an láthair caitheir-breitheanais Chriosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ní a rinn e, ma 's maith no olc e.

11 Uime sin air dhuinn fios a bhí againn air uamhas an Tighearna, *tha sinn* a' cur impidh air daoibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus *tha* dóchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibh sa.

12 Oir cha 'n *eil* sinn 'gar moladh féin a ris dhuibhse, ach a ta sinn a' toirt fáth uail dhuibh do ar taobh, chum gu bi *freagradh* agaibh dhoibh-san a *tha* deanamh uail ann an gnúis, agus cha 'n ann an cridhe.

13 Oir ma *tha* sinn a dh' easbhuidh céille, is ann do Dhia: agus ma *tha* ar ciall againn is ann duibh-sa.

14 Oir a ta gràdh Chriosd 'gar co-éig-neachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h-aon bás air son nan uile, gu 'n robh na h-uile marbh:

15 Agus gu 'n d' fhuair e bás air son nan uile, chum iadsan a ta beò, nach biodh iad á so suas beò dhoibh féin, ach dhasan a dh' fhuiling am bás air an son, agus a dh' éirich a ris.

16 Uime sin, cha 'n aithne dhuinne á so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ged b' aithne dhuinn Criosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha 'n aithne dhuinn e ni 's mò.

17 Uime sin ma *tha* neach sam bith ann an Criosd, is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris féin tre Iosa Criosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an Criosd, a' deanamh an t-saoghail réidh ris féin, gun bhí a' meas an cionta dhoibh; agus dh' earb e ruine focal na réite.

20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chriosd, mar gu cuireadh Dia impidh leinne: *tha sinne* a' guidhe oirbh as uchd Chriosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn e esan do nach b' aithne peacadh, 'na lobairt-pheacaidh air ar sonne; chum gu bitheamaid air ar deanamh 'nar fireantachd Dhé aunsan.

CAIB. VI.

UIME sin tha sinn mar chomh-oibrich-ean leis-san, a' guidhe oirbh, gun sibh a ghabhail gràis Dé an dìomhanas :

2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an àm taitneach dh' éisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhaidh leat : feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhì toirt aobhair oibheim air bith ann an aon nì, chum nach faigheadh a' mhinistirealachd mi-chliu :

4 Ach anns gach nì 'gar dearbhadh féin mar mhinistireibh Dhé, ann am mòr-fhoighidin, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, anns an spiorad naomh, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na firinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làimh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-urram, tre mhì-chliu agus dheadh-chliu : mar mhealltairibh, gidheadh firinneach ;

9 Mar dhream nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh aithne; mar dhream a ta faghail a' bhàis, gidheadh feuch, tha sinn beò; mar dhream a smachdaichear, agus gun am marbhadh ;

10 Mar dhream a ta brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gàirdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saobhir; mar dhaoine aig nach 'eil nì sam bith, gidheadh a' sealbhadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte dhuibhse, O a Chorintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farsuinn.

12 Cha 'n 'eil sibh ann an cumhannachd annainne, ach tha sibh ann an cumhannachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhioladh san nì sin féin, (tha mi a' labhairt mar ri m' chloinn,) bithibh-sa farsuinn mar an ceudna

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidich: oir ciod e caidreabh na fireantachd ri neofhìreantachd? agus ciod e comunn an t-soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Crìosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidich, maille ri ana-creideach?

16 Agus ciod a' cho-réite a ta aig team-pull Dé ri h-ìodholaibh? oir is sibhse team-pull an Dé bheò; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhuidh anna, agus gluaisidh mi 'nam measg; agus bithidh mise a' m' Dhia aca-san, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agam-sa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus dealaichibh riu, tha an Tighearn ag ràdh, agus na beanaibh ris an nì neòghlan; agus gabhaidh mise a' m' ionnsuidh sibh.

18 Agus bithidh mi a' m' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nur mìc agus 'nur nigheanaidh dhomh-sa, tha an Tighearn uile-chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuintir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhì againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalach-ar feòla agus spioraid, a' còimhlonadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaidh ruinne: cha d' rinn sinn eu-coir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheallt sinn aon duine.

3 Cha 'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar crìdheachaibh-ne chum bàsachadh maille ribh, agus a bhì beò maille ribh.

4 Is mòr mo dhànachd cainnte do 'ur taobh-sa, is mòr m' uail as bhur leth: lionadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d' fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh bha còmhraig, an leth a stigh bha eagal :

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibhsan a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis :

7 Agus cha 'n e le a theachd-san a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'nuair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh, bhur teas-ghràdh dhomh-sa; air chor as gur mòid a rinn mi gàirdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha 'n 'eil aithreachas orm, ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu 'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach d' rinn i so ach rè tamuill.

9 A nis tha gàirdeachas orm, cha 'n ann air son sibh a bhì doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhòd diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon nì do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhair aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an nì so fein doilgheas diadhaidh bhì oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh' oibrich e annaibh, seadh, ciod an glanadh oirbh féin, seadh, ciod an ro-dhiom, seadh, ciod an t-eagal, seadh, ciod an dian-thogradh, seadh, ciod an t-eud, seadh, ciod an togradh dìoghaltais? anns gach nì dhearbhb sibh sibh féin bhì glan sa' chùis so.

12 Uime sin ge do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b' ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d' rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsicheadh dhuibh ar cùram-ne mu 'r tim-chioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gàirdeachas, air son gàirdeachais Thituis, do bhrìgh gu 'n d' fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith ris-san asuibhse, cha 'n 'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am firinn

ribhse, is amhuil sin a fhuaradh frinn-each ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni 's pailte do 'ur taobh-sa, air dha bhì a' cuimhneachadh bhur n-ùmhlachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin tha gàrdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

ANIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia :

2 Eadhon gu 'u robh, ann am mòr-dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus dòimhne am bochdainn, ro phailte chum saobhbris am fialuidheachd.

3 Oir (tha mi toirt fianuis,) *gu robh* iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas :

4 A' guidhe oirne gu dùrachdach, gu 'n gabhamaid an tiodhlag, agus comh-roinn an fhrithealaidh do na naomhaibh.

5 Agus cha 'n ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad féin air tùs do 'n Tighearn, agus 'na dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé :

6 Air chor as gu 'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu 'n crìochnaicheadh e annaibh-sa an gràs sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha 'n 'eil mi a' labhairt so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhìreas bhur gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ged bha e saobhir, gidheadh gu 'n d' rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saobhir tre a bhochdainn-san.

10 Agus anns an ni so tha mi toirt mo chomhairle : oir a ta so tarbhach dhuibhse, a thòisich roimh, cha 'n e mhàin air deanamh, ach air a bhì togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhleanaibh an gnìomh ; ionnus mar a *bha sibh* ullamh chum na tòile, mar sin gu 'm *bì sibh* ullamh chum coimhleanaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs ùntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar a ta aig neach, agus cha 'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha 'n ann chum gu 'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis *gu 'm bì* bhur pailteas-sa 'na *choimhleasachadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu 'm bi am pailteas-san 'na *choimhleasachadh* air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu 'm bi co-cheartas *eadaraibh* ;

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An tì a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige ;

agus an tì a *thionail* beagan, cha robh eas-bhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh ; ach air dha bhì ni bu togarrache, chaidh e d' a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràth-air, aig am bheil a chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile :

19 (Agus cha 'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlag so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-ùntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne :

21 Air dhuinn bhì solarachadh nithe ciatach, cha 'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràth-air, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni 's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta aige asaibh-sa.

23 Ma dh' *fhiosraichear* ni san bith mu Thitus, is e mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibrìche do 'ur taobh-sa : no *mu thimchioll* nam bràithre, is iad teachdair-ean nan eaglaisean, agus glòir Chrìosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh-san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh-sa, agus ar n-uaille-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neo-fheumail dhomh-sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-ùntinn, as leth am bheil mi deanamh uaille asaibh-sa ris na Macedonaich, *ag ràdh*, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna ; agus bhrosnuich bhur n-eud-sa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre do 'ur n-ionnsuidh, air eagal gu 'm biodh ar n-uaille-ne asaibh dìomhain sa' chùis so ; chum, mar a thubhairt mi, gu 'm biodh sibh ullamh :

4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu 'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu 'm bi nàire oirne, (gun a ràdh oirbhe,) á dānadas na h-uaille so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu 'm b' fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dheanamh deas, chum gu 'm biodh sibh ullamh, mar thiodhlag, agus cha 'n ann mar ni a dh' aindeoin.

6 Ach so a ta mi *ag ràdh*, An tì a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna ; agus an tì a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 *Thugadh* gach duine seachd a réir rùn a chridhe ; na b' ann an doilgheas no le h-éigin : oir is toigh le Dia an neach a bheir seachd gu suilbhir.

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro phailte dhuibhse, chum air dhuibh anns gach uile ni làn leoir a bhì agaih a ghnàth, gu 'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgaoil e a *chuid*; thug e do na bochdaibh: mairidh 'fhìreantachd a chaoidh.

10 A nis an tì a bheir siol do 'n fhear-cuir, agus aran chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd-sa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fireantachd às.)

11 Air dhuibh bhì air bhur deanamh saobhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh' oibriceas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh na seirbhis so, cha 'n e mhàin a' leasachadh uireasbuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhì tre dhearbhadh an fhrithealaidh so a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlachd do shoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhialuidh dhoibh-san, agus do na h-uile *dhaoinibh* :

14 Agus tre an ùrnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

A NIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhacantas agus shèimheadh Chrìosd, neach air dhomh a bhì làthair a ta uailh 'nur measg, ach air dhomh a bhì uailh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh a dh' *ath-chuinge*, gun sibh a *thòirt orm*, an uair a bhios mi làthair, bhì dàna, leis a' mhuin-ghin leis an saoillear mi bhì dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd anns an fheòil, cha 'n ann a réir na feòla ta sinu a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha 'n fheòl-mhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh' ardaicheadh e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braigh-deanas gach smuain chum ùmhlachd Chrìosd :

6 Agus dìoghaltas ullamh againn r' a dheanamh air gach uile eas-ùmhlachd, 'nuair a choimhlìonar bhur n-ùmhlachd-sa.

7 An amhaire sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha dòchas aig aon neach as féin, gur le Crìosd e, smuainicheadh e so a ris uailh féin, mar is le Crìosd esan, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni 's mò dh' uailh as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim, agus cha 'n ann chum bhur sgrios-sa, cha bhìodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi mar gu 'm bhì-inn a' cur eagail oirbh le litricheibh.

10 Oir a ta a litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cudthromach agus làidir, ach a ta a làthaireachd chorporra amhunn, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leifh sin do *dhuine* so, mar a ta sinne ann am focal tre litricheibh, agus sinn as làthair, mar sin gu 'm bhì sinn ann an gnìomh air dhuinn a bhì làthair.

12 Oir cha 'n 'eil a dhànadas againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin : ach air dhoibh-san bhì 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha 'n 'eil iad glìc.

13 Ach cha dean sinne uailh á nithibh a tha thar ar tomhas, ach a réir tomhais na riaghailt a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhe.

14 Oir cha 'n 'eil sinne 'gar sineadh féin thar ar tomhas, mar nach ruigeamaid sibhse; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa, le soisgeul Chrìosd :

15 Gun sinn a bhì deanamh uailh á nithibh a ta thar ar tomhas, eadhon á saothairibh dhaoine eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimh-sa, gu 'm faigh sinn farsuinneachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailt-ne.

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, agus cha 'n ann chum uailh a dheanamh ann an riaghailt duine eile, a nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an tì a ni uailh, deanadh e uailh anns an Tighearn.

18 Oir cha 'n e an tì a mholas e féin a tha ionmholta, ach an tì a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B' FHEARR leam gu 'n giùlainicheadh sibh beagan le m' amaideachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhaidh; oir rinn mi ceangal-pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìor-ghloin an làthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuilbheartachd, mar sin gu 'n truaillear bhur n-intinn-sa o 'n aon-fhillteachd a ta ann an Crìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no *nam* faigheadh sibhse spiorad eile, nach d' fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh' fheadhadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b' àirde.

6 Ach ged tha mi neo-fhòghluimte ann an canant, gidheadh cha 'n 'eil mi *mar sin* ann an eòlas; ach rinneadh sinn làn-fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d' rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu 'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, no a chionn gu 'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a' gabhail tuarsdail *uatha*, chum seirbhis a dhean amh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uiresbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith : oir leas-aich na bràithrean, a thàinig o Mhacedonia m' uiresbhuidh : Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a loigeadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta firinn Chrìosd annam, cha chumar an uaill so uam ann an crìochuibh na h-Achaia.

11 C' ar son? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir mi air falbh cion-fàth uatha-san le 'm bu mhiann cion-fàth fhaotainn, chum ann an ni as am bheil iad a' deanamh uaill, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d' an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chrìosd.

14 Agus cha 'n iongantach sin : oir cuir-eair Satan féin an cruth aingil soille.

15 Uime sin cha ni mòr e ged chuirear a mhinistirean mar an ceudna ann an cruth mhinistirean na fireantachd ; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A ta mi ag ràdh a ris, Na measadh aon neach gur amadan mi ; no fòs, gabh-aibh rium mar amadan féin, chum gu 'n dean mi beagan uaill asam féin.

17 An ni a ta mi a' labhairt, cha 'n ann a réir an Tighearna a ta mi 'g a labhairt, ach mar gu b' ann gu h-amaideach anns an dànaas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' dean-amh uaill a réir na feòla, ni mise uaill mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh féin glic.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh' itheas neach sibh, ma bheir neach bhur cuid dhìbh, ma dh' àrd-aicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Tha mi a' labhairt a thaobh eas-urr-aim, mar gu 'm bitheamaid anmhunn : ach, ge b' e ni anns am bheil neach air bith dàna, (tha mi a' labhairt gu h-amaideach,) a ta mise dàna ann mar an ceudna.

22 An Eabhruidhich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna : An Israeilich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna : An sliochd do Abraham iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna :

23 Am ministirean do Chrìosd iad? (tha mi a' labhairt mar dhuine mi-chéillidh,) a ta mise os an ceann *san ni so* : ann an saothairibh ni 's pailte, ann am buillibh ni 's ro mhò, am prìosanaibh ni 's trice am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhaich cùig uairean dh' fhichead *buille* ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh' fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean ; là agus oidhche bha mi san doimhne :

26 Ann an turusaibh gu mìric, ann an gabhadh aìmhnichean, ann an cunnart-aibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh

o m' chinneach féin, ann an cunnartaibh o na Cinnich, ann an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach ;

27 Ann an saothair agus sgìos, am fair-ibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochduidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheum, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma 's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhùineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an rìgh, freicead-an air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmbaibh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha 'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh : ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B' aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma 's anns a' choluinn, cha 'n fhios domh ; no as a' choluinn, cha 'n fhios domh ; aig Dia a ta fios ;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas neamh.

3 Agus b' aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma 's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha 'n fhios domh : aig Dia a ta fios ;)

4 Gu 'n do thogadh suas e gu Pàras, agus gu 'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt.

5 M' a leithid sin do dhuine ni mi uaill : ach asam féin cha dean mi uaill, mur *dean mi* á m' anmhuinneachdaibh.

6 Oir ged b' àill leam uaill a dheanamh, cha bhli mi a' m' amadan ; oir labhraidh mi an fhìrinn : gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu 'm bi meas aig duine dhìom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu 'm bithinn air m' àrd-achadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu 'n buaileadh e mi, air eagal gu 'm bithinn air m' àrd-achadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn trì uairean, gu 'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit : oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uaill á m' anmhuinneachdaibh, chum gu 'n gabh cumhachd Chrìosd còmhuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann

an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leann-
mhuinibh, ann an teanntachdaibh air
sen Chrìosd : oir an uair a ta mi lag, an
sin a ta mi làidir.

11 Rinneadh a' m' amadan mi le uaill a
dheanamh : dh' éignich sibhse mi : oir bu
chòir dhomh bhì air mo mholadh leibhse :
oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-ab-
stolaibh a 's àirde, ged nach 'eil annam ach
neo-ni.

12 Gu deimhin dh' oibriceadh comhar-
an abtoil anna bhur measg-sa anns gach
uile fhoighidin, ann an comharaibh agus
an iongantasaidh, agus an cumhachdaibh.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni
bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do
leig mi féin mo throm oirbh ; oir cha 'n
e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh
féin : oir cha 'n 'eil e mar fhiachaibh air
a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa
chomhair nam pàrantan, ach air na pàr-
antaibh fa chomhair na cloinne.

14 Agus is ro thogarrach a ni mise
caitheadh agus a chaithear mi air son bhur
a-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta
gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur
gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir
mi trom oirbh : gidheadh air dhomh bhì
innteachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d' rinn mise tre aon neach dhiubh-
san a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh buann-
achd dhibh ?

18 Ghuidh mi air Titus *dol do 'ur n-ionn-
suidh*, agus chuir mi bràthair maille ris :
an d' rinn Titus buannachd dhibh ? nach
do ghluais sinn san aon spiorad ? agus anns
na h-aon cheumaibh ?

19 A ris, an bheil sibh a' saòilsinn gu
bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh ? tha
sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an
Crìosd : ach a ta an t-iomlan, a chàrde,
chum bhur fòghluim-sa.

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd,
nach faigh mi sibh mar is miann leam, ag-
us gu faighear mise dhuibhse mar nach bu
mhian leibh : air eagal gu 'm bi conn-
sachadh, farmad, fearg, comhstri, cùl-
chàineadh, cogarsaich, àrdain, ceannairce
'nur measg :

21 Air eagal an uair a thig mi a ris,
gu 'n islich mo Dhia mi 'nur measg, agus
gu dean mi caoidh air son mòrain do 'n
dream a pheacaich a cheana, agus nach
do ghabh aithreachas do 'n neòghloine, ag-
us strìopachas, agus mhacnus a rinn
iad.

CAIB. XIII.

I Si so an treas uair a ta mi a' teachd do
'ur n-ionnsuidh : am beul dithis no
truir do fhianuisibh bithidh gach focal
seasmach.

2 Dh' innis mi cheana, agus tha mi roimh-
làimh ag innseadh dhuibh, mar gu 'm bith-
inn a làthair an dara uair ; agus a nis air
dhomh bhì as bhur làthair, tha mi a' sgrìobh-
adh chum na dream a pheacaich roimh so,
agus chum chàich uile, ma thig mi a ris,
nach caomhain mi :

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhadh air
Crìosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur
taobh-sa nach 'eil annhunn, ach a ta
cumhachdach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh e tre anmhuinn-
eachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd
Dhé : oir a ta sinne mar an ceudna anmh-
unn ann-san, gidheadh bithidh sinn beò
maille ris tre chumhachd Dhé do 'ur
taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bheil sibh
sa' chreidimh ; dearbhaibh sibh féin : nach
aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa
Crìosd annaibh, mur daoine a chuireadh
air cùl sibh ?

6 Ach tha dòchas agam gu 'm bi fhios
agaibh nach daoine a chuireadh air cùl
sinne.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gun sibh-
se a dheanamh uile air bith ; cha 'n ann
chum gu 'm faicear sinne bhì dearbhta,
ach chum gu 'n deanadh sibhse an ni sin
a ta maith, ged robh sinne mar dhaoine a
chuireadh air cùl.

8 Oir cha 'n urrainn sinn ni air bith a
dheanamh an aghaidh na firinn, ach air
son na firinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair a tha
sinn féin annhunn, agus sibhse làidir :
agus tha sinn a' guidhe so mar an ceudna,
sibhse bhì dìongmhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi na nithe
so do 'ur n-ionnsuidh air dhomh bhì as
bhur làthair, chum air dhomh bhì làthair
nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a
thug an Tighearna dhomh chum fògh-
luim, agus cha 'n ann chum sgrios.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn leibh :
bithibh dìongmhalta, bithibh subhach,
bithibh a dh' aon inntinn, bithibh sìoch-
ail ; agus bithidh Dia a' glràidh agus na
sithe maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig
naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd
do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus
gràdh Dhé, agus comh-choinun an Spior-
aid naoimh, *gu robh maille ribh uile.*
Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOI

CHUM NAN

G A L A T I A N A C H.

CAIB. I.

POL abstol, (cha 'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Criosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o aa marbhaibh.)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia :

3 Gràs duibh, agus sith o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Criosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu 'n saoradh e sinn o 'n droch shaoghal a ta láthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne :

5 Dhasan *gu robh* glóir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu 'n d' atharraicheadh sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre ghràs Chrìosd, gu soisgeul eile :

7 Ni nach *soisgeul* eile ; ach a ta dream àraidh 'gur buaireadh, le 'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os ceann.

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul a* shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a ris mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul a* ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air daoibh, no air Dia ? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh ? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoinne, cha bhithinn a' m' sheirbhiseach aig Chrìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul u shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b' ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh e, ach tre fhoillseachadh Iosa Criosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beathasa san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu 'n d' rinn mi thar tomhas geur-leanmhuinn air eaglais Dé, agus gu 'n d' fhàsaich mi i :

14 Agus gu 'n d' thàinig mi air m' aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhomh bhì ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shinn-sireachd.

15 Ach an uair a b' i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghairm mi tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoillseachadh annam, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach ; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil :

17 Ni mò chaidh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan abstolaibh romham ; ach chaidh mi gu Arabia, agus a ris thàinig mi air m' ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thrì bliadhna, chaidh mi suas gu Ierusalem, a dh' fhaicinn Pheadair, agus dh' fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha 'n fhacami, ach Seumas bràthair air an Tighearna.

20 A nis *anns* na nithibh a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha 'n 'eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thàinig mi gu crìoch-aibh Shiria agus Chìlicia ;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Chrìosd :

23 Ach a mhàin chual iad, An ti anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur-leanmhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrìos roimh so :

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a ris suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an cèill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaighnidheas dhoibh-san d' an robh meas, air eagal air chor sam bith gu 'n ruithinn, no gu 'n do ruith mi an diomhanas.

3 Ach cha b' éigin do Thitus féin a bha a' m' chuideachd, bhì air a thimchiollghearradh, ged bu Ghrengach e :

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'nar measg, a thàinig a steach an uaighnidheas a dh' fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Criosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire ; chum gu 'm buanaicheadh firinn an t-soisgeul maille ribhse.

6 Ach o 'n dream sin, a mheasadh gu 'm bu ni éigin iad, (cìod air bith a bha iad roimh, cha 'n 'eil suim ann domh-sa : cha 'n 'eil meas aig Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu 'm bu ni éigin iad*, cha do phàirtich iad le 'n còmhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunn-aic iad gu 'n d' earbadh soisgeul an neo-thimchiollghearraidh riumsa, mar a dh'

earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar;

8 (Oir an tì a dh' oibrich gu h-éifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh' oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach:)

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam puist, an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomh-sa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus gu *rach-amaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin b' àill leo gu 'm bitheamaid cumhneachail air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha ro-thoil agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu 'n robh e r' a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh' ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muinntir a bha do 'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu 'n d' thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le 'n cluain.

14 Ach an uair a churraic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach, a réir frinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a' d' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha 'n ann a réir nan Iudhach, c'arson a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne a tha 'nar n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha 'n ann 'nar peacaidh do na Cinnich,

16 Fios a bhì againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibrìbh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd, chreid sinne féin ann an Iosa Crìosd; chum gu 'm bitheamaid air ar fhìreanachadh o chreidimh Crìosd, agus cha 'n ann o oibrìbh an lagha: oir o oibrìbh an lagha, cha bhì feòil sam bith air a fhìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhì 'g iarraidh bhì air ar fhìreanachadh tre Crìosd, ma gheibhear 'nar peacaidh sinn féin, *am bheil*, uime sin, Crìosd 'na mhinistear peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhìom féin.

19 Oir a ta mise tre 'n lagh marbh do 'n lagh, chum gu 'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Crìosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Crìosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, tha mi 'ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha 'n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh: oir ma tha fhìreantachd tre 'n lagh, is ann gun aobhar a fhuair Crìosd bàs.

CAIB. III.

OA Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhald do 'n fhìrinn, d' an robh Crìosd air a nochdadh gu soilleir fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg?

2 So a mhàin b' àill leam fhìoghlum uaibh, An ann o oibrìbh an lagha a fhuair sibh an Spìorad, no o éisdeachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaideach *as sin?* air dhuibh fòiseachadh san Spìorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d' fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dìomhain? ma 's ann da rìreadh gu dìomhain.

5 An tì uime sin a tha frìthealadh dhuibh an Spìorad, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann tre oibrìbh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a nì e so?*

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an dream a tha do 'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimh do 'n sgrìobtuir gu 'm fhìreanaich Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uile Chinnich annas.

9 Uime sin tha an dream a tha do 'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheadh 'a ta do oibrìbh an lagha, tha iad fo 'n mhallachadh: oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach, nach fhìreanaichear neach sam bith tre 'n lagh am fianuis Dé: oir, Bithidh am fhìrean beò tre chreidimh.

12 Agus cha 'n 'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a ni iad gheibh a beatha anna.

13 Shaor Crìosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhì air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son: oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach aon a chrochar air crann:

14 Chum gu 'n tìgeadh beannachadh Abraham air na Cinnich tre Iosa Crìosd; ionnus gu faigheamaid gealladh an Spìoraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, tha mi a' labhairt mar dhuine; ged nach bhì ann ach coimhcheangal duine, ma tha e air a dhaingnachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh na geallanna agus d' a shìol. Cha 'n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu 'm biodh e labhairt inu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìol-sa, neach a 's e Crìosd.

17 Agus a ta mi ag ràdh so, nach fheudargu 'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fìchead 'na dhéigh, an coimhcheangal an neo-

bhrìgh, a dhaingnicheadh roimh le Dia ann an Crìosd, ionnus gu 'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma 's ann o 'n lagh a ta an oighreachd, cha 'n 'eil i ni 's mò o 'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C' ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an tig-eadh an sìol d' an d' rinneadh an gealladh; air òrduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha 'n ann air son aoin a ta e 'na eadar-mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin am bheil an lagh an aghaidh gheallanna Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o 'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh' fhàg an sgrìobtuir na h-uile dhaoine dùinte sa' pheacadh, chum gu 'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Crìosd air a thoirt dhoibh-san a ta creid-sinn.

23 Ach mu 'n d' thàinig an creidimh, choimhheadh sinn fo 'n lagh, air ar druid-eadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhì air fhòillseachadh.

24 Uime sin b' e an lagh, ar n-oid-fhòghluim g' ar treòrachadh gu Crìosd, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do 'n chreidimh, cha 'n 'eil sinn ni 's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Crìosd.

27 Oir a mheadh agaibh sa' bhaisteadh do Chrìosd, chuir sibh umaibh Crìosd.

28 Cha 'n 'eil Iudhach no Greugach, cha 'n 'eil saor no daor, cha 'n 'eil firionn no boirionn ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Crìosd.

29 Agus ma 's le Crìosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amharus, agus is oighreachan sibh a réir a' gheallaidh.

CAIB. IV.

ANIS a ta mi ag ràdh, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ged is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fo luchd-coimhid, agus fo luchd-riaghlaidh gu teachd na h-aimsir a dh' òrduich an t-atthair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn an daorsa fo cheud fhòghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thàinig coimhionadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhac féin uaith, a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n lagh.

5 Chum gu 'n saoradh e iadsan a bha fuidh 'n lagh, ionnus gu faigheamaid-ne uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spìrad a Mhac féin ann bhur cridheachaibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu ni 's mò, ach mac; agus ma 's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chrìosd.

8 Gidheadh, an uair nach b' aithne

dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan dée thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no mar is fearr a dh' fheudar a ràdh, bhì air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach anmhuinn agus bochd, d' am miann leibh bhì a ris fo dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhìosan, agus aimsirean, agus bhliadhan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu 'n do chaith mi gu diomhain mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir a ta mise mar sibhse: cha d' rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu 'm b' ann tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d' rinn sibh tarctuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Crìosd.

15 Cìod e ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu 'n splòndadh sibh a mach bhur sùilean féin, agus gu 'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

16 Uime sin an d' rinneadh nàmhaid duibh dhìom, air son mi dh'innseadh na firinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha 'n ann gu maith; ach b' àill leo sinnè dhruideadh a mach, chum gu 'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach is maith a bhì eudmhor ann an nì maith a ghnàth, agus cha 'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a ris ri saothair, gus an dealbhar Crìosd ann-aibh,

20 B' àill leam bhì nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le 'm miann bhì fo 'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich, agus am mac eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a bh' aige ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a bh' aige ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is sambladh iad; oir is iad so an dà choimhcheangal; aon duibh o' bheinn Shìnai, a ta a' breith chum daorsa, a 's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shìnai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r' a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith cloinne; bris a mach agus glaoth, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lionmhoire clann na mnà aonaranaich, na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn air-san a *rugadh* a réir an Spioraid, is amhuil sin a *ta* nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a ta an sgrìobtuir ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglach agus a mac: oir cha bhì mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

UIME sin seasaibh gu daingean anns an t-saorsa leis an d' rinn Crìosd saor sinn, agus na bithibh a ris air bhur cuibreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma timchioll-ghearrar sibh, nach bi fairbhe air bith dhuibh ann an Crìosd.

3 Oir a ta mi a ris a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a timchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-ìomlan a choimhionadh.

4 Cha 'n 'eil fairbhe sam bith ann an Crìosd dhuibhse a ta air bhur fireanachadh tre 'n lagh: thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre 'n Spiorad a' feith-eamh zi dòchas fireantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Crìosd, cha 'n 'eil eif-eachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh' oibrìcheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhì ùmhail do 'n fhìrinn?

8 Cha d' *thàinig* an impidh so o 'n tì a ghairm sibh.

9 Goirtichidh beagan do thaois ghoirt an meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tigh-earn, nach bi sibh dh' aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an tì a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e a bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c' ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhìodh oibheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl.

12 B' fhearr leam gu 'm biodh iadsan a ta cur mi-shuaimhneis oirbh eadhon air an gearradh uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *deanaibh* an t-saorsa 'na cion-fàth do 'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d' a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhionadh ann an aon fhocal, eadhon an so, Gràdhachidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claidhèar le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh san spiorad, agus cha choimhion sibh anamian na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh na Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n 'eil sibh fuidh 'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a 's iad so, Adhaltrannas, striopachas, neo-ghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd, naimhdeas, consachadh, co-fharpuis, fearg, combstri, aimhreite, saobh-chreidimh,

21 Farnad, mortadh, misg, ruidhteir-eachd, agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh' innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rioghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitehas, creidimh,

23 Macantas, stuaim: an aghaidh an samhul sin cha 'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a 's le Crìosd, cheus iad an fheòil, maille r' a h-an-tograibh agus a h-ana-miannaibh.

25 Ma 's beò dhuinn san Spiorad, gluais-eamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhlomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r' a chéile.

CAIB. VI.

ABHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad na macantachd; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha a chéile, agus mar sin coimhionaibh lagh Crìosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhì ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais aige d' a thaobh féin a mhàin, agus cha 'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nithibh maith.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b' e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an tì a chuireas d' a fheòil féin, buainidh e o 'n fheòil truaillidheachd; ach an tì a chuireas do 'n Spiorad, buainidh e o 'n Spiorad a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgithicheamaid do mhaith a dheanamh: oir ann an àm ìomchuidh buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin a réir mar a ta cothrom ag-ainn, deanamaid maith do na h-uile dhaoibh, ach gu h-àraidh dhuibh-san a ta do theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mhead le 'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheòil, tha iad 'gur n-éigneachadh chum bhì air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leanmhuinn orra air son crann-ceusaidh Crìosd.

13 Oir cha 'n 'eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha: ach is àill leo sibhse bhì air bhur tim-

chioll-gherradh, chum as gu dean iad uail ach ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanainn-sa uail ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearna Iosa Criosd, tre 'm bheil an saoghal air a cheusadh dhomh-sa, agus mise do 'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha 'n 'eil eifeach air bith ann an timchioll-gherradh, no ann an neo-thimchioll-gherradh, ach ann an cruthachadh nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir nar riaghailt so, sith orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

EPHESIACH.

CAIB I.

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd:

2 Gràs dhuibh, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Criosd:

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu 'm bitheamaid naomha, agus neo-choir-each 'na làthair-san ann an gràdh:

5 A roimh-òrduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an d' rinn e sinne taitneach ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa tre 'fhuil-san, maitheanas nam peacadh, a réir saobhreis a' ghràis;

8 Anns an robh e ro phailt dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh' fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir a dheadh-ghean féin a rùn-aich e ann féin:

10 Chum ann am frithealadh coimh-ionaidh nam aimsir, gu 'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon na *nithe* a ta air nèamh, agus na *nithe* a ta air talamh, *eadhon* ann-san:

11 Anns an d' fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-òrduchadh a réir rùn an Tì a ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir comhairle a thoile féin;

12 Ionnsa gu 'm bitheamaid-ne, a chuir air tùs dòchas ann an Criosd, chum cliù a ghlòire-san.

13 Anns an do *chuir* sibhse mar an ceudna *dòchas*, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, *eadhon* soisgeul bhur

slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomh sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich ar n-oighreachd-ne, *gu teachd* saorsa na seilbhe a cheannachadh chum cliù a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntinn domh-sa mar an ceudna bhur creidimh-sa anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Cha 'n 'eil mi a' sgur do bhi toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann an ùrnuighibh;

17 Gu 'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh dhuibh, ann an eòlas airsan;

18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairme-san, agus ciod e saobhreas glòire 'oighreachd-san anns na naomhaibh,

19 Agus ciod e ro-mheud a chumhachd do ar taobh-ne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a threun neirt;

20 A dh' oibrich e ann an Criosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na *h-ionadaibh* nèamhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uach-daranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh' ainmichear, cha 'n e mhàin san t-saoghal so, ach san *t-saoghal* ri teachd mar an ceudna:

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu *bhi* 'na cheann os ceann nan uile nithe do 'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an Tì a ta lionadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

AGUS sibhse *bheothaich* e, a bha marbh ann an euceartaibh agus ann am peacaibh;

2 Anns an do ghluais sibh sna h-am-

annaibh a chaidh seachad, a réir gnátha an t-saoghail so, a réir uachdarain cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-eas-ùmhlachd :

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caithe-beatha roimh so, ann an ana-miannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan'smuainte; agus bha sinn a' faobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàcl.

4 Ach Dia, a ta saobhir ann an tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdh-ach e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Criosd; (le gràs tha sibh air bhur tèarnadh;)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Iosa Criosd :

7 Chum gu 'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saobhbreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d' ar faobh-ne tre Iosa Criosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tèarnadh, tre chreidimh; agus *sin* cha 'n ann uaibh féin : *is e* tiodhlaic Dhé e :

9 Cha 'n ann o oibrìbh, chum nach deanadh neach air bith uail :

10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Criosd chum dheadh oibre, air son an d' ulluich Dia roimh-làimh *sinn*, chum gu 'n gluaiseamaid ann ta.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich san fheòil, ris an abrar an neothimchioll-ghearradh leo-san d' an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil :

12 Gu robh sibh san àm sin as eugmhaish Criosd, 'nur coimhich do chomh-fhlaith-eachd Israeil, agus 'nur coigrich do choimhecheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhaish dòchais, agus gun Dia anns an t-saoghal :

13 Ach a nis ann an Iosa Criosd, tha sibhse a bha roimh so fad o làimh, air bhur toirt am fagus tre fluil Criosd.

14 Oir is esan ar sìth-ne, a rinn aon *dhin*n araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh ;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'fheòil féin, *eadhon* lagh nan àitheanta, a *chuireadh sìos* ann an òrduighibh, chum gu 'n deanadh e ann féin do dhithis aon duine nuadh, *mar sin* a' deanamh sìthe :

16 Agus gu 'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chrann-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin :

17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sìth dhuibhse a bha am fad, agus dhoibh-san a bha am fagus.

18 Oir trid-san tha araon slighe againn gu dol a steach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis uime sin cha 'n 'eil sibh ni 's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur luchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlach Dhé ;

20 Agus tha sibh air bhur togail suas

air bunait nan abstol agus nam fàidhear, air bhi do Iosa Criosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn ;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r' a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tigh-earn :

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a' m' phrìosanach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha ;

2 O chuala sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa :

3 Gu 'n d' rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh an rùn-diomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m' eòlas ann an rùn-diomhair Criosd a thuigsinn ;)

5 Nì, ann an linnibh eile, air nach d' thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d' a abstolaibh naomha agus d' a fhàidhibh tre an Spiorad ;

6 Gu 'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comh-pàirt d' a ghealladh-san ann an Criosd, tre an t-*soisgeul* :

7 Air an d' rinneadh mise a' m' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.

8 Dhomh-sa, a 's lugha na 'n ti a 's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saobhbreas Criosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach ;

9 Agus gu 'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùn-diomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Criosd ;

10 Chum gu 'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhé,

11 A réir 'an rùn shìorrouidh a rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn :

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh á leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a 's e bhur glòir-sa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghluine do Athair ar Tighearna Iosa Criosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu 'n deonaicheadh e dhuibh a réir saobhbreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh gu treun, tre a Spiorad-san anns an duine an leth stigh ;

17 Ionnsu gu 'n gabh Criosd còmhnuidh ann bhur cridhe tre chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freumbachadh, agus air bhur stéidheachadh ann an gràdh,

18 Gu 'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn ciod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde ;
 19 Agus air gràdh Chrìosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum gu 'm bi sibh air bhur lìonadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhasan d'an comas na h-uile nithe a dheanamh gu h-anabarrach ro phailt, thar gach ni a 's urrainn sinne iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan *gu robh* glòir anns an eaglais tre Iosa Crìosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìosanach an Tighearn, a' guidhe oirbh gu 'n gluais sibh gu cubhaidh do 'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh ;

2 Leis gach uile irioslachd 'inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh ;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead an an ceangal na sìthe.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad *a ta ann*, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin bhur gairme ;
 5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a *tha* os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus anaibh-sa uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn, a réir tomhais tiodhlaidh Chrìosd.

8 Uime sin a ta e ag ràdh, Air dol suas da an àird, thug e bruid an braigheanas, agus thug e tiodhlacan do dhaoibh.

9 (A nis gu 'n deachaidh e suas, ciod e ach gu 'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh ìochdarach na talmhainn ?

10 An Ti a chaidh sìos, is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu 'n lìonadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e dream àraidh gu bhì 'nan abstolaibh ; dream eile, gu bhì 'nam fàidhibh ; agus dream eile, gu bhì 'nan soisgeul-aichibh ; agus dream eile, gu bhì 'nan aodhairibh, agus 'nan luchd-teagaisg ;

12 Chum na naoimh a dheasachadh chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd ;

13 Gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd ;

14 Chum as nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu 'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh ;

15 Ach a' labhairt na firinn ann an gràdh, gu 'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuide-san, a 's e an ceann, *eadhon* Chrìosd ;

16 O 'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre

an ni sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a ta mi ag ràdh, agus a' guidhe am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh' imeachd á so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an diomhanas an inntinn féin ;

18 Aig am bheil an tuigse air a dòrchachadh, air dhòibh bhì 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobh an aineolais a ta anna, tre chruas an cridhe ;

19 Muinntir, air dhòibh am mothachadh a chail, a thug iad féin thairis do mhinnaire, chum gach uile neòghloine chur an gnìomh le ciocras.

20 Ach cha d' fhòghluim sibhse Crìosd mar so ;

21 O chuala sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa ;

22 Gu 'n cuir sibh dhìbh, thaobh a' cheud chaithe-beatha, an seann duine, a tha truallidh a réir nan ana-miann cealgach ;

23 Agus gu 'm bi sibh air bhur n-athnuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn ;

24 Agus gu 'n cuir sibh umaibh an nuadh-dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé am fireantachd agus am fìor-naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r' a choimhearsnach : oir is buill sinn d' a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh : na luidheadh a' ghrian air bhur corr-uich ;

27 Agus na tugaibh àit do 'n diabhal.

28 An ti a ghòid, na goideadh e ni 's mò : ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a ta maith le a làmhaidh, chum gu 'm bi aige ni r' a phàirt-eachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh.

29 Na tigeadh cainnt thruaillidh air bith a mach as bhur beul, ach an ni sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnus gu 'n toir e gràs do 'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgeas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corr-uich, agus fearg, agus garrthaich, agus toibheum air an togail uaibh, maille ris gach uile mhì-run.

32 Agus bithibh caoimhneil teo-chridheach d' a chéile ; a' toirt maitheanas d' a chéile, eadhon mar a thug Dia maitheanas dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

UIME sin bithibh-sa 'nur luchd-leanmhuinn air Dia, mar chloinn ghràdh-aich ;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na lobairt deadh-shàile do Dhia.

3 Ach na biodh striopachas, agus gach uile neòghloine, no sannt, uiread as air

an ainmeachadh 'nur measg, mar is cubhaidh do naomhaibh :

4 No draosdach, no còmhradh amaid-each, no bao-shùgradh, nìtle nach 'eil iomchuidh: ach gu ma fearr *leibh* breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-striopachais air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear iodhol-aoraidh,) oighreachd ann an riochadh Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain: oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhachd.

7 Na bithibh-sa uime sin 'nur luchd-comh-pàirt riu.

8 Oir bha sibh uair éigin 'nur dorchadas, ach a nis tha *sibh* 'nur solus san Tighearn: gluaisibh mar chloinn an t-soluis;

9 (Oir a ta toradh an Spioraid anns an uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn;)

10 A' dearbhadh cìod an ni a tha taitneach do 'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oibrìbh neo-tharbhach an dorchadas, ach gu ma fearr *leibh* an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r' an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaighidheas.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a' d' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Chrìosd solus duit.

15 Feuchaibh uime sin gu 'n gluais sibh gu faicilleach, cha 'n ann mar amadain, ach mar dhaoinè glice,

16 Ag ath-cheannach na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibh-sa neoghlic, ach a' tuigsinn cìod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhìsg le fion, anns am bheil anabarr; ach bithibh air bhur lionadh do 'n Spioraid:

19 A' labhairt ribh féin ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dàn-aibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil 'nur crìdhe do 'n Tighearn:

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Chrìosd;

21 Air dhuibh bhì ùmhal d' a chèile ann an eagal Dé.

22 A mnà, bithibh ùmhal do 'ur fear-aibh féin, mar do 'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Chrìosd ceann na h-eaglais: agus is esan Slàn-uighear a' chuirp.

24 Uime sin mar a ta 'n eaglais ùmhal do Chrìosd, mar sin *biodh* na mnà d' am fearaibh féin mar an ceudna anns gach ni:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnàibh féin, eadhon mar a ghràdhaich Chrìosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son;

• 26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu 'n

glanadh e i le ionnlad an uisge tre an fhocail.

27 Chum gu 'n cuireadh e 'na làthair féin i 'na h-eaglais ghlòrnhoir, gun smal, gun phreasadh, no ni air bith d' an leithidibh sin; ach chum gu 'm biodh i naomh, agus neo-lochdach.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnàibh féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin: an tì a ghràdhaicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d' thug duine air bith riamh fuath d' a fheòil féin; ach altrumaidh agus eiridnidh e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do 'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d' a chorp, d' a fheòil, agus d' a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fagaidh duine 'ath-air agus a mhàthair, agus dùth-leanaidh e r' a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach tha mi a' labhairt mu Chrìosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d' a mhnaoi amhuil mar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu 'n toir i urram d' a fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàr-antaibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir urram do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àitlne le gealladh,)

3 Chum gu 'n éirich gu maith dhuit, agus gu 'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crìth, ann an tréibhdhìreas bhur crìdhe, mar do Chrìosd:

6 Cha 'n ann le sùil-sheirbhis, mar dhream a ni toil dhaoinè, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a deanamh toil Dé o 'n chrìdhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do 'n Tighearn, agus cha 'n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhì agaibh, ge b' e maith air bith a ni aon neach, gu 'm faigh e an ni so féin o 'n Tighearn, ma 's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhìbh bagraidh: air dhuibh fios a bhì agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an beart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu 'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha 'n 'eil sinn a' gleachdadh a *mhàin* ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aing-

idheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu 'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' *bhuairidh* san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaidh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh le firinn, agus uchd-éididh na fireantachd um-aibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cos-aibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh sgéithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde teinnteach an droch *Spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spioraid, ni a 's e focal Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè ùrnuigh agus asluchaidh san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuan-

achadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo shonsa, chum gu toirear dhomh comas labhairt, le fosgladh m' bheòil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-diomhair an t-soisgeil;

20 Air son am bheil mi a' m' theachdair ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu 'm bi fhios agaibh-sa mar an ceudna air na nithibh a bhuineas dhomh-sa, agus ciod a tha mi a' deanamh, foillsichidh Tìehicus, bràthair gràdhach agus ministèir firinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh:

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhair so féin, chum gu 'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu 'n tugadh e comhburtachd do 'ur cridhe.

23 Sith gu *robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dhia an t-Ath-air, agus an Tighearn Iosa Criosd.

24 Gu *robh* gràs maille riu-san uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Criosd ann an trèibhdhìreas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POL agus Timoteus, seirbhisich Iosa Criosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Criosd, a tha ann am Philipi, maille ris na easbuigibh agus ris na deacon-aibh:

2 Gràs duibh agus sìth o Dhia ar n-Ath-air, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhniceas mi oirbh,

4 A ghnàth ann am uile ùrnuighibh air ohrur sonsa uile, le gairdeachas a' deanamh guidhe,

5 Air son bhur comh-roinn do 'n t-soisgeul, o 'n cheud là gus a nis;

6 Air dhomh bhì dearbhta as an ni so féin, eadhon an Ti a thòisich deadh obair annaibh, gu 'n coimhlion e i gu là Iosa Criosd:

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'nur luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, araon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Òir is e Dia m' fhianuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Criosd.

9 Agus a ta mi a' guidhe so, gu 'm biodh bhur gràdh-sa air a mheudachadh ni 's mò agus ni 's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse:

10 Chum gu 'n dearbh sibh na nithe a 's fearr; chum gu 'm bi sibh trèibhdhìreach, agus gun tuisleadh gu là Chriosd;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fir-cantachd, a tha tre Iosa Criosd chum glòire agus cliù Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhomh-sa, gur mò a dh' éirich leo an soisgeul a chur air aghaidh:

13 Ionnus gu bheil mo gheimhlean-sa ann an Criosd ionraideach anns an lùch-airt uile, agus anns gach àit eile;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr-dhànachd a' labhairt an fhocail gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chriosd tre fharmaid agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chriosd tre chonnsoid, cha 'n ann gu trèibhdhìreach, a' saoilsiun àmhlghar a chur ri m' gheimhlibh-sa:

17 Ach an dream eile o ghràdh, air

dhoibh fios a bhi aca gu 'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma ta ? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, tha Crìosd air a shearmonachadh ; agus air a shon so tha mise a' deanamh gairdeachais, seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a tha fhios agam gu 'n tig so chum slàinte dhomh-sa tre bhur n-ùrnuigh-sa, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Crìosd,

20 A réir mo ro-dhùil, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhànachd labhairt, mar a ghnàth, gu 'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrdachadh a' m' eorp-sa, ma 's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomh-sa bhi beò *is* e sin Crìosd, agus bàs fhaotainn *is* buannachd dhomh so.

22 Ach ma 's beò dhomh san fheadil, *is* e so toradh m' oibre : ach ciod d' an deanaim roghainn, cha 'n fhios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Crìosd ; oir is e so a 's ro fhearr :

24 Gidheadh, 's e mi dh' fhanuinn san fheadil a 's feumaille dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu 'm fuirich mi agus gu 'n còmhnuich mi maille ri bith uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh :

26 Chum gu 'm bi bhur gairdeachas ni 's pailte ann an Iosa Crìosd do m' thaobhsa, air son mi bhi a ris a làthair maille ri bhi.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Crìosd : chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu 'n cluinn mi mu 'ur timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidimh an t-soisgeil ;

28 Gun gheilt ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh : ni a tha dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrìos, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh dhuibhse air son Crìosd, cha 'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon ;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annam-sa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

UIME sin ma tha comhfhurtachd air bith ann an Crìosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comh-chomuinn air bith an Spioraid, ma tha truas air bith agus tròcair ;

2 Còimhlionaibh mo ghairdeachas, gu 'm bi sibh a dh' aon inntinn, a dh' aon ghràdh, a dh' aon toil, a dh' aon bhreithneachadh.

3 *Na deantar* aon ni tre chonnspaid, no tre ghloir dhiomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na

nithibh a bhuineas do dhaoineibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Crìosd :

6 Neach 'air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia :

7 Ach chuir se e féin ann an dimeas, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh 'ann an coslas dhaoine :

8 Agus air dha bhi air fhaghal ann an cruth mar dhuine, dh' irioslaich se e féin, agus bha e ùmhgal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh' àrdaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm Iosa gu 'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air thalamh, agus do *nithibh a ta* fo 'n talamh ;

11 Agus gu 'n aidheadh gach teangadh gur e Iosa Crìosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhgal a ghnàth, cha 'n e a mhàin a' m' làthair-sa, ach ni 's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh' oibriceas annaibh, araon an toil agus an giùiomh a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearran agus gun deasboireachd :

15 Chum gu 'm bi sibh neo-choireach, agus neo-chronail, 'nur cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiair agus chrosda, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal ;

16 A' cumail a mach focail na beatha ; chum gu 'n dean mise uail ann an là Crìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh' iobrar mi air iobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimh-sa, tha aoibhneas orm, agus tha mi a' deanamh gairdeachais maille ri bhe se uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gairdeachas maille ri um-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid do 'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhìnsich, air dhomh fios fhaotainn ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha 'n 'eil duine air bith agam comh-ionann inntinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha 'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadhsan, mar mhac d' a athair, gu 'n d' riun e seirbhis maille ri um-sa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur do 'ur n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn

earn, gu 'n tig mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu 'm b' fheumail Epaphroditus mo bhráthair, agus mo chomh-oibrich, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdair-sa, agus an tí a fhrithleil do m' uireasbhuidh, a chur do 'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhór aige oirbh uile, agus bha e lán tuirse, do bhrìgh gu 'n cuala sibhse gu 'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do 'n bhàs : gidheadh rinn Dia trócair air ; agus cha b' ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarrach e a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh e, chum air dhuibh fhaicinn a ris, gu 'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu 'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin :

30 Do bhrìgh air son oibre Chrìosd gu robh e dlùth do 'n bhàs, agus nach robh suim aige d' a bheatha féin, chum gu 'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhráithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so téaruinte.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o 'n chomhghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Chrìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheòil :

4 Ged dh' fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhì agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu 'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh' fheudas mise* :

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a' m' Eabhruidheach do na h-Eabhruidhich ; a réir an lagha, a' m' Phairiseach ;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais ; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro-òir dheirceis eòlais Iosa Chrìosd mo Thighearna : air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn Chrìosd,

9 Agus gu faighear ann-san mi, gun m' fhireantachd féin agam, a ta o 'n lagh, ach *an fhireantachd* sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhireantachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhì agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn 'fhuilangais, air bhì dhomh air mo chur ann an coslas crutha r' a bhàs ;

11 Dh' fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha 'n e gu 'n d' ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe : ach tha mi a' leantuinn, dh' fheuchainn am faigh mi greim do 'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhìom le Iosa Chrìosd.

13 A bhráithre, cha 'n 'eil mi a' meas gu 'n do ghlac mi greim : ach aon ni a *ta mi a' deanamh*, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhìchuimhneachadh, agus bhì 'g am shineadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh' ionnsuidh a' chomhara, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Chrìosd.

15 Uime sir mheud dhinne 's a ta dìongmhalta, biodh an inntinn so againn : agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh intinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an mi air an d' ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh' aon inntinn.

17 A bhráithre, bithibh-sa le chéile 'nur luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar n-eisimpleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu 'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu 'n bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur naimhdean iad* do chrann-ceusaidh Chrìosd :

19 D' an deireadh bhì air an sgrìos, d' an dia am brù ; agus aig am bheil an glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne, air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Chrìosd ;

21 A chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu 'n deanar e comh-chosmhuil r' a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhráithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m' aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir *mo* ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhì dh' aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean còmhnaidh ris na mnàibh sin a rinn saothair mail^o rium-sa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tighearn a ghnàth : a ris a ta mi ag ràdh, Deanaibh gairdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd follaiseach

do na h-uile dhaoibh. *Tha 'n Tighearn* am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-ùrnuigh agus asluachadh maille ri breith-buidh-eachais, biodh bhur n-iarrtuais air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sith Dhé, a ta thar gach uile thuigsge, bhur cridhe agus bhur n-intinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b' e nithe ta fior, ge b' e nithe ta urramach, ge b' e nithe ta ceart, ge b' e nithe ta fior-ghlan, ge b' e nithe ta ion-ghràidh, ge b' e nithe ta ionmholta; ma *tha* deadh-bheus air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh' fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn do bhrìgh gu 'n d' ath-ùraicheadh nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha 'n e gu bheil mi a' labhairt a thaobh uireasbhuidh: oir dh' fhòghluim mi, ge b' e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi iosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocraich, araon pailteas a shealbhadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chrìosd, a neartaicheas mi,

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu 'n do chomh-phàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh' fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith riumsa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica chuir sibh aon uair agus a ris a' m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha 'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhairtais: ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntais-sa.

18 Ach a ta mi sealbhadhach man uile nithe, agus tha pailteas agam: lionadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn o Epaphroditus a *chuireadh* uaibh-sa, faile deadh-chùbhradh, iobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glòir, tre Iosa Crìosd.

20 A nis do Dhia agus ar n-Athair-ne *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur fàilte oirbh.

22 Tha na naomh uile a' cur fàilte oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

COLOSIA NACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dileas ann an Crìosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Crìosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal firinn an t-soisgeil;

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha toirt

toraidh uaith, mar a *ta e deanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa, o 'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d' fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am firinn.

7 A réir fòs mar a dh' fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinistear dileas do Chrìosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha 'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgar, o 'n là a chuala sinn *e*, do dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidheadh gu 'm biodh sibh air bhur lionadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigsge spioradail;

10 Chum gu 'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do 'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile

neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas.

12 A' tabhairt buidheachais do 'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comh-pàirt do oighreachd nan naomh san t-solus :

13 A shaoir sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh' atharraich sinn chum rioghachd Mic a ghràidh-san :

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san, eadhon maitheanas nam peacadh :

15 Neach a 's e ìomhaigh an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile :

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma 's àrd-chaitheachan *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe :

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus trid-san tha na h-uile nithe a' comh-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, eadhon na h-eaglais : neach a 's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu 'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b' e deadh thoil an Athar, gu 'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd ann-san :

20 Agus gu 'm biodh na h-uile air an deanamh rèidh ris féin trid-san, air dha sith a dheanamh tre fhuil a chroinncheusaidh-san; trid-san, a ta mi ag ràdh, ma 's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-éigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdbh ann bhur n-intinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e rèidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre 'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san :

23 Ma dh' fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach agus dangean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d' rinneadh mise Pòl a' m' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhuilgasaibh air bhur son-sa, agus a' coimhionadh mheud 's a ta dhéidhláimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, eadhon na h-eaglais :

25 D' an d' rinneadh mise a' m' mhinisteir, a réir stiùbhardachd Dhé a thugadh dhomh air bhur son-sa, a choimhionadh focail Dé;

26 Eadhon an rùn-diomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealach-aibh a chuidh seachad, ach a nis a tha air fhoillseachadh d' a naomhaibh-san :

27 D' am bu toil le Dia fhoillseachadh cìod e saobhbreas glòire an rùn-diomhair so am measg nan Cinneach; neach a 's e Chrìosd annaibh-sa, dòchas na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh,

a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Chrìosd :

29 An ni chum am bheil mise mar an ceudna a' saothreachadh, a' deanamh sbàirn a réir 'oibreachaidh-san, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

OIR b' àill leam fios a bhi agaibh cìod e meud mo chòmhraig air bhur son-sa, agus air son na dream a ta ann an Lao-dicea, agus air son a mheud nach fhaca m' aghaidh anns an fheòil :

2 Ionnus gu 'm faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlùth-cheangal r' a chéile ann an gràdh, agus chum uile shaoibhreis an làn dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais rùn-diomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocas agus an eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach.

5 Oir ged tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille ribh san Spiorad, a' deanamh gairdeachais agus a' faicinn bhur n-òrduigh, agus seasmhachd bhur creidimh ann an Chrìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh do 'ur n-ionnsuidh an Tighearn Iosa Chrìosd, gluaisibh ann :

7 Air dhuibh bhi air bhur freumbachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh tre fheallsanachd agus mealltaicheadh dhìomhain, a réir beul-aithris dhaoine, a réir ceud-thoiseacha an t-saoghail, agus cha 'n ann a réir Chrìosd :

9 Oir annsan tha uile iomlanachd na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhionta annsan, neach a 's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d' rinneadh le làmh-aibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd :

12 Air dhuibh bhi adhaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus ann an neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla, bheothaich e maille ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan òrduighean do ar taobh-ne, a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san :

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh, rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-

chaithreim os an ceann tre 'n chrann ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bidh, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no sháb-aide:

17 A ta 'nan sgáile air na nithibh a ta ri teachd; ach is le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais naibh le irioslachd thoileil, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach *gu dàna* chum nan nithe nach fac e, gu diomhain air a shéideadh suas le 'inntinn fheolmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o 'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhúlth-cheangal r' a chéile, a' fás le fás Dé.

20 Uime sin ma fluair sibh bás maille ri Criosd o cheud-thoiseachaibh an t-saoghail, c' ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghail, a tha sibh fuidh órduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le 'n gnáthachadh,) a réir àitheantan agus teag-asga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhhladh gliocas ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chuimh-nadh a' chuirp, cha 'n ann an urram sam bith chum sásachaidh na feòla.

CAIB. III.

UIME sin ma dh' éirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta shuas, far am bheil Criosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na nithibh a ta shuas, agus cha 'n ann air na nithibh a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus tha bhur beatha fo-laichte maille ri Criosd ann an Dia.

4 'Nuair a dh' fhoillsichear Criosd, neach a 's e ar beatha-ne, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh maille ris ann an glóir.

5 Uime sin claidhibh bhur buil a ta air an talamh, striopachas, neoghloine, fonn-collaidh, ana-mianna, agus sannt, ni a 's iodhol-aoradh:

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhlaichd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a gluasad uair-éigin, 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg.

8 Ach a nis cuiribh-sa uair na nithe so uile; fearg, corruich, mì-run, toibheum, cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d' a chéile, do bhrìgh gu 'n do chuir sibh dhìbh an seanm duine maille r' a ghnìomharaibh,

10 Agus gu 'n do chuir sibh umaibh an duine nuadh, a tha air ath-nuadhachadh ann an eòlas, a réir Ìomhaigh an Tì a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, *duine* borb, Sìtianach, daor no saor: ach is e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh-sa umaibh, (mar

dhaoine taghta Dhé, naomha agus ionmhuinn,) innigh thròcaire, caomhalachd, irioslachd inntinn, macantas, fad-fhulang-as;

13 A' giùlan le chéile, agus a' mhaith-eadh d' a chéile, ma tha cùis ghearrain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Criosd maithneas dhuibhse, mar sin deanaibh sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni a 's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chrìosd còmhnuidh annaibh gu saobhair san uile ghliocas, a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a' deanamh ciuil do 'n Tighearn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh *iad* uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheachais do Dhia, eadhon an t-Athair trid-san.

18 A mhnai, bithibh ùmhail do 'ur fear-aibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh *bhur* mnai, agus na bithibh searbh 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhail do 'ur pàr-antaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do 'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh bhur clann *chum feirge*, air eagal gu 'n cail iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhail do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha 'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhìreais cridhe, ann an eagal Dhé:

23 Agus ge b' e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do 'n Tighearn, agus cha 'n ann do dhaoinibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu 'm faigh sibh o 'n Tighearn duais na h-òigh-reachd: oir is ann do 'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toill-teanas na h-eucorach a rinn e: agus cha 'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

AMHAIGHSTIREAN, thugaibh do 'ur seirbhisich an ni sin a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanachibh ann an ùrnuigh, a deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar sonne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhaird, a chur an céill rùin-diomhair Chrìosd, air son am bheil mise ann an cuibreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is eòir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na

dream sin a tha an leth muigh, ag ath-cheannach na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs, air a dheanamh blasda le salann, chum gu 'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus comh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa :

8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu 'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu 'n tugadh e comh-fhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dileas agus gràdhach, a tha dhibh féin. Ni iad aithneichte dhuibh na h-uile nithe a tha ann so.

10 Tha Aristarchus mo chomh-phriosanach a' cur fáilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu 'n d' fhuair sibh aitheanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do 'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin a mhàin mo chomh-oibricean chum rioghachd Dhé, a bha 'nan comh-fhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fáilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirn dhùrachdaich air bhur son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do 'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fáilte oirbh.

15 Cuiribh fáilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nymphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa 'near gu 'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu 'n leugh sibhse cuideachd an litir o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do 'n mhinistear-eachd a fhuair thu san Tighearn, gu 'n coimhllion thu i.

18 Fáilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs gu robh maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL.

CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

PPOL, agus Silvanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur son-sa uile, a' toirt ionmhadh oirbh ann an ùrnuighibh-ne;

3 'A cuimhneachadh gun sgar obair bhur creidimh, agus saothair bhur gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd, am fianuis Dé, agus ar n-Athar-ne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhach le Dia, air bhur taghadh-sa.

5 Oir cha d' thàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mòr làn-dearbhadh; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nur measg air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-leanmhuinn oirne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am

mòr-àmhghar, le h-aoibhneas an Spioraid naomh:

7 Ionnus gu robh sibh 'nur n-eisempleiribh dhoibh-san uile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha 'n ann a mhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnus nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh mu ar timchioll-ne, ciod a ghnè dol a steach a bha againn do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o Ìodhol-aibh, a dheanamh seirbhis do 'n Dia bheò agus fhior,

10 Agus gu feitheamh r' a Mhac o nèamh, a thog e suas o na marbhaibh, eadhon Iosa a shaor sinne o 'n fheing a ta ri teachd.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an diomhanas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, ag-

us an déigh ar maslachaidh ann am Phlipi, mar is aithne dhuibh, bha dánachd againn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse ann am mòr-ghealachd.

3 Oir cha robh ar n-earail-ne o mheall-taireachd, no o neòghloine, no ann an eilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia iomchuidh gu 'm biodh an soisgeul air earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, cha 'n ann mar dhream a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar eiridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra mìodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul saintt; 's e Dia ar fianuis:

6 Ni mò dh' iarr sinn urram o dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoineibh eile, ged fheudamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Chrìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhuil a dh' altrumas banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne ro-dhéidheil oirbhse, bu toileach leinn cha 'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgios-ne: oir air dhuinn bhì ri h-obair a dh' oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach, agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus a dh' earaillich sinn, agus a thug sinn comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach ann agaibh fa leth, (mar a nì Athair d' a chloinn,)

12 Gu 'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghloire féin.

13 Uime sin a ta sinne mar an ceudna 'a toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu 'n do ghabh sibh ris cha 'n ann mar fhocal dhaoine, ach, (mar is e gu firinneach,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Chrìosd: oir dh' fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùtha féin, mar a dh' fhuiling iadsan o na h-Iudhaich:

15 A chuir aron an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha 'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu 'm biodh iad air an tèarnadh, chum sir-mònaidh suas am peacanna: oir thàinig an fhearg orra mu dheireadh.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhì air ar dealachadh uaibhse rè tamuill bhig am

pearsa, ach cha 'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur n-aghaidh fhacinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà; ach bhac Satan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no ar n-aobhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Chrìosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aobhneas.

CÀIB. III.

AIR anaobhar sin, an uair nach b' urrainn sinn cumail oirne féin ni b' fhaide, bu taitneach leinn bhì air ar fàgail 'nar n-aonar an baile na h-Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministear Dhé, agus ar comh-oibrìche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaiseadh neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu 'n d' orduicheadh sinn a dh' ionnsuidh so.

4 Oir gu deimhin, an uair a bha sinn maille ribh, dh' innis sinn duibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmhghar fhulang; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b' fhaide, chuir mi a dh' fhaghail fios mu 'ur creidimh, air eagal air chor sam bith gu 'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gu 'm biodh ar saothair-ne diomhain.

6 Ach a nis an uair a thàinig Timoteus uaibhse do ar n-ionnsuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu bhur creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannaichadh gu mòr sinne fhacinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhacinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd do 'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn tre bhur creidimh-sa:

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh' fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur leth-sa, air son an aobhneis sin uile leis am bheil sinn ri gàrdeachas do 'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh' oidhche agus a là a' guidhe gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhur n-aghaidh-sa, agus gu leasaicheamaid uireasbuidh bhur creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin, eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearna Iosa Chrìosd ar slighe-ne a threòrachadh do 'ur n-ionnsuidh-sa.

12 Agus gu tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhì ro phailt ann an gràdh d' a chèile, agus do na h-uile dhaoineibh, mar a ta sinne dhuibhse;

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choireach ann an naomhachd am fianuis Dhé, eadhon ar n-Athar-ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Chrìosd maille r' a naomhaibh uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre 'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is coir dhuibh im-eachd, agus Dia a thoileachadh, gu meud-aicheadh sibh mar sin ni 's mò agus ni 's mo.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre 'n Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh striopachais:

4 Gu 'm h' aithne do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhadh ann an naomhachd, agus ann an urram;

5 Cha 'n ann ann am fonnana-miannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia:

6 Gun neach air bith a dheanamh euc-oir no mealltaireachd sa' chùis air a bhràithir; do bhrìgh gur e 'n Tighearn a ni dìoghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh, agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neò-ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha 'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomh féin.

9 Ach a thaobh gràidh bhràithreil, cha 'n 'eil feum agaibh mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh; oir a ta sibh féin air bhur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d' a chéile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni 's mò agus ni 's mò;

11 Agus gu 'n dean sibh blur dichìoll a bhì ciùin, agus bhur gnothuiche féin a dheanamh, agus saothreachadh le 'ur làmhaidh féin, (amhuil a dh' àithn sinne dhuibh;)

12 Chum gu 'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta 'n leth muigh, agus nach bì uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b' àill leam, a bhràithre, sibh a bhì aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu 'n d' fhuair Iosa bàs, agus gu 'n d' éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an dream a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh ann am focal an Tighearna, nach bì againne a tha beò agus a dh' fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o neamh le àrd-iolaich, le guth an àrd-ain-igil, agus le trompaidh Dhé: agus éiridh na maibrh ann an Crìosd air tùs:

17 An dèigh sin sinne a bhios beò agus a dh' fhàgar, togar suas sinn maille riu-san ann na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar: agus mar sin bithidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearn.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d' a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm cha 'n 'eil feum agaibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu 'n tig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a their iad, Sìth agus tèar-uinteachd, an sin thig sgrìos obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich; agus cha téid iad as.

4 Ach cha 'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorachdas, ionnus gu 'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là: cha 'n ann do 'n oidhche, no do 'n dorachdas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama.

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche a choidleas iad: agus an dream a tha air mhìsg, is anns an oidhche tha iad air mhìsg.

8 Ach bitheamaid-ne a tha do 'n là stuama, a' cur oirn uched-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaid, dòchas na slàinte.

9 Oir cha d'òrduich Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhaotainn tre ar Tighearna Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is faireach no codal dhuinn, gu 'm bith-eamaid beò maille ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d' a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhì agaibh air an dream a tha saothreachadh 'nur measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearn, agus a tha 'gur comhairleachadh;

13 Agus meas mòr a bhì agaibh dhuibh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh sìochail 'nur measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibh-san a tha miriaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibh-san a tha lag-chridheach, cumaibh suas iadsan a ta anmhuinn, bithibh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach loc neach olc air son uile do dhuine sam bith; ach leanaidh-sa a ghnàth an ni a ta maith, araon do 'ur taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gàrdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgar.

18 Anns gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd do 'ur taobh.

19 Na mùchaibh an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidheadair-eachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaidh gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uilc.

23 Agus gu deanadh Dia na sìthe féin naomha sibh gu h-iomlan; agus gu deònaicheadh Dia gu 'm bì bhur n-uile spìrad, agus anam, agus chorp air an gléidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd.

24 Is firinneach an Tl a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.

25 A bhràithre, deanaihbh ùrnuigh air ar son-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.

27 Tha mi a' sparradh oirbh a h-uchd an Tighearna, gu 'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 Gu robh gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanas, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd.

2 Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha e mar fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile:

4 Ionns gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibh-sa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidín agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang:

5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar iocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh' fhoillsichear an Tighearn Iosa o n-éamh, maille r' a aing-libh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarach, a' deanamh dìoghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Muinntir air an deanar peanas le sgrìos sìorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd;

10 'Nuair a thig e gu bhi air a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus chum gu 'n deanar iongantach e ann-ta sin uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu 'n do chreideadh ar fianuis-ne 'nur measg-sa.)

11 Air an aobhar so tha sinne mar an ceudna a' deanamh sir-ùrnuigh air bhur sonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur airidh sibhse air a' ghairm so, agus gu 'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhatheis, agus obair a' chreidimh le cumhachd:

12 Chum gu 'm bi ainm ar Tighearna Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibh-sa,

agus sibhse ann-san, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

CAIB. II.

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus ar comh-chruinneachaidh-ne d' a ionnsuidh,

2 Gun sibh bhi gu h-ealamh air bhur crathadh 'nur n-inntinn, no fo bhuaireas, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd am fagas.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha *tig an là sin* mur tig air tùs tréigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrìos;

4 A' tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os ceann gach ni ris an abrar Dia, no d' an deanar aoradh; ionns mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhi fathast maille ribh, gu 'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh cìod a tha bacadh nis e bhi air fhoillsicheadh 'na am féin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-ain-diadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an tì a ta nis a' bacadh.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le h-anail e bheoil féin, agus d' an cur e as le dealradh a theachd:

9 *Eadhon esan*, aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltaireachd na h-eucorach ann-ta-san a chaillear; a chionn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu téaruinteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun-oibreachadh meallaidh d' a ionnsuidh, ionns gu 'n creid iad a' bhreug:

12 Chum gu 'm bi iad uile air an dìteadh.

nach do chreid an fhairinn, ach aig an robh tlachd anns an eucoir.

13 Ach a ta e mar fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnáth air bhur son-sa, a bhráithre, ionmhuinn do 'n Tighearn, do bhrígh gu 'n do thagh Dia sibh o thús chum sláinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn:

14 Chum 'an do ghairm e sibh tre ar soisgeul-ne, chum sibh a dh' fhaotainn glóire ar Tighearna Iosa Críosd.

15 Uime sin, a bhráithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na teagasgan a tugadh dhuibh, co dhuibh is ann le focal, no le ar litir-ne.

16 A nis gu 'n tugadh ar Tighearn Iosa Críosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Athair-ne, a ghrádhach sinn, agus a thug dhuinn sólas siorroidh, agus dóchas maith tre ghrás,

17 Comhfhurtachd do 'ur cridhe-sa, agus gu daingnicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghníomh.

CAIB. III.

FA dheoidh, a bhráithre, deanaibh ùrn-úigh air ar son-ne, chum gu 'n ruith focal an Tighearn, agus gu 'm bi e air a ghlórachadh mar ann bhur meag-sa;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoibh mi-reusonta agus olca: oir cha 'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dileas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o 'n olc sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobh-sa, gu bheil sibh araon a' deanamh, agus gu 'n dean sibh na nithe, a tha sinn ag áithneadh dhuibh.

5 Agus gu seoladh an Tighearn bhur cridheacha chum gráidh Dhé, agus chum foighidin Críosd.

6 A nis áithneamaid dhuibh, a bhráithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Críosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhráthair a tha 'g imeachd gu mi-riagh-

ailteach, agus cha 'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is cóir dhuibh ar lorg-ne leantuinn: oir cha do ghiúlaim sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nur meag;

8 Ni mó a dh' íth sinn aran duine sam bith a nasgaidh; ach le saothair agus an-shocair, a dh' oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air aon agaibh:

9 Cha 'n e nach 'eil comas againn, ach a chum gu 'n deanamaid sinn féin 'nar n-eis-impleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an áithne so dhuibh, mur áill le neach obair a dheanamh, gun e dh' íth-eadh *bídh*.

11 Oir tha sinn 'g cluinntinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nur meag, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn 'g toirt áithne d' an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearn Iosa Críosd, le saoitreachadh gu ciùin, gu 'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhráithre, na sgith-ichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd do ar focal-ne tre an litir so, comharaichibh esan, agus na bíodh comhlúadar agaibh ris, chum gu 'm bi náire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhráthair.

16 A nis gu 'n tugadh Tighearna na síthe e féin síth dhuibhse a ghnáth, air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearn maille ribh uile.

17 Fáilte uamsa Pòl le mo lámh féin, ní a 's e an comhara anns gach uile litir: mar so tha mi a' sgríobhadh.

18 Grás ar Tighearna Iosa Críosd gu *robh* maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Críosd, a réir áithne Dhé ar Slánúighir, agus an Tighearna Iosa Críosd, *neach a 's e* ar dóchas;

2 Chum Thimoteuis m' fhior mhic anns a' chreidimh: Grás, trócair, agus síth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Críosd ar Tighearn.

3 Mar a dh' iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu 'n tugadh tu órdugh do

dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gu ainm a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinntearachd neo-chrioch-naich, a bheir abobhar do cheisdibh, ní 's mó na do fhóghlum dhíadhaidh, a tha tre chreidimh: *dean mar sin*.

5 A nis is e a 's crioch do 'n áithne grádh a' cridhe glan, agus á coguis mhaith, agus á creidimh neo-chealgach:

6 Nithe air do dhream àraidh claonadh

uatha, chaidh iad a thaobh chum dlomhanais cainnte;

7 A' miannachadh bhì 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn cìod a ta iad ag ràdh, no cìod iad mu 'm bheil iad a' toirt cinntè.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dlìgheach e:

9 Air do fhìos so a bhì aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'òrduicheadh an lagh, ach do dhaoibh neo-dhligheach agus eas-ùmhail, dhoibh-san a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacaich, do dhaoibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh,

10 Do luchd-striopachais, do luchd-ana-mianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-èithich, agus ma tha nì sam bith eile a tha 'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A rèir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh rium-sa.

12 Agus a ta mi a' toirt buidheachais do Iosa Crìosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu 'n do mheas e mi dìleas, 'gam chur sa' mhinistirealachd;

13 A bha roimh a' m' fhear-labhairt toibheim, agus a' m' fhear-geur-leanmhunn, agus a' m' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu 'n d' rinn mi so tre aineolas, ann am mi-chreidimh:

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro phàilte dhomh, maille ri creidimh, agus ri gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris, gu 'n d' thàinig Iosa Crìosd do 'n t-saoghal a thèarnadh pheacach; d' am mise an ceudfhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu 'm foillsicheadh Crìosd annam-sa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir dhoibh-san a chreideadh ann, an dèigh so, chum na beatha mair-eannaich.

17 A nis do 'n Rìgh shìorruidh, neo-thruaillidh, uco-fhaicsinneach, do Dhia a ta mhàin glìc, gu robh urram agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so tha mi ag earbsadh riut, Thimoteuis a mhic, a rèir nam fàidh-eadaireachd a rinneadh umad roimh so, chum trid-san gu 'n cogadh tu deadh chogadh;

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis; nì air do chuid do dhaoibh a chur uatha, rinn iad long-bhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D' am bheil Himeneus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le 'n smachdachadh gu 'm fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh uime sin, roimh na h-uile nìthibh, gu 'n deanar ath-chuinge, ùrnuighean, eadar-ghuidhe, ag-

us breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu 'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir tha so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhì air an tèarnadh, agus iad a theachd chum eòlas na firinn.

5 Oir is aon Dia a ta ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd;

6 A thug e féin 'na éiric air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh;

7 Chum an d'òrduicheadh mise a' m' shearmonaiche, agus a' m' abstol, tha mi a' labhairt na firinn ann an Crìosd, cha 'n 'eil mi a' deanamh bréige,) a' m' fhear-teagaisg nan Cìnneach ann an creidimh agus ann am firinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh ùrnuigh sgach àit, a' togail suas làmh na naomha, gun fheirg, gun amharus:

9 Air an dòigh cheudna, na mnà a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàiseachd agus stuaim: cha 'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luachmhor;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibrìbh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh do mhnaoi teagasg a thoirt uaipè, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhì 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, agus 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b' e Adhamh a mhealladh, ach air do 'n mhnaoi bhì air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhunaicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh sig aon Ì duine chum dreuchd easbuig, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhì neo-lochdach, 'na fhear aoin mhna, faireil, ciallach, deadh-bheusach, fialuidh, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhì 'na phòitear, gun bhì buailteach, gun bhì déidheil air buannachd shalaidh; ach macanta, neo-thuasaidèach, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chilann fo smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinn;

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghladh, cionnus a ghabhas e cur-am do eaglais Dhé?)

6 Gun bhì 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhì air atadh le h-ubhar, gu 'n tuit e ann an àiteachd an diabhail.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theis-teas bhi aige uatha-san a ta 'n leth muigh; air eagal gu 'n tuit e ann an scainnil, agus ann an ribe an diabhail.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconaibh bhi suidhichte, gun an teagadh bhi leam leat, gun bhi cionail air mòran fiona, gun bhi déidheil air buannachd shalaidh;

9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin, air dhoibh bhi air am faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir do na mnàibh bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuail-eis; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aoin mhnà, a' riaghladh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Crìosd.

14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a' d' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a' d' ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu 'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlan ann an tigh Dhé, ni a 's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich na firinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh' fhoillsicheadh Dia san fheòil, dh' fhìreanaicheadh e san spiorad, chunnacas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAB. IV.

ANIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach gu 'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh mealltach, agus do theagasgaibh dheamhan;

2 Tre cheilg bhreugairean, air bhi d' an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leo-san a ta creidsinn, agus ug am bheil eòlas na firinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha 'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bitheadh tu a' d' dheadh mhinisteir do Iosa Crìosd, air t' altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg, air an do ghabh thu eòlas:

7 Ach diùlt sgeulachda mi-dhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta 'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am

bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn an dà chuid ri saothair, agus a' fulang mas-laidh, do bhrigh gu bheil dòchas againn san Dia bheò, neach a 's e Slànuighear nan uile dhaoine, gu h-àraidh nan creid-each.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcuis air t' òige; ach bi thusa a' d' eisempleir do na creidich, ann am focal, ann an caithe-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leugh-airachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuainich air na nithibh sin; thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu 'm bi do theachd air d' aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buanaich annta: oir le so a dheanamh, saoraidh tu araon thu féin, agus iadsan a tha 'g éisdeachd riut.

CAB. V.

NA garg-chronaich seanair, ach cuir im-pidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnà aodsa mar mhàthrichibh, na mnà òga mar phealtiraichibh, maille ris an uile fhìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhi dleasdanach 'nan tighibh féin, agus ath-dhiol a thoirt d' an pàrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh i a là agus a dh' oidhche ann an athchuingibh, agus ann an ùrnuighibh.

6 Ach is a tha caitheadh a beatha am macnus, air dhi bhi beò, tha i marbh.

7 Uime sin aithn na nithe so dhoibh, chum gu 'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraidh air son muinntir a theaghaich, dh' àicheadh e 'n creidimh, agus is miosa e na ana-creid-each.

9 Na gabhar bantrach san àireamh a bhios fuidh thri fichead bliadhna dh' aois, a bha 'na mnaoi aoin duine.

10 Air am bheil teistean a thaobh dheadh oibre; ma dh' oil i clann, ma thug i aoidh-eachd uaipe, ma dh' ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh' fhòir i air luchd-àmh-ghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantrachan òga: oir an uair a dh' fhàsas iad mear an aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsaidh;

12 Muinntir a ta fuidh dhiteadh, a

chionna gu 'n do thréig iad an ceud chreicimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu 'n cuairt o thigh gu tigh; agus cha 'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris na nithibh nach buin doibh, a labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na *mnà* òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stùdradh an tìghe, agus gun chion-fàth air bith a thoirt do 'n eas-caraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shatain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantrachan, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum gu 'n dean i cabhair orra-san a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measur gur airidh na seanairean a riaghas gu maith air urram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a tha saoitreachadh san fhocal agus ann an teagaisg.

18 Oir a ta an sgrìobtuir ag ràdh, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt an arbhair: agus, Is airidh an t-oibriche air a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dithis no triuir do fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh cronach an làthair nan uile, chum gu 'n gabh càch eagail mar an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, agus nan ingeal taghta, gu 'n coimhid thu na nithe so, gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claon-bhreth.

22 Na leag ò làmha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comh-pàirt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni 's mò, ach cleachd beagan fiona air son do ghoile, agus t' an-mhuinneachd mhìnich.

24 Tha peaccanna cuid do dhaoinibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peaccanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh; agus na h-oibre a ta air gheus eile, cha 'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhìsich, gur airidh ann maighstirean féin air an uile urram; chum nach faigh ainm Dhé, agus a theagaisg toibheum

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcais orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhìs a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ion-mhuinn, 'nan luchd-comh-pàirt do thiodhlac a' ghràis. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriath-

raibh ar Tighearna Iosa Crìosd, agus do 'n teagaisg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chèill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnasachadh, o 'n tig farmad, comhstri, anacaint, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine aig am bheil inntinn thruallidh, agus as eug-mhais na firinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d' thug sinn ni air bith *leinn* do 'n t-saoghal so, agus is soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le 'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus *ann* an iomadh ana-miann am-aideach agus ciurrail, a bhàthas daoine an am milleadh agus ann an sgrìos.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uile: ni am feadh a mhìannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o 'n chreidimh, agus throimh-lot siad jad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin: agus lean fireantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannasachd.

12 Còmhraig deadh còmhrag a' chreidimh, gabh greim do 'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh' aicidh thu deadh aidmheil an làthair mhòran fhianuisèan.

13 Tha mi a' sparradh ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus am *fianuis* Iosa Crìosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontius Philait;

14 Thu choinhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd:

15 Ni, 'na àmaibh féin, a dh' fhoillsicheas an Tia ta beannaichte, agus a mhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearn nan tighearna;

16 Neach 'na aonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na còmhnuidh san t-solus dh' ionnsuidh nach feudar teachd; neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh' fheudas e fhajcinn: dhasan *gu robh* urram agus cumhachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoinibh a ta saobhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saobhreas neo-chinnteach, ach anns na Dia bheò, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saobhir r' am meal-tuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saobhir ann an deadh oibrìbh, ealamh gu roinn, comh-pàirteach;

19 A' tagaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum gu 'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O Thimoteuis, coimhid an ni sin a

dh' earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmhbraidh mhì-naomha, agus comh-chogadh eòlais d'an toirear gu breugach an t-ainm sin.

21 Ni air bhì do dhream àraidh ag aid-mheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM

THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Crìosd.

2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdhach: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Ath-air, agus o Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do 'm bheil mi a' deanamh seirbhis o m' shìnsiribh le coguis ghloin, gu bheil ag-am cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh' oidhche ann am ùrnuighibh;

4 Air dhomh bhì ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu 'm bi mi air mo lionadh le gaird-eachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuidh air tùs a' d' shean-mhàthair Lois, agus a' d' mhàthair Eunice: agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh' ath-bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-ea ort.

7 Oir cha d' thug Dia dhuinne spiorad na geit; ach *spiorad* a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhaicinn.

8 Uime sin na gabh-sa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhìom-sa a phrìos-anach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeul, a réir cumhachd Dhé;

9 A shaor sinne agus a ghairm *sinn* le gairm naomh, cha 'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràs a thugadh dhuinne ann an Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t-saoghail;

10 Ach a dh' fhoillsicheadh a nis troimh theachd ar Slànighir Iosa Crìosd, a chuir as do 'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul;

11 Chum an d' òrduicheadh mise a' m' shearmonaiche, agus a' m' abstol, agus a' m' fhear-teagaisg nan Cinneach:

12 An t-aobhar air son am bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so: gidheadh cha 'n 'eil nàire orm: oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an ni sin a dh' earb mi ris a chòimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samhldh firinn-each nan briathar fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

14 Coimhid ann taisgeach maith sin a dh' earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu 'n do phill iad-san uile a tha san Asia uam-sa; d' am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu 'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh' iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e mi.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhasan gu 'm faigh e tròcair o 'n Tighearn san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lion nithe anns an d' rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin dì-sa, a mhic, làidir anns a ghràs a ta ann an Iosa Crìosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhianuisen, earb thusa na nithe sin féin ri daoineibh firinneach, a bhios iomchuidh gu daoine eile a theagas mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Crìosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh ann an gnothuichibh na beatha so: chum gu 'n toilich e an tì a thagh e gu bhì 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ged ni fear air bith sbàirn, cha chrùnair e mur dean e sbàirn gu dligeach.

6 Is còir do 'n treabhaiche a shaoithrich-eas air tùs, comh-roinn fhaotainn do 'n toradh.

7 Smaoinich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu tugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnic gu 'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Crìosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, *eadhon* gu geimhlibh; ach cha 'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin tha mi ag iomchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu 'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Crìosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 Is ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu 'm bi sinn-beò-mar-an ceudna maille ris :

12 Ma dh' fhuilgeas sinn, rìghichidh sinn mar an ceudna maille ris : ma dh' àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mar creid sinne, gidheadh tha esan a' fantuinn fìrinneach ; cha 'n 'eil e 'n comas da e fèin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bhì consachadh mu fhoclaibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-éisd-eachd.

15 Dean dìchioll air thu fèin a nochdadh dearbhta do Dhia, a' d' shaothraiche, nach ruig a leas nàire a ghabhail, a' roinn focail na fìrinn gu ceart.

16 Ach seachainn faoin-chainnt mhi-naomha ; oir théid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar ehnàmhuinn ; d' am bheil Himeneus agus Philetus ;

18 Muinntir thaobh na fìrinn a chaidh air seachairn, ag ràdh gu 'n deachaidh an aiseirigh cheana seach ; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula so, Is aithne do 'n Tighearn an dream sin a 's leis. Agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh ainm Chrìosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr cha 'n e mhàin gu bheil soithichean òir, agus airgid, ach mar an ceudna *soithiche* fiodha, agus creadha ; agus cuid diubh chum urraim, agus cuid eile chum eas-urraim.

21 Uime sin na ghlanas neach e fèin uatha so, bithidh e 'na shoitheach chum urraim, air a naomhachadh, agus iom-chuidh chum feim a' mhaighstir, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uime sin o ana-miannaibh na h-òige : ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, sìth, maille riu-san a ta gairm air an Tighearn o chridhe glan.

23 Ach seachainn ceisdean amaideach agus neo-fhòghluimte, air dhuit fios a bhì agad gu 'n tog iad consaichean.

24 Agus cha 'n fheud òglach an Tighearn bhì conspoideach ; ach ciùin ris na h-uile dhaoinibh, ealamh chum teagaisg, foighidheach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na dream a sheasas na aghaidh ; dh' fheuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na fìrinn.

26 Agus air mosgladh dhoibh gu 'n téid iad as o rìbe an diabhail, aig am bheil iad air am beò-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad, gu 'n tig anns na làithibh deireannach aimsire cunnartach.

2 Oir bithidh daoine féin-spéiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, eas-ùmhla do phàrantaibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimhcheangail, tuailleasach, neogheamnuidh, borb, gun ghaol do 'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-làidir, àrdanach, aig am bheil bàr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia ;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, acli a ta 'g àicheadh a cumhachd : o 'n leithidibh sin tionndadh-sa air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh' éalaidheas a stigh do thìghibh, agus a bheir leo an braighdeanas mnà shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iom-ain le iomadh gnè ana-mianna,

7 A' sir-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na fìrinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fìrinn : daoine aig am bheil inntinn thruallidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni 's faide air an aghaidh : oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theag-asg-sa, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m' fhad-fhulangas, mo sheirc, m' fhoighidh,

11 *Mo gheur-leanmhuinnibh, m' fhul-angais* a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Lìstra ; ciod e meud nan geur-leanmhuinn a ghiùlain mi : ach asda uile shaor an Tighearn ni.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Crìosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni 's miosa agus ni 's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh' fhòghluim thu, agus air an d' rinn-eadh thu dearbh-fhiosrach, air dhuit fios a bhì agad cia uatha a dh' fhòghluim thu *iad* ;

15 Agus o bha thu a' d' leanabh gu 'm b' aithne dhuit na sgrìobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre 'n chreidimh a ta ann an Iosa Crìosd.

16 *Tha* an sgrìobtuir uile air a dheachdadh le Spìrad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fireantachd :

17 Chum gu 'm bi òglach Dhé coimh-lionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach, agus *ann* a rìoghachd :

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm agus ann an an-àm ; spreig,

eronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.

5 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang air a' teagasg fallain : ach air do chluas-ribh tachasach bhì aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an anamiana ;

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhlrinn, agus ionpaichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion do mhinistreibh-eachd.

6 Oir tha mise nis gu bhì air m' iobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhrag mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurus, ghléidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud : agus cha 'r ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionnhuinn a theachd-san.

9 Dean do dhìchioll air teachd a' m' ionnsuidh gu luath :

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica ; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e : oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministreibh-eachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh' fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus-na leabhairichean, ach gu h-àraidh na meambrana.

14 Rinn Aleasander an ceard-umha ionadhadh oic orm : gu tugadh an Tighearn dha a réir a ghnìomhara :

15 Bì thusa mar an ceudna air t' fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi : nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi ; chum triom-sa gu 'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh, agus gu 'n cluinneadh na Cinnich uile e : agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gléidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh féin : dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air Acuila, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh' fhan Erastus ann an Corintus : ach dh' fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh 'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 Gu robh an Tighearn Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gras maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM

THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir creidimh *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd :

2 Ann an dòchas na beatha maireann-ach, a gheall Dia, do nach comasach breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail ;

3 Ach dh' fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm ionchuidh tre shearmonachadh, a dh' earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir :

4 Chum Thituis *mo* dhearbhbh mhic féin a réir a' chreidimh choitcheinn : Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Crìosd ar Slànuigh-ear.

5 Air a shon so dh' fhàg mi thu ann an

Crete, chum gu 'n cuireadh tu 'n òrdugh na nithe a dh' fhàgadh gun deanamh, agus gu 'n suidhicheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh' àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliu thaobh ana-caitheimh, no eas-ùmh-al :

7 Oir is còir do easbuig a bhì neo-choir-each, mar stiùbhard Dhé ; gun bhì féin-thoileil, no feargach, no òimhar, no buait-each, no cionail air buannachd neòghloin ;

8 Ach aoidheil, dèidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;

9 A' cumail an fhocal fhìor gu daingean a réir teagaisg, chum gu 'm bì e comasach le teagasg fallain, araon earail a

thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu diomhain, agus a tha 'nam mealltaibh, gu h-àraidh iadsan a tha do 'n timchioll-ghearradh:

11 Muinntir a 's coir am beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach coir, air ghaol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is breugairean a ghnàth na Cretich*, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich gu geur iad, chum gu 'm bi iad fallainn sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o 'n fhirinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do 'n dream a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, *cha 'n 'eil aon ni glan*; ach tha an inntinn agus an coguis féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibrìbh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus eas-ùmhhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eumhais tuigse.

CAIB. II.

A CH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon* na daoine aosda bhi aireach, suidhichte, measrann, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidinn:

3 Mar an ceudna na mnàid aosda *bhì 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd*, gun bhi 'nan luchd-tuailleis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithes;

4 Chum gu 'n teagasg iad na mnàid òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhì eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, bhì maith, ùmhhal d' am fearaibh chum nach faigh focal Dé mi-chliu.*

6 Cuir impidh air na daoineibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg *a' nochdadh* neo-thruaillidh-eachd, suidheachadh intinn, tréibhdhìreais,

8 Caimnt shallain nach fheudar a dhùteadh; chum gu 'm bi nàire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r' a labhairt um-aibh.

9 *Earailich* seirbhisich bhì ùmhhal d' am maighstiribh féin, agus an deadh-thoil-eachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d' an cuid, ach a' nochdadh gach uile bheadh thairisneachd; chum gu 'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh' fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoineibh,

12 A' teagasg dhuinn gach mi-dhiadh-

achd agus ana-mianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannaichte sin, eadhon foill-seachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd:

14 A thug e féin air ar son, chum gu 'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu 'n glanadh e dha féin slugh sònruichte, eudmhor mu dheadh oibrìbh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh bhì ùmhhal do uachdararachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun ole a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, min, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoineibh.

3 Oir bha sinne féin uair éigin eu-céillidh, eas-ùmhhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do an-toilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus am farmad, fuath-thoilteannach, *agus a' toirt fuath d' a chéile.*

4 Ach an uair a dh' fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoineibh,

5 Cha 'n ann o oibrìbh fireantachd a rìun sinne, ach a réir a thròcair féin shaor e sinn, tre ionnlad na h-ath-ghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naomh:

6 A dhòirt e oirne gu saoi bhir, tre Iosa Crìosd ar Slànuighear;

7 Chum air dhuinn bhi air ar fireanachadh tre a ghràs-san, gu 'm bitheamaid air ar deanamh 'nar n-oghreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 *Is fìor an ràdh so*, agus is àill leam thu thoirt dearbh-chinntes air na nithibh sin, chum gu 'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibrìbh: oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoineibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaideach, agus sloinntaireachd, agus conspoidean, agus consachadh mu 'n lagh; oir tha iad gun tairbhe agus diomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreideach, an déigh na ceud agus an dara comhairle dhìlt:

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin *do dhuine* air a chur bun os ceann, agus gu bheil e a' peacachadh, air dha bhi air fhéin-dhiteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a' d' ionnsuidh, nò Tichicus, dean dèicholl air teachd a' m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni air bith dh'-uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlunadh ar muinntir-ne

mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthach-adh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha 'n dream a fa maille rium uile a cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san le 'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM

PHILEMOIN.

CAIB. I.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sith o Dhia ar n-Àthair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt buidheachais do m' Dhia, a' sir-thoirt luaidh ort-sa ann am ùrnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu 'm bi comh-chomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comh-fhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil innigh nan naomh air faotainn suaimhneis tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheadainn bhi ro dhàna ann an Criosd, chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuitse,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh thur ort, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a' m' phrìosanach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimus, a ghin mi ann am gheimhlibh:

11 Neach a bha uair-éigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomh-sa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime sin gabh-sa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann leam a chumail

maille rium féin, chum gu 'n deanadh e frithealadh dhomh ann ad àite-sa, ann an geimhlibh an t-soisgeil:

14 Ach as engmhais t' inntinn-sa cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh; chum nach biodh do mhaith-sa mar gu b' ann a dh' aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh' fhàg e thu rè tamuill, chum gu 'm faigheadh tu e gu siorruidh;

16 Cha 'n ann á so suas mar sheirbhis-each, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraidh dhomh-sa, agus nach mò na sin dhuitse, araoon anns an fheòil, agus anns an Tighearn?

17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus dòlaidh mi e: ged nach 'eil mi ag ràdh riut, gu 'n dlighear leat thu féin os bàr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gàird-eachas do d' thaobh san Tighearn: dean suaimhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi carbsach á d' ùmh-lachd sgrìobh mi a' d' ionnsuidh, oir tha fhios agam gu 'n dean thusa mar an ceudna ni 's mò na a ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardoch air mo shon: oir tha dòchas agam, tre bhur n-ùrnuighibh-sa, gu 'n toir-ear mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomh-phrìosanach ann an Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ri bhur spiorad-sa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL

CHUM NAN

E A B H R U I D H E A C H.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre a Mhac, a dh'òrduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre 'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhì dha 'na dhealradh a ghlòire-san, agus 'na fhìor Ìomhaigh a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làmh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhì air a dheanamh ni 's ro òirdheirce na na h-aingil, mheadh 's gu 'n d' fhuair e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an dingh ghin mi thu ? agus a ris, Bithidh mise a' m' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na fhac dhomh-sa.

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do 'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh, agus a mhinisteirean nan las-air theine.

8 Ach ris a' Mhac a ta e ag ràdh, *Tha do rìgh-chaitheir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rioghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa :*

9 Ghràdhach thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd ; uime sin dh'ung Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bun-àite na talmhainn air tùs ; agus is iad na n-èamha oibre do làmh :

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa : agus fàsaidh iad uile sean mar eudach ;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad : ach is tusa an Tì ceudna, agus cha 'n fhàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làmh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fo d' chosaibh ?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte ?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu 'n leigeam-aid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-aingilbh seasmhach, agus gu 'n d' fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhachd diol-thuarasdal dligeach ;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dimeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhì air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual e ;

4 Air bhì do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eugsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a rèir a thoile féin ?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu 'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu 'n cumhniceadh tu air ? no mac an duine gu 'm fiosraicheadh tu e ?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni 's isle na na h-aingil ; chrùn thu e le glòir agus le h-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh :

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidh dha, cha d' fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha 'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f' a cheannsal.

9 Ach chì sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni b' isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu 'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus le h-urram.

10 Oir b' iomchuidh dhasan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre 'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt mhòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanadh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an Tì a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon : air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t' ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhan na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a ris, Cuiridh mi mò dhòchas ann. Agus a ris, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheadh gu bheil aig a' chloinn comh-roinn do theoil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin ; chum tre 'n bhàs gu 'n claoidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhl ;

15 Agus gu 'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis rè am beatha uile fo dhaor-sa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e nàdur

nan aingeal air; ach ghabh e siol Abrahaim air.

17 Uime sin b' fheumail da anns na h-uile nithibh bhí air a dheanamh cosmhuil r' a bhráithribh; chum gu 'm biodh e 'na árd-shagart trócaireach agus dileas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum réite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu 'n d' fhuing e féin, air dha bhí air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhráithre naomha, a ta 'nur luchd-comh-páirt do 'n ghairm néamhaidh, thugaibh fa 'near Iosa Criosd, abstol agus árd-shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dileas dhasan a dh' órduich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu 'm b' airidh an Tí so air glóir bu mhó na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urrainn aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon éigin; ach an Tí a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dileas 'na thigh-san uile mar sheirbhiseach, chum fianais air na nithibh sin a bha gu bhí air an labhairt an déigh sin;

6 Ach Criosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dánachd, agus gairdeachas an dóchais, gu daingean gus a' chríoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad naomh ag rádh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh, ann an là a' bhuaireadh san fhásach:

9 Far an do bhuar bhur n-aithriche mi, agus a dhearbhad iad mi, agus a chunnaic iad m' oibre ré dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnáth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnuis gu 'n d' thug mi mo mhionn-an a' m' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhráithre, air eagal gu 'm bí ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an tréig-sinn an Dé bheò.

13 Ach earaillichibh a chéile gach aon là, ann feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu 'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealtaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh siane 'nar luchd-comh-páirt do Chriosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chríoch;

15 Am feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream áraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b' iadsan uile a tháinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air ré dhà fhichead bliadhna? nach ann ríusan a

pheacaich, muinntir d' an do thuit an coluinnean anns an fhásach?

18 Agus cò iad d' an d' thug e a mhionn-an nach rachadh iad a steach d' a shuaimhneas, ach dhoibhsan nach do chreid?

19 Mar so chí sinn nach b' urrainn iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitcheas oirnn, air eagal air bhí do ghealladh dol a steach d' a shuaimhneas air fhágail againn, gu 'n tigeadh aon neach agaibh a dhéidh-láimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a rinneadh dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrígh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an dream a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionn-an a' m' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ged bha na h-oibre críochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad áraidh mu 'n t-seachdamh lá air an déigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh lá o oibrigh uile.

5 Agus anns an ionad so a ris, Cha téid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrígh uime sin gu 'n tuigear naith so gu 'n téid dream áraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream, d' an do shearmonaicheadh e air tús, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A ris, tha e suidheachadh lá áraidh, ag rádh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu lá eile.

9 Uime sin dh' fhágadh fois fa chomhair sluaigh Dhé.

10 Oir an tí a chaidh steach d' a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o 'oibrigh-san, amhuil a ghabh Dia o 'oibrigh féin.

11 Deanamaid díchioll uime sin air dol a steach do 'n t-suaimhneas sin, air eagal gu 'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh.

12 Oir tha focal Dé beò agus cumhachdach, agus ní 's géire na claidheamh dá fhaoibhair air bith, a ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rúnaibh a' chridhe.

13 Agus cha 'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na láthair-san: ach a ta na h-uile nithe lomnochd, agus fogaile do shúilibh an 'Tí d' am feum sinn cunnas a thabhairt.

14 Do bhrígh uime sin gu bheil againn árd-shagart mòr, a chaidh a steach do na néamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha 'n 'eil árd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a

bhi aige ri ar n-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais pheacaidh.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu rìgh-chathair nan gràs, chum gu faigh sinn trocàir, agus gu 'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air òrduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu 'n toir e suas araon tiodhlaean agus iobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuirteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha iobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart; ach an Tì a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghine mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is* sagart *thu* gu sìorruidh a réir òrduigh Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, iobradh suas do 'n Tì a bha comasach air a shaoradh o 'n bhàs, agus dh' éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air.

8 Ged bu Mhac e, dh' fhòghluim e ùmh-lachd o na nithibh a dh' fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte sìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhah dha;

10. Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir òrduigh Mhelchisedeic.

11 Mu 'm bheil mòran againn r' a labhairt, agus cruaidh r' am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-éisd-eachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nur luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu 'n teagaisgeadh neach dhuibh a ris cìod iad ceud-thoiseacha bhriathar Dhé; agus tha sibh air teachd chum *na h-inbhe* sin, gur mò a ta bainne dh' uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh air focal na fireantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoimibh foirfe a bhuaies biadh làidir, aig am bheil an ceud-faidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fagail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Crìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun

bhi ris a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibrìbh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baidse, agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais sìorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma chleadaicheas Dia.

4 Oir *is* eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlaiss an tiodhlaean nèamhaidh, agus a rinn-eadh 'nan luchd-comh-pàirt do 'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlaiss deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd,

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a ris dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich.

7 Oir an talamh a dh' òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do 'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighinn agus drisean, *tha* e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d' an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a 's fearr mu 'r timchioll-sa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha 'n 'eil Dia mi-chothromach, gu 'n di-chuimhnichheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu 'n d' rinn sibh frith-ealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frith-ealadh.

11 Agus is miann leinne gu 'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrìoch:

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra-san, a tha tre chreidimh agus fhoighidìn a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mìonnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mìonnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu firinneach, beannaichidh mi gu mòr thu, agus ni mi ro lionmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feith-eamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mìonnan air an neach a 's mò: agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonnsachadh mìonnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaocluidheachd a chomhairle fheuchainn ni 's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mìonnaibh e:

18 Chum tre dhà ni neo-chaocluidheach, anns an *robh* e eu-comasach gu 'm deanadh Dia breug, gu 'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum didein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araan cinnteach agus daingean, agus a

théid a steach do 'n ionad sin a ta 'n taobh stigh do 'n bharr-roinn.

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, *cadhón* Iosa, a' rinneadh 'na árd-shagart gu siorruidh a réir órdúigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

OIR b' e am Melchisedec so righ Shaleim, sagart an Dé a 's ro áirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o ár nan righrean, agus a bheannaich e;

2 D' an d' thug Abraham eadhon deachamh do 'n uile; neach a 's e air tús, air a eadar-theangachadh, righ na fireantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, righ Shaleim, 'se sin, righ na síthe;

3 Gun athair, gun mháthair, gun sinn-sreacht, gun toiseach láithean, gun deir-eadh beatha aige; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d' an d' thug eadhon am príomh-athair Abraham an deachamh do 'n chbreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebbh, a tha faotainn na sagartachd, tha áithne aca deachamh a thogail o 'n t-sluagh a réir an lagha, sin r' a rádh, o 'm bráith-ribh féin, ged tháinig iad a mach á leas-raidh Abraham:

6 Ach an Tí nach 'éil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan aig an robh na geallanna.

7 Agus gu agadh sam bith, beannaich-e ar tí a 's lugha leis an tí a 's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an Tí aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh' fheadas mi rádh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebbh féin, a thogas an deachamh:

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebbhiteach, (oir is ann r' a linn a thugadh an lagh do 'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir órdúigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir órdúigh Aaroin?

12 Oir air do 'n t-sagartachd bhí air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhí air atharrachadh mar an ceudna.

12 Oir an tí air an labhrrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d' rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iudah dh' éirich ar Tighearn, treubh air nach do labharr Maois ní air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ní 's ro-shoilleire, am feadh gu 'n d' éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A rinneadh 'na shagart, cha 'n ann a réir lagha áithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrioch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn a réir órdúigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an áithne roimhe

air a cur air cùl, air son i bhí anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d' rinn an lagh ní sam bith foirfe, ach rinn toirt a steach dòchais a 's fearr e; tre 'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mhead nach d' rinneadh sagart deth gun mhionnaibh;

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubh-san as eugmhais mhionnan: ach dheth-san le mionnaibh, tre 'n Tí a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, Is sagart thu gu siorruidh, a réir órdúigh Mhelchisedeic;

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimhcheangal a 's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubh-san 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu 'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhí mair-eann:

24 Ach an duine so, do bhrìgh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaohluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar an ceudna comasach air an dream a thig a dh'ionnsuidh Dhé trid-san a thearnadh gu h-ìomlan, do bhrìgh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar-ghuidhe a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do árd-shagart iomchuidh dhuinne, a bha naomh, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh o pheacachaibh, agus a rinneadh ní 's áirde na na n'eamha;

27 Nach feum gach là mar na h-árd-shagairt ud lobairtean thoirt suas, air tús air son a pheacanna féin, agus an déigh sin air son pheacanna an t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e féin mar lobairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh árd-shagarta do dhaoineibh aig am bheil anmh-uinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh árd-shagart do 'n Mhac, a tha air a dheanamh ìomlan gu siorruidh.

CAIB. VIII.

ANIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do árd-shagart againn, a tha air suidhe air deis righ-chaitreach na mòrachd anns na n'eamhaibh;

2 Ministear nan ionad naomha, agus an fhìor pháilluin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile árd-shagart air òrd-uchadh chum tiodhlacan agus lobairtean a thoirt suas: uime sin b' éigin gu 'm biodh aig an duine so mar an ceudna ní éigin r' a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhís le samhladh agus sgàile nan nithe n'eamhaidh, a réir mar a dh' órdùicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tí am páilluin a chur suas. Oir fheach, (a ta e ag rádh,) gu 'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-slabh.

6 Ach a nis fhuair e ministreileachd a 's

ro-fhearr, a mhead gu bheil e mar an ceud-na 'na eadar-mheadhna air coimhcheangal a 's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a 's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud-choimhcheangal sin gu uireasbhuidh; cha 'n iarrtadh àit do 'n dara coimhcheangal.

8 Oir, a' faotainn croin doibh, a ta e ag ràdh, Feuch thig na làithean, (tha an Tighearn ag ràdh,) anns an dean mi coimhcheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iudah:

9 Cha 'n ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r' an aithrichibh, anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach á talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d' fhan iad ann am choimhcheangal, agus chuir mise suarach iadsan, tha an Tighearn ag ràdh.

10 Oir is e so an coimhcheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh; Cuiridh mi mo reachdan 'nan inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad air an cridheachaibh: agus bithidh mi a' m' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomh-sa.

11 Agus cha teagasg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile orm, o 'n neach a 's lugha agus an neach a 's mò dhuibh.

12 Oir bithidh mise tròcaireach d' an euceartaibh, agus am peacanna agus an singidheachd cha chuimhnich mi ni 's mò.

13 Am feadh a ta e ag ràdh, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e 'n ceud *choimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhòl as an t-sealladh.

CAIB. IX.

BHÀ ma seadh gu dearbh aig a' cheud phàillium òrduigean a thaobh seirbhìs Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàillium, anns an robh an coinneir, agus am bòrd, agus aran na fianuis, ris an abrar an t-ionad naomh.

3 Agus an taobh a stigh do 'n dara roinn-bhrat, am pàillium ris an abrar an t-ionad a 's ro naomha;

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àirc a' choimhcheangail air a còmhachadh mu 'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fo bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgàile air caithir na tròcair; mu nach urrainn sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an òrdugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do 'n cheud phàillium, a' coimhionadh seirbhìs Dé:

7 Ach do 'n dara pàillium chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar a steuch aon uair sa' bhliadhna, cha b' ann as eugmhaìs fola, a thug e suas air a shon féin, agus air son seacharain an t-sluaigh:

8 Air bhì do 'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseach-

adh, am feadh a bha an ceud phàillium fathast 'na sheasamh:

9 Nì a bha 'na shamhladh do 'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiòdhlaican agus iobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an tì a bha deanamh na seirbhìs sin a dheanamh coimhionta, thaobh a choguis,

10 An t-scirbhìs a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochuibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla, a chuir eadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na àrd-shagart nan nithe maithe a bha ri teachd, tre phàillium bu mhò agus bu dìongmhalta, nach d' rinneadh le làmhaibh, sin r' a ràdh, nach robh do 'n togail so;

12 Agus cha b' ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do 'n ionad naomh, air dha saorsa shìorruidh fhaotainn dhuinne.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithe aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cìà mòr a 's mò ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre 'n Spiorad shìorruidh gun lochd do Dhia, bhur coguis-a ghlanaidh o iobairth marbha chum seirbhìs a dheanamh do 'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnadh-nuaidh, ionnus tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa nan euceart a bha fuidh 'n cheud tiomnadh a chosnadh, gu 'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd sìorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnadh-fluir a bhì ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil brìgh sam bith ann am feadh a ta 'n tiomnadh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha 'n ceud tiomnadh air a choisreagadh as eugmhaìs fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluaigh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluaigh uile,

20 Ag ràdh, Sì so fuil an tiomnadh a dh' àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillium, agus air seithichibh na naomh-sheirbhìs uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhaìs dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r' a fhaotainn.

23 B' fheumail uime sin gu 'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nàmhaidh air an glanadh leo so; ach na nithe nàmhaidh féin le iobairtibh a b' fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Crìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samhlachas air an fhuil ionad; ach do nàmh féin, chum a nis e

féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne :

25 No fòs chum e féin iobradh gu minic, mar a théid an t-árd-shagart gach bliadhna steach do 'n ionad naomh, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b' éigin gu 'm fulaingeadh e gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh' fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cùl tre e féin iobradh.

27 Agus amhuil a ta e air òrduchadh do dhaoibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'n a dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mìòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha 'n e fìor-choslas nan nithe féin, cha 'n 'eil e comasach dha an dream a thig d' a ionnsuidha chaoidh a dheanamh coimhlionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas ? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na h-ìobairtibh sin nithear ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n 'eil e 'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do 'n t-saoghail, a ta e ag ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b' àill leat, ach dh' ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tìaclad agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, o Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b' àill leat, agus cha robh do thlachd anna, (a tha air an toirt suas a réir an lagha;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé, Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu 'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air an naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan ìobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e 'n comas a chaoidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuir-e ar a uaimhe 'nan stòl-chos fo 'chiosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne air na nitheibh so: oir an déigh dha ràdh roimh,

16 Is e so an coimhcheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgriobhaidh mi iad air an inntinn :

17 Agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhlich mi ni 's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha 'n 'eil tabhartas air son peacaidh ann ni 's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do 'n ionad a 's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheò a choisrig e dhuinne, tre 'n roinn-bhrat, sin r' a ràdh, tre 'fheòil féin :

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-bheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crath-glanadh o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an Tì a gheall:)

24 Agus thugamaid an aire d' a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibrìbh :

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh; ach a' comhairleachadh a chéile: agus gu ma mòid a ni sinn so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn do ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha 'n fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgriosas na h-eascairdean.

28 An neach a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun trèair, fo dhithis no thriuir do fhianuisibh :

29 Cia mòr is mò na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan foilltean. ach, a shaltair fo 'chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimhcheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcais air Spiorad nan gràs ?

30 Oir is aithne dhuinn an Tì a thubhairt, Is leam-sa an dioghaltas, agus bheir mi dioladh uam, tha an Tighearn ag ràdh: agus a ris, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmh-aibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d' fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soilleseachadh, gleachda mòr fulangais;

33 Ann an cuid am feadh a rinneadh sibh 'nur ball-amhairc, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur comp.

anaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh riumsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhli agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nêamh maoin a 's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur nruinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu 'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an Tì a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am firean beò tre chreidimh: ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhli aig m' anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha 'n 'eil sinne do 'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios; ach do 'n dream a chreideas, chum tèarnaigh an anama.

CAIB. XI.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri 'm bheil dòchas, dearbh-chinntè nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsrean deadh theistèas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu 'n dol chruithaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d' rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r' am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia iobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d' thugadh teistèas dha gu 'n robh e 'na fhrean, air bhì do Dhia a' deanamh fianuis d' a thiodhlacaibh; agus tre sin, air dha bhì marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh' atharraicheadh Enoch chum nach faicadh e bàs; agus cha d' fhuairadh e, do bhrìgh gu 'n d' atharraich Dia e: oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu 'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eughnais creidimh cha 'n 'eil e 'na comas a thoileachadh: oir is éigin do 'n tì a thig a dh' ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Tì e a bheir duais do 'n dream a dh' iarras e gu dhihiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r' am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh' ulluich e àirc-chum tèarnaigh a theaghlach; tre 'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagar e; agus dh' imich e mach gun fhios a bhì aige c' àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliuanaibh maille ri h-Isaac agus Jacob, comh-oighreachan a' gheallaidh ceudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitèan, air am *bheil* Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dh' i dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu 'n do mheas i gu 'n robh esan firinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionann agus marbh, sliochd mar reulta nêimh fhaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fud o làimh, (agus an làn-chreidsinn,) ghabh iad riu, agus dh' aidich iad gu 'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu firinneach nam biodh iad cuimhneachail air an *dùthaich* sin, as an d' thàinig iad a mach, dh' fheadadh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air *dùthaich* a 's fearr, eadhon *dùthaich* nêamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu 'n goirear an Dia-san dheth: oir dh' ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh' iobairt Abraham, air dha bhì air a dhearbhadh, a *mhac* Isaac; agus thug an tì a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic*;

18 Ris an dubhradh, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' meas gu 'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o 'n d' fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannaich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannaich Iacob, ag faghail bàs da, dithis mhac Ioseph; agus rinn e aoradh, a' *leigeadh a chudthrom* air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israel; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maos, dh' fholaicheadh e trì mìosan le 'phàrantaibh, do bhrìgh gu 'm fac iad gu 'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dh' iùit e bhì air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' roghnachadh àmhghar fhulang maille ri slugh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu 'm bu mhò an saobhbreas masladh Chrìosd na ionmhais na h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach-saoithreach.

27 Tre chreidimh thréig e 'n Eiphit, gun eagal a bhì air roimh chorruidh an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an Tì a ta neo-fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an tì a sgrios na ceud-ghin rìusan.

29 Tre chreidimh chaidh iad tre a' mhuir

ruaidh, mar tre thalamh tioram : ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuairteachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgrìosadh Rahab an strìopach maille rìusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

32 Agus cìod tuilleadh a their mi ? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghideon, Bharac, agus Shampson, agus Iephthah, Dhaibhidh mar an ceudna, agus Shamuel, agus na fàidhibh :

33 Muinntir tre chreidimh, a cheannsaich rioghachdan, a dh' oibrich fireantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmhán,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlàidheimh, o anmhuinn-eachd a rinneadh neartmhor, a dh' fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnàì am mairbh air an togail a ris gu beatha : agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa ; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b' fhearr.

36 Fhuair dream oile deuchainn do fhaoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phrìosan.

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlàidheamh iad : chaidh iad mu 'n cuairt 'nam fògaraich ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uiriasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh ;

38 (Dream air nach b' airidh an saoghal ; a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sléibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theist-eas fhaotainn tre chreidimh, cha d' fhuair iad an gealladh :

40 Air do Dhia ni éigin a' s' fearr a sheòlar dhuinne, ionnus nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis a chuireadh romhainn,

2 Ag amharc air Iosa, ceannard agus fear-crìochnaich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh' fhuiling an crann-ceusaidh, a' cur na nàire an neo-shuim, agus a shuidh air deis rìgh-chaitreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa 'near esan a dh' fhuiling a sharnhuil sin do ana-cainnt o pheacach 'na aghaidh féin, air eagal gu 'm bi sibh sgìth agus lag ann bhur n-intinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhi-chuirnibh sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na

cuir suarach smachdachadh an Tighearn, agus na fannaich 'nuair a chroaichear leis thu :

6 Oir an tì a 's ionmhuinn leis an Tighearn, smachdaichidh se e, agus sgiùrsaich e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghùilaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuinn ribh mar ri cloinn : oir cò am mac nach smachdaich an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d' am bheil na h-uile 'nan luchd-comh-pàirt, an sin is clann diolain sibh, agus cha chlann *dligheach*.

9 Os bàrr, bha againn aithriche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh : nach mòr gu mòr *còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan spiorad, agus a bhi beò ?

10 Oir gu deimhin smachdaich iadsan sinn rè beagain do làithibh a réir an toile féin ; ach esan chum ar leas, ionnus gu 'm bitheamaid 'nar luchd-comh-pàirt d' a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgeasach : gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uath toradh sìochail na fireantachd, do 'n dream a ta gu *dligheach* air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhnan a ta air tuiteam sìos, agus *neartaichibh* na glùine laga ;

13 Agus deanaibh cos-cheuma dìreach do 'ur cosaibh, air eagal gu 'm bi an ni sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe ; ach gu ma mò bhiodh e air an shlànuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu 'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé ; air eagal air fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu 'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu 'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu 'm bi fear strìopachais ann, no neach mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aoin gbreim bidh còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b' àill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu 'n do dhiùltadh e : oir cha d' fhuair e àit aithreachais, ged dh' iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d' thàinig sibh chum an t-sleibh ris am feudtadh beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doinnn.

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathar, ionnus gu 'n do ghuidh an dream a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh :

20 (Oir cha b' urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmibh ris an t-slabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu 'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm :))

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamh-sìbh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadar-mheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a 's fearr na fuil Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiùlt an tì a labhair o *Dhia riu* air talamh, is lugha gu mòr na sin a *thèid sinne as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh:

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin: ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha 'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinn-eadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh:

29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthaireil *agaibh*.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich; oir le so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orra-san a tha ceangailte, mar gu 'm biodh sibh ceangailte maille riu; agus air an dream a tha fulang an-shocair, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 Tha 'm pòsadh urramach anns na h-uile, agus an leabhadh neo-shalach: ach air luchd-strìopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 *Biodh bhur* caithe-beatha gun sannt; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha 'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnsu gu 'm feud sinn a ràdh gu dàna, Is e 'n Tighearn m' fhear-cuideachaidh, agus cha 'n eagal leam aon ni a dh' fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iùil, a labhair ribh focal Dé: leanaibh an creidimh-san, a' beachdachadh air crìch an caithe-beatha:

8 Iosa Crìosd an dé, agus an diugh, agus gu slorraidh an Tì ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu 'n cuairt le teagasgaibh eagsamhla coimheach: oir is maith an ni an cridhe bhi air

a dhaingneachadh le gràs, cha 'n ann le biadhaibh, nithe nach d' thug tairbhe do 'n dream a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne, dheth nach 'eil còir aca-san a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhis do 'n phàillion.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do 'n ionad naomh leis an àrd-shagart, air an losgadh an leth muigh do 'n champ.

12 Uime sin chum gu 'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le 'fhuil féin, dh' fhuiling e mar an ceudna an taobh a muigh do 'n gheata.

13 Air an aobhar sin rachamaid a mach d' a ionnsuidh-san an taobh a muigh do 'n champ, a' giùlan a-mhaslaidh-san.

14 Oir an so cha 'n 'eil againn baile a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraidh aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin trid-san thugamaid suas iobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d' a ainm.

16 Ach na di-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus comh-roinn a thoirt uaihb: oir a ta an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhal do 'ur cinn-iùil, agus thugaibh géill doibh: oir tha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhuinntir d' an éigin cunntas thoirt uatha: chum gu 'n dean iad e le gairdeachas, agus cha 'n e le doilgheas: oir tha so neo-tharbhaich dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnuigh air ar son-ne: oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhi toileach ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid a dh' aisgear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìthe, a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-bhuachail nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoile-san, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làthair-san, tre Iosa Crìosd; dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghail. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach; oir sgrìobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu 'n do chuir-eadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil duibh, agus air na naoimh nìle. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

S H E U M A I S.

CAIB. L.

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearn Iosa Crìosd, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mò bhràithre, measaibh mar an uile ghàirdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an ìomadh gnè dheuchainnean;

3 Air dhuibh fios so bhi agaibh, gu 'n òibrich dearbhadh bhur creidimh foighid-in.

4 Ach biodh air an fhoighid-in a h-obair dhiongmhalta féin, chum gu 'm bi sibh dìongmhalta agus iomlan, gun uireas-bhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireas-bhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheamh; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an fì a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a tha air a luasgadh a null agus a nall.

7 Oir na saoilleadh an duine sin gu 'm faigh e ni air bith o 'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte neo-seasmhach 'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a tha ìosal gairdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saobhir, 'na ìsleachadh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu 'n téid e seachd:

11 Oir air éirigh do 'n ghréin le diantheas, crìonaidh i am fear, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am rugha: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saobhir 'na shlighibh.

12 Is beannaichte an duine a ghuùlain-eas buaireadh: oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do 'n dream a ghràdhaicheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia: oir cha chomasach Dia a bhuaireadh le h-òle, ni mò a bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus a thàlaidhear e le 'ana-miann féin.

15 An sin air bhi do 'n ana-miann torrach, beiridh e peacadh: agus air do 'n pheacadh bhi air a chrìochmachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o 'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na firinn, chum gu 'm bitheamaid 'nar gnè cheud-toraich d' a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha 'n oibrich fearg duine fir-eantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabhar mi-rùin, agus gabhaibh do bhur n-ionnsuidh le macantas am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anaman a thèarnadh.

22 Ach bithibh-sa, 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b' ann 'nur luchd-éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha 'n ann 'na fhear-deanamh d' a réir, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhi-chuimhniche e air ball cìod an coslas duine a bh' ann féin.

25 Ach ge b' e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìongmhalta na saorsa, agus a bhuanacheas ann, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r' a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dilleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o 'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh Mar Tighearna Iosa Crìosd, *Tighearna* na glòire, maille ri gnùis-bhreth.

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu 'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach;

3 Agus gu 'n amhaire sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu 'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach; agus gu 'n abair sibh ris an duine bochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nur breitheamhnaibh, dhroch smuainte?

5 Eisidh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saobhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an riochadh, a gheall e dhoibh-sa a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do 'n bhochd. Nach 'eil na daoine saobhair ri an-tighearnais oirbh, agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim do 'n aifam òirdheirc, a dh' ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlonas sibh an lagh rioghail a réir an sgrìobtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh:

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoinibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b' e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon *dùine*, tha e ciontach do 'n iomlan.

11 Oir an Tì a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròc-air, nach d' rinn tròc-air; agus ni tròc-air gairdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lom-nochd, agus a dh' uireasbhuidh teachd-antir lathail;

16 Agus gu 'n abair neach agaibh-sa riu, Imchibh an sith, bithibh air bìlur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do 'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t' oibre, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibrìbh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' crìochnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu 'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu 'n d' rinneadh creidimh iomlan le oibrìbh?

23 Agus choimhlonadh an sgrìobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu 'm fhìreanaichear duine le oibrìbh, agus cha 'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh

Rahab an strìopach air a fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithibh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh fios a bhli agaibh gu 'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an tì sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu 'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu 'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidair iad le garbh-ghaithibh, gidheadh tionndaidhear mu 'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b' e taobh gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uail. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus is teine an teangadh, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teangadh air a suidheadh am measg ar ball, ionnus gu 'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu 'n las i cùrsa an nàduir; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhìadh-bheath-aiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach, agus nithe san fhairge, air an ceannachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsaichadh; is olc do-chasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheil tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 An feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, fìgean? mar sin cha 'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaithe araon.

13 Cò a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e à deadh chaithe-beatha 'oibre féin le ceannsaichd gliocas.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uail, agus na deanaibh breug an aghaidh na fir-inn.

15 Cha 'n ann o 'n àrde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha e* talmhaidh, colaidh, diabhluidh.

16 Oir far an bheil farmad agus comhstri, an sin *tha* buaireas, agus gach uile dhroch ghniomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o 'n àirde air tús glan, an déigh sin slochail, cùin, agus so-chomhairlich, làu do throcair agus do dheadh thoraidh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fireantachd air a chur ann an sith do luchd-deanamh na sith.

CAIB. IV.

CIA as a ta coganna agus còmhraga a' teachd 'nur measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-ana-miannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha 'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus cha 'n 'eil e 'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha 'n 'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha 'n 'eil sibh a' factainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum gu 'n caith sibh e air bhur n-ana-miannaibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan-adhalt-trannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saoghail? ge b' e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do 'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgrìobtuir gu dìomhanach a' labhairt? Tha an spiorad a tha chòmhnuidh annainn a' togairt gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a 's mò naith: uime sin a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhearach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhuil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur làmhan, a pheacacha, agus glanaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus dean-aibh caoidh, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus bhur n-aobhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh ole mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m' a bhràthair, agus a' toirt breth air a bhràthair, tha e labhairt uile mu 'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha 'n fhear-coimh-ionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a 's urrainn saoradh agus sgrìos: cò thusa a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a ta ag ràdh, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanaidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a thàrlas air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit gu 'm bu chòir dhuibh a ràdh,

205

Ma 's toil leis an Tighearn, bithidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile shambuil sin do uail.

17 Uime sin dhasan d' an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine saobhir, dean-aibh gul agus caoidh air son bhur n-àmghar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saobhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomann.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgid air meirgeadh; agus bithidh am meirg-san 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ion-mhas fa chomhair nan làithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre, a bhuain sios bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach: agus tha glaochaidh na muintir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear; dh'alt-rum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhadh.

6 Dhìt agus mharbh sibh am firean, agus cha 'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithidh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche ri toradh luach-mhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagas.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an doras.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air an-shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuingeas. Chualla sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheach agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh mionnan, aon chuid air neamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu 'm b' e bhur còmhradh Seadh, seadh, agus Cha 'n eadh, cha 'n eadh; air egal gu 'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith fo thrioblaid 'nur measg? deanadh e ùrnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? seinneadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nur measg? cuireadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus deanadh iad ùrnuigh os a cheann, 'ga ungradh le h-oladh ann an ainm an Tighearna:

15 Agus slànùichidh ùrnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearna

S

suas e; agus ma rinn e peacanna, maith-ear dha iad.

16 Aidichibh *òhur* lochdan d' a chéile, agus deanaibh ùrnuigh air son a chéile, chum gu 'n tèarnar sibh: tha mòr-éifeachd ann an ùrnuigh dhùrachdaich an fhreain.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d' thàinig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shè iniosan.

18 Agus rinn e ùrnuigh a ris, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid zon neach ag-aibh-sa air seacharan o 'n fhìrinn, agus gu 'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'-iompaicheas peacach o sheachran a shlighe, gu 'n saor e anam o bhàs, agus gu 'm folaich e mòran pheacanna.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL.

P H E A D A I R.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa Criosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thughadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Criosd: Gràs agus sìth gu robh air am meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannaichte gu *robh* Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh' ath-ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Criosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r' a foillseachadh san aimsir dheir-eannaich:

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma 's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni 's luachmhoire gu mòr na òr a théid am muga, ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criosd;

8 D' am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhì creidsinn ann, tha sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais le h-aibhneas air dol thar labhairt, agus làn do glòir:

9 A' faotainn criche bhur creidimh, *cadhòn* slàinte *òhur* n-anama:

10 Slàinte mu 'n d' fhiosraich na fàidhean, agus mu 'n d' rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu 'n ghràs a bha gu *teachd* do 'ur n-ionnsuidh-sa;

11 A' rannsachadh ciod *i*, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chriosd annta-san a' foillseachadh, 'nair a rinn e fianuis

roimh-làimh air fulangasaibh Chriosd, agus a' ghlòir a bha gu 'n leantuinn.

12 Muinntir d' an d' fhoillsicheadh, nach b' ann doibh féin, ach dhuinne a fhrithheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-intinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhalta agaibh as a' ghràs a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Criosd;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais:

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha:

16 Do bhrìgh gu bheil e sgriobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaon-bhàigh ri neach seach a chéile, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truallidh, *mar a ta* airgid agus òr, o bhur caithe-beatha dlomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinn-sireachd;

19 Ach le fuil luachmhoir Chriosd, mar *fhuil* Uain gun chron, gun smal:

20 Neach gu deimhin a roimh-òrduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh' fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa;

21 Muinntir trid-san a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu 'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu 'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoirt do 'n fhìrinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh; *feuchaibh*

gu 'n toir sibh gràdh d' a chéile a cridehe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhì air bhur n-ath-ghin-eamhuin, cha 'n ann o shìol truaillidh, ach neo-thruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghloir dhaoine mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhì-rùin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma 's e as gu 'n do bhlais sibh gu *bheil* an Tighearn gràs-mhor.

4 A' teachd d' a ionnsuidh-san, *mar gu* cloich bheò, a dhialtadh gu deimhin le daoinibh, ach air a taghadh o Dhia *agus* luachmhor ;

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chloch-aibh beò, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomh, chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia tre Iosa Crìosd.

6 Uime sin a ta so mar an ceudna air a chur sìos anns an sgrìobtuir, Feuch, cuiridh mi ann an Sìon prìomh chlach-oisne thaghta, luachmhor : agus an tì a chreideas ann, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas *tha e* luachmhor : ach dhoibh-san tha eas-ùmh-al, a' chlach a dhùilt na clachairean, rinn-eachd ceann na h-oisne d' i,

8 Agus clach-thuislidh, agus carraig oibheim *dhoibh-san* a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhì eas-ùmh-al, chum mar an ceudna an d' òrduicheadh iad.

9 Ach *is* ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach naomh, sluagh sònraichte ; chum gu 'n cuireadh sibh an céill feartan an 'Tì a ghairm à dorchadas sibh chum a sholuis òngantaich féin :

10 Nach *robh* uair-éigin 'nur sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh Dhé : dream nach d' fhuair trécar, ach a nis a tha air faot-ainn trécar.

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama ;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhì agaibh am measg nan Cinneach ; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mì-ghnìomh, gu 'n dean iad o bhur deadh oirribh a chì iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibh-sa ùmh-al do gach uile riaghailt dhaoine air son an Tighearna : ma 's ann do 'n rìgh mar an tì a 's àirde inbhe ;

14 No do uachdaranaihbh, mar do 'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dìoghaltais air luchd-deanamh an uilc, ach chum clù dhoibh-san a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu 'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach :

16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do 'n olc, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhachibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do 'n rìgh.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmh-al do 'ur maighstiribh maille ris an uile eagal, cha 'n e mhàin dhoibh-san a tha maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha ana-mèineach.

19 Oir a ta so clù-thoilteannach, ma dh' iomchaires neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir cìod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma 's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu 'n giùlain sibh gu foighidneache ? ach ma 's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu 'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann a dh' ionnsuidh so a ghairmeadh sibh : do bhrìgh gu 'n d' fhuiling Crìosd mar an ceudna air bhur son, a' fagail eisempleur agaibh, chum gu leanadh sibh a cheumanna :

22 Neach nach d' rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul :

23 Neach, 'nuair a chàineadh e, nach do chàin a ris ; 'nuair a dh' fhuiling e, nach do bhagair ; ach a dh' earb e féin ris-san a bheir breth cheart :

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhì marbh do 'n pheacadh, gu 'm bitheamaid beò do fhìrentachd : neach le a bhullibh-san a tha sibh air bhur tèar-nadh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan, ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig bhur n-anama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnà, *bithibh* ùmh-al do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmh-al do 'n fhocal, gu 'm bi iadsan mar an ceudna, as eug-mhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban.

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b' i bhur breaghachd, figheadh an fhuil agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' *bhreaghachd* sin o 'n leth naigh :

4 Ach ùine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b' ann mar so a rinn na mnàin naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhì ùmh-al d' am fearaibh féin ;

6 Amhuil a thug Sarah ùmh-lachd do Abraham, a' gairm Tighearna dheth : d' an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu

maith, agus gun gheilt oirbh le h-uamhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fhèara, gabhaibh-sa còmhnuidh maille riu a réir eòlais, a' tabhairt urraim do 'n mhnaoi mar an soitheach a 's annhuinne, agus mar mhuintir a tha 'nan comh-oghreachaibh air gràs na beatha; chum nach cuirear bacadh air bhur n-ùrnuighibh.

8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a dh' aon inn-tinn, biodh comh-fhulangas agaibh r' a chéile, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* trucaanta, càirdeil :

9 Na locaibh olc air son uile, no càineadh air son càinidh : ach 'na aghaidh sin, beannaichibh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann a dh' ionnsuidh so a ghairmeadh sibh, chum gu 'n seabhacheadh sibh beannachadh mar oighreachd :

10 Oir ge b' e 'm b' àill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, camadh e a theagadh o olc, agus a bhilean o labhairt ceilg.

11 Seachnadh e olc, agus deanadh e maith; iarradh e sìth, agus leanadh e i.

12 Oir *tha* sùilean an Tighearn air na freanaibh, agus a cliùsa fosgailte r' an ùrnuigh: ach *tha* gnùis an Tighearn an aghaidh na muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni olc oirbh, ma bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn air an ni sin a ta maith ?

14 Ach eadhon ma dh' fhuilingeas sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh : agus na biodh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach ;

15 Ach naomhaichibh an Tighearn Dia ann bhur cridheachaibh : agus *bithibh* ullamh a ghnàth chum freagradh a thoirt, maille ri ceannsachd agus eagal, do gach uile dhuine a dh' iarras oirbh reuson an dòchais a tha annaibh :

16 Air dhuibh deadh choguis a bhi ag-aibh; chum, 'nuair a tha iad a' labhairt uile 'nur n-aghaidh mar luchd mi-ghniomh, gu 'n gabh iadsan nàire, a tha toirt toibheim do 'ur deadh chaithe-beatha ann an Crìosd.

17 Oir is fearr, ma 's e sin toil Dé, sibh a dh' fhulang air son maith a dheanamh, na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh' fhuiling Crìosd féin aon uair air son pheacanna, am firean air son nan neo-fhìrean, (chum gu 'n tugadh e sinne gu Dia,) air dha bhi air a chur gu bàs san fheòil, ach air a bheothachadh tre an Spiorad :

19 Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearunaidh e do na spioradaibh ann am prìosan ;

20 A bha o shean eas-ùmhal, 'nuair a dh' fheith fad-fhulangas Dé aon uair ann an làithibh Noah, am feadh a bha airc 'ga h-ullachadh, anns an robh beagan, sin r' a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisge.

21 Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha comh-fhreagradh dha so, (cha 'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhé,) nis 'gar tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Crìosd :

22 Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus

do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fo ' cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh' fhuiling Crìosd air ar son-ne san fheòil, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna : oir an ti a dh' fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh ;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aim-sir anns an fheòil, a réir ana-mianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leòir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnùs, ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fiona, ann an geòcaireachd, ann am pòiteireachd, agus ann an iodhol-aoradh an-dligheach :

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maille riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile *um-aibh* :

5 Muinntir a bheil cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu 'n tugadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu 'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus : uime sin bithibh measarra, agus dean-aibh faire chum ùrnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d' a chéile ; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d' a chéile gun ghearán.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin*, deanaibh frithealadh d' a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eag-samhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o 'n chomas a bheil Dia *dha*; chum gu 'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Crìosd; dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A muinntir mo ghràidh, na biodh iongantais oirbh, thaobh na deuchainn theinntich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu 'n tàrladh ni-éigin neo-ghnàthach dhuibh :

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd-comh-pàirt do fhulangasaibh Crìosd, deanaibh gairdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu 'n dean sibh gairdeachas le h-aobhneas ro mhòr.

14 Ma mhàslaichear sibh air son ainne Crìosd, is sona sibh; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d' an taobh-san gu deimhin tha e faotainn toibheim, ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nitibh nach buin da.

16 Gidheadh ma dh' fhuilingeas duine mar Chrìosduidh, na biodh nàire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir thàinig an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tìgh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, cìod is crìoch dhoibhsan a tha eas-ùmhail do shoisgeal Dé?

18 Agus ma 's ann air éigin a thèarnar am firean, c' àit an taisbein an duine mì-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a dh' fhuilingeas a réir toile Dé, earbadh iad an anama ris-san ann an deanamh maith, mar ri Cruith-ea dileas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhì dhomh féin a' m' shean-air mar an ceudna, agus a' m' fhianuis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a' m' fhear comh-pàirt do 'n ghlòir sin, a tha gu bhì air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùraim *dheath*, cha 'n ann a dh' aindeoin, ach gu deònach; cha 'n ann air soa buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealamh;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhè*, ach mar dhream a tha 'nan eisempleiribh do 'n treud.

4 Agus an uair a dh' fhoillsichear an t-àrd-bhuachail, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, a dhaoine òga, bithibh ùmhail do na seanairibh: seadh, bithibh uile ùmhail d' a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd: oir tha Dia

a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a toirt gràs dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu 'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh:

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim air-san; oir a ta càram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhul, mar leòmhnan beuchdach, ag imeachd mu 'n cuairt, a' sireadh cò a dh' fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhì daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhì agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shìorruidh tre Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh; gu daing-nicheadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas, (a réir mo bharrail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor-ghràs Dé, ann an bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha an eaglais ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sith *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Crìosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

P H E A D A I R.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Crìosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceudna ruinne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slànughir Iosa Crìosd:

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuineas* do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an Tì sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus:

4 Tre an d' thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum d' an trid-san gu 'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd-comh-pàirt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o 'n truailleitheachd a ta anns an t-saoghal tre ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so, air deanamh

209

an uile dhìchill duibhse, cuiribh ri 'ur creidimh, deadh-bheus; agus ri deadh-bheus, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhì leasg, no mì-thorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Ach an tì aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach, a' dì-chuimhneachadh gu 'n do ghlanadh e o a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dhéanamh cinnteach: oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh:

11 Oir mar sin frithealar gu pàilt dhuibh

s 2

slighe a steach do rìoghachd shìorruidh ar Tighearn agus ar Slànùighir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nìthe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh *iad*, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliuin so, sibhse a bhrosnachadh le *'ur* cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuin so, amhuil a dh' fhoillsich ar Tighearn Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach ni mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu 'm bi agaibh-sa gnàth-cuimhne air na nìthibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an cèill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Crìosd, ach rinn-eadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòr-achd-san.

17 Oir fhuaire e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghruadh d' a ionnsuidh o 'n ghlòir òirdheirc, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a 's cinntiche; d' am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lèhran a tha toirt soluis uathl ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an eirich an reult-mhaidne 'nur cridheach-aibh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do 'n sgrìobtur o thogradh *dhaoinè* féin.

21 Oir cha d' thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spìorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna ann meas an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measg-sa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrìos obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mì-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha 'n 'eil an sgrìos a' tur-chodal.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu 'n d' thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhrachdibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu 'n do shaor e Noah an t-òchdamh *pearsa*, searmonaiche fireantachd, air dha an dile a thoirt air saoghal nan daoinè mì-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim

agus Ghomorrah gu luathre, gu 'n do dhùt e le léir-sgrìos *iad*, 'gar deanamh 'nam ball-sampuill dhoibh-san, a bhiodh mì-dhiadhaidh an déigh sin;

7 Agus gu 'n do shaor e Lot am firean a bha fo champar le caithe-beatha neoghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fireanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn an gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do 'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neoghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhi an-dàna, féin-thoileil, cha 'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san a tha ann an àrd-inbhe:

11 An uair nach toir aingil a 's mò ann an neart agus ann an cumhachd, cassaid thoibheumach 'nan aghaidh am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra eu-cèillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrìos, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nìthibh nach fuig iad, sgrìosar iad 'nan truailidheachd féin;

13 Agus gheibh iad tuarasdal na h-euceirt, mar dhream a mheasas mar shubh-achas sògh san là: is smala iad agus aobhar-maslaidh, a' gabhail toileachas-intinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirribh maille ribh;

14 Aig am bheil an sùlean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e 'n comas sgur do pheacadh; a' mealladh anama neo-shuidhichte; aig am bheil an eridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sanntach; clann nam mallachd:

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinn slighe Bhalaaim *mhic* Bhoisoir, a ghràdhach duais na h-eucorach;

16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd: oir labhair an asal balhbh le cainnt duine, agus thoir misg i mì-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le òm-ghaoith; fa chomhair am bheil duibhe an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhòr dìomhanais, meallaidh iad tre anamianais na feòla, tre mhacnùs, iadsan a chaidh gu glan as uatha-san a tha caith-eadh an beatha ann an seacharan:

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillean na truailidheachd: oir ge b' e ni le 'm buadhaichear air duine, do 'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shal-charaibh an t-saoghail tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni 's miosa na an toiseach.

21 Oir b' fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fireantachd, na, an

déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o 'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocail fhirinnich, Phìll am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan san làthaich.

CAIB. III.

AN daralitisro, a' mhuinntir moghráidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh a nis; annta le *chéile* tha mi a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gu 'm bi sibh cuimhneachadh air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air a' n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu 'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaid, ag imeachd a réir an anamian féin,

4 Agus ag ràdh, C' àit am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a *bha iad* o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d' an deoin, gu 'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre 'n deachaidh an saoghal a bha 'n sin ann a sgrìos, air teachd do 'n dilinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gléidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreith-eanais, agus sgrìos dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghráidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha 'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àr-aìdh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith

a bhi cailte, ach na h-uile *dhaonne* theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghad-ùiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus *anns* an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu 'm bi na nithe so uile air an sgaolleadh as a chéile, cìod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus luathachadh chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhi ri theine, air an sgaolleadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadh agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an sith sibh, gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgrìobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghìlocais a thugadh dha;

16 Amhuil mar 'na litricibh uile, a' labhairt annta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach a' fìradh, amhuil mar na sgrìobtuirean eile, chum an sgrìos féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghráidh, o 's aithne dhuibh, *na nithe so* roimh-làimh, thugaibh aire air eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhur tarraing air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh, gu 'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu sìorruidh. Amen.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

E O I N.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d' amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmh a thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh' fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinn i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud a bha maille

ris an Athair, agus a 'dh' fhoillsicheadh dhuinne;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill dhuibhse, chum gu 'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r' a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe

so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu 'm bi bhur gairdeachas coimhionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaith-san, agus a tha sinn a' cur an cèill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchas air bith ann-san.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha 'n 'eil sinn a' deanamh na firinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r' a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha 'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh' aidicheas sinn ar peacanna, tha esan firinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaithheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dheth-san, agus cha 'n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaich-eas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Crìosd am fìrean:

2 Agus is esan an lobairt-réitich air son ar peacanna; agus cha 'n e air son ar peacanna a mhàin, ach mar an ceudna air son peacanna an t-saoghal uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn 'aitheantan.

4 An tì a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead 'aitheantan, is breugaire e, agus cha 'n 'eil an fhìrinn ann.

5 Ach ge b' e choimhideas 'fhocal, annsan gu deimhin tha gràdh Dhé air a choimhionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn ann-san.

6 An tì a their gu bheil e fantuinn annsan, is còir dha-san mar an ceudna gluasad, eadhon mar a ghluais esan.

7 A bhràthre, cha 'n 'eil mi a sgrìobhadh aithne nuaidh do 'ur n-ionnsuidh, ach seann aithne, a bha agaibh o 'n toiseach: is i an t-seann aithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A ris tha mi a' sgrìobhadh aithne nuaidh do 'ur n-ionnsuidh, ni a ta fìor ann-san agus annaibh-sa: do bhrìgh gu 'n d' imich an dorchasas thairis, agus gu bheil a nis an solus fìor a' dealrachadh.

9 An tì a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuathachadh a bhràthar, tha e san dorchasas gus a nis.

10 An tì aig am bheil gràdh d' a bhràthair, tha e 'na chòmhnuidh san t-solus, agus cha 'n 'eil aobhar oibheim air bith ann.

11 Ach an tì a ta fuathachadh a bhràthair, tha e anns an dorchasas, agus ag im-eachd anns an dorchasas, agus cha 'n aithne dha c' àit am bheil e dol, do bhrìgh gu 'n do dhall an dorchasas a shùilean.

12 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu bheil bhur peacanna, air am maithheadh dhuibh air sgàth 'ainme-san.

13 Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu 'm b' aithne dhuibh esan a ta o thùs. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu 'n d' thug sibh buaidh air an droch aon. Tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrìgh gu 'm b' aithne dhuibh an t-Athair.

14 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh gu 'm b' aithne dhuibh an Tì a ta ann o thùs. Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chòmhnuidh annaibh, agus gu 'n d' thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe a ta san t-saoghal. Ma ghràdhaicheas neach air bith an saoghal, cha 'n 'eil gràdh an Athar ann.

16 Oir na h-uile a ta anns an t-saoghal, ana-miann na feòla, agus ana-miann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha 'n ann o 'n Athair a tha iad, ach o 'n t-saoghal.

17 Agus sìubhlaidh an saoghal seachad, agus 'ana-miann: ach an tì a ni toil Dè, mairidh e chaidh.

18 A chlann bheag, is i an aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu 'n tig an t-ana-crìosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-crìosd ann; o 'm bheil sinn a' tuigsinn gur i 'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh' fhanadh iad maille ruinn: ach chaidh iad a mach, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa ungradh o 'n Tì naomh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhìrinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o 'n fhìrinn.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh' àicheadhas gur e Iosa an Crìosd? Is e so an t-ana-crìosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b' e neach a dh' àicheadhas am Mac, cha 'n 'eil an t-Athair aige: [ach an tì a dh' aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sin annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh' fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, cadhon a' bheatha mhaireannach.

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'gur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n 'eil feum agaibh gu 'n teagaisgeadh aon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ungadh so féin 'gur teagasg mu thimchioll nan uile

nihe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

23 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh ann-san; chum 'nuair a dh' fhoillsichear e, gu 'm bi dānachd againn, agus nach bi maire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a bhreith uaith-san.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu 'n goirt-eadh clann Dé dhinn! uime sin cha 'n aithne do 'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b' aithne dha esan.

2 A mhuintir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé; agus cha 'n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'nuair a dh' fhoillsichear esan, gu 'm bi sinn cosmhuil ris; oir chì sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b' e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e an peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu 'n d' fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh; agus cha 'n 'eil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh' fhanas ann-san, cha dean e peacadh: ge b' e air bith a pheac-aicheas, cha 'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an tì a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan:

8 An tì a ni peacadh, is ann o 'n diabhul a ta e: oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh' fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu 'n agrìosadh e oibre an diabhul.

9 Ge b' e neach a ghineadh, o Dhia, cha dean e peacadh: oir a ta a shìol-san a' fantuinn ann: agus cha 'n 'eil e 'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrìgh gu 'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha ciann Dhé, agus clann an diabhul follaiseach: Ge b' e neach nach dean fireantachd, cha 'n ann o Dhia a tha e, no an tì nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdaireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d' a chèile:

12 Cha 'n ann mar Chain a bha o 'n droch ann, agus a mharbh a bhràthair: Agus e' ar son a mharbh se e? A chionn gu 'n robh 'oibre féin olc, agus oibre a bhràthar fireanta.

13 Na biodh ioghnadh oirbh, mo bhràithre, ged dh' fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu 'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh: an tì nach gràdhaich a bhràthair, fanaidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh' fhuathaicheas a bhràthair, is mortair e; agus tha fhios

agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu 'n do chuir esan sìos 'anam féin air ar son-ne: agus is còir dhuinne ar n-anama féin a chiur sìos air son nam bràithre.

17 Agus ge b' e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chì a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruid-eas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a' gabhail còmhnuidh ann-san?

18 Mo chlann bheag, na gràdhaicheam-aid ann am focal, no ann an teangaidh; ach ann an gnìomh agus ann am firinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do 'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-bheachd do ar cridheachaibh 'na làthair.

20 Oir ma dhiteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuintir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dānachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b' e ni a dh' iarrasinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'aithéantann, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'aithne-san, gu 'n creid-eamaid ann an ainm a Mhic Iosa Crìosd, agus gu 'n gràdhaicheamaid a chèile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an tì a choimhideas 'aithéantann, tha e gabhail còmhnuidh ann, agus esan ann-san: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o 'n Spìrad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

AMHUIINTIR ionmhuinn, na creidibh na spìradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhùbh bréige air dol a mach do 'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spìrad Dhé: gach uile spìrad a dh' aicicheas gu 'n d' thàinig Iosa Crìosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spìrad nach aicich gu bheil Iosa Crìosd air teachd san fheòil, cha 'n ann o Dhia a tha e: agus is e so spìrad sin an ana-crìosd, neach a chuala sibh e bhì teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orra-san; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibh-sa, na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o 'n t-saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu 'n t-saoghal, agus tha 'n saoghal ag éisdeachd ri u.

6 Tha sinne o Dhia: an tì aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne; an tì nach 'eil o Dhia, cha 'n éisd e ruinn. O so aithnichidh sinn spìrad na firinn, agus spìrad an t-seacharain.

7 A mhuintir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chèile: oir is ann o Dhia tha 'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An tì nach gràdhaich cha 'n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh' fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu 'n do chuir Dia aon-ghin Mhìc do 'n t-saoghal, chum gu 'm bitheamaid beò trid-san.

10 An so a ta gràdh, cha 'n e gu 'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu 'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu 'n do chuir e a Mhac féin *gu bh' na* lobairt-réitich air son ar peacanna.

11 A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha e mar fhiach-aibh oirne a chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha 'n fhaca neach air bhith Dia riabh. Ma ghràdhaicheas sinn a chéile, tha Dia 'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-san, agus esan annainne, do bhrìgh gu 'n d' thug e dhuinn d' a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu 'n do chuir an t-Athair am Mac uatha mar Shlànuighear an domhain.

15 Ge b' e neach a dh' aicicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmhnuidh ann-san, agus esan ann an Dia.

16 Agus fhuair sinn aithne air agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an tì a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia ann-san.

17 An so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coimhlionta, chum gu 'm bi againn dànachd ann an là a' bhreitheanais; do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha 'n 'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalta an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an tì a tha eagalach, cha d' rinneadh coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu 'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d' a bhràthair, is breugaire e: oir an tì nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic e, cionnus a dh' fheudas e Dia nach fac e a ghràdhachadh?

21 Agus an aithne so tha againn uaith-san, An tì a ghràdhaicheas Dia, gu 'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

GE b' e neach a chreideas gur e Iosa an Crìosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b' e ghràdhaicheas an tì a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an tì a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn aitheantan.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead aitheantan: agus cha 'n 'eil aitheantasan trom.

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuidh a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, *caidh* ar creidimh-ne.

5 Cò an tì a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.

6 Is e so esan a thàinig tre uisge agus tre fhuil, Iosa Crìosd; cha 'n e tre uisge a mbàin, ach tre uisge agus fuil: agus is e an Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh gur fir-inn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad naomh: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r' a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'aì fianuis Dé a 's mò: oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhìc.

10 An tì a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n fhianuis aige ann féin: an tì nach creid Dia, rinn e breugaire dheid, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhìc.

11 Agus is i so an fhianuis, gu 'n d' thug Dia dhuinn beatha mhaireannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An tì aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an tì aig nach 'eil Mac Dhé, cha 'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mhìc Dhé; chum gu 'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum gu 'n creid sibh ann an ainm Mhìc Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn ann-san, ma dh' iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu 'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu 'n éisd e ruinn, ge b' e ni a dh' iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtuis a dh' iarr sinn air againn.

16 Ma chì neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, cha 'n 'eil mi ag ràdh gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucòir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b' e neach a ghineadh le Dia, nach peacach e; ach an tì a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha 'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu 'n d' thàinig Mac Dhé, agus gu 'n d' thug e tuigse dhuinn, chum gu 'm b' aithne dhuinn esan a ta fìor: agus tha sinne ann-san a ta fìor, ann a Mhac Iosa Crìosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o iòdholaidh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL

E O I N.

CAIB. I.

AN seanair chum na ban-tighearna taghta, agus chum a cloinne, a 's ionmhuinn leam-sa anns an fhirinn; agus cha 'n ann leam-sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhirinn;

2 Air son na firinn a tha 'na còmhnuidh annaime, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, agus sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o 'n Tigh-earn Iosa Crìosd Mac an Athar, ann am firinn agus ann an gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orm, do bhrìgh gu 'n d' fhuair mi do d' chloinn-sa ag imeachd anns an fhirinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o 'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearna, cha 'n e mur gu 'n sgrìobhainn àithne nuadh a' d' ionnsuidh, ach an àithne a bha againn o thùs, gu 'n gràdhaicheamaid a chèile.

6 Agus is e so an gràdh, gu 'n imicheamaid a réir àitheanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu 'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do 'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheòil. Is mealltair so agus ana-crìosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach cail sinn na nithe sin a shaothraich sinn, ach gu faigh sinn làn-duais.

9 Ge b' e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, cha 'n eil Dia aige: an tì a dh' fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do 'ur tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit.

11 Oir ge b' e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comh-pàirt aige d' a dhroch oibrìbh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r' a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b' àill leam sgrìobhadh le pàiper agus dubh; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu 'm bi ar gairdeachas còimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL

E O I N.

CAIB. I.

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a 's ionmhuinn leam san fhirinn.

2 A bhràthair ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh, thaobh gach uile ni gu 'n soirbhicheadh leat agus gu 'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do 'n fhirinn a tha annad-sa, mar a ta thusa ag imeachd san fhirinn.

4 Cha 'n 'eil gairdeachas agam a 's mò na bhì cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhirinn.

5 A bhràthair ghràdhaich, is dileas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais: ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin tha e mar fhiachaibh oirne gabhail r' an leithidibh sin, chum gu 'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do 'n fhirinn.

9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrefes, leis am miann àrd-cheannas a bhì aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b' àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhaich, na lean an ni a ta oic, ach an ni a ta maith. Au tì a

ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an tì a ni olc, cha 'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theistean air Demetrius o na h-uile, agus o 'n fhìrinn féin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.

13 Bha mòran agam r' a sgrìobhadh, ach

cha 'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a' d' ionnsaidh:

14 Ach tha dòchas agam t' fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ▲BSTOIL.

I U D A I S.

CAIB. I.

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Ath-air, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuintir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchiann, b' fheumail domh sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, 'gur n-eagalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid daoine àraidh a steach, a dh'òrduicheadh roimh o shean chum an dèidh so, daoine mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a' s aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do 'n Tighearn am pobull a shaoradh à tìr na h-Eiphit, a sgrìos e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmh-nuidh féin, choimhid e ann an geimhlìbh sìorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorrah, agus na bailte mu 'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhòdh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-samp-uill, a' fulang dìoghaltais teine shìorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruad-air sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tair air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhìbh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathach e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasbòir-eachd mu chorp Mhaois, dānadas air casaid thuibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu crònicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha 'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a' s aithne dhoibh air mhòdh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truaillleadh féin ann-ta.

11 Is an-aoibhinn doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdail, agus sgrìosadh iad ann an ana-cainnt cheannaircìch Chore.

12 Is smala iad sinn ann bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neòil iad gun uisge, air an giùlan mu 'n cuairt le gaothaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spionadh as am freumhaibh;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d' am bheil duibhre an dorchadas gu sìorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamb, fàidhead-aireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha 'n Tighearn a' teachd le deich mìle d' a naomhaibh,

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile bhriathar cruaidhe, a labhairt peac-aich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an dream so, a tha 'g imeachd a réir an anamian féin; agus tha 'm beul a' labhairt bhriathar athmor, agus iad a' gabhail iongantais do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuintir mo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd;

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu 'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an ana-mianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o chàch, collaidh, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhì dhuibhse, a mhuintir

ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' deanamh ùrnaigh ean Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh :

23 Agus tèarnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spionadh as an teine ; a' fuathach-

adh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gléidheadh o thuisleadh, agus *bhur* cur gu neo-lochdach an làthair a ghloire le h-aobhneas ro mhòr,

25 Do 'n Dia a ta mhàin glic, ar Slàn-uirgear, *gu robh* glòir agus mòralachd, neart agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

T A I S B E A N

EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d' a sheirbhisich nithe a 's éigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr; agus chuir e teachdaireachd uaidh, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsich e iad d' a sheirbhiseach Eoin :

2 A rinn fianuis air focal Dé, agus air teisteas Iosa Criosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 Is beannaichte an tì a leughas, agus iadsan a dh' éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte : oir tha 'n t-àm nam fagus.

4 **E**GIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia: Gràs dhuibh, agus sìth o 'n Tì a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a rìgh-chaitheachsan ;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn : Dhasan a ghràdhach sinn, agus a dh' ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d' a Athair-san ; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chì gach sùil e, agus iadsan *mar an ceudna* a lot e : agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san : gu ma h-amhluidh a bliitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag ràdh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidìn Iosa Criosd, anns an eilean ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach : agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an nì a chì thu, agus cuir e chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia ; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Phergamos, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh' fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinneirean òir ;

13 Agus am meadhon nan seachd coinneirean, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudaich a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte le crios òir mu 'chìochaibh. .

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda ; agus a shùilean mar lasair theine ;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha fìorghlan, mar gu 'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhainn ; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bhla aige 'na làimh dheis seachd reultan : agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul : agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd marbh : agus chuir e a làmh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort : is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an Tì a ta beò, agus a bha marbh ; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen ; agus tha iuchraiche ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhith-eas an déigh so :

20 Rùn-diomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinneirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean : agus is iad na seachd coinneirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingil eaglais Ephesus, Sgrìobh ; Is iad so na nithe a ta an Tì a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coimhleirean òir, ag ràdh ;

2 Is aithne dhomh t' oibre, agus do shaothair, agus t' fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a fhaic ; agus gu 'n do dhearbhu thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu 'n d' fhuair thu iad breugach ;

3 Agus gu 'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m' ainme-sa gu 'n d' rinn thu saothair, agus nach d' thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni-éigin* agam a' d' aghaidh, do bhrìgh gu 'n do threig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uatha a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre ; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'àit, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a 's fuathach leam-sa.

7 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh ; Do 'n tì a bhuaidhaicheas bheir mise r' a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smirna, sgrìobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an Tì a 's e 'n ceud neach agus an neach deir-eannach, a bha marbh, agus a tha beò ;

9 Is aithne dhomh t' oibre, agus t' àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach,) agus *is aithne dhomh* toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagag Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh' fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an diabhal cuid dhìbh ann am prìosan, chum gu 'n dearbhar sibh ; agus bithidh àmhghar agaibh rè dheich làithean : bi-sa firinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An tì aig ar: bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : An tì a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Pergamos, sgrìobh ; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh gcur dà fhaobhair, ag ràdh :

13 Is aithne dhomh t' oibre, agus c' àit am bheil thu a' d' chòmhnuidh, *eadhon far am bheil* caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an *robh* Antipas 'na fhianuis fhirinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a' d' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh' iobradh do iodholaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a 's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a' d' ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : Do 'n tì a bhuaidhaicheas bheir mi r' a itheadh do 'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do 'n tì a gheibh e.

18 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Tiatira, sgrìobh ; Na nithe so tha Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar las-air theine, agus a chosan mar umla fìorghlan, ag ràdh ;

19 Is aithne dhomh t' oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis, agus do chreidimh, agus t' fhoighidin, agus t' oibre deir-eannach ; gu *bheil iad* ni 's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' d' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do 'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagaisg agus a mhealladh chum striopachas a dheanamh, agus nithe a dh' iobradh do iodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dh' i ùine gu aithreachas a ghabhail d' a striopachas ; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d' an gnìomharaibh.

23 Agus marbhadh mi a clann leis a' bhàs ; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an tì sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan : agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir bhuir n-oibre.

24 Agus ribhs a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b' aithne doimhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh ;

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an tì a bhuaidhaicheas, agus a ghléidheas m' oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinn-each :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iarunn : mar shoitichibh creadha blaisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e cìod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-eaglais a tha ann an Sardis, sgrìobh ; Na nithe so a ta an tì aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh ; Is aithne dhomh t' oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta

Athair, agus a ta ullamh gu bàsachadh : oir cha d' fhuair mi t' oibre coimhionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala: oir is airidh iad.

5 An tì a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach 'ainm à leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m' Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgrìobh; Na nithe so a ta an Tì naomh ag ràdh, an Tì fìor, an Tì aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an Tì a dh' fhosg-las, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha 'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t' oibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha 'n urrainn neach air bith a dhùnach: oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m' fhocal, agus cha d' àicheadh thu m' ainm.

9 Feuch, bheir mise *orra-san* do shìona-gog Shàtain, (a tha 'g ràdh gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta dean-amh bréige,) feuch, bheir mise *orra* gu 'n tig iad agus gu 'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu 'm bi fios aca gu 'n do ghràdhach mise thu.

10 A chionn gu 'n do ghléidh thu focal m' fhoighlidin-sa, gléidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuaireadh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad: dean greim daingean air na bheil agad, chum nach glac neach air bith do chrùn.

12 An tì a bheir buaidh, ni mi e 'na phost ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni 's mò a mach as: agus sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach mo Dhé, a 's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus sgrìobhaidh mi m' ainm nuadh féin air.

13 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh; Na nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhùileas agus fhìrinn-each, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh;

15 Is aithne dhomh t' oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth; b' fhearr leam gu 'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saobhreas, agus gun theum agam air ni sam

bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Còmhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu 'm bi thu saobhir; agus eudach geal, chum gu 'n còmhdaichear thu, agus nach bi nàire do lomnochduidh follaiseach; agus unng do shùile le sàbh-shùl, chum gur léir dhuit.

19 Mhead as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh; uime sin biodh agad-sa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a' m' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh: ma dh' éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu 'm fosgail e 'n dorus, thig mi a teachd 'a ionsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do 'n tì a bhuaidhicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo rìgh-chathair, amhuil fòs a bhuaidhichear uime, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a rìgh-chathair-san,

22 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

A N déigh so dh' amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosgailte air nèamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus rùndaidh mise dhuit nithe a 's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball *bha* mi san Spiorad: agus, feuch, *bha* rìgh-chathair air a suidheachadh air nèamh, agus *bha* neach 'na shuidhe air an rìgh-chathair.

3 Agus *bha* an Tì a shuidh, r' a amharc air, cosmhuil ri cloich Jasper, agus Shardis: agus *bha* bogha-frois timchioll na rìgh-chathreach mu 'n cuairt, cosmhuil, r' a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na rìgh-chathreach mu 'n cuairt *bha* ceithir chathriche fichead; agus air na cathrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus *bha* aca air an cinn crùn òr.

5 Agus chaidh a mach as an rìgh-chathair dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna: agus *bha* seachd lòchrain theine a' dearg-lasadh am fianuis na rìgh-chathreach, a 's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an rìgh-chathair *bha* faire ghoine cosmhuil ri crìostal: agus ann am meadhon na rìgh-chathreach, agus mu 'n cuairt do 'n rìgh-chathair, *bha* ceithir bheathaiche làn do shùilb air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhán, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus *bha* aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag itealach.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon duibh fa leth, *bha* sé sgiathan mu 'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilb an taobh a stìgh: agus cha do sguir

iad 'a là no dh' oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, agus a ta, agus a bhíteas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do 'n Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùn an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhadh fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

A GUS chunnaic mi ann an làimh dheis an Tì a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a 's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh 'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d' fhuaradh aon neach a b' airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh riom, Na guil: feuch, bhuaadhach an Leòmhna a tha do thréibh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a seachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh' amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhan na rìgh-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhan nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu 'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a 's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar a deas làimh an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e 'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean oir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a 's iad ùrnuighean nan nòmh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu 'n do mharbhadh thu, agus gu 'n do shaor thu sinne do Dhia le t' fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu 'n d' rinn thu rìghrean dhìnn agus sagairt do ar Dia: agus rìghichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh' amhairc mi, agus chuala mi

guth mhòran aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean; agus b' e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhadh, agus saobhbreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuidh 'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta anna, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhadh, *gu robh* dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do 'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

A GUS chunnaic mi, 'nuair a dh' fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhachadh e.

3 Agus an uair a dh' fhosgail e 'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a *bha* dearg; agus thugadh *cumhadh* dhasan a shuidh air, chum sith a thoirt o 'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh' fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh' amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an tì a shuidh air, meidh 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhan nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruthneachd air son pèghinn, agus trì tomhasan eòrna air pèghinn; agus na dean cron air an oladh, no air an fhion.

7 Agus an uair a dh' fhosgail e 'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh' amhairc mi, agus feuch each glas; agus b' e ainm an tì a shuidh air, an Bàs, agus lean ifrinn 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhadh air a' cheathramh cuid do 'n talamh, a mharbhadh le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh' fhosgail e an cùg-cadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhíteas, O Thighearna naomh agus fhìrinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an diol thu ar fuil-ne

orra-san a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a' rachadh a mharbhadh mar a chaidh iad-san, air an còimhlionadh.

12 Agus dh' amhairc mi 'nuair a dh'fhosgail e an sèathadh seula, agus, feuch, bha crith mhòr thalmhainn ann; agus dh' fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eudach ròin, agus dh' fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimh air an talamh, mar a thilgeas craobh-fhige a figean an-abaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh thairis mar rola eabhair air fhilleadh air a chèile; agus dh' atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin:

15 Agus dh' fhòlaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saobhair, agus na h-àrd-cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann;

16 Agus thubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirne, agus folaichibh sinn o ghnùis an Tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus o fheirg an Uain:

17 Oir thàinig là mòr 'fheirge-san; agus cò a dh' fheudas seasamh?

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe sin, chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir ghaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o 'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheò: agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d' an d' thugadh cumhachd cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge.

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do 'n talamh, no do 'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na dream a sheulaicheadh: ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israeil.

5 Do thréibh Iudah sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Reubein sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ghad sheulaicheadh dà mhìle dheug.

6 Do thréibh Aseir sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Nephtalim sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Mhanaseis sheulaicheadh dà mhìle dheug.

7 Do thréibh Shimeoin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Lebhi sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Isachair sheulaicheadh dà mhìle dheug.

8 Do thréibh Shabaloin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ioseiph sheul-

aicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

9 An déigh so dh' amhairc mi, agus, feuch, slugh mòr nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinnich, agus threubhaibh, agus shluagh-aibh, agus theangannaibh, 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaitheach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, slàinte do ar Dia-ne a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do 'n Uan.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaitheach, agus nan seanairéan, agus nan ceithir bheathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaitheach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *grò robh* do ar Dia-ne gu saoghal nan sgothai. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairéibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agadsa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iad-san a thàinig á h-àmhghar mòr; agus nigh iad an trusgan, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaitheach Dhé, agus a' deanamh aoraidh dha a là agus a dh' oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an Tì a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhì ocra orra tuilleadh, no tart ni 's mò; cha mhò a bhuailas a' ghrian orra, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhan na rìgh-chaitheach iad, agus treòraichidh e iad gu beò-thobraichibh uisge; agus tiormaichidh Dia gach deur o 'n sùilibh.

CAIB. VIII.

AGUS an uair a dh' fhosgail e an seachd-amh seula, bha tosd air nèamh mu timchioll leth uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu 'n tugadh se e maille ri ùrnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha 'n làthair na rìgh-chaitheach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri ùrnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghilac an t-aingeal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e: agus bha guth-anna, agus thairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh' ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu 'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairste: agus dh'fhàs an treas cuid do 'n fhairste 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creut-airibh a bha anns an fhairste, aig an robh anam, bàs; agus mhilleadh an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnicheibh, agus air na tobraichibh uisge;

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do 'n reult Burmaid: agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgeachaibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgeachaibh, do bhrìgh gu 'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do 'n ghréin, agus an treas cuid do 'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnus gu 'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid d'heath, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh' amhairc mi, agus chuala mi aingeal ag itealaich ann am meadhon nèimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmhainn, air son guthanna eile trompaid nan tri aingeal a tha fathast gu séideadh!

CAIB. IX.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn; agus thugadh dha iuchair sluicid an dubh-aigein.

2 Agus dh' fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'èirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmhuinn mhòr *theinntich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha le deataich an t-sluicid.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus chaidh a ràdh ri gu iad a dheanadh dochanu air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith; ach air na daoineibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha 'n e gu marbhadh siad iad, ach gu 'm biodh iad air am pianadh ré chùig miosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làitheibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha 'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* crùth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ullachadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu 'm biodh crùn

cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus bha folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus bha am faicla mar *fhuiclaibh* leòmhann.

9 Agus bha aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iarunn; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbada mhòran each a' ruith chum catha.

10 Agus bha earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus bha gathanna 'nan earblaibh; agus *b' e* an cumhachd daoine a chiurradh rè chùig miosa.

11 Agus bha rìgh aca os an ceann, *eadh-on* aingeal an dubh-aigein, agus 'se a' s' ainm dha san Eabhra, Abadon, ach anns a' Ghréig 'se a' s' ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an sèathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha 'm fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-sèathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgadh na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh' fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus miosa, agus bliadhna, chum gu 'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoineibh.

16 Agus *b' e* àireamh armaitean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìlthibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhann; agus as am beoil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoineibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachd 'nam beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraicheibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibrìbh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d' am mortaibh, no d' an druidheachd, no d' an striopachas, no d' an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a' nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairste, agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhann; agus an uair a

ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhinnaich e air-san a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni 's mò.

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air séid-eadh, an sin gu 'm biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh' innis e d' a sheirbhìsch na fàidhean.

8 Agus labhair an guth, a chuala mi o nèamh, rium a ris, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh' ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomh-sa an leabhran: agus thubhairt esan rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhroinn searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhìl.

10 Agus ghlac mi an leabhran á làimh an aingil, agus dh' ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhìl; agus an uair a dh' ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a ris fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinneach, agus theanganna, agus rìghre lionmhor.

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh cuile cosmhuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha 'n taobh a muigh do 'n teampull, agus na tomhais i; oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo 'n cosaibh am baile naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumhachd* do m' dhithis fhianuisean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà cheud agus trì fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinleir a tha 'nan seasamh an làth-air Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh an fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlaigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach a dh' éireas as an t-slochd gun iochdair cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha 'nan *luidhe* ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi *cuid* do na sluagaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan dh' ionnsuidh a chèile; do bhrìgh gu 'n do phian an dà fhàidh so iad-san a bha chòmhnuidh air an talamh.

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh; agus thuit eagal mòr orra-san a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nèamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nèamh air neul; agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do 'n bhaile, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimh.

14 Chaidh an dara truaighe thairis: feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aingeal a thropaid; agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rinneadh rìoghachdan an t-saoghail 'nan rìoghachdaibh do ar Tighearn, agus d' a Chrìosd-san; agus bithidh e 'na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrìchibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia,

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhith-eas; air son gu 'n do ghabh thu do chumhachd mòr a' d' ionnsuidh, agus gu 'n do rìghich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thàinig t' fhearg-sa, agus am nam marbh gu 'n tugadh breth orra, agus gu 'n tugadh tusa duais do d' sheirbhìsch na fàidhean, agus do na naoimh, agus dhoibh-san air am bheil eagal t' ainne, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas an talamh.

19 Agus dh' fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunnacas ann a theampull àire a' choimhcheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunnacas iongantas mòr 'air nèamh, bean air a sgeadachadh leis

a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cos-
aibh, agus air a ceann crùn do dhà reult
dheug.

2 Agus air dh' i bhi torrach, ghlaodh i, ri
saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh
chum a h-aisead.

3 Agus chunnacas iongantas eile air
nèamh, agus, feuch, dragon mòr dearg,
aig an robh seachd cinn, agus deich adh-
aircean, agus air a chinn seachd
crùn.

4 Agus tharruing 'earball an treas cuid
do reultaibh nèimh, agus thilg e iad chum
na talmhainn: agus sheas an dragon fa
chomhair na mnà, a bha ullamh gu bhi air
a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh
suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na
cinnich uile a riaghladh le slait iaruin :
agus thogadh a leanabh suas chum Dhé,
agus chum a rìgh-chaitheach-san.

6 Agus theich a' bhean do 'n fhàsach,
far am bheil aice ionad air ulluchadh le
Dia, chum gu 'm biodh i air a beathachadh
an sin rè mìle agus dà cheud agus trì fich-
ead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn
Michael agus 'aingil cogadh an aghaidh an
dragon; agus chog an dragon agus 'aingil
féin;

8 Agus cha d' thug iad buaidh, cha mhò
a fhuaradh an àite ni 's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon
mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar
an diabhul agus Sàtan, a tha mealladh an
t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum
na talmhainn, agus thilgeadh a mach
'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh
air nèamh, A nis tha slàinte agus neart,
agus rìghachd ar Dé-ne, agus cumhachd
a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos
fear-casaid ar bràithrean, a bha 'gan cas-
aid an lethair ar Dé-ne a là agus a dh'-
oidheche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil
an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san;
agus cha do ghràdhaich iad an anama féin
gu bàs.

12 Uime sin biodh gairdeachas oirbh, O
a nèamha, agus oirbhe a tha 'nur còmh-
nuidh anata. An-aobhinn do luchd-àit-
eachaidh na talmhainn, agus na fairge!
oir thàinig an diabhul a nuas do 'ur
n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do
bhriog gur fiosrach e nach 'eil aige ach
ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon
gu 'n do thilgeadh e chum na talmhainn,
rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a
rug an leanabh mic.

14 Agus do 'n mhnaoi thugadh dà sgéith
iolaire mòire, chum gu 'n rachadh i air
itealaich leo do 'n fhàsach, chum a h-ion-
aid féin; far am bheil i air a h-altrum rè
aimsir, agus aimsirean, agus leth-aimsir, o
aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathar as a beul uisge
mar thuil, an déigh na muà, chum gu 'n
tugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis
an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmhnaidh ris
a' mhnaoi; agus dh' fhosgail an talamh a

bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg
an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a'
mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh
ris a' chuid eile d' a sliochd, a tha còimh-
ead àitheanta Dhé, agus aig am bheil fian-
nuis Iosa Crìosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gaineimh na fairge,
agus chunnaic mi fiadh-bheathach
ag éirigh suas as an fhaige, aig an robh
seachd cinn, agus deich adhaircean, agus
air 'adharcaibh deich crùn, agus air a
chinn ainm toibheim.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheath-
ach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a
chosan mar *chosuibh* math-ghamhna, agus
a bheul mar bheul leòmhain: agus thug
an dragon a neart, agus a chaithir, agus
cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d' a chinn mar
gu 'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus
leighiseadh a lot bàsmhor: agus ghabh an
talamh uile iongantas an déigh an fhiadh-
bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do 'n dràgon, a
thug a cumhachd do 'n fhiadh-bheath-
ach: agus rinn iad aoradh do 'n fhiadh-
bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhuil ris
an fhiadh-bheathach? Cò a ta com-
asach air cogadh a dheanamh 'na agh-
aidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt
nithe mòra, agus thobheum; agus thug-
adh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè
dhà mìos agus dà fhichead.

6 Agus dh' fhosgail e 'bheul ann an
toibheum an aghaidh Dhé, chum toibh-
eum a thoirt d' a ainm, agus d' a phàillium,
agus do 'n dream a ta 'nan còmhnuidh air
nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh a dhean-
amh an aghaidh nan naomh, agus buaidh
a thoirt orra: agus thugadh dha cumh-
achd os ceann gach uile thréibh, agus
theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmh-
nuidh air an talamh, aoradh dha, aig nach
'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar
beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach
an t-saoghail.

9 Ma tha cluas aig neach air bith, éisd-
eadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braigh-
deanas, théid e féin am braighdeanas:
ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidh-
eamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh
leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta
foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach
eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige
dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair
e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumh-
achd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na
fianuis, agus tha e toirt air an talamh,
agus orra-san a tha 'nan còmhnuidh ann,
aoradh a dheanamh do 'n cheud fhiadh-
bheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a
leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara
mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine

teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na dream a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, leis na-comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, iomhaigh a dheanamh do 'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu 'n labhradh iomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu 'n tugadh e fa 'near gu 'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, arann beag agus mòr, saoi bhir agus daobh-tr, saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An tì aig am bheil tuigse, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh duine e; agus is e 'àireamh sè ceud agus trì fichead agus sè.

CAIB. XIV.

AGUS dh' amhairc mi, agus, feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san egrìobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaithneas, mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le 'n clàrsaichibh fein:

3 Agus sheinn iad mar gu 'm b' òran nuadh e an làthair na rìgh-chaitheach, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan seanairean: agus cha b' urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o 'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaidh eadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantunn an Uain ge b' e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do 'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d' fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd an làthair rìgh-chaitheach Dhe.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh, aig an robh an soisgeul sìorruidh r' a shearmonachadh dhoibh-san a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinn-each, agus thrèibh, agus theangaidh. agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr sin, do bhrìgh gu 'n d' thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a striopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do 'n fhiadh-bheathach, agus d' a iomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge sin; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomba, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha 'n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche aca-san a ni aoradh do 'n fhiadh-bheathach agus d' a iomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainme-san.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so tha 'n dream a choinhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Ìosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh riump, Sgrìobh, Is beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o 'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh' amhairc mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaothaich le guth àrd ris an tì a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an tì a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaimeadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o 'n altair, aig an robh cumhachd es ceann teine, agus ghlaodh e le glaoth àrd ris an tì aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorran geur, agus cnuasaich baguidean fìonain na talmhainn: oir a ta a fion-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do 'n bhaile, agus thàinig fuil a mach as an fìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shè ceud stàid.

CAIB. XV.

AGUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deireannach; oir annta so tha fearg Dhé air a coimhlonadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu 'm b' fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air 'iomhaigh, agus air a chomhara, agus air àireamh 'ainme, 'nan seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' seinn òrain Mhaois òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, *Is mòr*, agus *is iongantach t' oibre*, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; *is ceart agus is fìor* do shlighean-sa, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad, O Thighearn, agus nach tugadh glòir do t' ainm? *oir is tusa a mhàin a ta naomh*: oir thig na h-uile chinnich, agus ni iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh follais-each.

5 Agus an déigh so dh' amhairc mi, agus, feuch, dh' fhosgadh teampull pàilliuin na fianuis air nèamh.

6 Agus thàinig a mach as an teampull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air an sgeadachadh le lion-eudach glan agus dealrach, agus air an crios-lachadh mu 'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug aon do na ceithir bheath-aichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheing an Dé a ta beò gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lionadh an teampull le deataich o ghloir Dhé, agus o 'chumhachd-san; agus cha b' urrainn neach sam bith dol a stigh do 'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimh-ionadh.

CAIB. XVI.

A GUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Im-ichibh, agus tromaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh' imich an ceud aingeal, agus thaoim e a shoitheach air an talamh; agus dh' éirich droch neasgaid nimheach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus *orra-san* a rinn aoradh d' a ionmhaigh.

3 Agus thaoim an dara aingeal a shoith-each san fhairge; agus rinneadh i mar fhuil *duine* mhairbh: agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.

4 Agus thaoim an treas aingeal a shoith-each anns na h-aimhnicheibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, *Is cothromach thusa*, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu 'n d' thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r' a h-òil; oir is foillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o 'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, *is fìor agus cothromach do bhreitheanais*.

8 Agus thaoim an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghrèin; agus thugadh *cumbachd* dha daoine a phianadh le h-ainteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumbachd air na plàigheibh sin: agus cha d' rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhasan.

10 Agus thaoim an cùigeadh aingeal a

shoitheach air rìgh-chaitir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorcha; agus chagainn *daoine* an teanganna tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum do Dhia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d' an gnìomharaibh.

12 Agus thaoim an sèathadh aingeal a shoitheach air an amhainn mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu 'n ulluicheadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi *teachd* a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheathaich, agus á beul an fhàidh-bhréige. trì spiorada neòghlan, cosmhuil ri losguinn'

14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu 'n cruinneachadh chum cathla là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghad-uische. *Is beannaichte esan a ni faire*, agus a ghléidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r' a chéile chum ionaid ris an abrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaoim an seachdamh aingeal a shoitheach san athar; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o 'n rìgh-chaitir, ag ràdh, *Tha e deanta*.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhul do chrith-thalmhainn co mhòir.

19 Agus bha am baile mòr air a roinn 'na thrì earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach: agus thàinig Babilon mhòr an cuimhe an làthair Dhé, a thoirt d' i copan fiona fraibh 'fheirge.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d' fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallan mòra a nuas o nèamh air daoineibh, *gach clach* co throm ri tàlann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clach-meallain; oir bha am plàigh-san ro-mhòr.

CAIB. XVII.

A GUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, *Thig an so*; nochdaidh mi dhuit breitheanas na striopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d' rinn rìghre na talmhainn striopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhìsg le fion a striopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do 'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath sear-laid, làn do ainmibh toibheim, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scar-laid, agus air a deanamh breagha le h-òr, agus clach-aibh luachmhor, agus neamhuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràin-

eileachd agus do neò-ghloine a striopach-nis.

5 Agus air clàr a h-endain *bha* ainm sgrìobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEIL-EACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhìsg le fuil nau naomh, agus le fuil fhianuisèan Iosa : agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingéal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Innsidh mise dhuit rùn-diomhair na mnà, agus an fhiadh-bheathach a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n 'eil e ann; agus éiridh e suas a' sìochd an dubh-aigein, agus théid e am mugha : agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn, (aig nach 'eil an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail,) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil, agus a bhiteas ann.

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibhteann iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna : tha cùig *dhruibh* air tuiteam, agus a ta h-aon ann : ch'a d' thàinig am fear eile fathast; agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o 'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d' fhuair rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon uaire maille ris an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do 'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra : oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh; agus *tha* an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dìleas.

15 Agus tha e ag ràdh rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an striopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do 'n striopach, agus ni iad fas i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bh' dh' aon chomhairle, agus an rìoghachd a thoirt do 'n fhiadh-bheathach, agus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr sin, a tha rìoghachadh os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

A GUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingéal eile teachd a nuas o

nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosan do gach spiorad neòghlan, 'na h-ionad cumail do gach eun neòghlan agus fuathmhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhìon feirge a striopachais, agus rinn rìghre na talmhainn striopachais rìthe, agus rinneadh saobhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aise, mo phobull, chum nach bi sibh comh-pàirteach d' a peacaidh, agus nach faigh sibh *cuad* d' a plàighibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-encearta.

6 Thugaibh ath-dhiòl d'i mar a dhìol ise rìbh, agus thugaibh dh'i a dhà uiread, a réir a h-oibre : anns a' chupan a lion i, lionaibh a dhà uiread d'i.

7 A mheud as a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dh'i do pheanas agus do bhròn : oir a ta i ag ràdh 'na cridhe féin, Tha mi a' m' shuidhe a' m' bhan-rìghinn, agus cha bhantrach mi, agus cha 'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann an aon là thig a' plàighrean, bàs, agus bròn, agus gorta; agus loisgear i gu tur le teine : oir is neartmhor an Tighearna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn, a rinn striopachas agus a chaith am beatha gu sòghail maille rìthe, gul agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe! a' chaitir mhòr sin Babilon, a' chaitir threun sin! oir ann an aon uair thàinig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar ni 's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidean, agus lion-eudaich ghrinn, agus phurpur, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thìne, agus gach uile ghnè shoithiche do ibhori, agus gach uile ghnè shoithiche do fhìodh ro luachmhor, agus do umha, agus do iarunn, agus do mharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh-fhàile, agus oladh-ungaidh, agus tùis, agus fìon, agus oladh, agus min mhìn, agus cruith-neachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbadan, agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh' imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t' auama, uait, agus dh' imich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni 's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so a rinneadh saobhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truaigh, am baile mòr sin, a bha air a sgeadachadh le lion-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a dheanamh breagha le

h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saobhreas co mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile long-mhaighstir, agus gach uile chuid-eachd a théid air longaibh, agus na seòlad-airean, agus a' mhead 's a ni gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunn-*aic* iad deatach a losgaidh, ag ràdh, Cò e am baile a 's cosmhuil ris a' bhàile mhòr so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, auns an d' rinneadh saobhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, tre a ghreadhnachas-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gairdeachas os a cheann, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhiol Dia sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhoir, agus thilg e san fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sios am baile mòr sin Babilon, agus cha 'n fhaighear e ni 's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni 's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciùil, agus phlòbairean, agus thropadairean; agus cha 'n fhaighear annad ni 's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muillinn annad ni 's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle annad ni 's mò; agus cha chluinnear annad ni 's mò guth fear-bainne no bean-bainne: oir b' iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d' dhruidh-eachd bha nà h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile *dhaoinè* a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

AGUS an dèigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr-shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; Slàinte do 'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an strìopach mhòir, a thruaill an talamh le a strìopachas, agus dhiol e fuil a sheirbhis-each féin air a làimh.

3 Agus a ris thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fich-ead, agus na ceithir bheathaiche sios, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an rìgh-chathair, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o 'n rìgh-chathair, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a 's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòran uisg-eacha, agus mar thoirn tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aobhinn agus deanamaid

gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dh' i gu 'm biodh i air a sgeadachadh le lion-cudach grunn, glan agus dealrach: oir is e an lion-eudach grunn fireantachd nan naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, Is beannaichte iadsan a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainne an Uain. Agus thubhairt e rium, Is iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach *cean thu* e: is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia: oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosg-ladh, agus, feuch, each geal; agus ghoir-eadh do 'n Tì a shuidh air Dileas, agus Fìor; agus ann am fireantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann *bha* mòran chrùn; agus bha ainm aige sgrìobhta, nach b' aithne do neach sam bith ach e féin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le trusgan tumta am fuil: agus is e 'n t-ainm a ghloirer dheth, FOCAL DE.

14 Agus lean na h-armailtean a bha air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lion-eudach grunn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu 'm buaileadh e na cinnich leis; agus riaghlaidh e iad le slait iarunn: agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirge an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a leis ainm sgrìobhta, RÌGH NAN RÌGH, AGUS TIGHEARNA NAN TIGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghrèin; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a bha 'g itealaich ann am meadhan nèimh, Thilgibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu 'n ith sibh feòil rìghrean, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoinè cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile *dhaoinè*, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an 'armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an tì a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armailt-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d' a Ìomhaigh. 'Thilgeadh iad sin 'nan dithis beò ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnuse.

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an tì a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul: agus thuit

bha an eunlaith uile air an lionadh le 'm feòil.

CAIB. XX.

A GUS chunnaic mi aingeal a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluicid an dubh-aigein aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a 's e an diabhlug agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh am mìle bliadhna : agus an déigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè uine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaitheirichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breith-eanas doibh : agus *chunnaic mi* anaman na muinntir d' an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d' rinn orradh do 'n fhìadh-bheathach, no d' a iomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhara; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d' ath-bheothaicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. *Is i so a' cheud aiseirigh.*

6 *Is* beannaichte agus *is* naomha an tì aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh orra so cha 'n eil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rìghichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phrìosan,

8 Agus thèid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath; muinntir *a tha* ann an àireamh mar ghaineamh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus am baile ionmhuinn; agus thàinig teine nuas o Dhia á nèamh, agus chur e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhlug a mheall iad, san loch theine agus phronnuise, far am bheil am fìadh-bheathach, agus am fàidh bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh' oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaitheir mhòr gheal, agus an Tì a shuidh oirre, neach d' an do theich nèamh agus talamh o a ghnùis; agus cha d' fhuaradh àite doibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh' fhosgladh na leabraichean : agus dh' fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha : agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgrìobhta sna leabraicheibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhaireg uaipe na mairbh a bha innte; agus thug am bàs agus an uaigh uatha na mairbh a bha anna : agus thugadh breth air gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do 'n loch theine : *Is e so an dara bàs.*

15 Agus ge b' e air bith nach d' fhuaradh sgrìobhta ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

A GUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh : oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni 's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ulluchadh mar bhean-bainne air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, *Feuch, tha* pàillion Dhé maille ri daoinibh; agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan slugh dh'a, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tìormaichidh Dia gach deur o 'n sùilbhi; agus cha bhì bàs ann ni 's mò, no bròn, no éighich, agus cha bhì pian ann ni 's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an Tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, *Feuch, tha mi a' deanamh nan uile nithe nuadh.* Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so firinneach agus dileas.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha e deanta.* *Is mise Alpha agus Omega,* an toiseach agus an deireadh : behir mi dhasan air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an tì a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a' m' Dhia dhasan, agus bithidh esan 'na mhac dhomhsa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreideach, agus gràineil, agus aig luchd mòrtaidh, agus strìopachais, agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnuse; ni a 's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a' m' ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, *Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean nuadh-phòsda, bean an Uain.*

10 Agus thug e leis mi anns an spìorad gu beinn mhòir agus àird, agus dh' fheuch e dhomh am baile mòr sin, Ierusalem naomh, a' teachd a nuas á nèamh o Dhia.

11 Aig an robh glòir Dhé : agus *bha* a shoille cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chrìostal ;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aig, air an robh dà gheata dheug, agus aig na geataibh dà aingeal dheug, agus ainmean sgrìobhta orra, eadhon *ainmean* dà thrèibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, trì gheatacha; air an taobh thuath, trì gheatacha; air an taobh deas, trì gheatacha; agus air an taobh an iar, trì gheatacha.

14 Agus bha aig balla na caitheach dà bhunait dheug, agus anna-san ainmean dà abstol deng an Uain.

15 Agus bha aig an tì a labhair rium, cuile-shlat òir, chum gu 'n tomhaiseadh e am baile, agus a gheatacha, agus a bhalla.

16 Agus tha am baile 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha 'fhad co mòr r' a leud: agus thomhais e am baile leis a' chuil-silhait, dà mhìle dheug stàide: is ionnan fad, agus leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a bhalla, ceud agus dà fhichead agus ceithir làmh-a-coille, a réir tomhais duine, eadhon an aingil.

18 Agus bha a bhalla air a thogail do chloich Iaspis; agus b' òr fìor-ghlan am baile, cosmhuil ri gloin shoilleir.

19 Agus bha bunaitean balla a' bhaile air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. Bu Iaspis an ceud bunait; bu shaphir, an dara; bu chaledon, an treas; b' emerald, an ceathramh bunait;

20 Bu shardonics, an cùigeadh; bu shardius, an sèathadh; bu chrisolit, an seachdamh; bu bheril, an t-ochdamh; bu topas, an naothadh; bu chrisoprasus, an deich-eamh; bu hiacint, an t-aon deug; b' amethyst, an dara bunait deug.

21 Agus an dà gheata dheug bu dà neamhnuid dheug iad; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b' òr fìor-ghlan sràid a' bhaile, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha 'n fhaca mi teampull ann: oir is e 'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a 's teampull da.

23 Agus cha 'n 'eil feum aig a' bhaile air a' ghréin, no air a' ghealaich a dhealachadh ann: oir shoillsich glòir Dhé e, agus is e an t-Uan a 's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaorair 'na sholus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d' a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha san là: oir cha bhì oidhche an sin.

26 Agus bheirar glòir agus urram nan cinneach d' a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air-bith a shalaiseas, no a dh' oibriceas graineileachd, no a nì breug: ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

AGUS dh' fheuch e dhomh amhainn fìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chrìostal, a' teachd a mach á rìgh-chaitheir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na caithearach, agus air gach taobh do 'n amhainn, bha craobh na beatha, a' giùlan dà ghnè dheug thoiraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos; agus bha duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhì mallachd air bith ann ni 's mò: ach bithidh rìgh-chaitheir Dhé agus an Uain innte; agus ni a sheirbhìshich seirbhìs da.

4 Agus chì fad 'aghaidh; agus bithidh 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhì oidhche an sin, agus cha 'n 'eil feum aca air coinneil, no air solus na grèine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, Tha na briathra

so dìleas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingéal féin a nochdadh d' a sheirbhìshich na nithe sin a 's éigiu tachairt gu h-aith-ghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath: is beannaichte an tì a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnac mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnac mi iad, thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e: oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do 'bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm an fagus.

11 An tì a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an tì a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an tì a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an tì a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aith-ghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhìtheas a ghniomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud neach agus an neach deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheantas, chum gu 'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu 'n téid iad a stigh tre na geataibh do 'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh tha madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-striopachais, agus luchd-mortaigh, agus luchd-iodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdh-aicheas agus a nì breug.

16 Chuir mise Iosa m' aingéal a dheanamh fianuis duibhe air na nìthibh so anns na h-èiglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealach agus mhaidhne.

17 Agus a ta an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Thig. Agus abradh an tì a chluinneas, Thig. Agus an neach air am bheil tart, thigeadh e. Agus ge b' e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so. Ma chuireas neach air bith ris na nìthibh so, cuiridh Dia air-san na plàighean a tha sgrìobhta anns an leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-san á leabhar na beatha, agus es a' bhaile naomh, agus as na nìthibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an tì a tha toirt fianuis air na nìthibh so ag ràdh, Gu deimhin a ta mi a' teachd an aith-ghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd gu robh maille ribh uile. Amen.

18 APR 1950
 The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees of the Board of Directors of the American Red Cross, for the term ending on the 31st day of December, 1950.

The Board of Directors is composed of the following members:

Chairman: [Name]
 Vice-Chairman: [Name]
 Secretary: [Name]
 Treasurer: [Name]

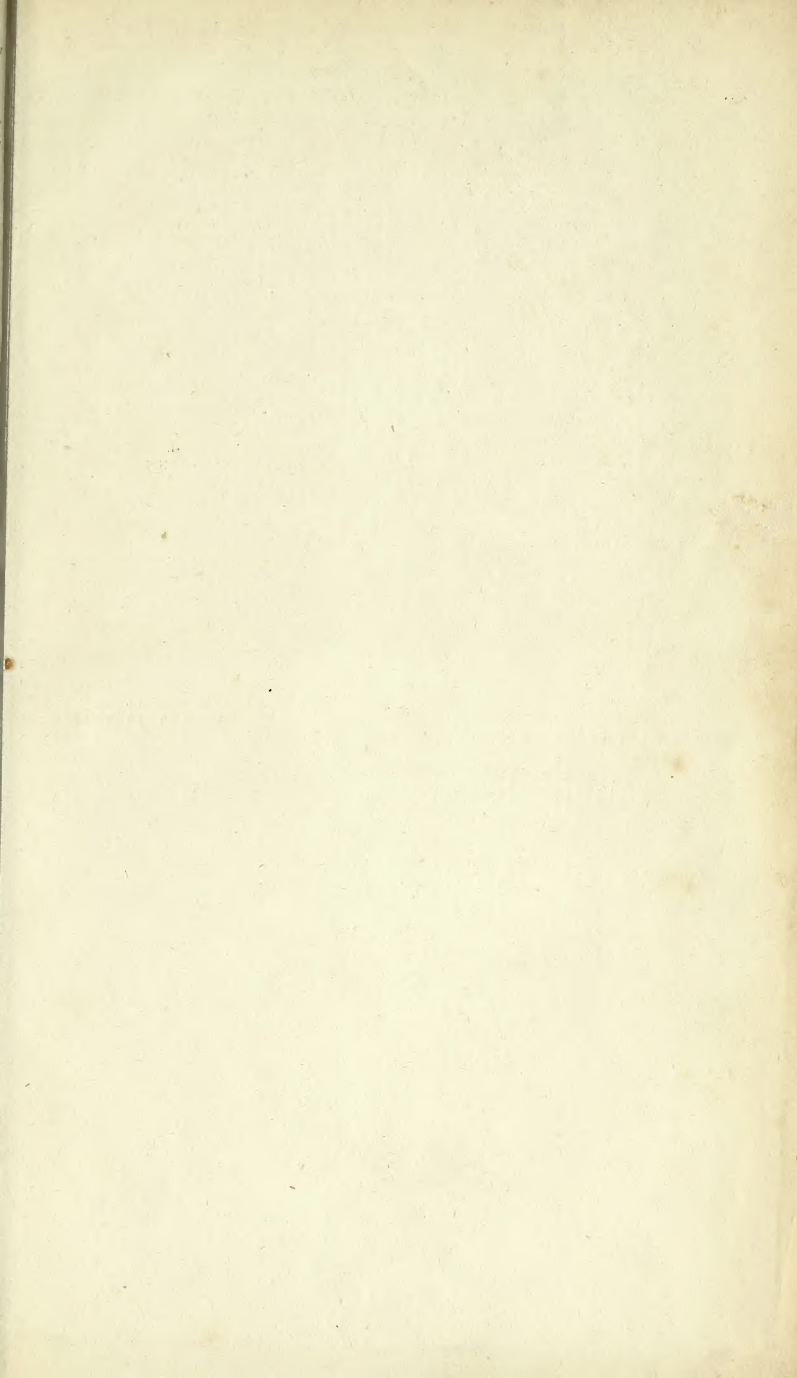
The committees are as follows:

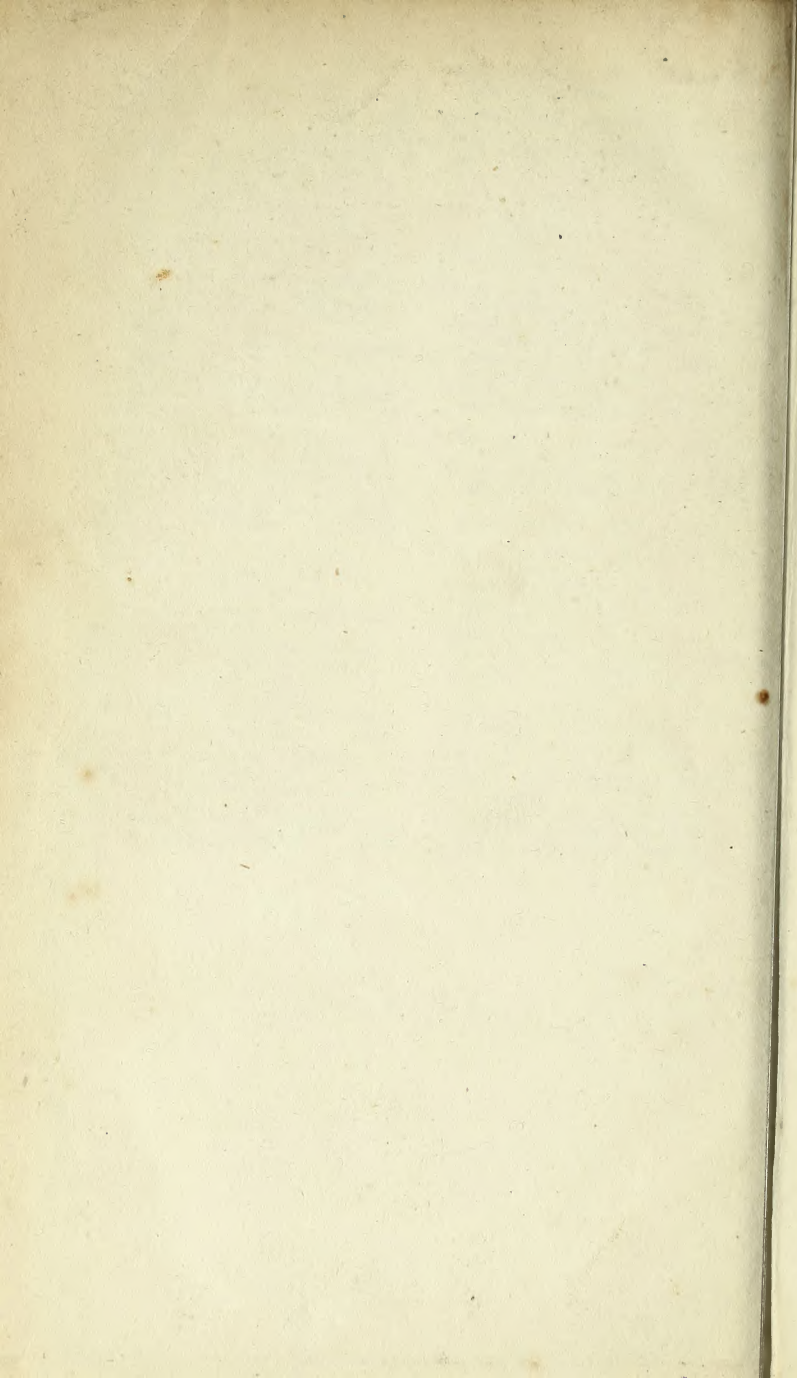
1. Finance Committee: [Name], [Name], [Name]
 2. Administration Committee: [Name], [Name], [Name]
 3. Public Relations Committee: [Name], [Name], [Name]
 4. Educational Committee: [Name], [Name], [Name]
 5. Medical Committee: [Name], [Name], [Name]
 6. Welfare Committee: [Name], [Name], [Name]
 7. Disaster Relief Committee: [Name], [Name], [Name]
 8. Blood and Plasma Committee: [Name], [Name], [Name]
 9. National Campaign Committee: [Name], [Name], [Name]
 10. International Campaign Committee: [Name], [Name], [Name]

The names of the members of each committee are listed in the order in which they were appointed.

1848

D. H. A. I. R. I. D. I. I.

Wiladim

MO

